

**NAČELA
VODSTVA**

PRIRUČNIK ZA UČITELJA

RELIGIJA 180R

NAČELA VODSTVA PRIRUČNIK ZA UČITELJA

Religija 180R

Priprema:
Crkveni obrazovni sustav

Izdavač:
Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana
Salt Lake City, Utah

Primjedbe i ispravke, uključujući
tiskarske greške, pošaljite na:
CES Editing, 50 E. North Temple Street,
Floor 8, Salt Lake City, UT 84150-2722, USA.
E-mail: <ces-manuals@ldschurch.org>

© 2009 Intellectual Reserve, Inc.
Sva prava pridržana.
Printed in Germany.

Pravo engleskog izdanja odobreno: 5/99
Pravo prevođenja odobreno: 5/99
Naslov izvornika: *Principles of Leadership Teacher Manual: Religion 180R*
Croatian

SADRŽAJ

Uvod	v	
1. lekcija	Vođe i naš božanski potencijal	1
	Starješina Vaughn J. Featherstone: isječci iz knjige <i>The Incomparable Christ: Our Master and Model</i> [Neusporedivi Krist: naš Učitelj i uzor]	3
2. lekcija	Poštovanje slobode izbora onih koje vodimo	7
	Brat Neal A. Maxwell: »Pogled na vodstvo«	9
3. lekcija	Postati Dobri Pastir	14
	Starješina James E. Faust: »Njih ću učiniti vođama svojim«	15
4. lekcija	Postaviti dobar primjer	20
	Predsjednik Gordon B. Hinckley: »Prorokov savjet i molitva za mlade«	21
5. lekcija	Učenje naših dužnosti vođe	28
	Starješina Dallin H. Oaks: »Vodstvo roditelja u obitelji«	29
6. lekcija	Služiti onima koje vodimo	33
	Starješina Vaughn J. Featherstone: isječci iz knjige <i>More Purity Give Me</i> [Udijeli mi više kreposti]	35
	Starješina M. Russell Ballard: isječci iz članka »Više svećeništvo: pružanje doživotne službe u kraljevstvu«	36
7. lekcija	Učiti voditi uz dobrohotnost	38
	Brat Stephen D. Nadauld: isječci iz knjige <i>Principles of Priesthood Leadership</i> [Načela svećeničkog vodstva]	40
8. lekcija	Vodstvo često zahtijeva žrtvu	44
	Starješina Gordon B. Hinckley: <i>Osamljenost vodstva</i>	45
9. lekcija	Pristupiti vodstvu s radošću	48
	Starješina Joseph B. Wirthlin: »Lekcije naučene na životnom putu«	49
10. lekcija	Stavljati važne stvari na prvo mjesto	57
	Starješina M. Russell Ballard: »Držati ono što život traži u ravnoteži«	60
11. lekcija	Poštovanje svećeništva i žena	64
	Starješina Russell M. Nelson: »Poštovanje svećeništva«	66
12. lekcija	Pomoći drugima da se brižljivo zauzimaju	71
	Starješina Hugh B. Brown: »Grm ribizla«	73
	Sestra Margaret D. Nadauld, »Radost ženstvenosti«	75
13. lekcija	Djelo vodstva	78
	Starješina Marcos A. Petersen: »Slika crkvenog vođe«	79
14. lekcija	Vodstvo i vijeća	84
	Starješina M. Russell Ballard: »Snaga u vijeću«	86
	Starješina M. Russell Ballard: »Savjetovanje s našim vijećima«	89

15. lekcija	Važnost delegiranja	93
	Predsjednik N. Eldon Tanner: »Poruka: voditi kao što je vodio Spasitelj«	95
16. lekcija	Načela donošenja odluka	99
	Predsjednik Ezra Taft Benson: »Prijedlozi za donošenje odluka«	99
17. lekcija	Vođenje uspješnih sastanaka	105
	Predsjednik Boyd K. Packer: <i>Nenapisani slijed stvari</i>	106
18. lekcija	Samoispitivanje	113
	Predsjednik Spencer W. Kimball: »Isus: savršeni vođa«	114

UVOD

SVRHA RELIGIJE 180R

Religija 180R, *Načela vodstva*, predstavlja polaznicima načela i metode vodstva koje će im pomoći voditi na način koji je mio Isusu Kristu, savršenom vođi. Predsjednik Spencer W. Kimbal je objasnio: »Bit će nam vrlo teško biti značajni vođe ako ne prepoznamo stvarnost savršenog vođe, Isusa Krista, i dopustimo mu da bude svjetlo pomoću kojeg ćemo vidjeti put!« (»Jesus: The Perfect Leader«, *Ensign*, kolovoz 1979, 7).

Kako Crkva raste, povećava se potreba za pripremu vođa. Članovi Crkve mogu naučiti biti vođe. Predsjednik Gordon B. Hinckley citirao je sljedeću izjavu generala vojske Sjedinjenih Država Marka W. Clarka: »Suprotno staroj izreci da se vođe rađaju, a ne stvaraju, umjetnost vođenja može se podučiti i može se usavršiti« (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 306).

Načela vodstva je kolegij koji nosi jedan bod za svaki razredni sat tjedno. Može se ponuditi svim polaznicima ili prilagoditi za određene grupe, poput vođa vijeća studenata instituta vjere. Ako se kolegij nudi određenoj grupi, pobrinite se da uključite napomenu nakon popisa kolegija u rasporedu kolegija (na primjer, »Samo za vođe vijeća studenata«). Iako je kolegij *Načela vodstva* osmišljen kao jednosemestralni ili dvosemestralni kolegij, možete nadopuniti lekcije s dodatnim materijalima kako biste zadovoljili lokalne potrebe da osigurate jednogodišnju zalihu materijala za lekcije za vijeće studenata instituta.

Načela vodstva – priručnik za učitelja uključuje više lekcija koje se mogu podučavati u sustavu semestra od 15 tjedana. Dodatne lekcije omogućavaju učiteljima fleksibilnost u određivanju koje će teme predstaviti razredu. U sustavu od 9 tjedana, lekcije se mogu organizirati u dvije grupe od devet prezentacija u dva dijela. Prvi dio kolegija, Religija 180R, i drugi dio, Religija 181R, mogu se zajednički zvati *Načela vodstva*.

NAČELA VODSTVA – PRIRUČNIK ZA UČITELJA

Načela vodstva – priručnik za učitelja uključuje lekcije za svaki od osamnaest načela vodstva

koja se temelje na Svetim pismima. Redosljed kojim ćete prezentirati lekcije može se prilagoditi prema vašim okolnostima. Možda će trebati više od jednog razrednog sata kako biste na odgovarajući način razgovarali o nekim načelima. Organizirajte lekcije tako da biste mogli razgovarati o načelima za koja smatrate da su najvažnija za vaše polaznike dok se pripremaju za uloge vođa u Crkvi, školi, zajednici i domu.

Svaka lekcija započinje sa stihom iz Svetih pisama na kojem se temelji opće načelo vodstva. Osim toga, svaka lekcija sadrži:

- *Koncepte lekcije* – određena načela koja trebaju pomoći polaznicima primijeniti opće načelo vodstva.
- *Komentar* – objašnjenja ideja lekcije, uključujući dodatne stihove iz Svetih pisama i izjave vrhovnih autoriteta.
- *Ideje za podučavanje* – predložene metode za podučavanje koncepata.
- *Izvore za učitelja* – govore ili zapise vrhovnih autoriteta koji se odnose na načela vodstva. Nakon njih slijede pitanja za učenje.

Govori u dijelu s izvorima za učitelja i prateća pitanja namijenjena su vama, učitelju, dok pripremate svoje lekcije. Također možete koristiti govore i pitanja u razredu ili ih dati polaznicima kao brošure. Imajte na umu da se neki govori odnose izravno na lekcije koje slijede, dok neki općenito govore o vodstvu.

Neka vam ovaj priručnik za učitelja pomogne pripremiti vođe sutrašnjice i ispuni nadu predsjednika Ezre Tafta Benson: »Voljena mladeži, proći ćete ispite i kušnje kroz koje morate proći, no pred vama se nalaze velebni trenuci vječnosti. Mi vas volimo i vjerujemo u vas. Molimo se da ćete biti spremni za uzde vodstva. Kažemo vam: 'Ustani i zasini' (NiS 115:5) i budite svjetlo svijetu, stijeg drugima« (»Nadolazećoj generaciji«, *New Era*, lipanj 1986, 8).

VOĐE I NAŠ BOŽANSKI POTENCIJAL

»Sjeti se, vrijednost je duše velika u očima Božjim« (NiS 18:10).

NAČELO VODSTVA

Razumijevanje našeg božanskog potencijala pomaže vođama voditi druge k Isusu Kristu.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Imamo božanski potencijal jer smo djeca Nebeskog Oca.
2. Isus Krist je naš Spasitelj.
3. Vođe trebaju slijediti zlatno pravilo.

1. KONCEPT: IMAMO BOŽANSKI POTENCIJAL JER SMO DJECA NEBESKOG OCA.

KOMENTAR

Psalmist je pitao: »Što je čovjek da ga se spominješ?« (Psalmi 8:5). Neki ljudi vjeruju da je čovjek jednostavno razumna životinja motivirana podsvjesnim porivima, socioekonomskim silama i urođenom agresijom. Neki vjeruju da se čovjekovo ponašanje kontrolira obećanim nagradama ili prijetnjama kaznom. Neki smatraju da je naše postojanje besmisleno.

Za razliku od njih, sveci posljednjih dana razumiju da su svi ljudi djeca Nebeskog Oca i imaju potencijal postati poput njega (vidi Djela 17:29; Efežanima 4:6; Hebrejima 12:9). Spasiteljev savjet da postanemo savršeni poput njega dokaz je našeg božanskog potencijala.

Vjerujemo da svi ljudi imaju veliku vrijednost (vidi NiS 18:10, 15), da mogu razlučiti dobro od zla (vidi 2. Nefi 2:5), da su zbog pomirenja Isusa Krista slobodni birati između dobra i zla (vidi stihove 26-27), i da su prema tome odgovorni za svoje odluke (vidi stih 10). Smatramo da je Božja svrha za uspostavu nauma spasenja da budemo radosni (vidi stih 25).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Nacrtajte okomitu liniju po sredini ploče. Na lijevu stranu napišite naslov *Neka svjetovna mišljenja o ljudskoj prirodi*. Na drugu stranu napišite

naslov *Vjerovanja svetaca posljednjih dana o ljudskoj prirodi*. Razgovarajte o komentarima navedenim iznad, a ispod odgovarajućeg naslova zapišite sažetak svjetovnih mišljenja i objavljenih uvida vezanih uz našu prirodu i potencijal. Privucite pažnju polaznika na naše razumijevanje kao svetaca posljednjih dana da smo mi djeca Nebeskog Oca s potencijalom da postanemo poput njega.

Razgovarajte kako nam naše znanje tko smo i što možemo postati pomaže da budemo bolji vođe. Potaknite polaznike da njeguju dublje razumijevanje ljudske prirode i nauma spasenja. Recite polaznicima da će to povećati njihovu želju i sposobnost da dovedu ljude Isusu Kristu.

Razgovarajte kako naše razumijevanje naše božanske prirode može utjecati na planiranje crkvenih i obiteljskih programa.

Neka polaznici pročitaju Mojsije 1:27-39. Razgovarajte o pitanjima poput:

- Što nam ovi stihovi govore o tome tko smo?
- Što nam ovi stihovi govore o našem potencijalu?
- Mislite li da je Mojsije mogao bolje voditi svoj narod nakon vizije opisane u ovim stihovima? Zašto?
- Koje istine vidite u ovim stihovima koje vam mogu pomoći biti bolji vođa?

Podijelite razred u male grupe. Recite svakoj grupi da zamisle da su pozvani planirati sabor okola za mlade. Neka skiciraju sabor i planiraju

aktivnosti koje će pomoći mladima znati da su djeca Nebeskog Oca i da imaju božanski potencijal. Pozovite grupe da razmisle kako bi planovi za sabor mogli biti drugačiji kad bi ih radile svjetovne institucije za sličnu grupu mladih ljudi. Dajte im vremena da završe, a zatim neka izvijeste razred o svojim zaključcima.

2. KONCEPT: ISUS KRIST JE NAŠ SPASITELJ.

KOMENTAR

Na naš pogled na ljudsku narav utječe naše razumijevanje naravi i poslanja Isusa Krista. Evanđelje nas podučava da je Isus Mesija, naš Spasitelj i božanski Sin Boga Oca.

Andeo je rekao Nefiju: »Ti posljednji zapisi [Mormonova knjiga]... utvrdit će istinitost prvih [Biblija]... I razglasit će svim plemenima, jezicima i pucima da Jaganjac Božji jest Sin Oca vječnoga i Spasitelj svijeta, te da svi ljudi moraju k njemu pristupiti, inače ne mogu biti spašeni« (1. Nefi 13:40).

Spasitelj je znao od djetinjstva da je njegovo poslanje dio nauma njegovog Nebeskog Oca. Kao što je starješina Neal A. Maxwell iz Zbora dvanaestorice objasnio: »On je toliko znao, tako mlad« (*Men and Women of Christ* [1991], 115). Apostol Ivan je zapisao da Isus »ne primi... puninu s početka, već idaje od milosti do milosti, dok ne primi puninu« (vidi NiS 93:13). Kako se Kristovo službeništvo razotkrivalo, govorio je drugima o svom identitetu i poslanju. »Ja i Otac jedno smo«, rekao je svojim učenicima (Ivan 10:30). Samarijanki na Jakovljevom zdencu obznanio je da je on dugo iščekivani Mesija (vidi Ivan 4:19-26, 42). Starješina Bruce R. McConkie, koji je bio član Zbora dvanaestorice, sažeo je Gospodinovo svjedočanstvo o sebi kod ribnjaka Bethesda: »Djelovao je moću Očevom; omogućio je uskrsnuće; bit će slavljen zajedno s Ocem; sudit će svim ljudima; propovijedat će duhovima u tamnici i otvoriti grobove preminulih na zemlji; živio je u sebi, kao i u Ocu – sve to i mnogo, mnogo više [vidi Ivan 5]« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 154).

Amulek je objasnio Zoramcima: »Jer potrebno je da se pomirenje izvede. Naime, prema velebnim naumima Vječnoga Boga mora se izvesti

pomirenje, ako ne, sav bi ljudski rod morao neizbježno propasti...

Potrebno je, naime, da bude velika i posljednja žrtva. Da, nije to žrtva čovječja, niti životinjska, niti bilo kakve peradi, jer to neće biti nikakva ljudska žrtva, već mora biti beskonačna i vječna žrtva...

Gle, u ovomu je sve značenje zakona, i svaki djelić upire prstom prema toj velikoj i posljednjoj žrtvi. A ta velika i posljednja žrtva bit će Sin Božji, da, beskonačna i vječna« (Alma 34:9-10, 14).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Neka polaznici pronađu odlomke iz Svetih pisma koji opisuju božansku osobnost ili svrhu Isusa Krista. Pozovite neke od polaznika da ostali ma pročitaju odlomak koji su pronašli. Razgovarajte što Sveta pisma i suvremeni proroci podučavaju o tome tko je Isus Krist i što je učinio za svakog od nas kroz svoju pomirbenu žrtvu.

Objasnite da je pomirenje središnja točka nauka spasenja. Ono omogućava naše uskrsnuće i povratak u naš nebeski dom. Razgovarajte zašto je važno da obitelj i crkveni vođe razumiju ulogu Isusa Krista u naumu.

3. KONCEPT: VOĐE TREBAJU SLIJEDITI ZLATNO PRAVILO.

KOMENTAR

Vođe se trebaju odnositi prema ljudima ljubazno i s poštovanjem. Svaka osoba je dijete Nebeskog Oca s božanskim potencijalom za koju je Spasitelj patio i umro. Ljudi će pozitivnije reagirati na vođe koji pokazuju ljubav i poštovanje za njih.

Spasitelj je podučio: »Sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima! U tome je sav Zakon i proroci« (Matej 7:12). To učenje je postalo poznato kao zlatno pravilo.

Alma je podučio: »Gospod daje svim narodima, iz naroda njihova i jezika, da naučavaju riječ njegovu, da, sve ono što on u mudrosti svojoj smatra pogodnim da imaju« (Alma 29:8). Ne treba nas iznenaditi kad ljudi kojima evanđelje nije objavljeno razumiju mnoge evanđeoske istine.

Mnoge religije imaju pravila slična ovom Spasiteljevom učenju. Sljedeća tablica navodi nekoliko.

judaizam	»Ono što je mrsko vama, ne činite svojim bližnjima. To je cijeli Zakon, a ostalo su komentari« <i>Talmud, Shabbat, 31a</i>).
budizam	»Ne nanosi bol drugima, kao što ni ti ne želiš osjetiti bol« (<i>Udana-Varga 5:18</i>).
konfucionizam	»Ovo je načelo dužnosti: Ne čini drugima ono što ne bi htio da drugi čine tebi« (<i>Analekti 15:23</i>).
islam	»Niko od vas neće vjerovati pravilnim vjerovanjem dok za svog brata ne poželi ono što želi za sebe« (<i>Suna</i>).

Prilagođeno iz djela Davida Wallechinskya i Irvinga Wallacea, *The People's Almanac* (1975), 1314-15.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte zna li netko iz razreda navesti zlatno pravilo. Ako nitko ne odgovori, neka polaznici pročitaju Matej 7:12 te objasnite da se ovo Spasiteljevo učenje često naziva zlatnim pravilom. Podsjetite polaznike da Gospodin nadahnjuje pravedne učitelje u svakom narodu (vidi Alma 29:8) i objasnite da verzije ovog pravila postoje u mnogim religijama. Predsjednik Ezra Taft Benson je podučio da je zlatno pravilo »formula za uspješne odnose s drugima« (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 447).

Razgovarajte s razredom osobine vođa koji su živjeli zlatno pravilo i sastavite popis njihovih primjedloga na ploču. Sljedeći primjeri mogu biti od pomoći:

Vođe koji žive zlatno pravilo:

- gledaju na ljude i dužnosti iz više perspektive,
- optimistični su prema ljudima kojima služe i dužnostima koje uzimaju na sebe,
- razvijaju veće sposobnosti i želju za služenjem drugima.

(Vidi također i popise starješine Vaughna J. Featherstonea u dijelu Izvori za učitelje.)

Pročitajte Luka 10:25-37 i razgovarajte što ova usporedba podučava o zlatnom pravilu. Razmotrite pitanja poput:

- Koliko košta osobu da bude »dobri Samarijanac«? Je li cijena previsoka da bi je vođe platili? Objasnite.

- Trebaju li vođe živjeti zlatno pravilo čak i kad ne očekuju da će se drugi prema njima odnositi na sličan način? Zašto?
- Što mislite kako bi se naša zemlja promijenila kad bi vođe i građani živjeli zlatno pravilo?

IZVORI ZA UČITELJE

Starješina Vaughn J. Featherstone

iz Sedamdesetorice

isječci iz knjige The Incomparable Christ: Our Master and Model (1995), 106-108, 110-111, 113-116, 119-120, 123-125, 128-132

[Kapetan Moroni završio je svoje pismo Amoronu]: »Sad zaključujem svoju poslanicu. Ja sam Moroni. *Ja sam vođa*« [Alma 54:14; kurziv dodan].

U mom primjerku Mormonove knjige zapisao sam na marginu: »Nikada nisu izgovorene iskrenije riječi nego kad je Moroni objavio: 'Ja sam vođa.'« I to kakav vođa!

Mnogo godina kasnije, Moroni je opisan ovim riječima: »Kad bi svi ljudi koji bijahu, i koji jesu, i koji će biti, bili poput Moronija, gle, same sile paklene bile bi uzdrmane zauvijek, da, đavao nikad ne bi imao vlast nad srcima sinova ljudskih.« (Alma 48:17.)

Dok je Moroni bio glavni zapovjednik nefijske vojske,

»podera on ogrtač svoj, i uze komad te na njemu napisa – 'Na spomen Boga našega, vjerozakona našega, i slobode, i mira našega, žena naših, i djece naše – i pričvrsti ga na vrh motke.

I učvrsti on kacigu svoju, i oklop svoj, i štitove svoje, i pripasa oružje svoje oko bokova svojih, i uze motku što na vrhu imaše njegov poderani ogrtač (a on ga prozva: geslo slobode), i pokloni se on do zemlje, i pomoli se usrdno Bogu svojem da blagoslovi slobode ostanu na braći njegovoj dokle god šačica kršćana ostane u posjedu te zemlje.« (Alma 46:12-13.)

U Moronijevom umu nije bilo sumnje da je bio vođa. Znao je svoju ulogu i namjeravao ju je ispuniti. Usmjerio se u pravom smjeru cijelom dušom

svojom. Stavio je svoju vjeru u djelo i kleknuo u molitvi i nije ga bilo sram učiniti to u javnosti.

Moroni je bio neustrašivi vođa nepobjedivog duha. Njegovo srce i duša imali su svrhu veću od njega samoga; on nije osjećao ni najmanji strah. Kad god čitam o kapetanu Moroniju, vatra gori u srži mojih kostiju. Što biste vi dali da biste se borili rame uz rame s čovjekom poput njega?

Muškarci, žene i mladi uvijek će se ujediniti u cilju kad imaju vođu, međutim, teško je i Bogu i bilo kojoj organizaciji koristiti neodlučnog vođu...

Siguran sam da Moroni nije zaista poznavao svoju veličinu. Sumnjam da je ikada proučavao načela vodstva iz popularne knjige ili pohađajući skupi seminar. Jednostavno se javila velika potreba, a Moroni je, u svojoj čistoći i pouzdanju, istupio i omogućio Gospodinu da ga koristi.

U Crkvi, svi smo vođe i sljedbenici. Crkva je organizirana na način da nas i najmanji među nama vodi tijekom svog života. To vodstvo može biti u obliku nekoliko obitelji čiji smo kućni učitelji, ili može biti okolni, regionalni ili područni poziv; može biti razred Djevojaka ili mogu biti sve djevojke u Crkvi...

Predsjednik Harold B. Lee je naveo da samo ako sebe učinimo potpuno dostupnima možemo postati dostojni Kristovi sljedbenici. Zanimljivo je da manjak samopouzdanja ili osjećaji nedostojnosti nisu u sukobu s tom mišlju. I Mojsije i Henok bili su »spor[i]... u govoru« i čudili su se pozivu. Možda možemo osjećati da nismo sposobni, no kad treba obaviti posao, netko treba istupiti i obaviti ga.

Četvrti odsjek Nauka i saveza navodi: »Ako, dakle, želju imate da Bogu služite, pozvani ste na to djelo.« (3. stih.)

Svi koji se učine dostupnima i imaju spremna srca bit će pozvani voditi. To je dio evanđeoskog plana...

Vođa mora biti sposoban imati viziju djela...

»Kad objave nema, narod se razuzda«, a također ne obave što je potrebno. (Izreke 29:18.) Nemaju srce za djelo i neizbježno će odmoći umjesto pomoći. Na sličan način, vođa bez vizije će dramatično ograničiti svoju učinkovitost...

Ako je vizija toliko važna, kako je možemo steći? Oni koji imaju viziju imaju mnogo zajedničkih stvari:

- Oni vide cjelovitu sliku djela pred sobom.
- Oni vizualiziraju što se mora dogoditi kako bi ostvarili rezultate koje žele.
- Oni razmatraju sve svoje resurse, potencijale i sposobnosti kolektivno.
- Oni vide u svom umu koje se čudesne i velike stvar mogu dogoditi kad se mobilizira ukupna radna snaga u jedinstvu.
- Zatim idu naprijed ostvariti svoj cilj.
- Oni imaju sposobnost uvjerljivo prenijeti svoju viziju onima oko sebe kako bi se i oni pridružili.
- Oni vide ono što čine kao svrhu, a ne kao projekt.
- Vjerski vođe osjećaju da »sveta ruka« pomaže u djelu...

Zamislite sa mnom veličinu svrhe u koju smo uključeni. Dani su nam ključevi, svećeništvo i programi za najveću svrhu u vječnosti. Mi od sve Božje djece imamo ključeve spoznaje spasenja i uzvišenja...

Svrha je veća od ljudi i proroka. To je Spasiteljeva svrha. To je svrha Boga, Vječnoga Oca. Pridruživanjem u njegovom cilju i vjernom ustrajnošću, postat ćemo primatelji svega što podučavamo i dijelimo. Stih kojeg tako često citiramo, ponekad bez previše misli, glasi: »To je moje djelo i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka.« (Mojsije 1:39.) Zamislite svrhu s vječnim implikacijama i posljedicama, svrhu toliko veliku da sva vječnost ovisi o ravnoteži hoćemo li je prihvatiti ili odbaciti. Mi ne razumijemo u potpunosti kakva je velika povlastica biti potpuno uključen...

Zbor ili razred mogu imati cilj – misionarski rad, humanitarne aktivnosti, aktivacija svih članova zbora, priprema za hram, veze bratstva i sestrinstva (jedinstvo), i još deseci ciljeva. Kad smo uključeni u jedinstvu, postićemo rezultate o kojima se ne usudimo ni sanjati.

Stvari koje volimo najviše imaju sposobnost postati doista velike svrhe. Obitelj, religija, država,

prava, slobode, izbor i rad – većina nas cijeni ove stvari...

Svrha kojoj se predajemo mora biti stvarna i od velike vrijednosti; ne može biti izmišljena. Gospodin nam pruža mnoge individualne svrhe, poput krštenja u jedinu istinitu Crkvu, hramska pečačenja, vječne obiteljske odnose, misionarski rad, skrb za potrebite i naš vlastiti osjećaj sudbine, s potencijalom uzvišenja...

Vođa mora biti primjer...

Primjer je sve što činimo. U tome je vođa postojan. Ne može imati jednu razinu karaktera na bojnopolju, a drugu kada je sam...

To je Gospodnje djelo. Ono mora ići naprijed. Gospodin daruje talente muškarcima i ženama, a ti talenti i vještine vodstva trebaju se upotrijebiti tamo gdje mogu dati najbolje rezultate...

Vođe će uvijek obaviti posao. Oni podižu sve oko sebe...

Trebamo se moliti za duhovne vođe koji će podići i motivirati ljude, koji će povećati razine aktivnosti i izvedbe...

Otkrit ćemo da su oni koji imaju najveći utjecaj na naše živote oni koji koriste svoje uloge vođe kako bi služili. Oni koji su sebični, arogantni ili ponosni ne vole služiti i brzo uzimaju moć. Oni vole kontrolu, dominaciju i prisilnu poslušnost...

Vodstvo kroz služenje zasnovano je na dubokom poštovanju za čovjeka. Ono zahtijeva crtu vodstva koje ne omalovažava, ponižava ili na bilo koji drugi način uzrokuje da se oni koje vodimo osjećaju inferiorno. Vodstvo kroz služenje podiže, blagoslivlja i mijenja živote na pozitivan način...

Vođe-sluge koriste sljedeće osobine i prakse u svojim ulogama. Oni:

- razumiju vrijednost svake ljudske duše,
- imaju urođeni ili razvijeni osjećaj brige za druge,
- brzo se dobrovoljno prijavljuju ukloniti teret s drugih,
- žurno pomažu nekome tko prolazi kroz neugodno ili ponižavajuće iskustvo,
- odnose se prema svim ljudima na principu jednakosti,

- ne osjećaju da su zadaci koje očekuju da drugi ispune ispod njihove časti,
- ne vrijeđaju se na ispade ljudi koji prolaze kroz emocionalne traume ili stres,
- očekuju više od sebe nego od bilo koga drugoga,
- brzi su dati kompliment, pohvalu i izgrađivati one koji obavljaju svoje dužnosti,
- prosuđuju ljude prema njihovom potencijalu, a ne neophodno prema jednom negativnom iskustvu,
- ne preuzimaju zasluge za tuđa postignuća i vole dijeliti zasluge za bilo koje vlastito ostvarenje,
- upoznaju sve činjenice prije okrivljavanja ili kritiziranja druge osobe,
- pomažu svim ljudima osjetiti da su imali udjela u uspjehu projekta,
- ne odobravaju pošalice ili izjave koje fokusiraju poniženje ili pažnju na jednu osobu,
- konstruktivnu uputu uvijek daju privatno, a komplimente javno,
- potpuno su poštteni u svom radu,
- jednako su pravedni prema svima pod svojim vodstvom,
- uvijek su spremni poslušati obje strane svađe, rasprave ili problema; znaju da svaka priča ima dvije strane...
- dostupni su svima, a ne samo onima koji su na položaju ili imaju moć.

Pravi vođe koji služe ne trebaju popis ovih karakternih osobina jer ih žive svakodnevno...

Vođe koji služe također razumiju jedinstvenost i individualizam svake osobe. Sjećam se kako sam prije mnogo godina čuo grčku legendu o Prokrustu. Legenda se odnosi na »Prokrustov krevet«. Bio je dugačak 1,8 metara. Oni koji nisu imali 1,8 metara, bili su istegnuti kako bi pristajali krevetu. Onima koji su bili viši od 1,8 metara odrezan je višak centimetara. Očekivalo se da će svatko stati u Prokrustov krevet. To srećom nije način Gospodinov ili njegovog kraljevstva. On je uvijek pozivao neobične muškarce i žene s velikim integritetom, ambicijom, disciplinom i vjerom u Krista. Neće svi pristajati u isti krevet niti će svi pristajati za svaki poziv.

Neće svi, a ni ne trebaju, biti vrhovni vođa odjela, okola ili na razini vrhovnog autoriteta Crkve, ali svatko može dati svoj maksimum kao sluga-vođa u određenom pozivu i okolnostima. A to je sve što Spasitelj očekuje od nas – naše najbolje, gdje god se nalazili.

POMOĆ PRI UČENJU

- Tko je primjer idealnog vođe prema starješini Featherstoneu? Koje su ga kvalitete učinile takvim vođom?
- Osim spremnog srca, što još moramo posjedovati kako bismo postali dobri vođe?
- Što možemo učiniti kako bismo razvili osobine koje su zajedničke vizionarskim vođama?
- Kojim svrhama možemo biti predani dok vodimo i služimo u našim obiteljima i u organizacijama naših odjela i okola?
- Zašto je važno da vođa bude dobar primjer?
- Što mislite koje osobine vođa koji služe je najvažnije da ih razvijete sljedeće? Kako možete početi razvijati te osobine? (*Napomena: Ako koristite ova pitanja u razredu, neka polaznici razmisle o svojim odgovorima u sebi.*)
- Kakve veze »Prokrustov krevet« ima s vodstvom?

POŠTOVANJE SLOBODE IZBORA ONIH KOJE VODIMO

»Ohrabrite, dakle, srca svoja i sjetite se da vam je slobodno da sami djelujete da odaberete put vječne smrti ili put života vječnoga« (2. Nefi 10:23).

NAČELO VODSTVA

Vođe trebaju služiti na način koji dopušta drugima da koriste svoju slobodu izbora.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Crkveni i obiteljski vođe trebaju poštovati slobodu izbora onih koje vode.
2. Ako je prikladno, vođe trebaju davati upute i omogućiti drugima da sudjeluju u odlukama.

1. KONCEPT: CRKVENI I OBITELJSKI VOĐE TREBAJU POŠTOVATI SLOBODU IZBORA ONIH KOJE VODE.

KOMENTAR

Starješina Boyd K. Packer, koji je tada bio član Zbora dvanaestorice, je rekao: »Jedina sloboda izbora o kojoj se govori [u Svetim pismima] je *moratna sloboda izbora*« (Conference Report, travanj 1992, 92; ili *Ensign*, svibanj 1992, 67; vidi NiS 101:78). Ta sloboda izbora je sposobnost da odaberemo između dobra i zla. Lehi je objasnio da smo »slobodni odabrati slobodu i vječni život po velikom posredniku svih ljudi, ili odabrati ropstvo i smrt po zaslužjenju i moći đavlovoj« (2. Nefi 2:27). Isus Krist je uvijek poštovao slobodu izbora onih koje je podučavao tijekom svog smrtnog službeništva. Nikada ih nije prisiljavao da ga slušaju. (Vidi Matej 22:15-22; Luka 18:18-30; Ivan 6:28-71.)

Vječni naum Nebeskog Oca omogućava nam da imamo slobodu izbora. Sloboda izbora je važna kako bismo postali poput njega. Zbog toga je Lucifer pokušao uništiti našu slobodu izbora i Bog »učini da on bude zbačen.

I postade on Sotona, da, to jest đavao« (Mojsije 4:3-4).

Lehi je podučio da, kako bismo koristili našu slobodu izbora, mora biti »oprečnosti u svemu« (2. Nefi 2:11). Adam i Eva koristili su svoju slobodu izbora u vrtu edenskom kako bi ostvarili pad.

Kad koristimo našu slobodu izbora da biramo ispravno, postajemo pravedniji, a kad je koristimo da biramo pogrešno, postajemo opakiji. Odgovorni smo za naše odluke u onoj mjeri u kojoj ih donosimo slobodno. Bez slobode izbora ne bi bilo pravednosti niti opačine.

Vođe trebaju voditi u pravednosti i poticati druge da koriste svoju slobodu izbora u cilju pravednosti.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Razgovarajte o značenju riječi *sloboda izbora* kako se koristi u evanđelju. Pomozite polaznicima razumjeti zašto je važno da vođe razumiju ovo načelo.

Razgovarajte s polaznicima o Nauku i savezi-ma 121:41 i pomozite im razumjeti izraze *uvjerenje, velikodušnost, plemenitost, blagost i ljubav nehinjena*. Pozovite polaznike da pronađu i naveđu duhovne primjere ljudi koji su pokazali te kvalitete u svom vodstvu.

Pitajte kako vođa može biti u iskušenju da ne poštuje slobodu izbora drugih. Možete koristiti pitanja poput sljedećih:

- Ako vođa koristi krivnju da motivira osobu da nešto učini, poštuje li slobodu izbora te osobe? Objasnite svoj odgovor.
- Kako se korištenje natjecanja za motiviranje ljudi odnosi na poštovanje slobode izbora? Na

primjer, smatrate li da bi bila dobra ideja da se starješine i visoki svećenici natječu tko će ostvariti najviši postotak kućnog učiteljstva? Zašto da ili zašto ne?

- Kako se davanje nagrada za dobročinstvo odnosi na poštovanje slobode izbora osobe? (Primjer može biti roditelj koji djetetu nudi novac za dobre ocjene.)

2. KONCEPT: AKO JE PRIKLADNO, VOĐE TREBAJU DAVATI UPUTE I OMOGUĆITI DRUGIMA DA SUDJELUJU U ODLUKAMA.

KOMENTAR

Sveta pisma nas podučavaju kako da se ponašamo nenametljivo u odnosu na slobodu izbora drugih. Prorok Joseph Smith je kao zatočenik u zatvoru Liberty bio nadahnut zapisati ove riječi: »Kad pokušamo prikriti grijeh svoje, ili prepuštati se oholosti svojoj, ili ispraznu častohleplju ili nazdirati, ili gospodariti, ili prisilom se služiti dušama sinova ljudskih, gle, nebesa se povlače, Duh se Gospodnji žalosti, a kad se on povuče, Amen je tad svećeništvu ili vlasti toga čovjeka...

Nikakva vlast ni utjecaj ne smiju se prisvajati snagom svećeništva, već jedino uvjerenjem, velikodušnošću, plemenitošću i blagošću, i ljubavlju nehinjenom« (NiS 121:37, 41).

Starješina Vaughn J. Featherstone, član Sedamdesetorice, za te je stihove rekao: »Kad analiziramo načela iz ovog čudesnog savjeta, vidimo da je u velikom kontrastu s uobičajenim svjetovnim pogledom na vodstvo. Voditi ljude uvjerenjem je sveti red Božji. Uvjeravanje podrazumijeva obnavljanje, promjenu srca, uvjerenje ili obnovu. Uvjeravanje pruža onima koje vodimo istu razinu razumijevanja koju mi imamo. Ne sili ljude protiv njihove volje već pomaže spremnim sljedbenicima da se promijene. Na taj način volja onoga koji uvjerava i onoga koji je uvjeren postaje jedno.

Velikodušnost podrazumijeva da Bog želi da shvatimo kako njegov način u vodstvu nije brzi recept. Mi podučavamo, obučavamo i ponovno obučavamo, a zatim strpljivo čekamo rezultate koje želimo. Velikodušnost je dublja od samog strpljenja. Zahtijeva osjećaje empatije i shvaćanje da je

svaka osoba drugačija. Neki možda neće razumom shvatiti koncept ili načelo. Drugi se možda neće složiti i stoga trebaju uvjerenje. Nekima možda nedostaje motivacije. Velikodušnog vođu više zanima razvoj i obuka duša nego da se posao obavi prije ili na neki drugi način, ili da ga obavi netko drugi.

Predsjednik Harold B. Lee često je usmjerao našu pažnju na jednu riječ u Gospodinovoj molbi 'nek...svatko upozna svoju dužnost'. (NiS 107:99.) Riječ je *nek*. Kristolik život zahtijeva stalnu potragu i rast« (*The Incomparable Christ: Our Master and Model* [1995], 125-126).

Neal A. Maxwell, koji je kasnije pozvan u Zbor dvanaestorice, zapisao je da vođe obično slijede jedan od tri stila vodstva: *manipulativan*, *direktivan* i *participativan*. U manipulativnom vodstvu, vođa manipulira ljudima i okolnostima kako bi postigao grupne ciljeve. U direktivnom vodstvu vođa donosi odluke, sa ili bez prijedloga od grupe. U participativnom vodstvu, grupa dijeli odgovornost za donošenje odluka. Pročitajte raspravu brata Maxwella o ovim načelima u dijelu Izvori za učitelje koji slijedi. Obratite pažnju da je brat Maxwell preporučio spoj direktivnog i participativnog stila vodstva.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Razgovarajte o tri stila vodstva koje je identificirao Neal A. Maxwell (manipulativan, direktivan i participativan) i zapišite ih na ploču. Ispod svakog stila zapišite prednosti i nedostatke. Pročitajte sljedeći izvadak iz izjave brata Maxwella:

»I iskustvo i Sveta pisma predlažu potrebu za spojem stilova vodstva – *direktivnog* i *participativnog*, pri čemu se koriste oni stilovi koji su najprikladniji okolnostima. Mi u Crkvi imamo jedinstven spoj direktivnog i participativnog vodstva u kojima svatko raste i svi napreduju po pitanju vječnih ciljeva« («...*A More Excellent Way: Essays on Leadership for Latter-day Saints*« [1967], 26).

Pozovite polaznike da razmisle o uspješnom crkvenom ili obiteljskom vođi i pitajte što ih čini uspješnima. Razgovarajte kako ti vođe spajaju stilove vodstva koje je definirao brat Maxwell.

IZVORI ZA UČITELJE

Starješina Neal A. Maxwell

kasnije član Zbora dvanaestorice apostola

»*Looking at Leadership*«, iz
»... A More Excellent Way: Essays on Leadership for Latter-day Saints« (1967), 15-29

Vodstvo [uključuje suradnju]. Također uključuje rizik. Tajna vodstva sadržana je u kompleksnosti osobnosti jednog čovjeka uvećanu za kompleksnost svih uključenih strana. Pokušati opisati vodstvo je kao da imate nekoliko promatrača koji pokušavaju usporediti što vide u kaleidoskopu kad sam čin dodavanja kaleidoskopa promijeni sliku.

U želji da opišu tajnu vodstva, učenjaci i istraživači napravili su brojne pokušaje da identificiraju određene ključne osobine koje će vođu, ukoliko ih posjeduje, vjerojatno učiniti učinkovitim zbog tih superiornih darova.

Iako nas većina može prepoznati dobro vodstvo kad ga iskusimo ili promatramo, teško nam je izolirati kontrolne osobine na jasan način...

Možda je najbolje sići sa stabala kako bismo mogli vidjeti šumu. Osobina je »stablo« koje očito ima individualan značaj, no sva stabla formiraju šumu ili obrazac u osobnosti vođe iako ne možemo jasno razlučiti između svih stabala ili vidjeti značaj njihovih međuođnosa.

Stil vodstva kojega netko usvoji (iako ne neophodno svjesno) nastaje iz njegove ideje i osjećaja o naravi čovjeka. Thomas Jefferson je rekao osobi s kojom se dopisivao: »Obojica smatramo ljude našom djecom i volimo ih roditeljskom ljubavlju, no vi ih volite kao nedonoščad kojima se bojite vjerovati bez dadilje, a ja kao odrasle kojima slobodno prepuštam upravljanje sobom.« Za neke, Jeffersonovo je gledište pretjerano optimistično. Prorok Joseph Smith je, govoreći o upravljanju članovima Crkve, rekao: »Ja ih podučavam ispravnim načelima, a oni upravljaju sami sobom.« Ipak, potreban je duh da nam pomogne upravljati samima sobom.

Najbolji uzori za nas su, naravno, Bog Otac i Isus Krist. Joseph Smith nas savjetuje u svom djelu *Lectures on Faith* [Lekcije o vjeri] da je Bog

usavršio svaku od osobina koje ga čine Bogom. To znači da je savršen u znanju, moći ili vjeri, pravdi, prosuđivanju, milosti, istini i ljubavi. Kako prorok opisuje njegovo savršenstvo kroz svaku od tih osobina, mi možemo uvidjeti da kad ne bi bio savršen u svakoj od njih, ne bi mogao biti Bog. Savršeno znanje bez savršene ljubavi bilo bi opasno stanje. Imati apsolutnu moć bez apsolutne milosti bilo bi nepojmljivo, a imati savršenu ljubav bez savršene istine moglo bi nam dati neukrotivu sentimentalnost. Svaki vođa na bliskoj, smrtnoj razini koji ne teži raditi u skladu s tim istim osobinama, ne može biti potpuno učinkovit ili potpuno siguran u smislu moći koju posjeduje kako bi utjecao i usmjeravao živote drugih...

Teško je grupama i organizacijama uzdići se iznad razine svoga vodstva, i dok je naše konačno vodstvo božanske prirode, naše usko vodstvo sačinjeno je od nesavršenih ljudi čije vlastite slabosti imaju neupitan utjecaj na obitelj, grupe, Crkvu i pojedince unutar tih okruženja.

Postoje tri osnova stila vodstva, svaki sa svojim ograničenjima, prednostima, varijacijama i oblicima. Prije svega postoji *manipulativno vodstvo*, koje varira od svog mračnog oblika makijavelističke vrste do skromne manipulacije koju svatko od nas može svjesno ili nesvjesno koristiti na osobama oko nas.

Manipulativno vodstvo ima određene prednosti: može nam dati kratkoročne rezultate, riješiti problem ili proći krizu manipulirajući ljudima, osjećajima i ciljevima. Povremeno sljedbenicima može dati osjećaj djelovanja i ostvarenja, no od vođe ne zahtijeva da uzme u obzir osjećaje i ideje članova svoje grupe budući da je slobodan manipulirati njima, zaobići ih ili koristiti njihovu naivnost.

Nedostaci ovog oblika vodstva su: može biti, a obično je, porazno ponižavajuće. Teži ispuniti želje vođe i udovoljiti njegovim potrebama, a ne neophodno potrebe grupe. To može loše podbaciti kod opakog vođe ili završiti kaotično kod vođe koji nije sofisticiran u svojoj manipulaciji, i stoga se može rano razotkriti. Koristi ili ignorira ljude i njihove osjećaje bez cilja za njihov rast.

Drugi temeljni oblik vodstva je *direktivno vodstvo*, u kojem vođa teži održati svoju »psihološku veličinu« u odnosu na članove grupe. On je dominantna figura i iako može biti vrlo iskren i predan, on očito određuje sve i donosi najvažnije odluke.

Ova vrsta vodstva ima sljedeće prednosti: često može ostvariti rezultate razumnom brzinom. Sljedbenicima daje osjećaj djelovanja i ostvarenja. Daje im određeni osjećaj sigurnosti, naročito kod vođe koji je središnja točka oko koje se mogu okupiti. Izbjegava određena ograničenja grupnih nedostataka, budući da vođa može pozvati u pomoć članove grupe kada je to prikladno, no ne mora se vezati dijeleći odlučivanje s njima.

Svi smo vidjeli primjere ove vrste vodstva u kriznim situacijama. Nije popularan oblik vodstva u nekim područjima danas, no moramo se podsjetiti da ima realne prednosti. [Bivši predsjednik Sjedinjenih Država] Herbert Hoover primijetio je da iako američki narod voli »običnog čovjeka«, kad su u krizi, poput rata, žele »neobičnog generala«...

No postoje i nedostaci u direktivnom vodstvu: može stvoriti vrlo ovisne sljedbenike koji se predugo za previše stvari u previše situacija oslanjaju na vođu. Brigham Young je bez sumnje govorio o tom problemu kad je zavapio:

»Više se bojim da ovaj narod stekne toliko povjerenje u svoje vođe da neće sam pitati Boga vodi li ih on. Bojim se da će se smiriti u stanju slijepe sigurnosti, stavljajući svoju vječnu sudbinu u ruke svojih vođa s nepažljivim povjerenjem koje će samo po sebi osujetiti svrhu Božju u njihovom spasenju i oslabiti taj utjecaj koji bi mogli dati svojim vođama, ako bi za sebe znali, po objavi od Isusa, da su vođeni na pravi način« [*Discourses of Brigham Young*, odabrao John A. Widtsoe (1941), 135]...

Predsjednik Young je dodirnuo esencijalno načelo sljedbeništva i vodstva u ovom određenom slučaju. Nije važno samo za rast članova uključenih u provođenju njihovih vlastitih izjava o Bogu za sigurnost o usmjerenju kraljevstva, već je također važno za sljedbenike da se pripreme slijediti tako da njihov utjecaj bude od mnogo veće pomoći vođama u ostvarenju zajedničkih ciljeva. Ne samo da sljedbenici koji nastave, kako je Brigham Young rekao, s »nepažljivim povjerenjem« ne uspiju razviti sebe u vlastitoj moći i resursima, već lišavaju vođe one podrške koju zaslužuju i ponekad trebaju od sljedbenika koji sami razvijaju potrebne vještine. Odsjek 58 Nauka i saveza upućuje na to da Gospodin očekuje od članova Crkve da ostvare puno toga samostalno bez stalnog institucionalnog poticanja ili motiviranja. Nije ni

realno ni mudro očekivati od vođa da pružaju sve odgovore cijelo vrijeme, da pružaju rješenja za sve probleme koji će se pojaviti. To bi zahtijevalo od vođa da budu sveznajući; nadalje, to bi zahtijevalo od njih da imaju energiju i vremena u onoj mjeri u kojoj jednostavno nije moguće da ljudi imaju tijekom duljeg vremenskog razdoblja.

Savjet Brigham Younga jednako je prikladan danas kao što je bio kad ga je dao. To je naročito potrebno u Crkvi koja raste u veličini, opsegu i strateškim okolnostima u današnjem svijetu.

Ovdje postoji još jedno suptilno načelo. Povezano je sa savjetom kojeg je Jitro dao Mojsiju kad je predložio načine na koje bi Mojsije mogao učinkovitije voditi svoj narod. Jitro je potaknuo Mojsija da delegira, ne samo radi ljudi, već i radi sebe samoga, jer je primijetio: »I ti i taj narod s tobom potpuno ćete se iscrpsti. Taj posao je za te pretežak; sam ga ne možeš obavljati.« (Izlazak 18:18).

Čak i sa svojim vrhunskim, božanskim vještinama, bilo je trenutaka kad je Isus trebao izvesti sebe iz pritiska u kojem se nalazio kako bi se izravno posavjetovao sa svojim Ocem na Nebu. Trebao je znati primati, naročito jer je davao cijelo vrijeme. Postoji stvarna premorenost u radu s ljudima koja može prevladati vođe u određenim situacijama; u tim trenucima oni očajnički trebaju učinkovite sljedbenike, a ne sljedbenike koji ovise o njima za savjet na svakom zavoju.

Prevelika ovisnost može ometati nakane Božje, koji želi naš individualni rast i razvoj, i sljedbenike koji mogu biti znatno učinkovitiji i pružiti veću podršku vođama dijeleći predanost vođe.

Direktivno vodstvo također ima potencijalni nedostatak da vođa često nije svjestan svih činjenica i osjećaja prisutnih među sljedbenicima. Talenti sljedbenika i članova grupe ne mogu se potpuno razviti osim ako više sudjeluju u donošenju odluka i njihovom provođenju. Ova vrsta vodstva može podbaciti čak i s iskrenim, predanim direktivnim vođom jer on ne teži mobilizaciji cjelokupnog resursa grupe, niti je on sam uvijek dovoljno sveznajući da izbjegne pogrešku.

Direktivno vodstvo sa svim prednostima koje posjeduje može potaknuti stav bahatosti u nekih vođa prema sljedbenicima kad im žurno pokušavaju dati upute ili informacije. To je kao da ti vođe

u tim situacijama žele brzo odbaciti što god im sljedbenici imaju za reći – instrukcija ili informacija – i završiti s tim! Postoje situacije u kojima možemo pošteno prebaciti duhovnu odgovornost tako da jednostavno kažemo drugima, no to ne treba postati apsolutni stil vodstva. Umjesto pokazivanja one vrste ljubavi koja je »potpuno dobrohotna«, neki su od nas toliko voljni žrtvovati za čovječanstvo, kao što je Dostojevsky napisao, ako »kušnja ne traje dugo već ubrzo prestane, dok svi promatraju i pozdravljaju.«

Vrlo često talentirana direktivna osoba postaje vrlo nestrpljiva s nespretnošću i mediokritetom u drugim ljudima. Talentirana osoba također može biti opstruirana pod nadzorom nekoga za koga vjeruje da je inferioran u odnosu na njega. Abraham Maslow je primijetio: »Kad golub šefuje orlu, orao je očajan.« No u Crkvi orlova i golubova, ljudi trebaju naučiti slijediti, kao i voditi, i postoje trenuci kad će golubovi privremeno voditi orlove, a orao ima odgovornost učiti iz tog iskustva kao i golub. No talentirane osobe također imaju druge izazove kao što je Maslow također primijetio. Mogu postati toliko nemirne zbog svoje superiornosti da zadržavaju puni utjecaj svog talenta zbog straha da će ih drugi gledati kao dominantne ili presposobne. Ono što se često pojavljuje u tim situacijama je oblik lažnog prikaza poniznosti. Međutim, ako »golubovi i orlovi« imaju obvezu jedan prema drugome i prema međusobnoj dobrobiti, postoji način kako mogu koristiti jedan drugoga za prikladne vještine, talente i pomoć, no to zahtijeva sustav otvorenosti i povjerenja...

Treći oblik vodstva je *participativno vodstvo* u kojem članovi grupe naširoko sudjeluju u donošenju odluka, u kojima se grupom upravlja demokratski, u kojima su usvojene procedure i tradicije izgrađene da osiguraju da se to i dogodi. Ovaj oblik vodstva ima sljedeće prednosti: često vrlo učinkovito koristi talente, osjeća je i činjenice od članova grupe. Pruža priliku članovima grupe da ulažu u ciljeve i rješavanje problema tako da postoji veći sklad u grupi i timski rad u ostvarenju tih ciljeva. Često stvara odlične uvjete za individualan rast.

Participativno vodstvo teži ka izvlačenju maksimalnih resursa članova grupe. Kad je uspješan, ovaj oblik vodstva rezultira u većim postignućima

nego što bi pojedinac ikada mogao postići. Participativno vodstvo pretpostavlja da svatko može doprinijeti na neki način, što nije protivno učenju da »nemaju svi svaki dar. Ima, naime, mnogo darova, a svakomu se čovjeku dar daje Duhom Božjim.« (NiS 46:11.)

Vodstvo u velikom stupnju počiva na vrsti donošenja odluka koje donosi učinkovito korištenje povratne informacije (komunikacija s drugom osobom ili grupom koja osobi daje informacije o tome kako je utjecao na druge i kako stoji u odnosu na njegove ciljeve i namjere). Participativno vodstvo oslobađa one koji se brinu oko davanja korisnih povratnih informacija, dok direktivno vodstvo često pati zbog činjenice da što vođa stječe više prestiža i moći, njegovi sljedbenici mogu sve manje i manje biti iskreni s njim iako on želi da nije tako.

Nedostaci participativnog vodstva su da se grupa, s vremena na vrijeme, previše usredotočuje na osjećaje i postane nedovoljno pokretna kad treba nešto poduzeti. Grupa može slušati i čuti samo signal »nesigurne trube«. Skupno rješavanje problema može, kad podbaci, rezultirati gušenjem individualne kreativnosti i može u velikoj mjeri rezultirati mediokritetom.

Prisjećajući se svog rada na teoriji relativnosti, Albert Einstein je primijetio »osjećaj usmjerenja, napredovanja prema nečemu apsolutnom«. Ova vrsta kreativnog uvida – »napredovanja prema nečemu apsolutnom« – može, pod određenim uvjetima, biti zagušena participativnim vodstvom. Iako su razgovori s njegovim kolegama mogli biti Einsteinu od pomoći, kreativni uvidi često su stečeni nasamo.

Kritika participativnog vodstva postavila je pitanje: »Je li odbor mogao naslikati Mona Lisu?« Ta ista kritika grupnog procesa kaže da on često vodi ka »međusobnom poništenju unutarnje samouvjerenosti«. Participativno vodstvo također ima nedostatak da s vremena na vrijeme završi s nesvjesnom i nenamjernom manipulacijom članova grupe od strane dominantne ličnosti dok svi u neznanju pretpostavljaju da sudjeluju u donošenju odluka, što nije slučaj.

Svaki od ovih stilova vodstva nalazi su u konfliktu sa suštinskim i ponavljajućim problemom

vodstva poput balansiranja potrebe da se obavi posao i potrebe da se u obzir uzmu osjećaji kolega i sljedbenika. Svi smo bili članovi grupa u kojima su vođe toliko orijentirani na zadatak, toliko revni obaviti posao, da kad se napokon obavi, uz veliki emocionalni trošak, nije ostao obavljen jer je neuspjeh grupe da se uskladi naposljetku poništio ono što se činilo kao uspješan pokušaj. Također smo vidjeli kako se članovi grupe mogu uvrijediti ili povući zbog toga što su vođe previše orijentirani na zadatak.

Vidjeli smo i vođe koji su postali nepokretni zbog svoje brige za osjećaje članova grupe. Grupa može doista trpjeti zbog takvog vakuuma u vodstvu. Postoje određene okolnosti u kojima se mora nešto poduzeti...

Čitanje stihova u Mormonovoj knjizi koji opisuju stvarnu slobodu izbora kao djelovanje za sebe umjesto da se »po njima djeluje« (2. Nefi 2:26), pokazuje da se ovo drugo izjednačava s očajem...

I iskustvo i Sveta pisma predlažu potrebu za spojem stilova vodstva – *direktivnog i participativnog*, pri čemu se koriste oni stilovi koji su najprikladniji okolnostima. Mi u Crkvi imamo jedinstven spoj direktivnog i participativnog vodstva u kojima svatko raste i svi napreduju po pitanju vječnih ciljeva.

Predsjednik zbora starješina koji gradi podršku zbora za dobrobit humanitarnog projekta i koji nije siguran treba li grupa zasaditi kukuruz ili grašak primio bi dobar savjet, naročito ako nije stručnjak za poljoprivredu, tako da poslušati članove zbora koji ga mogu savjetovati za koju je od te dvije kulture tlo pogodnije za rast. Također bi dobio dobar savjet kada bi uključio članove grupe u donošenje odluka, budući da moraju okopavati kukuruz ili plijeviti grašak – osim ako predsjednik to želi učiniti sam! Participativno vodstvo pomaže nam saznati sve činjenice i osjećaje, koji su drugi oblik činjenica, s kojima se moramo ozbiljno pozabaviti.

Međutim, postoje trenuci kad je direktivno vodstvo očito primjerenija vrsta vodstva. Brigham Young je vjerojatno mogao provesti godine suradjući s neodlučnim članovima Crkve nakon umorstva proroka Josepha Smitha, potičući ih da mu se pridruže i krenu na zapad. No sveci su naposljetku

trebali prijeći rijeku Mississippi; trebali su napustiti Nauvoo. Došlo je vrijeme za akciju. Pod određenim uvjetima, vođe moraju »prijeći rijeku«.

Vođa je najskloniji kombinirati direktivno i participativno vodstvo ako je osobno i ozbiljno predan božanski osmišljenom procesu poboljšanja svojih osobina znanja, vjere, pravde, prosudbe, milosti, istine i ljubavi. Tada će biti učinkovitiji i bit će mu povjerena veća moć i utjecaj. Ako savršenije voli, imat će veću senzibilnost za osjećaje članova grupe i znat će kad je prikladno naglasiti participativno vodstvo. Ako stalno povećava svoje skladište znanja i istine, imat će bolje uvide po kojima može znati kada mora djelovati direktivno. Članovi grupe skloniji su pouzdati se u vođu kad vide da se aktivno trudi razviti te osobine. Vođa koji je nepažljiv po pitanju moći, bezosjećajan prema osjećajima članova grupe ili koji je previše siguran u svoje stavove bez odgovarajućeg znanja ili informacija, ne može dugo nadahnjivati sljedbenike. Vođa koji koristi svoj status i autoritet u prikrivanju svojih grijeha, koji se prepušta oholosti ili častohleplju, gospodari ili se služi prisilom, podbacit će organizacijski kao i duhovno.

Crkveni nauk kojeg imamo je božanski. Imamo sve prednosti da budemo dio strukturiranog kraljevstva u kojem je Isus Krist Kralj nad kraljevima i zakonodavac sa živim prorokom kao svojim zemaljskim glasnogovornikom. To nam daje prednost više božanske svrhe, uvida i uputa, i prednosti ovlasti koja može proizvesti djelovanje u okolnostima koje zahtijevaju brzinu i reakciju. No Crkva je također participativna u tome da je Božje djelo zapravo naše. Postoji obilje mogućnosti – daleko više nego što možemo iskoristiti – da postanemo uključeni kao vođe i sljedbenici u aktivnostima koje će izgraditi kraljevstvo i pomoći nam da rastemo. Imamo više mogućnosti nego što to prepoznamo koristiti naše talente i uvesti naše osjećaje i činjenice u proces crkvenog donošenja odluka u onim situacijama u kojima je participativno vodstvo prikladno...

Kada bismo slavili Boga kroz određeni stil vodstva kojeg svatko od nas koristi, slavili bismo ga bolje oponašajući ga kroz razvoj onih osobina koje će osigurati mudro, učinkovito i sigurno vodstvo...

POMOĆ PRI UČENJU

- Prema bratu Maxwellu, u kojem je smislu vodstvo barem djelomično tajna?
- Koja je tri osnovna stila vodstva identificirao brat Maxwell? Koje su snage i slabosti svakog od njih?
- Što brat Maxwell preporučuje vođama Crkve?
- Mislite li da vođe mogu više poboljšati svoje vodstvo radeći na organizacijskim vještinama ili radeći na razumijevanju i primjeni temeljnih načela vodstva? Objasnite.

POSTATI DOBRI PASTIR

»Ja sam pastir dobri, poznajem ovce svoje i ovce moje poznaju mene, kao što Otac poznaje mene i kao što ja poznajem Oca. I ja dajem život svoj za ovce« (Ivan 10:14-15).

NAČELO VODSTVA

Vođe trebaju pokazati ljubav i brigu za one koje vode.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Isus Krist je Dobri Pastir.
2. Obiteljski i crkveni vođe trebaju težiti slijediti uzorak vodstva kojeg je postavio Gospodin.

1. KONCEPT: ISUS KRIST JE DOBRI PASTIR.

KOMENTAR

U Bibliji, pastiri se koriste kako bi predstavili vođe Božjeg naroda (vidi Izaija 63:11; Jeremija 23:2). Pastiri paze na neprijatelje koji bi mogli napasti stado i brane ga od njih ako je potrebno. Oni se brinu o bolesnim ili ranjenim ovcama, traže i spašavaju izgubljene ovce ili one u stupici. U Kristovim učenjima, pastiri vole svoje ovce i pokušavaju zadobiti njihovo povjerenje. Ovce znaju, vole i iznad svega vjeruju pastirima. Dobar pastir će i umrijeti za svoje ovce. Krist uspoređuje pastira s najamnikom, koji napušta ovce u vrijeme opasnosti jer ih ne voli (vidi Ivan 10:11-13; *The Life and Teachings of Jesus and His Apostles* [Religion 211 and 212 student manual, 1979], str. 108-109).

Isus Krist je Dobri Pastir. U Ivanu 10:14-15, Isus objašnjava da se on i njegove ovce međusobno poznaju, kao što se on i njegov Otac poznaju. Ta vrsta odnosa razvija se tijekom vremena i zahtijeva osobno iskustvo. (Za ostale reference o Kristu kao pastiru, vidi Postanak 49:24; Psalmi 23; 80:1; Ivan 10:1-30; Hebrejima 13:20; - 1. Petrova 2:25; 5:4; Alma 5:37-38, 58-60; Helaman 7:18; 15:13; Mormon 5:17; NiS 50:44.)

Starješina Henry B. Eyring iz Zbora dvanaestorice je komentirao: »Pastir pazi na ovce. U pričama iz Svetih pisama ovce su u opasnosti.

Potrebna im je zaštita i skrb. Spasitelj nas upozorava da moramo paziti na ovce kao što je i on to činio. On je dao svoj život za njih. One su njegove. Ne možemo se približiti njegovim mjerilima ako, poput najamnika, pazimo samo onda kad nam to odgovara i samo za nagradu...

Članovi Crkve su ovce. Oni su njegovi, a mi smo pozvani od njega da pazimo na njih. Moramo činiti više od samog upozoravanja na opasnost. Moramo ih napasati« (Conference Report, ožujak-travanj 2001, 49; ili *Ensign*, svibanj 2001, 38).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Neka nekoliko polaznika pročita razredu Sveta pisma citirana u drugom odlomku komentara, s posebnom pažnjom na titule Isusa Krista u tim odlomcima.

Postavite pitanja poput sljedećih. Koristite informacije iz komentara za pomoć u raspravi.

- Zašto su pastiri tako važni?
- Što pastiri rade?
- Po čemu se najamnici razlikuju od pastira?
- Kako se ovce mogu drugačije ponašati kad se o njima brine pastir umjesto najamnika?
- Što je Isus učinio tijekom svog smrtnog službeništva koje nas podučava što znači biti pastir?

2. KONCEPT: OBITELJSKI I CRKVENI VOĐE TREBAJU TEŽITI SLIJEDITI UZORAK VODSTVA KOJEG JE POSTAVIO GOSPODIN.

KOMENTAR

Gospodin govori crkvenim i obiteljskim vođama da budu pastiri. Predsjednik James E. Faust je podučio: »Večeras želim govoriti svećeništvu Božjem u njihovom pozivu Gospodinovih pastira. Starješina Bruce R. McConkie je izjavio: 'Svatko tko služi na bilo kojem položaju u Crkvi, na kojem je odgovoran za duhovnu ili vremenitu dobrobit bilo kojeg od Gospodinove djece pastir je tim ovcima. Gospodin smatra svoje pastire odgovornima za sigurnost [spasenje] njegovih ovaca' [Mormon Doctrine, 2. izdanje (1966), 710]. Obnašatelji svećeništva imaju tu veliku odgovornost, bez obzira radi li se o ocu, djedu, kućnom učitelju, predsjedniku zbora starješina, biskupu, predsjedniku okola ili drugom crkvenom pozivu« (Conference Report, travanj 1995, 62; ili *Ensign*, svibanj 1995, 45-46).

Možemo postati dobri pastiri samo ako se približavamo Gospodinu. Starješina Henry B. Eyring je objasnio: »Onaj koji vidi sve stvari, čija je ljubav beskrajna i koji nikada ne spava – on nas pazi. On zna što ovce trebaju u svakom trenutku. Moću Duha Svetoga, on nam može reći i poslati nas k njima...

To je ljubav koja mora motivirati pastire Izraelove. To se može činiti teškim ispočetka, budući da možda ne poznajemo dovoljno Gospodina. No ako započnemo čak i s malim zrnom vjere u njega, naše će služenje ovcima povećavati našu ljubav za njega i za njih. To proizlazi iz jednostavnih stvari koje svaki pastir mora činiti. Molimo se za naše ovce, za svaku za koju smo odgovorni. Kad pitamo: 'Molim Te, reci mi tko me treba', odgovori će doći. Lice ili ime doći će u naš um. Ili možemo doživjeti slučajan susret za kojeg osjećamo da nije slučajan. U tim trenucima osjećamo ljubav Spasitelja za njih i za nas. Dok pazite na njegove ovce, vaša će ljubav za njega rasti. A to će povećati vaše pouzdanje i vašu hrabrost« (Conference Report, ožujak-travanj 2001, 51; ili *Ensign*, svibanj 2001, 39-40).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pokažite slike s kraja ove lekcije. Koju je Spasitelj pokazao primjerom? Zašto?

Pročitajte s razredom Moroni 7:47. Razgovarajte o dobrohotnosti i istaknite, budući da je iskrena dobrohotnost čista Kristova ljubav, da kad osjećamo dobrohotnost jedni za druge, mi volimo kao što On voli nas. Razgovarajte zašto je ovaj stav važan za obiteljske i crkvene vođe.

Razgovarajte zašto bi obiteljski i crkveni vođe trebali biti pastiri onima koje vode (vidi komentar).

Pročitajte izjavu starješine Eyringa iz komentara. Razgovarajte o pitanjima poput:

- Prema starješini Eyringu, što može povećati naše pouzdanje i hrabrost kao vođe?
- Kakav je odnos služenja i ljubavi?
- Koji uvjeti u svijetu pozivaju naše vođe da budu dobri pastiri?
- Kako možemo utvrditi koji su izrazi ljubavi i brige primjereni za našu ulogu vođe?

Neka polaznici pročitaju Alma 56:3-11, 17, 43-49, 55-56, i razgovarajte o tim stihovima u razredu. Postavljajte pitanja poput:

- Mislite li da je Helaman bio dobar pastir? Zašto?
- Kako je dvije tisuće mladića koje je vodio Helaman odgovorilo na njegovo vodstvo?
- Mislite li da bi ovih dvije tisuće mladića bilo manje uspješno pod drugačijim stilom vodstva? Zašto?

Potaknite polaznike da razviju kristoliku ljubav za svakoga kako bi bili spremni biti dobri pastiri kad se pruže prilike.

IZVORI ZA UČITELJE

*starješina James E. Faust
iz Zbora dvanaestorice
apostola*

*»These I Will Make My Leaders«, Conference Report,
listopad 1980, 50-54; ili
Ensign, studeni 1980, 34-37]*

Osjećam se ponizno zbog prilike da se ove večeri obratim obnašateljima svećeništva. Volio bih uputiti svoje riječi vođama Crkve, a naročito budućim vođama, mladićima iz Aronovog svećeništva. Mnogi od vas mladića imat će priliku voditi prije nego što mislite. Ne čini se tako davno kako sam ja bio predsjednik zbora đakona. Što se tiče

svjetske, brzo rastuće Crkve, vodstvo je jedan od najvećih izazova.

Vođe primaju i daju zaduženja

Prije nekih godinu dana bio sam na sastanku zbora starješina. Članovi predsjedništva bili su dobri, sposobni mladi ljudi; no kada je došlo do dije-ljenja odgovornosti zbora i obavljanja posla, ograničili su to na prisutne i one koji se dobrovoljno jave. Nije bilo dano nijedno zaduženje.

Jedno od prvih načela koje moramo imati na umu je to da djelo Gospodnje ide naprijed kroz zaduženja. Vođe primaju i daju zaduženja. To je važan dio neophodnog načela delegiranja. Nitko ne cijeni spremnog dobrovoljca više od mene, no ukupno djelo ne može se obaviti onako kako to Gospodin želi samo pomoću onih koji čine djelo jer su prisutni na sastancima. Često sam se pitao kako bi zemlja izgledala da je Gospodin tijekom stvaranja prepustio da sve naprave samo dobrovoljci.

Ako na ispunjavanje zaduženja gledamo kao na izgradnju kraljevstva Božjeg te kao priliku i kao povlasticu i čast, tada bi zaduženja i izazove zasigurno trebalo dati svakom članu zbora. Takva bi uključenost trebala uključivati, s prikladnom mudrošću i diskrecijom, one kojima je to možda najviše potrebno – neaktivnoj i djelomično aktivnoj braći. Zaduženja se uvijek trebaju dati s velikom ljubavlju, uvažavanjem i dobrotom. S onima od kojih se traži da odgovore treba se ophoditi s poštovanjem i zahvalnošću.

Vrhovni autoriteti redovito primaju zaduženja od Prvog predsjedništva i predsjednika Vijeća dvanaestorice. Bez obzira dođu li takva zaduženja pisanim putem, kao u većini slučajeva, ili osobno, uvijek su postavljena s »molimo vas«, ili »ukoliko je moguće« ili »biste li molim vas učinili ovo ili ono«. Ta zaduženja nisu nikada postavljena kao izraz zapovijedi ili zahtjeva.

Slijedite Spasiteljev primjer

Od kad sam prvi put bio u Egiptu tijekom Drugog svjetskog rata, zanimao sam se za drevne ruševine. Fascinirajuće je promatrati zašto neki stupovi i dalje stoje, a drugi su se prevrnuli. Vrlo često oni koji još uvijek stoje ostaju tako jer

na vrhu nose teret. Vjerujem da se u tome nalazi usporedba s vodstvom. Oni koji su vjerni svom svećeništvu često su oni koji nose određeni teret odgovornosti. Oni koji su uključeni su najvjerojatnije oni koji su predani. Stoga će uspješni vođa zbora htjeti da svi u njegovom zboru imaju priliku služiti na nekom pozivu prikladnom okolnostima.

Najsveobuhvatniji kratki tečaj vodstva dao je sam Spasitelj: »Pa im reče: Pođite za mnom!« (Matej 4:19). Vođa ne može tražiti od drugih ono što sam nije spreman učiniti. Naš najsigurniji smjer je slijediti Spasiteljev primjer, a naša sigurnost je slušati i slijediti upute od njegovog proroka, predsjednika Crkve.

Dobar vođa »očekuje puno, nadahnjuje puno«

Prije nekoliko godina otputovao sam u misiju Rosario u sjevernom dijelu Argentine. Dok smo putovali, na putu smo prošli pored velikog stada stoke koje se kretalo. Stado se kretalo mirno i bez ikakvih teškoća. Bilo je tiho. Nije bilo pasa. Na početku su se nalazili gaučosi na konjima, s razmakom od deset do petnaest metara među sobom. Ta tri jahača nagnuli su se prema naprijed u svojim sedlima, potpuno opušteni, uvjereni da će ih stado slijediti. Na kraju stada bio je jedan jahač koji je gurao iz pozadine. On je također bio nagnut prema naprijed u svom sedlu kao da spava. Cijelo se stado kretalo mirno, tiho i bilo je pod kontrolom. Iz tog mi se iskustva činilo očitim da je vodstvo otprilike tri četvrtine pokazivanje puta, i otprilike jedna četvrtina provjera.

Sam vođa, dok usmjerava, ne mora biti istaknut i glasan. Oni koji su pozvani voditi u službi Učitelja nisu pozvani biti šefovi ili diktatori. Oni su pozvani biti dobri pastiri. Oni trebaju stalno obučavati druge da zauzmu svoje mjesto i postanu veći vođe o njihovih učitelja. Dobar vođa očekuje puno, nadahnjuje još više i potiče one koje je pozvan voditi.

Vođa mora postizati da se stvari dogode i životi dotaknu. Nešto treba pokretati i mijenjati. On se mora pobrinuti da oni ispod njega ne podbace. No to uvijek treba učiniti na Gospodinov način. On bi trebao biti instrument u rukama Svemogućeg za mijenjanje života. On treba znati gdje je sada, kamo ide i kako će doći tamo.

Slušanje

Vođa mora biti dobar slušatelj. On mora biti voljan prihvatiti savjet. Mora pokazati iskrenu brigu i ljubav za one nad kojima ima upravništvo. Nijedan svećenički vođa ne može biti učinkovit osim ako u svom umu ima čvrsto usađene duhovne ključeve vodstva koji su opisani u 121. odsjeku Nauka i saveza:

»Nikakva vlast ni utjecaj ne smiju se prisvajati snagom svećeništva, već jedino uvjerenjem, velikodušnošću, plemenitošću i blagošću, i ljubavlju nehinjenom.

Dobrotom i čistom spoznajom koja će znatno proširiti dušu bez licemjerja i lukavštine.—

Pokatkad koreći s oštrinom, kad na to potakne Duh Sveti, a tad iskazujući nakon toga porast ljubavi prema onomu koga si ukorio, da ne pomisli da si mu neprijatelj« (NiS 121:41-43).

Prema mom iskustvu, Sveti Duh vrlo rijetko kori s oštrinom. Svaku pokudu treba obaviti nježno i s trudom da se osoba koju se kori uvjeri da je to učinjeno imajući u vidu njezin interes...

Božanska pomoć

S vjerom u Gospodina i s poniznošću, svećenički vođa može s pouzdanjem očekivati božansku pomoć za svoje probleme. Možda će biti potreban napor i razmišljanje, no nagrada je sigurna. Odgovor može doći kao što je došao Enošu: »Glas Gospodnji... dođe do uma mog«, rekao je (Enoš 1:10). Ili može biti osjećaj u grudima u skladu s 9. odsjekom Nauka i saveza.

Nakon primanja tako božanskog uvjerenja i kroz moć Duha Svetoga, ponizan vođa tada može krenuti sigurnim putem s apsolutnim uvjerenjem u umu i srcu da je ono što čini pravi put i da je to ono što bi sam Gospodin učinio po tom pitanju...

Većina nas koji smo pozvani u vodstvo Crkve osjećaju da su nekvalificirani zbog neiskustva, manjka sposobnosti ili nedovoljnog učenja i edukacije. Jedno od mnogih Mojsijevih opisa je i sljedeće: »Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji« (Brojevi 12:3).

Sjećam se kad je prije mnogo godina predsjednik John Kelly, koji je tada predsjedavao okolom

Fort Worth Texas, pozvao brata Felixa Velasqueza da bude predsjednik španjolskog ogranka. Taj je dobar čovjek radio, ako se dobro sjećam, kao inspektor za automobile u željeznici. Kad ga je predsjednik Kelly pozvao u tu službu, odgovorio je: »Predsjedniče, ja ne mogu biti predsjednik španjolskog ogranka. Ne znam čitati.« Predsjednik Kelly mu je tada obećao da će, ako prihvati poziv i naporno radi na njegovom veličanju, biti podržan i blagoslovljen. Uz Gospodinovu pomoć, ovaj je skromni čovjek, kroz predan vlastiti trud, naučio čitati. Služio je dobro kao predsjednik ogranka i mnogo godina nakon toga, a sada služi u velikom vijeću tog okruga. Gospodin je blagoslovio svog slugu na mnogo načina...

Savjetovanje – »genij vodstva«

Sada dolazim do genija vodstva, kroz svećeništvo, u upravi Crkvom. Htio bih citirati predsjednika Stephena L. Richardsa koji je rekao:

»Kao što ja to vidim, genij naše crkvene uprave je uprava kroz *vijeća*. Gotovo da ne prođe nijedan dan a da ne vidim mudrost, Božju mudrost u osnivanju vijeća: za upravljanje njegovim kraljevstvom. U duhu u kojem radimo, muškarci se okupljaju s naoko različitim pogledima i daleko drugačijim pozadinama, te pod djelovanjem tog duha, savjetujući se, mogu ostvariti sklad.« (Conference Report, listopad 1953, str. 86; kurziv dodan.)

Zajedničko savjetovanje vođa je ključ uspješnog funkcioniranja predsjedništva ili biskupstva. No što ako je jedinstvo u donošenju odluke teško ili nemoguće? Predsjednik Joseph F. Smith dao je sljedeći savjet:

»Kad biskupi i njihovi savjetnici ne mogu pronaći zajedničko rješenje, ili kad predsjednici i njihovi savjetnici imaju različito mišljenje u svojim sentimentima ili načelima, njihova je dužnost okupiti se, stati pred Gospodina i poniziti se pred njim dok ne dobiju objavu od Gospodina i vide jednu istinu, kako bi mogli ujedinjeno stati pred svoj narod« (*Gospel Doctrine*, [5. izdanje (1939)], str. 156).

Budite primjer osobne pravednosti

Oni koji bi trebali voditi u ovoj Crkvi moraju postaviti primjer osobne pravednosti. Trebaju tražiti stalno vodstvo Duha Svetoga. Oni trebaju dovesti

svoje živote i domove u red. Trebaju biti iskreni i brzi u plaćanju svojih računa. Trebaju biti primjer ponašanja u svakom pogledu. Oni bi trebali biti ljudi od časti i integriteta. Dok tražimo stalno vodstvo Duha Svetoga, Gospodin će odgovoriti.

Dok sam služio kao voditelj područja u Južnoj Americi, dogodilo mi se nezaboravno iskustvo u Montevideu, Urugvaj. Želio sam zamijeniti nešto novca jer sam u to vrijeme živio u Brazilu, pa me brat Carlos Pratt odveo do mjenjačnice u centar Montevidea. Predstavio me jednom od službenika koji je rekao da će promijeniti 1.000 dolara. Nisam imao 1.000 dolara u gotovini kod sebe i jedino sam imao ček iz banke u Salt Lake Cityju. Mjenjačnica nikada ranije nije poslovala sa mnom. Zapravo, nikada me ranije nisu vidjeli i nisu mogli očekivati da će me ikada vidjeti. Nisu mogli provjeriti imam li 1.000 dolara na računu u banci iz koje sam podigao ček. No prihvatili su moj ček bez oklijevanja samo zbog toga što sam mormon i što su ranije poslovali s drugim mormonima. Iskreno, bio sam i zahvalan i oduševljen zbog njihovog povjerenja...

»Učvrsti braću svoju«

Kad je Spasitelj Petru davao poduku iz vodstva, rekao je: »Kad se jedanput vratiš k meni, učvrsti braću svoju« (Luka 22:32).

Zanimljivo je da je upotrijebio riječ učvrsti. Vrlo je teško *učvrstiti* ako nisi dobar govornik. Često dolazi do problema ne zbog lošeg plana, već zbog loše komunikacije...

Svećenički vođe imaju rijetku priliku voditi svećeničke intervjuue. Naročito kroz osobne kontakte i intervjuue vođa može ostvariti sljedeće:

1. Nadahnuti i motivirati.
2. Delegirati i povjeriti.
3. Tražiti odgovornosti i provjeriti.
4. Podučavati primjerom i načelom.
5. Biti velikodušan sa zahvalnošću.

Ponekad vođe drže uzde prečvrsto, često ograničavajući prirodne talente i darove onih koji su pozvani raditi uz njih.

Vodstvo ne proizvodi uvijek skladnu simfoniju vjere, vještina i talenata grupe, ostvarujući maksimalnu učinkovitost i moć. Ono je ponekad glasan solo. Predsjednik Lee je podučio dublje značenje Svetog pisma: »Nek, dakle, svatko upozna dužnost svoju, i nek djeluje u službi na koju je postavljen sa svom pomnjom« (NiS 107:99). Osim što svi trebamo upoznati svoje dužnosti, vođe trebaju omogućiti, ili dopustiti, svojim suradnicima da budu potpuno učinkoviti u svojoj službi i pozivu, a pomagače trebaju potpuno odjenuti odgovarajućom ovlašću...

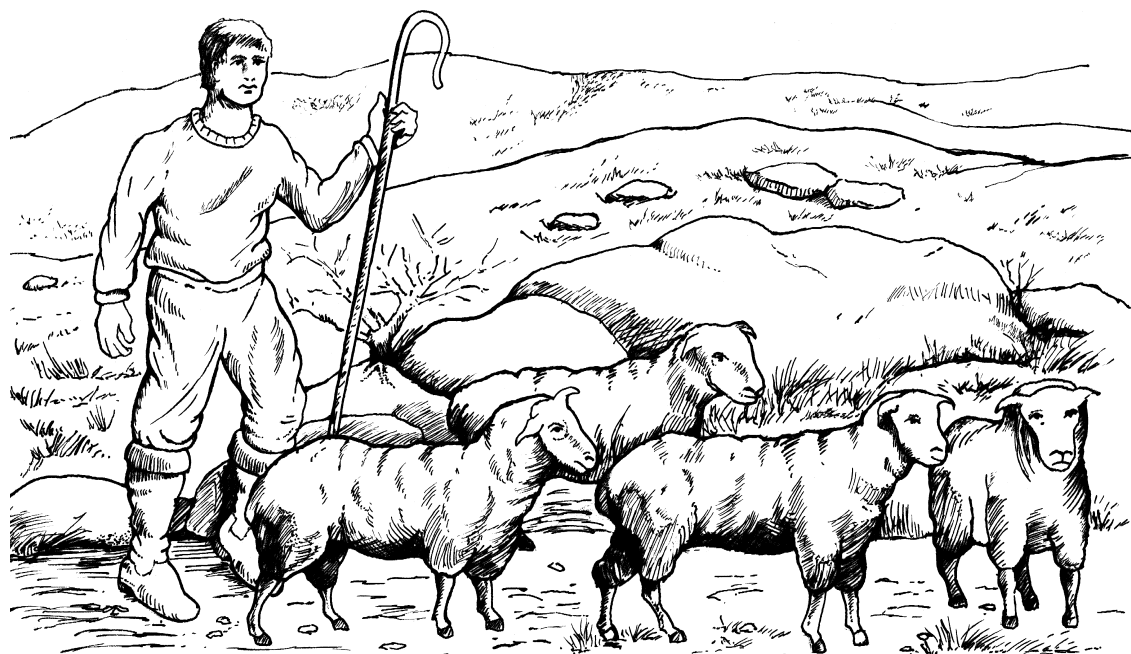
Molim se da će napornim radom pod vodstvom Duha Svetoga, oni koji jesu ili će biti pozvani u vodstvo vidjeti našu dužnost jasnije i imati dublju viziju za postavljanje ciljeva i određivanje pravednijeg smjera.

Moje je svjedočanstvo da ova Crkva raste i uspijeva jer smo pod usmjerenim utjecajem svetog Božjeg svećeništva. Vjerujem da naši vođe mogu generirati veliku duhovnu moć potrebnu za vođenje Božjeg djela kroz osobnu objavu, na koju polažu pravo u pravednosti. Gospodinov savjet Jošui je neprocjenjiv: »Nisam li ti zapovjedio: Odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj.« (Jošua 1:9).

Molim se da tako bude, u ime Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Zašto je važno da vođe daju zaduženja onima nad kojima predsjedavaju?
- Koja načela upravljaju dodjeljivanjem zaduženja?
- Koje je načelo vodstva iza Spasiteljevog poziva »slijedi me«?
- Kako vođe mogu znati vode li onako kako bi Gospodin to htio?
- Osim da postanu dostojni Duha, što još vođe mogu učiniti kako bi ispunili svoje odgovornosti prema onima koje vode?
- Što je »genij vodstva«?
- Što se može dogoditi ako vođe pokušavaju prečvrsto držati uzde?

POSTAVITI DOBAR PRIMJER

»Vi ste svjetlo svijetu. Nije moguće sakriti grad koji leži na gori.

Ne žele se svijetla da se stavi pod varjačak, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući.

Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca Nebeskog« (Matej 5:14-16).

NAČELO VODSTVA

Vođe trebaju postaviti primjer sljedbeništva ljudima kojima služe.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Kad vođe rade na razvoju osobina Isusa Krista, oni postavljaju primjer onima kojima služe.

1. KONCEPT: KAD VOĐE RADE NA RAZVOJU OSOBINA ISUSA KRISTA, ONI POSTAVLJAJU PRIMJER ONIMA KOJIMA SLUŽE.

KOMENTAR

Kad je uskršli Gospodin posjetio Ameriku, objasnio je svojim učenicima da kad puste svoje svjetlo da zasja znači da odražavaju njega (vidi 3. Nefi 18:24).

Govoreći o vodstvu u Crkvi, starješina James E. Faust, dok je bio član Zbora dvanaestorice, je rekao: »Oni koji bi trebali voditi u ovoj Crkvi moraju postaviti primjer osobne pravednosti. Trebaju tražiti stalno vodstvo Duha Svetoga. Oni trebaju dovesti svoje živote i domove u red. Trebaju biti iskreni i brzi u plaćanju svojih računa. Trebaju biti primjer ponašanja u svakom pogledu« (Conference Report, listopad 1980, str. 53; ili *Ensign*, studeni 1980, 36).

Starješina Dean L. Larsen, koji je tada bio član predsjedništva Sedamdesetorice, je objasnio: »Od onih koji primaju evanđelje očekuje se da će pokazati njegove plodove u svojim životima, ne samo za svoj osobni dobitak i blagoslov, već i u svrhu približavanja drugih ka istini...«

Njihovi će životi na značajan način pokazati plodove evanđelja i odijeliti ih kao svjetionike onima koji traže svjetlo i istinu« (Conference Report, listopad 1985, str. 85; ili *Ensign*, studeni 1985, 68).

Predsjednik Gordon B. Hinckley je napisao: »Po svojoj naravi, istinito vodstvo nosi sa sobom teret da bude primjer... Ako vrijednosti nisu uspostavljene i ne pridržavaju se na vrhu, ponašanje na nižim razinama bit će najozbiljnije ugroženo i potkopano. Doista, u bilo kojoj organizaciji u kojoj je to slučaj – bilo da se radi o obitelji, korporaciji, društvu ili naciji – zanemarene vrijednosti s vremenom će nestati« (*Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], 170).

Vođe mogu više pomoći ljudima kad pokušavaju postaviti primjer Spasiteljevog života i učenja. Gospodin »iđase od milosti do milosti« dok nije postao savršen (NiS 93:13). Njegove osobine uključuju znanje, moć, pravdu, prosudbu, dobrotu, milost, strpljivost, istinu, poniznost, krotkost, podložnost, velikodušnost, nježnost, mudrost, ne-sebičnost, poslušnost, predanost poštivanju naše slobode izbora, sućut, neustrašivost, integritet i radost. (*Napomena*: Svaka od ovih osobina može postati tema lekcije.)

Vođe koji razvijaju ove osobine znat će kako jasno komunicirati s onima koje vode, voljeti ih bez pokušavanja da ih kontroliraju, radovati se u njihovoj dobroti i postignućima i oduprijeti se Sotoninim kušnjama. Kad ne slijedimo primjer Isusa Krista, riskiramo da ćemo obeshrabriti ljude od dolaska ka Kristu. Alma je objasnio svom sinu koji je zastranio:

»Koliko si bezakonje pribavio Zoramcima, jer kad oni vidješe ponašanje tvoje, ne htjedoše vjerovati riječima mojim« (Alma 39:11).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Zamolite polaznike da analiziraju značenje Spasiteljeve izjave: »Ja sam svjetlo svijeta« (Ivan 8:12), i razgovarajte o tome u razredu (vidi i Ivan 9:5; 3. Nefi 9:18; 11:11; Eter 4:12; NiS 11:28; 12:9; 45:7; 88:5-13).

Zašto bi crkveni i obiteljski vođe trebali i sami živjeti evanđeoska načela, a ne samo poticati druge na to?

Razgovarajte o karakternim osobinama koje je pokazao Spasitelj i navedite ih na ploči. Pitajte kako nam razvoj tih osobina u našim životima može pomoći da budemo bolji vođe. Razgovarajte o tome što Matej 16:24 i Alma 39:11 podučavaju o važnosti primjera.

Posvjedočite polaznicima da dok slijede Spasiteljev primjer održavaju njegovo svjetlo kako bi ga drugi mogli slijediti. Podsjetite polaznike da poput njega moramo rasti »od milosti do milosti« (vidi NiS 93:13; vidi i 2. Nefi 28:30).

IZVORI ZA UČITELJE

predsjednik Gordon B. Hinckley

predsjednik Crkve

»A Prophet's Counsel and Prayer for Youth«, Ensign, siječanj 2001, 2-11; ili New Era, siječanj 2001, 4-15

Mislim da nikada prije nije održan sastanak poput ovoga u Crkvi. Večeras vas ovdje ima toliko puno. Kako li samo dobro izgledate.

Neki su od vas došli sa sumnjom. Neki s visokim očekivanjima. Želim da znate da sam na koljenima tražio Gospodina da me blagoslovi s moću, sposobnošću i riječima da dotaknem vaša srca.

Izvan ove dvorane nalaze se stotine tisuća drugih koji sudjeluju s nama. Svakome od vas iskazujem dobrodošlicu. Drago mi je što imam ovu čudesnu priliku razgovarati s vama, i svjestan sam koliko je to važno.

Ja sam sada star po godinama – 90 plus. Živio sam dugo vremena i živio sam s velikom ljubavlju za mladiće i djevojke ove Crkve. Vi ste uistinu predivna grupa. Govorite razne jezike. Svi ste vi dio velike obitelji. No također ste pojedinci, svaki sa svojim problemima, svaki sa željom za odgovorima o stvarima koje vas muče i zabrinjavaju. Koliko li vas samo volimo i stalno molimo za znanje da vam pomognemo. Vaši su životi ispunjeni s teškim odlukama i sa snovima, nadama i težnjama da pronađete ono što će vam donijeti mir i sreću.

Nekoć davno, zaista davno, i ja sam bio vaših godina. Nisam se morao brinuti oko droge ili pornografije jer toga tada nije bilo. Brinuo sam se oko škole i kamo to sve vodi. Bilo je to vrijeme strašne gospodarske depresije. Brinuo sam se kako zaraditi za život. Služio sam misiju nakon što sam završio fakultet. Otišao sam u Englesku. Putovali smo vlakom do Chicaga, prešli smo grad autobusom i nastavili do New Yorka, gdje smo uhvatili parobrod za Britanske otoke. Dok smo se vozili autobusom u Chicagu, neka žena je upitala vozača: »Koja je to zgrada ispred nas?« Rekao je: »Gospodo, to je zgrada Chicago Board of Trade. Svaki tjedan neki čovjek koji je izgubio bogatstvo skoči s jednog od tih prozora. Više nema za što živjeti.«

Takva su bila vremena. Bila su opaka i ružna. Nitko tko nije proživio to razdoblje neće ga moći razumjeti u potpunosti. Nadam se svim svojim srcem da nikada nećemo doživjeti nešto poput toga.

Sada ste ovdje na pragu vašeg odraslog života. Vi se također brinete radi škole. Brinete se oko braka. Brinete se za mnoge stvari. Obećavam da vas Bog neće ostaviti ako ćete kročiti njegovim putovima slijedeći njegove zapovijedi.

Ovo je doba velikih mogućnosti. Toliko ste sretni što ste živi. Život nije nikada u povijesti čovječanstva bio ispunjen s toliko mnogo mogućnosti i izazova. Kad sam se rodio, prosječan životni vijek muškarca ili žene u Sjedinjenim Državama i drugim zapadnim zemljama, trajao je 50 godina. Sada je iznad 75 godina. Možete li to zamisliti? Možete očekivati da ćete u prosjeku živjeti barem 25 godina dulje od nekoga tko je živio 1910.

Ovo je vrijeme eksplozije znanja. Na primjer, kad sam bio vaših godina nije bilo antibiotika. Svi ovi odlični lijekovi otkriveni su i poboljšani u posljednje vrijeme. Neke od najvećih zemaljskih pošasti su

nestale. Male boginje su nekoć poharale cijelo stanovništvo. To je potpuno iskorijenjeno. To je čudo. Nekoć je svaka majka strahovala od dječje paralize. Sjećam se posjete čovjeku oboljelom od paralize u okružnoj bolnici. Nalazio se u velikim čeličnim plućima koja su pokretala njegova pluća pumpajući ih gore dolje. Za njega nije bilo nade; on nije mogao disati samostalno. Preminuo je, napustivši ženu i djecu. Te grozne bolesti sada nema. To je također čudo. A tako je i s drugim stvarima.

Naravno da se i vi suočavate s izazovima. Svaki naraštaj koji je ikada kročio zemljom suočio se s izazovima. Možemo provesti cijelu večer razgovarajući o njima. No od svih izazova s kojima smo se suočavali u prošlosti, vjerujem da se s ovima današnjima možemo puno lakše nositi. To kažem jer je to moguće. Oni uvelike uključuju odluke koje se odnose na pojedinačno ponašanje, no te se odluke mogu donijeti i slijediti. A kad se to dogodi, izazov je iza nas.

Pretpostavljam da većina vas ide u školu. Drago mi je da imate tu mogućnost i tu želju. Nadam se da revno učite i da je vaša velika ambicija dobiti petice u vašim različitim razredima. Nadam se da će vaši učitelji biti velikodušni prema vama i da će vaše učenje uroditi najboljim ocjenama i odličnim obrazovanjem. Ne bih mogao poželjeti ništa bolje za vas u vašem školovanju.

Večeras ću prepustiti vašim učiteljima da vam daju petice za koje se nadam da zaslužujete. Želim razgovarati o onome što možete biti. Vi dobijte petice, a ja ću vam reći što možete biti.

1. *Budite zahvalni.*
2. *Budite pametni.*
3. *Budite čisti.*
4. *Budite iskreni.*
5. *Budite ponizni.*
6. *Budite molećivi...*

Budite zahvalni. Postoji jedna mala riječ u našem jeziku koja možda znači više od svih drugih. Ta riječ je »hvala«. Slične riječi nalaze u svakom jeziku, poput *gracias, merci, danke, obrigado, domo*.

Navika izgovaranja riječi hvala obilježje je obrazovanog muškarca ili žene. S kime Gospodin nije zadovoljan? On navodi »on[e] koji ne priznaju u svemu ruku njegovu« (NiS 59:21). To znači,

oni koji hodaju bez izraza zahvalnosti. Kročite sa zahvalnošću u svojim srcima, moji dragi prijatelji. Budite zahvalni za predivne blagoslove koji vam pripadaju. Budite zahvalni za čudesne prilike koje imate. Budite zahvalni svojim roditeljima, koji se toliko brinu o vama i koji su tako naporno radili i skrbrili se o vama. Recite im da ste zahvalni. Recite hvala svojoj majci i svom ocu. Recite hvala svojim prijateljima. Recite hvala svojim učiteljima. Izrazite zahvalnost svima koji vam čine usluge ili vam pomažu na bilo koji način.

Zahvalite Gospodinu za njegovu dobrotu prema vama. Zahvalite Svemogućem za njegovog Sina ljubljenog, Isusa Krista, koji je učinio za vas ono što nitko drugi na cijelom ovom svijetu nije mogao učiniti. Zahvalite mu za njegov veliki primjer, njegova čudesna učenja, njegovu ispruženu ruku koja podiže i pomaže. Razmislite o značenju njegovog pomirenja. Čitajte o njemu i čitajte njegove riječi u Novom zavjetu i u 3. Nefiju u Mormonovoj knjizi. Pročitajte ih tiho sebi i zatim razmišljajte o njima. Otvorite svoje srce vašem Ocu na Nebu u zahvalnosti za dar njegovog ljubljenog Sina.

Zahvalite Gospodinu za njegovu čudesnu Crkvu obnovljenu u ovo veliko doba u povijesti. Zahvalite mu na svemu što vam nudi. Zahvalite mu za prijatelje i voljene osobe, za roditelje i braću i sestre, za obitelj. Neka duh zahvalnosti vodi i blagoslivlja vaše dane i noći. Radite na tome. Shvatit ćete da to donosi predivne rezultate.

Biti broj dva – *budite pametni.*

Vi ulazite u najkonkurentnije doba koje je svijet ikada vidio. Konkurencija se nalazi posvuda oko vas. Trebate svako obrazovanje koje možete steći. Žrtvuajte automobil; žrtvuajte bilo što što je potrebno žrtvovati kako biste se kvalificirali da obavite svjetovni posao. Svijet će u velikoj mjeri platiti onoliko koliko misli da vrijedite, a vaša će se vrijednost povećati dok stječete edukaciju i stručnost u odabranom polju.

Pripadate Crkvi koja podučava važnost obrazovanja. Imate mandat od Gospodina da obrazujete svoje umove, svoja srca i svoje ruke. Gospodin je rekao: »Podučavajte marljivo... O onomu na nebu, i na zemlji, i pod zemljom; o onomu što bijaše, što jest, što uskoro mora doći; o onomu što je kod kuće, što je u tuđini; o ratovima i zapletima

među narodima i sudovima koji su nad zemljom; a tako i znanje o krajevima i kraljevstvima – da biste se u svemu pripremili» (NiS 88:78-80).

Imajte na umu da ovo nisu moje riječi. To su riječi Gospodina koji vas voli. On želi da obučite svoje umove i ruke da postanete utjecaj za dobro dok idete dalje sa svojim životima. I dok to činite i dok djelujete časno i s izvrsnošću, bit ćete na čast Crkvi, jer će vas smatrati muškarcem ili ženom od integriteta, sposobnosti i savjesnog rada. Budite pametni. Nemojte biti ludi. Ne možete blefirati ili prevariti druge, a da ne blefirate ili prevarite sebe.

Prije mnogo godina radio sam na željeznici u središnjem uredu u Denveru. Bio sam zadužen za prijevoz robe. To je bilo u vrijeme kad su se gotovo svi vozili putničkim vlakovima. Jednog sam jutra primio poziv od svog kolege iz Newarka, New Jersey. Rekao je: »Vlak broj taj-i-taj je stigao, no nema teretnih kola. Negdje oko 300 putnika izgubilo je svoju prtljagu i ljuti su.«

Odmah sam otišao provjeriti gdje je moglo doći do pogreške. Otkrio sam da su kola pravilno utovarena i pravilno postavljena u Oaklandu, Kalifornija. Prebačena su na našoj željeznici u Salt Lake Cityju, odvezena u Denver, do Puebla, stavljena na drugu liniju i prebačena u St. Louis. Tu je posao trebala obaviti druga željeznica koja ih je trebala odvesti do Newarka, New Jersey. No neki nemarni skretničar u St. Louisu pomaknuo je mali komad čelika svega 10-ak centimetara na skretnici, a zatim povukao polugu da odvoji kola. Otkrili smo da su se prtljažna kola koja su trebala ići u Newark, New Jersey, zapravo u New Orleansu, Louisiana – 2.500 kilometara od svog odredišta. Pomak od samo 10-ak centimetara na skretnici u St. Louisu od nemarnog zaposlenika postavio ih je na pogrešne tračnice, a udaljenost od prvotnog odredišta dramatično se povećao. Isto je tako i s našim životima. Umjesto da slijedimo jedan stalan smjer, neka pogrešna ideja odvuče nas u suprotnom smjeru. Pomak od našeg prvotnog odredišta može biti vrlo malen, no, ako se nastavi, taj mali pomak postat će veliki rascjep i naći ćemo se daleko od mjesta kamo smo namjeravali stići.

Jeste li ikada vidjeli jednu od onih velikih kapija na farmama? Kada se otvaraju, rade veliki luk. Kraj na kojem se nalaze šarke se jedva pomiče, dok se drugi kraj pomiče jako. Upravo male stvari

oko kojih se vrti život čine veliku razliku u našim životima, moji dragi mladi prijatelji.

Budite pametni. Gospodin želi da obrazujete svoje umove i ruke, bez obzira na odabrano područje. Bez obzira radi li se o popravljanju hladnjaka ili ste vješt kirurg, morate se školovati. Tražite najbolje školovanje koje je dostupno. Postanite poštenu radnik u svijetu koji je pred vama. Ponavljam, donijet ćete čast Crkvi i vi ćete biti velikodušno blagoslovljeni zbog tog školovanja.

Jednostavno nema sumnje, nikakve, da se obrazovanje isplati. Nemojte dovoditi svoj život do kratkog spoja. Ako to činite, plaćat ćete za to iznova i iznova.

Treći biti je – *budite čisti*. Živimo u svijetu koji je ispunjen prljavštinom i odvratnošću, svijetu koji smrdi na opaćinu. Posvuda je oko nas. Nalazi se na televizijskim ekranima. U kinima. U popularnoj literaturi. Na internetu. Ne možete si priuštiti da to gledate, moji dragi prijatelji. Ne možete si priuštiti da dopustite da vas prljavi otrov dotakne. Držite se podalje od toga. Izbjegavajte to. Ne možete posuditi film i gledati ga dok pokazuje ponižavajuće stvari. Vi mladići koji obnašate Božje svećeništvo ne možete miješati prljavštinu sa svetim svećeništvom.

Izbjegavajte prljavi govor. Ne uzimajte uzalud imena Gospodnjeg. Iz grmljavine Sinaja prst je Gospodnji zapisao na kamene ploče: »Ne uzimaj uzalud imena Jahve« (Izlazak 20:7).

Nije obilježje muškosti bezobzirno koristiti ime Svemogućega ili njegovog Sina uzaludno i olako, čemu su mnogi skloni.

Birajte pažljivo svoje prijatelje. Oni će vas voditi ili u jednom ili u drugom smjeru. Svi žele prijatelje. Svi trebaju prijatelje. Nitko ne želi biti bez njih. No nikada nemojte izgubiti iz vida činjenicu da će vas vaši prijatelji voditi putem koji ćete slijediti.

Iako biste trebali biti prijateljski raspoloženi prema svim ljudima, odaberite s velikom pomnošću one s kojima želite biti bliski. Oni će biti vaša sigurnost u situacijama u kojima se možete kolebati između odluka, a vi zauzvrat možete spasiti njih.

Budite čisti. Nemojte gubiti svoje vrijeme u destruktivnoj zabavi. Nedavno je u dolini Salt Lakea održan događaj kojeg je postavio putujući bend. Rečeno mi je da je bilo prljavo, raspušteno i opako u

svakom pogledu. Mladi ljudi u ovoj zajednici plaćali su za ulaznicu od 25 do 35 dolara. Što su dobili za svoj novac? Samo zavodljiv glas koji ih potiče da krenu u smjeru ljigavih stvari u životu. Preklinjem vas, moji prijatelji, da se držite podalje od toga. To vam neće pomoći. Može vam samo naškoditi.

Nedavno sam govorio vašim majkama i očevima. Između ostalog, govorio sam im o tetovažama.

Koja je kreacija čudesnija od ljudskog tijela? Koliko li je to čudesna stvar kao krunsko djelo Svemogućeg.

Pavao je, pišući Korinćanima, rekao: »Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?

Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, jer je svet hram Božji, a taj ste vi« (1. Korinćanima 3:16-17).

Jeste li ikada razmišljali o tome da je vaše tijelo sveto? Vi ste Božje dijete. Vaše je tijelo njegova kreacija. Hoćete li izobličiti tu kreaciju s portretima ljudi, životinja i riječi oslikanih na vašoj koži?

Obećavam vam da će doći vrijeme, ako imate tetovaže, da ćete zažaliti što ste učinili. One se ne mogu oprati. One su trajne. Mogu se ukloniti jedino skupim i bolnim postupkom. Ako imate tetovažu, onda ćete je vjerojatno nositi na sebi ostatak svog života. Vjerujem da će doći vrijeme kad će vam zbog toga biti neugodno. Izbjegavajte to. Mi, kao braća koja vas vole, preklinjemo vas da ne postanete bez poštovanja za svoje tijelo koje vam je Gospodin dao.

Dopustite mi da spomenem naušnice na drugim dijelovima vašeg tijela. To nije za muške. Nije privlačno. Vi, mladići, izgledate puno bolje bez njih i vjerujem da ćete se osjećati bolje bez njih. Što se tiče djevojaka, ne trebate slagati naušnice po cijelim ušima. Jedan skroman par naušnica je dovoljan.

Spominjem to jer se to tiče vaših tijela.

Koliko je istinski lijepa uredno odjevena djevojka koja je čista tijelom i umom. Ona je kćer Božja kojom se njezin Vječni Otac može ponositi. Koliko je lijep mladić koji je uredan. On je Božji sin, dostojan obnašanja svetog Božjeg svećeništva. On ne treba tetovaže ili naušnice na svom tijelu. Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola ujedinjeni su u savjetovanju protiv tih stvari.

I dok govorim o tim stvarima, želim ponovno naglasiti pitanje pornografije. To je postala industrija vrijedna 10 milijardi dolara u Sjedinjenim Državama, gdje se nekoliko ljudi bogati na tisućama i tisućama svojih žrtava. Držite se podalje od toga. To je uzbuđljivo, ali će vas uništiti. To će iskriviti vaša osjetila. To će u vama stvoriti apetit za kojeg ćete učiniti sve kako biste ga utažili. I nemojte pokušavati zasnovati veze preko interneta ili chata. To vas može odvesti u ponor patnje i gorčine.

Također moram reći nekoliko riječi o zabranjenim drogama. Znaete što mislim o njima. Ne zanima me kakvih sve vrsta ima. One će vas uništiti ako ih koristite. Postat ćete njihov rob. Kada jednom budete u njihovoj moći, učinit ćete sve da biste došli do novca kako biste kupili još.

Bio sam začuđen dok sam gledao televizijski program naučivši da su roditelji upoznali svoju djecu s drogom u 20 posto slučajeva. Ne mogu razumjeti tu glupost tih roditelja. Kakvu budućnost osim ropstva za svoju djecu oni mogu vidjeti u tome? Nezakonite droge će doslovno uništiti one koji postanu ovisni o njima.

Moj savjet, moja molba vama predivnim mladićima i djevojkama je da se u potpunosti klonite toga. Ne morate eksperimentirati s tim. Pogledajte oko sebe i vidjet ćete posljedice koje su ostavile na drugima. Nema potrebe za nijednog sveca posljednjih dana, dječaka ili djevojčicu, mladića ili djevojku, da ih uopće probaju. Budite čisti od tih ovisnosti koje mijenjaju nazore i stvaraju navike.

A sada samo nekoliko riječi o najčešćem i najtežem od svih problema s kojima se vi, mladići i djevojke, trebate nositi. To je odnos koji imate jedni s drugima. Vi se nosite s jednim od najsnažnijih ljudskih instikata. Nadmašuje ga vjerojatno samo želja za preživljavanjem.

Gospodin nas je učinio privlačnima jedni drugima za veliku svrhu. No ta privlačnost postaje kao suh barut osim ako se drži pod kontrolom. Predivna je kad se koristi na pravi način. Smrtonosna je ako je izgubimo kontrolu.

Zbog tog razloga Crkva savjetuje protiv prera-nih spojeva. Ovo pravilo nije osmišljeno kako bi vam naudilo na bilo koji način. Osmišljeno je da vam pomogne, i pomoći će vam ako ga se držite.

Stalni spojevi u ranoj dobi često vode tragediji. Istraživanja su pokazala da što su dječak i djevojčica dulje zajedno, veće su šanse da će doći u nepriliku.

Bolje je, moji prijatelji, da izlazite s više partnera prije nego što ste spremni za brak. Dobro se provedite, no držite se podalje od intimnosti. Držite ruke k sebi. Možda neće biti jednostavno, no moguće je.

Vi, mladići, koji planirate ići na misiju morate biti svjesni da ćete zbog seksualnog grijeha biti lišeni te mogućnosti. Možete misliti da to možete prikriti. Dugoročno iskustvo je pokazalo da ne možete. Kako biste služili učinkovitu misiju morate imati Duha Gospodnjeg, a skrivena istina ne ide uz taj Duh. Prije ili kasnije osjetit ćete poriv da priznate svoje ranije prijestupe. Sir Galahad je dobro rekao: »Moja je snaga kao snaga desetorice, jer je moje srce čisto« (Alfred, Lord Tennyson, *Sir Galahad* [1842], st. 1).

Moji dragi mladi prijatelji, po pitanju seksa vi znate što je ispravno. Vi znate kad hodate po opasnom tlu, kada je tako jednostavno posrnuti i skliznuti u jamu prijestupa. Molim vas da budete pažljivi, da ostanete na sigurnoj udaljenosti od ponora grijeha u koji je tako jednostavno upasti. Budite čisti od tame i razočaravajuće opačine seksualnog prijestupa. Kročite na sunčevoj svjetlosti onog mira koji dolazi iz poslušnosti zapovjedima Gospodnjim.

Ako ima onih koji su prešli preko te linije, koji su već učinili prijestup, ima li nade za vas? Naravno da ima. Gdje postoji iskreno pokajanje, bit će i oprost. Taj proces započinje s molitvom. Gospodin je rekao: »Tko se god obrati od grijeha svojih, tomu je oprošteno, i ja, Gospod, više ih se ne spominjem« (NiS 58:42). Podijelite svoj teret sa svojim roditeljima ako možete. I pod svaku cijenu, priznajte svom biskupu, koji je spreman pomoći vam.

Moje sljedeće biti – *budite iskreni*.

Shakespeare je rekao: »Sam prema sebi budi istinit, jer zatim slijedi kao noć za dan, da nikom lažan biti ne možeš« (*Hamlet*, I, iii, 78-81). Vi imate čudesno naslijeđe. Vi imate veliku povijest plemenitih predaka. Mnogi su od vas potomci pionira, od kojih su stotine i tisuće umrli sa svjedo-

čanstvom o istinitosti ovog djela. Kada bi mogli spustiti svoj pogled na vas, molili bi vas: »Budite iskreni. Budite odani. Budite 'odani vjeri koju su naši roditelji cijenili, odani vjeri za koju su mučenici ginuli'. Rekli bi: »Vjero naših očeva, sveta vjero, bit ćemo ti odani do smrti« (*Hymns* [Crkvena pjesmarica], 254 i 84).

A oni među vama koji možda ne potječu od predaka pionira, vi pripadate Crkvi koja je osnažena snagom i odanošću članova i stalnom ljubavlju njezinih članova kroz naraštaje. Kako je čudesno pripadati društvu čije su svrhe plemenite, čija su ostvarenja čudesna, čije je djelo nadahnjujuće, pa čak i herojsko. Budite odani Crkvi u svim okolnostima. Obećavam vam da vas autoriteti ove Crkve nikada neće odvesti pogrešno. Oni će vas voditi putovima sreće.

Vi koji ste članovi ove Crkve morate joj biti odani. Ovo je vaša Crkva. Vi imate veliku odgovornost u vašoj sferi djelovanja kao što ja imam u svojoj sferi djelovanja. Ona pripada vama kao što pripada meni. Vi ste prihvatili njezino evanđelje. Vi ste na sebe preuzeli savez u vodama krštenja. To ste obnovili svaki put kad ste blagovali od sakramenta. Ti će vam savezi biti dodani kad se vjenčate u hramu. Ne možete ih smatrati olako. Oni su prevažna stvar. Ovo je djelo Božje osmišljeno da izvede besmrtnost i vječni život za njegove sinove i kćeri.

Kročite u vjeri pred njim s visoko podignutim glavama, ponosni na vaše članstvo u ovoj velikoj svrsi i kraljevstvu koje je obnovljeno na zemlji u ovoj, posljednjoj rasporedbi punine vremena. Zašto? Da vam donese sreću.

Budite iskreni prema svojim uvjerenjima. Vi znate što je ispravno i znate što je pogrešno. Vi znate kada činite ono što je ispravno. Vi znate kad dobivate snagu za pravu svrhu. Budite odani. Budite vjerni. Budite iskreni, moji voljeni suradnici u ovom velikom kraljevstvu.

Peto biti – *budite ponizni*.

U našim životima nema prostora za aroganciju. Nema prostora za uobraženost. Nema prostora za egoizam. Mi trebamo obaviti veliko djelo. Mi imamo ciljeve koje treba ostvariti. Potrebno nam je usmjerenje u potrazi za našim obrazovanjem. Potrebna nam je pomoć u odabiru vječnog suputnika.

Gospodin je rekao: »Ponizan budi, a Gospod će, Bog tvoj, voditi tebe za ruku i uslišati molitve tvoje« (NiS 112:10).

Kakvo nam je čudesno obećanje dano u ovoj izjavi. Ako nismo uobraženi, oholi i arogantni, ako smo ponizni i poslušni, tada će nas Gospodin voditi za ruku i odgovoriti na naše molitve. Možemo li tražiti nešto veće od toga? S time se ništa ne može usporediti.

Spasitelj je u velikoj propovijedi na gori izjavio: »Blago krotkima – jer će baštiniti zemlju« (Matej 5:5).

Vjerujem da su krotki i ponizni oni koji se daju podučiti. Oni su voljni učiti. Oni su voljni slušati šapate tihog, mirnog glasa za vodstvo u njihovim životima. Oni stavljaju mudrost Gospodnju iznad svoje vlastite mudrosti.

A to vodi to mog posljednjeg biti – *budite molećivi*.

Ne možete to postići sami. Gledam ovaj veliki skup, i znam da ste vi mladi ljudi koji mole, koji kleknu na svoja koljena i razgovaraju s Gospodinom. Vi znate da je on izvor sve mudrosti.

Vi trebate njegovu pomoć i vi to znate. Ne možete to postići sami. Shvatite ćete to i prepoznati sve više kako godine prolaze. Stoga živite kako biste mogli čiste savjesti razgovarati s Gospodinom. Kleknite na svoja koljena i zahvalite mu za njegovu dobrotu prema vama i izjavite mu pravedne želje svojih srca. Čudo toga svega je da on čuje. On odgovara. On odgovara – ne uvijek onako kako bismo mi željeli da odgovori, no nema sumnje u mom umu da odgovara.

Imate tako čudesnu odgovornost, mladići i djevojke. Vi ste produkt svih naraštaja koji su išli ispred vas. Sve što imate u svom tijelu i umu preneseno je na vas kroz vaše roditelje. Jednog ćete dana postati roditelji i prenijeti na sljedeće naraštaje kvalitete tijela i uma koje ste primili iz prošlosti. Nemojte prekidati lanac naraštaja svoje obitelji. Neka bude sjajan i snažan. Toliko toga ovisi o vama. Vi ste tako dragocjeni. Vi toliko značite za ovu Crkvu. Ne bi moglo biti isto bez vas. Budite uspravni, ponosni na vaše naslijeđe kao Božji sinovi i kćeri. Idite k njemu za razumijevanje i vodstvo. Kročite prema njegovim načelima i zapovijedima.

Možete se zabavljati. Naravno da možete! Mi želimo da se zabavljate. Želimo da uživate u životu. Ne želimo da budete kruti. Želimo da budete snažni i sretni, da pjevate i plešete, da se smijete i budete sretni.

No čineći to, budite ponizni i molećivi, a osmjesi nebeski spustit će se na vas.

Ne mogu poželjeti za vas ništa bolje nego da vaši životi budu plodni, da vaše služenje bude posvećeno i slobodno dano, da doprinesete znanju i dobrobiti svijeta u kojem živite i da to činite ponizno i vjerno pred svojim Bogom. On vas voli. Mi vas volimo. Želimo da budete sretni i uspješni, da date značajan doprinos svijetu u kojem ćete živjeti i otkrivanju ovog velikog i veličanstvenog djela Gospodnjeg.

Moja braćo i sestre, to su moji savjeti – budite zahvalni, budite pametni, budite čisti, budite iskreni, budite ponizni, budite molećivi.

Sada, kao zaključak, izričem riječi molitve za vas.

O Bože, naš Vječni Oče, kao tvoj sluga klanjam se pred tobom u molitvi u ime ovih mladih ljudi raštrkanih po cijeloj zemlji koji su večeras okupljeni u skupove posvuda. Molim te da se smilošću osmjehneš na njih. Molim te da ih slušaš dok k tebi podižu svoje glasove u molitvi. Molim te da ih vodiš nježno za ruku u smjeru koji bi trebali slijediti.

Molim te da im pomogneš kročiti putovima istine i pravednosti i sačuvaš ih od opačina svijeta. Blagoslovi ih da budu sretni i ozbiljni, da mogu uživati u životu i piti iz njegove punine. Blagoslovi ih da mogu kročiti prihvatljivi pred tobom kao tvoji dragi sinovi i kćeri. Svako od njih je tvoje dijete s kapacitetom da učini velike i plemenite stvari. Drži ih na visokoj stazi koja vodi ka uspjehu. Spasite ih od pogrešaka koje bi ih mogle uništiti. Ako su pogriješili, oprostite im njihove prijestupe i povedi ih nazad na putove mira i napretka. Za ove blagoslove ponizno molim sa zahvalnošću za njih, i molim za blagoslove na njih s ljubavlju i privrženošću, u ime onoga koji nosi bremena naših grijeha, Gospodina Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Navedite »šest bitni« predsjednika Hinckleya i zašto su bitni?
- Koja načela vodstva možemo naučiti iz govora predsjednika Hinckleya? (Vidi posebno njegovu molitvu za mlade.) Zašto su ta načela važna?
- Zašto je zahvalnost važna za sluge Gospodnje? Što vođa može učiniti da nadahne zahvalnost za Gospodina?
- Predsjednik Hinckley je govorio o kapiji i šarkama. Što šarka može predstavljati u vodstvu? Što može predstavljati kapija? Kako ta ilustracija može pomoći nama kao vođama?
- Kako se možemo usredotočiti na obrazovanje naših umova i poboljšanja naših sposobnosti?
- Kakav savjet predsjednik Hinckley daje o prijateljima? Zašto je taj savjet važan?
- Koji su neki *savjeti* i *zabrane* iz dijela »Budite čisti« u govoru predsjednika Hinckleya?
- Zašto je poniznost važna za vodstvo u kraljevstvu?
- Kakvu ulogu u vodstvu ima molitva? Zašto?

UČENJE NAŠIH DUŽNOSTI VOĐE

»Nek, dakle svatko upozna dužnost svoju, i nek djeluje u službi na koju je postavljen sa svom pomnjom« (NiS 107:99).

NAČELO VODSTVA

Vođe u Crkvi i obitelji moraju razumjeti svoje dužnosti kako bi pomogli onima kojima služe primiti blagoslove evanđelja.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Vođe su učinkovitiji kada nauče dužnosti koje idu uz njihov položaj.

1. KONCEPT: VOĐE SU UČINKOVITIJ I KADA NAUČE DUŽNOSTI KOJE IDU UZ NJIHOV POLOŽAJ.

KOMENTAR

U Nauku i savezima 107:99-100 Gospodin savjetuje sve da nauče svoju dužnost. Ti stihovi su usmjereni prema onima koji služe u svećeničkim službama, no duh ovog savjeta odnosi se na sve vođe. Starješina Richard L. Evans, koji je bio član Zbora dvanaestorice apostola, je podučio: »Našim obiteljima, Crkvi, zajednici, naciji, kraljevstvu Božjem najbolje služe najspremniji ljudi. Priprema i znanje, uz vjernost, beskonačno su bolji od same vjernosti. A oni koji otpadnu zbog trivijalnih razloga, oni koji prestanu učiti, oni koji ne nastave pokušavati povećati svoju kompetentnost, vjerujem da podbacuju u ispunjenju svoje potpune dužnosti« (Conference Report, listopad 1966, 55).

Svaka uloga u vodstvu ima jedinstvene dužnosti. Te dužnosti možemo naučiti iz priručnika, od naših vođa, drugih koji su služili na tom položaju, treninzima, osobnim promatranjem, traženjem Duha, proučavanjem Svetih pisama i molitvom.

Poziv na položaj u vodstvu pruža ljudima priliku učiti i koristiti razne sposobnosti, poput »projecije alternativa, slaganja rasporeda, delegiranja i motiviranja drugih. Međutim, svi crkveni vođe potaknuti su da se prvenstveno fokusiraju na ljude, da hrane ovce u Gospodinovom stadu, da poznaju i vole članove, da slušaju, vole i pomažu uz osobne potrebe. [Predsjednik David O. McKay je rekao:] 'Dužnost je vođe... podučavati člana da

voli – ne vođu ili učitelja, već evanđeosku istinu' [Conference Report, listopad 1968, 143-44]. Da bi to učinili, vođe se često savjetuju da prime duhovne darove razboritosti i mudrosti (usp. Luka 12:12; NiS 84:85)« (Daniel H. Ludlow, uredio, *Encyclopedia of Mormonism* [Enciklopedija mormonstva], 5 svezaka [1992], 2:818).

Vođe moraju naučiti svoje dužnosti i ono što drugi očekuju od njih. Na primjer, predsjednik razreda može biti odgovoran za iskazivanje dobrodošlice polaznicima razreda, sastanke s učiteljem i drugim službenicima razreda u planiranju aktivnosti, obučavanje drugih službenika razreda, proslave rođendana članova razreda, dopiranje do članova razreda koji imaju problema ili ne dolaze, i tako dalje.

Kao obiteljski vođe, roditelji su odgovorni za svoju dobrobit i dobrobit svoje djece. Njihove dužnosti uključuju smjernice navedene u »Obitelj: Proglas svijetu« (*Ensign*, studeni 1995, 102).

Vođe pomoćnih organizacija i svećenički vođe imaju odgovornost pomoći onima kojima služe primiti blagoslove evanđelja. Njihove dužnosti mogu uključiti vođenje sastanaka, nadgledanje kućnog učiteljstva i posjetiteljstva, izvješćivanje drugih vođa, savjetovanje, vođenje intervjua, pozivanje ljudi da služe, upravljanje projektima služenja, i općenito pomaganje svojoj organizaciji da dobro funkcionira. Primarna odgovornost svećeničkih vođa i vođa pomoćnih organizacija je podržati i potaknuti roditelje u njihovoj dužnosti da podučavaju evanđelje kod kuće.

Crkveni i obiteljski vođe obično trebaju razviti sposobnosti poput:

- procjena alternativa,
- donošenja odluka,
- planiranja aktivnosti,
- planiranja vremena,
- povjeravanja odgovornosti,
- motiviranja,
- fokusiranja na ljude umjesto na zadatke,
- komuniciranja s onima kojima služe i s drugim vođama,
- poučavanja,
- sućutnog slušanja,
- poznavanja i voljenja ljudi,
- pomaganja ljudima u njihovim osobnim potrebama,
- podučavanja ljudi da vole evanđeoske istine,
- korištenje duhovnih darova kao što su razboritost i mudrost,
- djelovanja u granicama doktrinarnih ograničenja i pravila.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte dvoje ili troje polaznika što njihovi roditelji čine kako bi podržali svoje obitelji. Ili, ako su vaši polaznici glave obitelji, možete pitati što oni rade. Razgovarajte o tome koje vještine, znanja ili stavove zahtijevaju ti poslovi.

Istaknite da bi se svaki član trebao pripremiti da postane vođa u Crkvi ili u obitelji. Svaka uloga u vodstvu ima jedinstvene dužnosti.

Pitajte zašto je važno da vođa nauči svoje dužnosti. Nije li dovoljno da vođa jednostavno bude dobar prema ljudima i pokuša pomoći drugima?

Zajedno s polaznicima navedite neke dužnosti različitih crkvenih i obiteljskih položaja u vodstvu. Razgovarajte o tome kako možemo naučiti te dužnosti. Potaknite polaznike da nastoje naučiti sve svoje dužnosti uvijek kada su postavljeni u vodeći položaj.

Napravite popis dužnosti predsjednice Potpornog društva. Napravite drugi popis dužnosti predsjednika zbora starješina. Istaknite da bismo mogli napraviti slične popise za svaki položaj u

vodstvu Crkve i obitelji. Naglasite kako je važno da vođe nauče svoje dužnosti tako da mogu biti korisni sluge.

Pregledajte neke načine na koje učimo naše dužnosti vođe.

Pitajte što bi nas moglo spriječiti od učenja naših dužnosti vođe i razgovarajte kako možemo prevladati te prepreke.

Podsjetite polaznike na velike blagoslove koji dolaze onima koji pomažu drugima doći ka Isusu Kristu (vidi NiS 18:15-16).

IZVORI ZA UČITELJE

Starješina Dallin H. Oaks

*iz Zbora dvanaestorice
apostola*

*»Parental Leadership in the
Family«, Ensign, lipanj 1985,
7-11*

Cijenim ovu priliku da govorim roditeljima u Crkvi o roditeljskom vodstvu u obitelji. Upućujem svoje napomene svakom roditelju, mladom i starom. Govorim onima koji moraju ispuniti svoju roditeljsku ulogu sami, i onima koji nose jednak jaram zajedno u sretnom braku.

Ne možemo previše naglasiti važnost roditeljstva i obitelji. Temelj za Božje upravljanje je vječna obitelj. Naša teologija započinje s nebeskim roditeljima i našim najvišim težnjama da sami steknemo taj status. Evanđelje Isusa Krista je nam našeg Nebeskog Oca, za dobrobit njegove duhovne djece. Evanđeoski naum je moguć kroz žrtvu našeg starijeg Brata. Kao zemaljski roditelji sudjelujemo u evanđeoskom planu pružajući zemaljska tijela za duhovnu djecu nebeskih roditelja. Mi svečano potvrđujemo da je punina vječnog spasenja obiteljska stvar. Možemo iskreno reći da je evanđeoski naum nastao na vijeću vječne obitelji, provodi se kroz naše zemaljske obitelji i njegova je sudbina u našim vječnim obiteljima. Malo čudo Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana poznato je kao obiteljska Crkva.

Kao roditelji u Sionu odgovorni smo podučavati naše potomstvo evanđelju Isusa Krista, uključujući potrebu za obdržavanje Božjih zapovijedi i obavljanje spasonosnih uredbi evanđelja.

Svi se želimo poboljšati kao roditelji. Nijedan zadatak nije uobičajeniji, no ipak nijedan nije važniji. Predsjednik Joseph F. Smith dao nam je ovaj savjet:

»Nikada se ne bismo smjeli obeshrabriti u onim dnevnim zadacima koje je Bog odredio većini ljudi. Svakodnevni rad trebamo obavljati radosna duha i s mišlju i uvjerenjem da naša sreća i vječna dobrobit ovise o tome da činimo dobro ono što trebamo činiti, ono što nam je Bog dao kao dužnost.«

Predsjednik Smith primijenio je ovo načelo na roditeljstvo na sljedeći način:

»Zapravo, činiti dobro one stvari koje je Bog odredio da budu zajedničke većini čovječanstva je istinska veličina. Biti uspješan otac ili uspješna majka je veći pothvat nego biti uspješan general ili uspješan državnik.«

Uspjeh u zanimanju – čak i u prestižnom – je privremen, zaključio je predsjednik Smith, dok je uspješnost roditelja »univerzalna i vječna veličina«. (*Gospel Doctrine*, 5. izdanje Salt Lake City: Deseret Book Co., 1939, str. 285.)

Unatoč važnosti našeg zadatka, ovo su teška vremena za roditelje. Stresovi i problemi suvremenog života predstavljaju velike probleme roditeljima. Te probleme karakterizira i slatkožorka definicija obitelji kao »grupe ljudi koji imaju ključeve iste kuće«.

Popularni izrazi »sloboda žena« i »sloboda muškaraca« karakteriziraju druge probleme. Ova vrsta »slobode« često podrazumijeva oslobođenje muškaraca i žena od obiteljskih odgovornosti. Muškarci ili žene koji napuste ili zanemare svoje obitelji mogu biti oslobođeni od odgovornosti, no zatočeni su grijehom. Što god bilo kratkoročno, nitko ne može postići stvarno oslobođenje ili slobodu bježeći od vječnih odgovornosti. Vječna sloboda zahtijeva svjesno ispunjenje obiteljskih odgovornosti.

Dok proučavamo propovijedi naših vođa iz prvog stoljeća obnovljene Crkve, začuđeni smo kako rijetko govore o obiteljskim odgovornostima. Za usporedbu, to je najčešća tema uputa u novije doba. Zašto je tako?

Tijekom mog djetinjstva na farmi svaka je večer bila obiteljska večer i nije bilo televizije da nas omete u obiteljskim aktivnostima. Osim nekoliko kratkih

sati u školi, što god se dogodilo tijekom dana dogodilo se pod vodstvom obitelji. Obično smo odlazili s farme dva puta tjedno – u subotu radi kupovine i u nedjelju radi Crkve. To je bio način života mnogih članova tijekom prvog desetljeća obnovljene Crkve. U tim okolnostima nije baš bilo potrebe za redovito planiranje obiteljske večeri. I nije baš bilo potrebe za naglašavanjem uzvišenosti obitelji ili važnosti obiteljskih odgovornosti.

Danas vrlo mali broj naše mladeži iskusi dosljednost obiteljskih aktivnosti prošlih vremena. Urbani život i suvremeni prijevoz olakšali su našoj mladeži da koriste svoje domove kao spavaonice u kojima spavaju i povremeno jedu, no u kojima baš i nema usmjeravanja njihovih aktivnosti. Organizirane rekreacijske aktivnosti i brzi prijevoz odvlače mlade ljude od roditeljskog nadzora.

Način na koji većina članova Crkve zarađuje za život također otežava njihove roditeljske uloge. U prošla vremena, obitelj je bila jedinica gospodarske *proizvodnje*, organizirana i disciplinirana. Svi moji djedovi i bake radili su na polju, nadzirući rad svoje djece na obiteljskim farmama i rančevima. Cijela je obitelj zajednički radila na proizvodnji hrane, održavanju svojih domova i stvaranju prihoda za ono što se moralo kupiti.

Danas, svega nekoliko obitelji radi zajedno u stvaranju prihoda. U ovo doba, mnoge su obitelji jedinice gospodarske *potrošnje*, što ne zahtijeva visoki stupanj organizacija i suradnje. U ovim okolnostima, potreban je naročit trud roditelja da rade sa svojom djecom u svakodnevnim pothvatima, no to je važno činiti.

Jedan od velikih utjecaja koji je ujedinjavao obitelji u prošlim vremenima bilo je iskustvo zajedničkog napora u ostvarivanju zajedničkog cilja – poput kroćenja divljine ili osnivanja poduzeća. To je načelo toliko važno da je jedan kritičar rekao: »Ako obitelji manjka zajednički problem, unajmite vuka da zavija pred vratima.« (*Time*, prosinac 15, 1967, str. 31.) Većina roditelja ima dovoljno problema, a da nikoga ne unajme. No trebaju ih prepoznati i organizirati svoje obitelji da ih zajednički riješe.

Obitelji se ujedinjuju kad zajedno čine značajne stvari. Djeca trebaju raditi zajedno pod vodstvom roditelja. Zajednički posao, čak i honorarni, je dragocjen. Kao i obiteljski vrt. Zajednički projekti da pomognu drugima također su

poželjni. Obitelji mogu osnovati stalni misionarski fond. Mogu istraživati i pisati obiteljsku povijest i dijeliti je s drugima. Mogu organizirati obiteljske godišnjice. Mogu educirati članove obitelji o osnovnim životnim vještinama, uključujući upravljanje financijama, održavanje kućanstva i proširenje svog općeg školovanja. Učenje jezika korisna je priprema za misionarsku službu i suvremeni život. Učitelji tih tema mogu biti roditelji, djedovi i bake ili drugi članovi proširene obitelji.

Neki mogu reći: »Ali nemamo vremena za to.« Što se tiče vremena da se učini ono što je zaista vrijedno, kažem da će mnogi roditelji otkriti da mogu uključiti svoju obitelj ako samo isključe televiziju. Televizor u prosjeku gori sedam sati dnevno u domovima Sjedinjenih Država. (*USA Today*, 17. svibanj 1984.) Izravnija poanta, istraživanje gledanja televizije 1984. godine u *područjima sa svecima posljednjih dana* kao većinskim stanovništvom pokazalo je da 70 posto promatranih osoba – uglavnom odraslih – gleda televiziju tri ili više sati dnevno. Gotovo polovina te grupe gledalo je televiziju pet ili više sati.

Predsjednik David O. McKay je podučio:

»Dom je prvo i najučinkovitije mjesto u kojem djeca uče životne lekcije: istina, poštovanje, samokontrola; vrijednost školovanja, poštenu rad te svrha i privilegija življenja. Ništa ne može zauzeti mjesto doma u podizanju i podučavanju djece, i nijedan drugi uspjeh ne može nadomjestiti neuspjeh u domu.« (*Family Home Evening Manual 1968-69*, str. iii.)

Roditelji su glavni učitelji. Oni najučinkovitije podučavaju primjerom. Krug obitelji je idealno mjesto za prikaz i učenje dobrote, oprosta, vjere u Boga i svake druge vrline evanđelja Isusa Krista.

Otac predsjedava i ima konačnu odgovornost u upravljanju domom, no roditeljstvo je očigledno zajednička odgovornost. Oba roditelja zauzimaju vodeću ulogu u podučavanju svoje djece, i oboje se moraju savjetovati i podržavati jedno drugo. Roditelji bi se u ovom pothvatu trebali sjetiti čudesne ilustracije svijeće i ogledala predsjednika Kimballa: »Postoje dva načina za širenje svjetla: biti svijeća ili biti ogledalo koje je odražava. Mi, roditelji, možemo biti i jedno i drugo.« (Conference Report, sabor područja Stockholm Sweden 1974, str. 49.) U svetoj dužnosti podučavanja Božje djece,

roditelji trebaju ujediniti i kombinirati svoje napore da otklone moći tame iz života svoje djece.

Krug obitelji je također najbolja organizacija za suprotstavljanje sebičnosti i samougađanju, tim opsesivnim temama koje se čine kao pjesma sirena suvremenog života. Kao suprotnost sebičnom individualizmu koji nas okružuje, trebamo težiti da modeliramo naš obiteljski život prema žrtvovanju našeg Spasitelja. On nas je podučio da se prepuštimo služanju jedni drugima. U svojoj velebnoj završnoj propovijedi, kralj Benjamin rekao je svojim ljudima da »hode putovima istine i razbora... [i] ljube jedan drugoga i jedan drugomu služe« (Mosija 4:15.)

Ne postoji bolje opremljen ljudski odnos za takvo podučavanje od obitelji u kojoj roditelji istinski vole i daju svoje živote služeći svojoj djeci. Roditelji trebaju podučavati načela obnovljenog evanđelja, uključujući određenu pomirbenu žrtvu našeg Spasitelja, Isusa Krista. Roditelji također trebaju podučavati *sitne* žrtve koje čine za svoje obitelji. Ako se to učini u pravome duhu – primjerom kao i načelom – to bi podučavanje trebalo pomoći djeci da više vole i poštuju svoje roditelje. Također bi trebalo pomoći djeci da se pripreme biti roditelji.

Roditelji podučavaju, a obitelji uče čineći stvari zajedno.

Obitelji bi trebale zajedno moliti, klečeći ujutro i uvečer kako bi ponudili zahvalnost za blagoslove i molitve za uobičajene probleme.

Obitelji bi trebale zajedno štovati, sudjelujući na crkvenim sastancima i obiteljskim domjencima.

Obitelji bi trebale zajedno proučavati i učiti. To bi trebalo uključivati čitanje i razgovor o Svetim pismima, i grupno razmatranje drugih važnih tema, poput praktičnog znanja potrebnog za djelovanje u suvremenom svijetu.

Obitelji bi trebale raditi zajedno, kako je ranije spomenuto. Obitelji bi se također trebale igrati zajedno, kako bi se radosna rekreacijska iskustva povezivala s aktivnostima u obitelji.

Obitelji bi se trebale zajedno savjetovati, predstavljajući sve teme obitelji i njezinim članovima.

Obitelji bi trebale jesti zajedno. Obroci su prirodno vrijeme za okupljanje i komunikaciju u obitelji. Šteta je da se takva prilika izgubi u obiteljskim razmiricama ili isprekida dok članovi

obitelji uzimaju hranu i vraćaju se u svoj kutak kao da je kuhinja mjesto brze hrane.

Obitelji bi se trebale udružiti u obilježavanju obiteljskih tradicija i svetih iskustava. Također bi se trebale okupljati da sudjeluju u takvom obilježavanju kako bi osnažile obitelj i pojedine članove obitelji. Predsjednik Kimball nas je podsjetio: »Priče nadahnuća iz naših vlastitih života i naših predaka... su snažna oruđa za podučavanje«, izvor nadahnuća za nas i naše potomstvo. (*Ensign*, siječanj 1982, str. 4.)

Iznenadujuća je činjenica da je obiteljska večer idealno vrijeme za postizanje gotovo svake vrste obiteljskog zajedništva. To je idealno obiteljsko mjesto za zajedničku molitvu, učenje, savjetovanje, igranje, pa čak i rad. Većina nas to prepoznaje, no pitam se koliko nas doista koristi puni potencijal obiteljske večeri...

Veličina naše odgovornosti kao roditelja objavljena je u sljedećoj proročkoj izjavi predsjednika Spencera W. Kimballa:

»Doći će vrijeme kad će oni koji duboko i aktivno vjeruju u obitelji moći sačuvati svoje obitelji usred okupljanja zla oko nas.« (*Ensign*, studeni 1980, str. 4.)

U vrhovno važnoj dužnosti očuvanja naših obitelji trebamo svu pomoć koju možemo dobiti. U tom pothvatu imamo pravo na blagoslove s nebesa i primit ćemo ih. Mi smo sluge našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista, a njegov nalog slijedimo dok težimo izvršiti naše svete dužnosti kao roditelji u Sionu. Budimo predani i blagoslovljeni u tom pothvatu.

POMOĆ PRI UČENJU

- Koje su neke osnovne odgovornosti roditelja kao vođa obitelji?
- Koje je razloge starješina Oaks naveo za svoje otkriće da su raniji vođe Crkve manje govorili o obiteljskim odgovornostima od sadašnjih?
- Što je starješina Oaks rekao da obitelji mogu činiti kako bi bile ujedinjene?
- Prema starješini Oaksu, koji je najučinkovitiji način da roditelji podučavaju?
- Koje su neke stvari koje obitelji mogu zajedno raditi?
- Što vođe mogu učiniti da osnaže roditelje i dom kao mjesto za evanđeosku pouku i kao laboratorij za življenje Spasiteljevih učenja?

SLUŽITI ONIMA KOJE VODIMO

»Isus im reče: 'Kraljevi naroda gospodare nad njima, i oni koji vrše vlast njima hoće da se zovu dobrotvori.

A vi ne tako! Naprotiv, tko je najveći među vama, neka bude kao najmanji, a starješina kao poslužnik.

Tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji služi? Zar ne onaj koji sjedi za stolom? A ja sam među vama kao poslužnik'« (Luka 22:25-27).

NAČELO VODSTVA

Obiteljski i crkveni vođe služe Gospodinu služeći onima koje vode.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Spasitelj je bio savršeni vođa i savršeni sluga.
2. Trebamo naučiti biti vođe koji služe.
3. Možemo biti bolji vođe koji služe kad razumijemo potrebe ljudi kojima služimo.

1. KONCEPT: SPASITELJ JE BIO SAVRŠENI VOĐA I SAVRŠENI SLUGA.

KOMENTAR

Tijekom smrtnog službeništva Isusa Krista, Jakovljeva i Ivanova majka jednom je zamolila da njezini sinovi prime posebnu uslugu. Isus je objasnio: »Znate da vladari naroda okrutno postupaju s njima, i da se velikaši služe svojom vlašću protiv njih.

Neka ne bude tako među vama! Naprotiv, tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužnik!

A tko želi biti prvi među vama, neka bude vaš sluga

po primjeru Sina Čovječjega, koji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne svoj život kao otkup mjesto svih!« (Matej 20:25-28).

Nakon njegove zadnje gozbe za Pashu, Isus je oprao noge svojim apostolima i zatim ih pitao: »Razumijete li što sam vam učinio?

Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite, jer to jesam.

Dakle, ako ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, i vi ih morate prati jedan drugomu.

Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama.

Zaista, zaista kažem vam, nije sluga veći od svoga gospodara niti je poslanik veći od onoga koji ga šalje.« (Ivan 13:13-16).

Starješina Neal A. Maxwell, član Zbora dvanaestorice apostola je primijetio: »Vođu koji služi savršeno je okarakterizirao Isus« (*Even As I Am* [1982], 62). Isus je proveo svoje zemaljsko službeništvo iscjeljujući, blagoslivljajući, podučavajući i služeći svima, bez obzira na položaj. Posluživao je (uslužnim) ljudima u smislu njihovih najdubljih potreba. Spasitelj je u svom izlaganju o kruhu života primijetio da su ga mnogi ljudi slijedili zbog čuda koje je izveo. Drugi su ga slijedili jer im je dao kruha i ribe. Spasitelj je znao da oni trebaju više od čuda i kruha da bi njegovao njihove duhove. Pozvao ih je da »jed[u] tijela Sina Čovječjega i... pij[u] krvi njegove«, obećavši im da »tko jede ovaj kruh, živjet će zauvijek« (Ivan 6:53, 58). Petar je, govoreći za Dvanaesticu, svjedočio da je Isus istinu govorio »riječima vječnoga života« (stih 68).

Predsjednik James E. Faust, savjetnik u Prvom predsjedništvu, je podučio: »Temeljne potrebe čovječanstva... samopoštovanje, mirna savjest i osobno zadovoljstvo, mogu se potpuno zadovoljiti vjernom poslušnošću zapovijedima Božjim. To je istina za svaku osobu u svakoj zemlji ili kulturi« (Conference Report, travanj 1995, 81; ili *Ensign*, svibanj 1995, 62).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pročitajte s razredom Matej 20:25-28; Ivan 13:12-16 i pitajte: Kako se vodstvo u Božjem kraljevstvu razlikuje od vodstva u svijetu? Razgovarajte o njihovim odgovorima (vidi komentar).

Neka polaznici pretraže Sveta pisma za primjere služenja koje je pružio Isus ili jedan od njegovih sljedbenika. Neka također pogledaju Sveta pisma koja objašnjavaju važnost služenja. Pozovite ih da pročitaju stihove koje pronađu.

Objasnite da je Isus »savršeno... okarakterizirao« ideju vodstva kroz služenje. Razgovarajte o tome kako je Gospodinovo pomirenje najveći čin služenja koji je ikad izvršen.

2. KONCEPT: TREBAMO NAUČITI BITI VOĐE KOJI SLUŽE.

KOMENTAR

Nakon Isusa Krista, neki od najboljih primjera vođa koji služe su drevni i suvremeni proroci i misionari. Kralj Benjamin podučio je svoje ljude važnosti služenja: »Kad služite bližnjemu svojem, samomu [ste] Bogu svojem na službu« (Mosija 2:17). Amon je podučio kralja Lamonija i njegov narod jer je prvo bio njihov sluga (vidi Alma 17-19). Starješina Neal A. Maxwell je za proroka Josepha Smitha rekao: »Je li Joseph bio vođa koji služi? Dokazivo primjerom! Djevojčica i njezin brat jedva su koračali kroz duboko blato na putu u školu. Prorok Joseph 'se pognuo i očistio blato s teških cipela, uzeo maramicu iz svog džepa i obrisao uplakana lica. Govorio nam je ljubazne i ohrabrujuće riječi i poslao nas radosne u školu' (*Juvenile Instructor*, 15. siječnja 1892, str. 67).

Bježeći s Josephom od rulje, jedan je mladić ispričao: 'Bolest i strah lišili su me moje snage. Joseph je morao odlučiti hoće li me ostaviti da me zarobi rulja ili će dovesti sebe u opasnost kako bi mi pružio pomoć. Odabirući ovo drugo, podigao me je na svoja široka ramena i nosio me uz povremeni odmor kroz močvaru i tamu. Nekoliko sati kasnije stigli smo do jedine ceste i ubrzo pronašli sigurnost. Josephova herkulaska snaga omogućila mu je da [spasi] moj život' (*New Era*, prosinac 1973, str. 19)« (Conference Report, listopad 1983, 78; ili *Ensign*, studeni 1983, 56).

Starješina L. Tom Perry iz Zbora dvanaestorice apostola rekao je za predsjednika Howarda W. Huntera: »Njegova životna priča ispunjena je sa zapisima o odlučnosti, postignuću, vjeri i pravoj kršćanskoj ljubavi. On je nadahnuće svima nama. On je naš prorok. Mi sjedimo pod njegovim nogama spremni gostiti se mudročcu ovog istinskog i vjernog vođe koji služi« (Conference Report, listopad 1994, 23; ili *Ensign*, studeni 1994, 19).

Starješina Neal A. Maxwell je napisao: »Vođu koji služi savršeno je okarakterizirao Isus, a ako želimo postati poput njege, tako mora biti i s nama.

Doista, sama korisnost naših života ovisi o našoj voljnosti da služimo drugima« (*Even As I Am*, 62).

S druge strane, kako je starješina Russel M. Nelson iz Dvanaestorice primijetio, »težnja da postanemo gospodari umjesto sluge... može uništiti duh djelatnika i djela« (Conference Report, travanj 1996, 19; ili *Ensign*, svibanj 1996, 15). Predsjednik Gordon B. Hinckley je napisao: »Neka od naših najboljih djela proizlaze kroz služenje drugima« (*Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], 161).

Starješina Vaughn J. Featherstone naveo je popis korisnih osobina i praksi vođa koji služe. Za lekciju, osvrnite se na njegov popis u dijelu Izvori za učitelje (str. 5).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Dajte svakom polazniku primjerak popisa starješine Featherstonea s osobinama vođa koji služe (str. 5). Razgovarajte s polaznicima o pojedinačnim osobinama i o tome kako nam njihovo razvijanje može pomoći da postanemo bolji obiteljski i crkveni vođe.

Podijelite polaznike u male grupe. Neka svaka grupa pročita Mosiju 2. Objasnite da ovo poglavlje sadrži početak završne propovijedi kralja Benjamina svom narodu. Recite polaznicima da obrate pažnju na koji je način kralj Benjamin veličao vodstvo kroz služenje i što je podučio ljude o služenju jedan drugome. Kad završe, razgovarajte o tome što su iz života i učenja kralja Benjamina naučili o vodstvu kroz služenje.

3. KONCEPT: MOŽEMO BITI BOLJI VOĐE KOJI SLUŽE KAD RAZUMIJEMO POTREBE LJUDI KOJIMA SLUŽIMO.

KOMENTAR

Vođe su učinkovitiji kad razumiju potrebe onih kojima služe. Neke su potrebe uobičajene za sve. Ako glad nagriza želudac, um se usredotoči na potrebu za hranom. Isto tako, ako je osoba bolesna ili joj nedostaje odjeće, sklonište ili novaca, može im biti teško usredotočiti se na druge probleme.

Osim tjelesnih potreba, ljudi imaju umne, emocionalne i duhovne potrebe. Pojedincima je općenito bolje ako imaju dobre prijatelje, podršku obitelji, poticaj, osjećaj pripadnosti vrijednoj grupi ili cilju, i osjećaj vrijednosti.

Neke se potrebe mijenjaju s godinama. Na primjer, mladi općenito osjećaju pritisak vršnjaka i potrebu za prihvaćanjem u društvu više od starijih. Druge potrebe utječu na sve, bez obzira na starost ili okolnosti. Na primjer, svi trebamo znati da je Bogu stalo što se događa u našim životima.

Postoji mnogo načina da povećamo naše razumijevanje potreba onih kojima služimo. Na primjer, dok čitamo zapise iz Svetih pisama o Isusu i njegovim vođama kako služe ljudima, možemo si postaviti pitanja poput: Kako je taj vođa otkrio potrebe ljudi? Kako su ljudi komunicirali svoje potrebe vođi? Što je vođa znao o njima što mu je pomoglo otkriti njihove potrebe? Koje su tjelesne potrebe vođe ponekad trebali riješiti prije nego što su mogli pomoći ljudima da udovolje svojim duhovnim potrebama?

Možemo se educirati o potrebama ljudi čitajući, promatrajući, pohađajući tečajeve za vodstvo i moleći se. Također se možemo osvrnuti na naše vlastite potrebe i kako ih možemo zadovoljiti.

Predsjednik Gordon B. Hinckley je objasnio: »Dok na Boga gledamo s ljubavlju i zahvalnošću, i dok služimo drugima bez očekivanja nagrade za sebe, steći ćemo veći osjećaj za služenje našim bližnjima, manje ćemo misliti na sebe i više posezati za drugima. To načelo ljubavi je srž dobrote« (*Standing for Something*, 9).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Razgovarajte o sadržaju komentara. Možete postaviti pitanja poput:

- Koje bismo potrebe trebali razmotriti dok radimo kako bismo postali bolji vođe koji služe?
- Koje jedinstvene potrebe imaju mladi ljudi koje bi njihovi vođe trebali razmotriti?
- Koje su vam knjige bile korisne za razumijevanje potreba drugih?

Razgovarajte o iskustvima koja su vam pomogla postati svjesniji potreba pojedinaca. Neka razred razgovara o Amonovim misionarskim aktivnostima (vidi Alma 17-19). Neka polaznici potraže što je Amon učinio kako bi razumio i zadovoljio potrebe kralja Lamonija.

Možete zaključiti dijeleći izjavu predsjednika Hinckleya iz komentara.

IZVORI ZA UČITELJA

Starješina Vaughn J. Featherstone

iz Sedamdesetorice

Isječci iz *More Purity Give Me [1991], 11-14*

Načelo vodstva kroz služenje proizlazi iz izvora svake istine, Boga, Vječnoga Oca, i dolazi nama kroz Gospodina Isusa Krista, Jedinorođenog Sina. Obojica su nam bili savršeni primjeri vodstva kroz služenje...

Zar nam Učitelj apel na vodstvo kroz služenje ne zvuči istinito? Rekao je: »Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer ja sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj dušama svojim, jer jaram je moj sladak, a moje breme lako.« (Matej 11:28-30.)

U Marku čitamo da su njegovi učenici raspravljali među sobom koji bi među njima trebao biti najveći: »On sjede, dozva Dvanaesticu pa im reče: 'Tko želi biti prvi, neka bude zadnji od svijui i sluga svima!« (Mark 9:35.)...

Vođe koji služe poslužuju ljudima, svima koji su osobe stvorene na sliku Boga, našeg Svemogućeg Oca. Sebični službenici, menadžeri i vođe najviše se zanimaju za pravila, uredbe, propise i programe. Tim su ljudima muškarci i žene važni samo ako su »korisni« u ostvarenju ciljeva.

Koliko bi menadžera, službenika i vođa primijetilo tobože nevažne ljude koji čine divne stvari. »[Isus] sjedne prema blagajni te stane promatrati kako svijet ubacuje bakreni novac u blagajnu. Mnogi su bogataši ubacivali mnogo.« (Marko 12:41.) Isus je bio svjestan njihovih davanja. Bio je to dostojan čin, i bit će postignuto mnogo dobra. On nije podcijenio ono što je bilo tko od njih dao. Mnogi bi vođe danas računali samo na iznos novca koji bi se mogao koristiti za stvaranje daljnje dobiti kroz značajne iznose. Malo bi se pažnje dalo udovici, nesumnjivo osramoćenoj, male važnosti, siromašno odjevenoj, vjerojatno drhtavoj i poniznoj, koja je prišla blagajni. Ubacila je dva novčića, dvije najmanje hebrejske kovanice. Dva novčića nisu bila dovoljna ni za kupnju jednog kruha. Ona se vjerojatno nije usudila podići svoje oči zbog straha da je netko vidio njezin mali dar i stavi je pred ruglo. Mogu zamisliti da je požurila otići kako bi izbjegla sramotu ili neugodu.

Isus je pozvao svoje učenike i rekao im: »Zaista, kažem vam, ova je siromašna udovica ubacila više nego svi drugi koji su ubacivali u blagajnu. Jer svi ubaciše od svoga viška, a ona od svoje neimaštine: ubacila je sve što je imala, sve svoje uzdržavanje.« (Marko 12:43.)

Pitam se je li nekako on, koji je Učitelj na nebesima i zemlji, mogao prenijeti u srce udovice svoju slatku, iskrenu zahvalnost za njezin dar.

Starješina M. Russell Ballard
iz Zbora dvanaestorice
apostola

Isječci iz članka »The Greater Priesthood: Giving a Lifetime of Service in the Kingdom«, *Ensign*, rujna 1992, 71, 73

Svi koji obnašaju Božje svećeništvo ujedinjeni su zajedničkom vezom služenja. Uskrsli Ivan Krstitelj naveo je ovaj koncept u svetoj prigodi kad je obnovio Aronovo svećeništvo muškarcima na

zemlji. Taj anđeoski Božji glasnik, onaj isti koji je bio počašćen krstiti Spasitelja, obratio se proroku Josephu Smithu i njegovom suradniku u djelu, Oliveru Cowderyju, sa »sudrugovi moji«. (NiS 13:1.) Kakav čudesan model za ponizno služenje u Božjem kraljevstvu!

Svaki muškarac ili dječak koji obnaša svećeništvo, bez obzira na njegovo svećeništvo ili službu u koju je zaređen, je *sudrug* u djelu Gospodina Isusa Krista.

Iako sam zaređen u službu apostola u Melkisedekovom svećeništvu, moji suradnici u toj službi i ja smo sudrugovi u djelu Gospodnjem s tek nedavno zaređenim đakonom ili starješinom u Crkvi.

Iako je apostol Pavao izjavio istinu da je »Bog postavio... prvo za apostole [u Crkvi]« (1. Korinćanima 12:28), također je rekao istinu da je svaki član tijela potreban. Nitko u nijednoj svećeničkoj službi ne može reći za one u drugoj službi: »Ne trebaš mi«, jer smo svi sudrugovi u službi Gospodnjoj. (Vidi st. 14-28.) Naš zajednički i najvažniji cilj je učiniti *njegovo* djelo. Svaki obnašatelj svećeništva, djelujući unutar dužnosti svog poziva, potreban je za ostvarenje djela Gospodnjeg.

Ponavljam, svećenička služba se ne udjeljuje radi statusa, već radi služenja. Vi i ja smo *sudrugovi* u Crkvi Isusa Krista...

Predsjednik David O. McKay je izjavio: »Svećeništvo znači služenje. To je istinito čak i u svom božanskom izvoru, kako možemo zaključiti iz nadahnute izjave: 'To je moje djelo i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka.' Iz Božanstva zrači služenje koje vodi k otkupljenju Božje djece.« (*Pathways to Happiness*, Salt Lake City: Bookcraft, 1957, str. 231.)...

Pozivam vas da razmislite o sljedećim riječima predsjednika Marion G. Romneya:

»Služenje nije nešto što izdržimo na ovoj zemlji kako bismo zaslužili pravo živjeti u celestijalnom kraljevstvu. Služenje je sama srž onoga od čega se uzvišeni život u celestijalnom kraljevstvu sastoji.

Spoznaja da je služenje ono što pruža ispunjenje našem Ocu na Nebu, i spoznaja da mi želimo biti gdje je on i kao on, zašto nam mora biti zapovijedeno da služimo jedan drugome? Služenje je srž Božanstva.« (*Ensign*, studeni 1982, str. 93.)

Braćo, dragocjeni je blagoslov obnašati svećeništvo Božje i imati priliku neograničenog služenja našim bližnjima. Ja znam da Gospodin Isus Krist živi, i molim se da će vas Bog blagosloviti, mlade i stare, s dubokom zahvalnošću za svećeništvo koje obnašate i s povećanom željom da služite svojim bližnjima i svom Nebeskom Ocu. U ime Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Dok služimo drugima, kako možemo prepoznati i iskazati zahvalnost za ono što čine dobro? (Vidi raspravu starješine Featherstonea o udovičinom novčiću.)
- Koje pozitivne učinke može prouzročiti iskreni kompliment na drugu osobu?
- Kako ste se osjećali kad su vaši vrijedni napori prošli neopaženo? Što biste vi voljeli da se dogodilo?
- Što mislite da je dobra ravnoteža između ljudi i programa?
- Odaberite i razgovarajte o nekoliko izjava iz komentara starješine Ballarda koji su značajni za vas.

UČITI VODITI UZ DOBROHOTNOST

»No, ljubav je čista Kristova ljubav, a ona traje dovijeka. I tko se god nađe da je njome obuzet u posljednji dan, bit će dobro s njime.

Stoga, ljubljena braćo moja, molite se Ocu svom odlučnošću srca da se onom ljubavlju ispunite kojom on obdari prave sljedbenike Sina svojega Isusa Krista« (Moroni 7:47-48).

NAČELO VODSTVA

Kristoliko vodstvo motivirano je dobrohotnošću.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Dobrohotnost je najveći motiv za služenje vođe.
2. Možemo razvijati našu sposobnost da vodimo kroz dobrohotnost.

1. KONCEPT: DOBROHOTNOST JE NAJVEĆI MOTIV ZA SLUŽENJE VOĐE.

KOMENTAR

Dobrohotnost je »najviši, najplemenitiji, naj-snažniji oblik ljubavi, a ne samo naklonosti; čista Kristova ljubav. Nikada se [u Svetim pismima] ne koristi kako bi opisala milostinju, djela ili do-brotu« (Bible Dictionary, »charity« [dobroho-tnost], 632).

Apostol Pavao je podučio da je dobrohotnost veća od bilo kojeg javnog čina služenja ili bilo ko-jeg drugog duhovnog dara: »Kad bih ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi, ili cimbal što zveči.

Kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa.

Kad bih na hranu siromasima razdao sve svoje imanje, kad bih tijelo svoje predao da se sažeže, a ljubavi ne bih imao, ništa mi koristilo ne bi...

Ljubav nigda ne prestaje. Proroštva? Ona će iščeznuti. Jezici? Oni će umuknuti. Znanje? Ono će nestati.

Jer, nesavršeno je naše znanje, i nesavršeno je naše proricanje.

Kada dođe što je savršeno, iščeznut će što je nesavršeno...

Sada ostaje vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali je najveća među njima ljubav« 1. Korinćanima 13:1-3, 8-10, 13).

Starješina Dallin H. Oaks, član Zbora dvanae-storice, je podučio: »Mi moramo činiti ne samo ono što je ispravno. Mi moramo djelovati iz pravih razloga. Suvremeni izraz je *dobar motiv*. Sveta pi-sma često opisuju taj prikladan mentalni stav s ri-ječima *cjelovita namjera srca* ili *prava nakana*...

«Ako ne djelujemo zbog pravih razloga, naša djela neće biti ubrojena u pravednost...

Nema blagoslova u tobože dobrim djelima koja su učinjena iz pogrešnih razloga« (*Pure in Heart* [1988], 15, 33; vidi i Moroni 7:6-11).

U drugoj prigodi, starješina Oaks je naveo šest razloga koje ljudi imaju za služenje:

1. »Za bogatstvo ili slavu.«
2. »Za ulazak u dobro društvo.«
3. »Zbog straha od kazne.«
4. »Zbog osjećaja dužnosti ili odanosti.«
5. »Nada u vječnu nagradu.«
6. »Zbog ljubavi prema Bogu i bližnjima.«

Ovaj posljednji razlog, dobrohotnost, starješina Oaks naziva »najbolji razlog od svih... To je ono što je u Svetim pismima opisano kao 'još uzvišeniji put' (1. Korinćanima 12:31)« (Conference Report, listopad 1984, 14-16; ili *Ensign*, studeni 1984, 13-14).

Crkveni i obiteljski vođe trebaju vodstvo, viziju i snagu koju samo Duh Gospodnji može udijeliti, a taj Duh je spriječen kad naši motivi za služenje nisu iskreni. Vođe trebaju služiti zbog dobrohotnosti, a ne zbog manje dostojnih motiva.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte polaznike jesu li važniji motivi, djela ili rezultati, i razgovarajte o njihovim odgovorima. Objasnite da ljudi teže prosuditi dobrotu svojih djela kroz rezultate (na primjer: Koliko ste novaca zaradili? Koliko ste ljudi krstili?). No Gospodin vidi u srce, odnosno motiv za naša djela (vidi NiS 138:9). Starješina Neal A. Maxwell iz Zbora dvanaestorice apostola je objasnio: »Sve ovisi – na početku i na kraju – o našim željama. One oblikuju obrazac našeg razmišljanja. Stoga, naše želje prethode našim djelima i nalaze se u samoj srži naših duša« (Conference Report, rujan-listopad 1995, 28; ili *Ensign*, studeni 1995, 23).

Definirajte *dobrohotnost* i objasnite da je to najviši motiv vođe za služenje (vidi komentar). U razredu ili u malim grupama razgovarajte o pitanjima poput sljedećih:

- Koji su neki razlozi zbog kojih služimo kao crkveni ili obiteljski vođe? Je li svaki od njih valjan?
- Što bih trebao učiniti ako moji motivi za služenje kao vođe nisu u potpunosti dobrohotni?
- Kako mogu naučiti voljeti ljude kojima služim?

2. KONCEPT: MOŽEMO RAZVIJATI NAŠU SPOSOBNOST DA VODIMO KROZ DOBROHOTNOST.

KOMENTAR

Starješina Dallin H. Oaks je napisao: »Uvjet da naša dobra djela moraju biti popraćena dobrim motivima je suptilan i težak u praksi...»

Kako bismo postali čisti srcem – postigli uzvišenje – moramo promijeniti naše stavove i prioritete u stanje duhovnosti, moramo kontrolirati

naše misli, moramo promijeniti naše motive i usavršiti naše želje. Kako to može biti učinjeno?

Prvi korak u promjeni naših stavova i prioriteta je suočiti se s našim nesavršenostima i potrebom za promjenom...

Započnimo tako da preispitamo sami sebe. Lišavajući se neiskrenog ponašanja i lažnog predstavljanja, prodirući iskreno i duboko u sebe, trebamo težiti otkrivanju naših istinskih stavova i prioriteta...

Duhovnost tražimo kroz vjeru, pokajanje i krštenje; kroz opraštanje drugima; kroz post i molitvu; kroz pravedne želje i čiste misli i djela. Težimo duhovnosti kroz služenje našim bližnjima, bogoštovlje, hraneći se riječju Božjom iz Svetih pisama i iz učenja živućih proroka. Duhovnost stječemo kroz sklapanje i obdržavanje saveza s Gospodinom, kroz svjesno pokušavanje obdržavanja svih Božjih zapovijedi. Duhovnost se ne stječe trenutačno. Ona je posljedica niza pravednih odluka. Ona je žetva pravednog življenja...

Kako bismo postigli duhovnost i promijenili naše motive i usavršili naše želje moramo naučiti kontrolirati naše misli. Prorok Alma je podučio svog vjernog sina Helamana: 'Sve misli tvoje nek budu upravljene ka Gospodu, da, nek nevolje srca tvoje budu pohranjene u Gospodu zauvijek' (Alma 37:36)...

Krajnji dobar motiv za bilo koje djelo je dobrohotnost – čista Kristova ljubav. Taj motiv stječemo na dva načina: 1. moleći se za ljubav, i 2. služenjem.

Na naše motive možemo utjecati kroz molitvu...

Kako bismo naučili služiti zbog čiste Kristove ljubavi, moramo služiti Bogu i našim bližnjima« (*Pure in Heart*, 18, 140-41, 144-45, 148).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Razgovarajte s polaznicima kako možemo postići čistoću srca i dobrohotnost da bismo bili bolji vođe. Navedite svoje zaključke na ploči. (To može uključivati mijenjanje naših stavova, kontroliranje naših misli i priznavanje naših nesavršenosti. Vidi komentar.)

Razmislite o tome da pozovete polaznike da organiziraju projekt služenja za nekoga u školi ili u okruženju, imajući na umu važnost dobrohotnosti u svakom pothvatu.

IZVORI ZA UČITELJA

Brat Stephen D. Nadauld

*bivši član Drugog zbora
Sedamdesetorice.*

*Isječci iz Principles of
Priesthood Leadership
(1999), 102-6, 109-19*

Crkva raste velikom brzinom u vrlo kompleksnom okruženju i mora imati učinkovito svećeničko vodstvo. Vodstvo se razlikuje od upravljanja. Najveći izazov za vođe u svećeništvu danas je kako učiniti nekoliko pravih stvari. Vjerujem da postoje tri *prave* stvari koje će, ako se izvrše uz molitvu i predanost, učiniti svećeničke vođe snažnijima i učinkovitijima u pokretanju Gospodnjeg djela prema naprijed. One su:

I. Podučavati naum otkupljenja

Ovo je broj jedan zbog tri razloga. Prvo, iz duhovne perspektive, učimo iz Alme 13 da je zaredena odgovornost svakog obnašatelja Melkisedekovog svećeništva da bude učitelj nauka otkupljenja. Drugo, mi znamo iz svijeta da su vođe oni koji predstavljaju vrijednosti grupe. Treće, kao praktična stvar, razgovor o doktrini i načelima čini više za promjenu ponašanja od razgovaranja o ponašanju [vidi Boyd K. Packer, Conference Report, listopad 1986, 20; ili *Ensign*, studeni 1986, 17].

II. Posluživati

Posluživanje, služenje i blagoslivljanje života temeljni je aspekt evanđelja i vodstva u svećeništvu. Budući da je dobrohotnost srž kršćanskog ponašanja, njezino razumijevanje i pošteno korištenje mora postojati u onima koji vode. Kad članovi shvate da ih vođa iskreno voli i da mu je stalo do njih, oni su voljniji slijediti.

III. Imati viziju i fokus

Svećenički vođa može učinkovito pokrenuti djelo prema naprijed samo kroz razvoj, izražava-

nje i dijeljenje jasne, ostvarive slike budućnosti. To gledište što se može ostvariti kroz zbor, odjel ili okol mora biti u skladu s poslanjem Crkve i sa smjernicama predsjedavajućih autoriteta...

To su tri osnovne aktivnosti koje definiraju vodstvo, odvajaju vođe od upravitelja i omogućavaju im da budu učinkoviti... Tri ideje i pitanja označeni rimskim brojevima koje bi si vođe trebali postaviti nalaze se u Vježbi 15...

Vježba 15

UČINKOVITI SVEĆENIČKI VOĐE

I. Podučiti naum otkupljenja

- Izdvajam li vremena za proučavanje i razumijevanje načela nauka otkupljenja kako bih ih mogao jasno podučavati?
- Podučavam li o naumu svojoj obitelji ili članovima zbora, odjela ili okola, te svojim prijateljima i susjedima?
- Podučavam li o naumu na sakramentalnom sastanku, sastancima vodstva, saborima odjela i okola, tijekom intervjua i prilika za savjetovanje?

II. Posluživati

- Je li moje posluživanje osobno u svojoj naravi ili samo odgovor na institucionalna zaduženja?
- Ako mi je teško osjetiti iskrenu brigu za druge, što mogu učiniti da se promijenim?
- Pokušavam li slijediti Spasiteljjev primjer?

III. Imati viziju i usredotočenost

- Razumijem li poslanje Crkve?
- Koja bi mi grupa mogla pomoći da uhvatim viziju onoga što bi se moglo učiniti?
- Na koje bi se dvije ili tri stvari moglo usredotočiti?
- Kako bi se mogao mjeriti napredak u usredotočenim ishodima?

Vodstvo u svakom pothvatu, uključujući i svećeničkom, je učinkovitije ako se pridaje pažnja nečemu što ću nazvati »proces«. Treba se obratiti pažnja na to kako se stvari obavljaju i kako se odvija komunikacija između svećeničkog vođe i članova okola, odjela ili zbora.

Kao primjer, uzmite u obzir ženu koja je nedavno postala udovica te je prišla biskupu i rekla mu da je tužna što nikada više neće moći izreći molitvu na sakramentalnom sastanku. Kada je biskup upita zašto misli da više nikada neće moliti na sakramentalnom sastanku, objasnila je: »Biskupe, primijetila sam da uvijek zadužite muža i ženu da

izmole molitve na sakramentalnom sastanku, a budući da je moj suprug sada mrtav, čini mi se da nikada više neću imati tu priliku.»

Nakon što je razmislio nekoliko trenutaka, biskup je shvatio da je problem proizašao iz pogrešno shvaćene procedure – kad je član biskupstva radio raspored za sakramentalni sastanak, običavalo se nazvati člana obitelji i zatražiti dvije molitve! Jedan telefonski poziv za dvije molitve bio je efikasan, no u ovom slučaju ne učinkovit za blagoslivljanje članova odjela.

Proces je isključivao, a ne uključivao. Bio je efikasan, ali ne učinkovit. Vjerujem da učinkoviti vođe uče upravljati procesima ili načinima na koje organizacija djeluje. U poštivanju procesa, učinkoviti vođa se bavi potrebama koje pojedinci pokažu kad su dio organizacije. Jeste li se ikad pitali sljedeća pitanja? Zašto želim biti uključen u određenu organizaciju? Zašto davati vrijeme i trud toj organizaciji umjesto brojnim drugim organizacijama? Koji su čimbenici predanosti, strasti, uzbuđenja ili entuzijazma zbog kojih se želim pridružiti i dati sve od sebe? Između ostalog, razmotrite ovih šest potreba ili čimbenika.

- Biti uključen u nešto što ima smisao
- Znati da je vođama i drugima stalo
- Sudjelovati u napretku i uspjehu
- Biti dio tima
- Znati što se događa
- Zabaviti se

Naravno, vjerujem da se ljudi pridružuju Crkvi jer je istinita. No jesu li predani, entuzijastični, ushićeni i ostaju li aktivni?...

Vodstvo u današnjem složenom okruženju i organizacijama često bolje postižu timski vođe od vrhunskih pojedinaca. Postoji previše varijabli, previše čimbenika, previše mogućnosti i brzih promjena za bilo kojeg pojedinca koji djeluje sam da ih procesuiru i njima upravlja...

To je načelo istinito u gotovo svim našim pothvatima, a istinito je i u Crkvi. Učinkovito crkveno vodstvo zahtijeva timski pristup i pažnju u grupnim procesima...

Izazov za svećeničke vođe u Crkvi danas je prepoznati razliku između efikasnosti i učinkovitosti. Zasižno je efikasnije da biskupstvo ili predsjedništvo okola razmotri problem i donese odluke bez traženja dodatnih podataka ili previše analiziranja. Postoje odluke u kojima povjerljivost ili drugi uvjeti diktiraju da odluke donese svećenički vođa koji djeluje samostalno ili u najboljem slučaju kroz savjetovanje sa svoja dva savjetnika. U takvim su slučajevima i efikasnost i učinkovitost najbolje zadovoljeni kroz pojedince, za razliku od grupe. Čak i u tim situacijama mudri su vođe naučili da su prikupljanje svih mogućih informacija, pažljivo razmatranje mogućnosti i provođenje značajna analize preduvjeti za primanje nadahnuća od Gospodina.

Međutim, postoje mnoge situacije u kojima svećenički vođa može biti najučinkovitiji kad sebe vidi kao timskog vođu...

Članovi organizacije trebaju biti uključeni u raspravu, analizu i donošenje rješenja kako bi promijenili bilo što. Ako svećenički vođa želi vidjeti da se nešto ostvari, on mora vidjeti sebe kao timskog vođu. Odgovarajući voditeljski tim u odjelu je vijeće odjela. U okoli to je vijeće okola...

Učinkoviti svećenički vođa je vođa tima. Svatko u timu je član Crkve i stalo mu je do njezina uspjeha. Svakome bi trebalo dati jednaku priliku da doprinese kao i mogućnost da preuzme na sebe odgovornost za rezultate. No upamtite: timsko vodstvo *nije* donošenje odluka glasovanjem ili grupnim kaosom bez ikoga na čelu.

Konačne odluke moraju donijeti zaređeni, odjeljeni svećenički vođe. No najbolje odluke donijet će oni vođe koji su omogućili da se kroz proces sakupe doprinosi i potakne nadahnuće.

Komunikacija koja uključuje druge

Prirodno je da netko u organizaciji želi znati što se događa. Vođe mogu ignorirati te osjećaje ili ih mogu upotrijebiti da osnaže predanost i entuzijazam. Problem je što je za komunikaciju s članovima grupe potrebno vrijeme i trud. Za zaposlenog vođu to se može činiti neefikasnim korištenjem resursa. I uvijek se javlja valjano pitanje o tome što se može i treba komunicirati i što se može najbolje

riješiti na povjerljiv način. Svaka se organizacija bori s tim problemima, a Crkva nije iznimka.

Svećenički vođe na svim razinama savjetovani su često i primjereno o važnosti održavanja povjerljivosti kad se bave s osjetljivim informacijama po pitanju života i ponašanja članova. Ta je povjerljivost presudna za proces pokajanja i mora postojati kako bi vođe održavali povjerenje članova Crkve. To se načelo ne može dovoljno naglasiti. Rekavši to, također vjerujem da postoje mogućnosti za primjerenu valjanu komunikaciju koja uključuje druge, koja je dobrodošla i koja će osnažiti proces vodstva. Izazov za svećeničke vođe je identificirati ona pitanja koja treba komunicirati otvoreno, a zatim poduzeti napor da se provede ta komunikacija...

Trud koji je uložen u uspostavu procesa koji uključuju druge bit će višestruko nagrađen povećanom predanošću i entuzijazmom te će pružiti vođi veću moć za ostvarenje poslanja Crkve.

Esprit de corps

Esprit de corps je u rječniku *American Heritage Dictionary* definiran kao duh privrženosti i entuzijazma među članovima grupe prema drugim članovima grupe, prema grupi i njezinim svrhama. Grupa koja ima duha ostvaruje svoje svrhe, snažnu povezanost članova i zabavno je biti dio grupe. Mudri vođe mogu promicati te osjećaje na primjerene načine i promatrati mjerljiva poboljšanja grupne izvedbe. Većina sportskih timova demonstrira *esprit de corps*. Postoji u mnogim uspješnim poduzećima, vojsci i patriotskim organizacijama i obično se smatra glavnim čimbenikom njihova uspjeha. No je li to načelo prikladno za upotrebu u Crkvi? Na primjer, da li mi kao crkveni vođe želimo promicati navijački stav u našoj crkvenoj aktivnosti i očekivati predanost koja isključuje bilo koju drugu aktivnost ili povezanost? Je li u Crkvi primjereno razmišljati o zabavljanju? (Znam crkvenog vođu koji kaže da ako se ne zabavljaš, ne radiš na pravi način. Vjerujem da ima važnu poantu...)

Odgovor nije isti za svaku grupu i svakog vođu. Neki vođe koriste osobnost i svoje prirodne

interese da promoviraju bliskost, entuzijazam i duh. Ostali se osjećaju čudno i nelagodno u takvim pokušajima. Iako *esprit de corps* može biti važan element u uspjehu vođe, nije neophodno da vođa bude osobno odgovoran da to inicira i promiče. Drugi mogu dodati taj element grupi. Mudar vođa će potaknuti da duh i elan proizađe od mladog, entuzijastičnog savjetnika, predsjedatelja odbora za aktivnosti ili predsjedništva Djevojaka. Naravno, *esprit de corps* i zabava mogu se zlorabiti... No toplina, humor i zabava, kada se kontroliraju i primjereno ubace u kontekst štovanja Spasitelja i njegovog djela, mogu biti vrlo učinkoviti u procesu vodstva...

Ako si svećenički vođa stalno postavlja pitanja poput: da li se članovi mog okola, odjela ili zbora osjećaju dijelom onoga što se događa, jesu li dio tima, smatraju li da imaju znanje i da su uključeni, uživaju li u tome što rade, u služenju i u svom iskustvu u Crkvi – ako si postavlja ta pitanja, on je obično upoznat s procesom...

Kao zaključak, uvjeren sam da svećenički vođa može biti učinkovit čineći *nekoliko* pravih stvari. Osnovni minimalni temelj mora biti osobna pravednost i spremnost tražiti Duha i biti podučavan od njega. S tim temeljem, prave stvari su: 1. podučavati naum otkupljenja, 2. služiti poput Spasitelja i 3. imati viziju i fokusirati je na mali broj ciljeva. Ako osim toga vođa pazi na procese potrebne da se uključe članovi i stekne njihova predanost, on će biti predivno učinkoviti vođa. Vođa će biti sretan i uspješan, životi članova bit će blagoslovljeni, a Gospodnje djelo ići će naprijed s usmjerenjem i moću...

Vjerujem da će nas u tom procesu Bog blagosloviti s mudrošću, iskustvom, duhovnim rastom i uspjehom u našim pozivima. To je zasigurno moja nada i molitva za svakog svećeničkog vođu.

POMOĆ PRI UČENJU

- Prema bratu Nadauldu, koje tri aktivnosti odvajaju vođe od menadžera?
- Što brat Nadauld smatra pod »procesom«?
- Koje su prednosti uključivanja onih koje vodimo u procesu odlučivanja?

- Kada je bolje za vođu da djeluje sam?
- Koje su neke osobine grupe koja ima *esprit de corps*?
- Što je važno da vođe uzmu u obzir dok razmišljaju o *esprit de corps* u svojim grupama?
- Koji temelj brat Nadauld predlaže da se postane dobar vođa?

VODSTVO ČESTO ZAHTIJEVA ŽRTVU

»Tko ne uzme križ svoj i ne ide za mnom, nije me dostojan.

Tko sačuva svoj život, izgubit će ga, a tko zbog mene izgubi svoj život, sačuvat će ga« (Matej 10:38-39).

NAČELO VODSTVA

Crkveni i obiteljski vođe moraju biti voljni žrtvovati se kako bi pomogli onima kojima služe.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Isus Krist je veličao žrtvovanje kroz svoje služenje drugima.
2. Vođe moraju biti voljni žrtvovati se kako bi pomogli onima kojima služe.

1. KONCEPT: ISUS KRIST JE VELIČAO ŽRTVOVANJE KROZ SVOJE SLUŽENJE DRUGIMA.

KOMENTAR

Isus Krist je postavio savršen primjer žrtve za druge. Nijedan dar nije veći od dara njegovog pomirenja. Predsjednik Spencer W. Kimball je rekao sljedeće o Spasitelju: »On je uvijek bio davatelj, rijetko primatelj. Nikada nije dao cipele, čarape ili vozilo. Nikada nije dao parfem, košulju ili krzno. Njegovi darovi su bili takvi da ih je primatelj teško mogao zamijeniti ili uzvratiti istu vrijednost. Njegovi su darovi bili rijetki: oči slijepima, uši gluhi-ma i noge hromima; čistoća nečistima, zdravlje bolesnima i dah beživotnima. Njegovi su darovi bili prilika za neuspjele, sloboda za potlačene, svjetlost u tami, oprost pokajnicima i nada očajnima. Njegovi su mu prijatelji pružili sklonište, hranu i ljubav. On im je dao sebe, svoju ljubav, služenje i život. Mudraci su mu donijeli zlato i tamjan. On je njima i svim smrtnicima dao uskrsnuće, spasenje i vječni život. Dati sebe je sveti dar« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ur. Edward L. Kimball [1982], 246-47).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Neka polaznik pročita naglas Matej 10:37-39 i razgovarajte o ideji da biti Kristov sljedbenik zahtijeva žrtvu. Objasnite da je Isus Krist postavio primjer žrtvujući se za nas. Pozovite polaznike da navedu neke žrtve koje je podnio.

2. KONCEPT: VOĐE MORAJU BITI VOLJNI ŽRTVOVATI SE KAKO BI POMOGLI ONIMA KOJIMA SLUŽE.

KOMENTAR

Gospodin je pozvao prve crkvene vođe da se izgube u njegovoj službi. Pred kraj svog smrtnog službeništva, »prolazeći pokraj Galilejskog mora, opazi Šimuna i Andriju, Šimunova brata, kako bacaju mrežu u more – bijahu oni ribari.

Isus im reče: 'Hajdete za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!'

Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim« (Marko 1:16-18).

Levi (Matej) također je napustio svoj život kako bi slijedio Učitelja (vidi Luka 5:27-28). Petar i drugi apostoli također su sve napustili (vidi Luka 18:28). I Petar i Pavao iskazali su voljnost da izgube svoje živote za njega (vidi Ivan 13:37; Djela 21:13). Spasitelj je očekivao od svih svojih učenika da razviju nesebičnost prema drugima (vidi Luka 3:11; 9:23).

Gospodin traži od svih svojih svetaca da se okane svjetovnosti i teže postati svetiji. Alma je rekao narodu u Zarahemli: »A evo, kažem vam, svima vama koji ste željni slijediti glas dobrog pastira. Izidite između opakih, i izdvojite se, i ne dotičite nečistoće njihove« (Alma 5:57; vidi 2. Korinćanima 6:17). Gospodin traži svakoga od nas da mu ponudimo skršeno srce i duh raskajan (vidi npr. 3. Nefi 9:20).

Crkveni i obiteljski vođe moraju biti voljni žrtvovati se kako bi pomogli onima kojima služe. U različita vremena mogu biti pozvani da daju svoje vrijeme, talente i sredstva kako bi blagoslovili živote drugih. Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola je objasnio: »Žrtva je prikaz čiste ljubavi. Razina naše ljubavi za Gospodina, za evanđelje i za naše bližnje može se mjeriti s onime što smo spremni žrtvovati za njih« (Conference Report, travanj 1992, 108; ili *Ensign*, svibanj 1992, 76).

Kako se vođe žrtvuju za one kojima služe, oni trebaju imati na umu savjet kralja Benjamina: »Jer ne zahtijeva se da čovjek trči brže nego mu snaga dopušta. A opet, korisno je da marljiv bude te tako osvoji nagradu. Sve, dakle, valja činiti u redu« (Mosija 4:27; vidi i NiS 10:4). Starješina Neal A. Maxwell, koji je tada bio član predsjedništva Sedamdesetorice, je primijetio: »Kada trčimo brže nego što možemo, postajemo neefikasni i umorni« (*Deposition of a Disciple* [1976], 58).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pozovite polaznike da iznesu situacije u kojima su se ljudi (poput roditelja i biskupa) žrtvovali kako bi pomogli njima ili nekome drugome. Pitajte što misionari obično žrtvuju kako bi pomogli ljudima prihvatiti evanđelje.

Zapišite na ploču stvari koje obiteljski i crkveni vođe mogu biti pozvani žrtvovati kako bi pomogli onima kojima služe. Uključite stvari koje vođe moraju biti voljni dijeliti, poput vremena i talenata. Također uključite slabosti koje moraju biti voljni napustiti, poput svjetovnosti (vidi komentar).

Razgovarajte na koje načine žrtve koje podnose vođe koriste onima kojima služe. Razgovarajte o tome kako Gospodin blagoslivlja vođe koji se žrtvuju.

Neka polaznici pročitaju Mosiju 4:27 i objasnite kako se ovaj stih odnosi na crkvene i obiteljske vođe. Podijelite uvide iz komentara i objasnite da vođe moraju »imati umjeren ritam« u svom služenju.

IZVORI ZA UČITELJA

Starješina Gordon B. Hinckley

iz Zbora dvanaestorice apostola

The Loneliness of Leadership [Usamljenost u vodstvu], *Brigham Young University Speeches of the Year* (4. studenog 1969), 3-6

Postoji usamljenost u svim aspektima vodstva...

Tako je oduvijek. Cijena vodstva je usamljenost. Cijena odanosti savjesti je usamljenost. Cijena predanosti načelima je usamljenost. Mislim da je to neizbježno. Spasitelj svijeta bio je čovjek koji je hodao samotno. Ne znam nijednu drugu izjavu koja bolje opisuje dubine samoće od sljedeće izjave:

»Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje da nasloni glavu.« (Matej 8:20.)

Nema usamljenijeg prizora u povijesti od Spasitelja na križu, osamljenog, Otkupitelja čovječanstva, Spasitelja svijeta, koji je donio pomirenje, Sina Božjega koji pati za grijeha čovječanstva. Dok razmišljam o tome, osvrćem se na izjavu Channinga Pollocka.

Juda je sa svojih trideset srebrnjaka propao. Krist na križu bio je najveća osoba za vrijeme i vječnost.

Joseph Smith

Joseph Smith je također bio usamljena osoba. Osjećam veliku ljubav za dječaka koji je izašao iz šumarka, koji nakon tog iskustva više nikada nije mogao biti isti, koji je zbog toga zlostavljan, proganjan i izrugivan. Možete li osjetiti patnju u ovim riječima dječaka proroka?

»Jer imah viđenje, i znadoh to, a znadoh da to i Bog znade, i ne mogu to zaniijekati niti se to usudih učiniti, u najmanju ruku znadoh da bih čineći to uvrijedio Boga i bio osuđen.« [Josip Smith 2:25.]

Postoji još samo nekoliko tužnijih primjera, ne samo u našoj povijesti, od proroka kojega s veslima prebacuje Stephen Markam preko rijeke Mississippi,

znajući da njegovi neprijatelji žele oduzeti njegov život, a zatim su došli neki njegovi ljudi optužujući ga za bježanje. Počujte njegov odgovor:

»Ako moj život ne vrijedi mojim prijateljima, onda ne vrijedi niti meni.« ([History of the Church,] 6:549, lipanj 1844.)

Povijest Crkve

To je bila povijest ove Crkve, moji mladi prijatelji, i nadam se da je nikada nećemo zaboraviti. Nastala je kao rezultat stava vodstva koje je nam je nametnuo Bog Nebesa i koji je izvršio obnovu evanđelja Isusa Krista. A kad je donesena deklaracija o jedinoj istinitoj i živućoj Crkvi na licu zemaljskom, trenutačno smo stavljeni u poziciju usamljenosti, usamljenosti u vodstvu od kojeg ne možemo ustuknuti niti pobjeći i s kojim se moramo suočiti odvažno, hrabro i sposobno. Naša povijest je povijest o onima koji su traženi, izdvojeni i žilavi, koji su protjerivani i proganjani...

Vraćam se na riječi Pavlove:

»U svemu trpimo nevolje, ali nismo u tjeskobi; ne znamo kamo bismo se okrenuli, ali ne očajavamo;

progone nas, ali nismo ostavljeni u pogibli«
(2. Korinćanima 4:8-9.)

Usamljenost misionara

Sinoć sam razgovarao s ocem misionara. Rekao sam: »Upravo sam razgovarao sa svojim sinom koji je u drugoj zemlji. On je poražen, uništen. On je usamljen, uplašen. Što mogu učiniti kako bih mu pomogao?«

Rekao sam: »Koliko je dugo tamo?«

Odgovorio je: »Tri mjeseca.«

Rekao sam: »Rekao bih da je to iskustvo gotovo svakog misionara koji je tamo tri mjeseca. Svega je nekolicina mladića ili djevojaka koji su pozvani u svijet na položaj od velike odgovornosti da predstavljaju Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana koji većinu vremena ne osjećaju, siguran sam, u počecima svoje misije strašnu usamljenost te odgovornosti. No također dolazi do spoznaje, dok radi u službi Gospodinu, slatko i čudesno suradništvo Svetoga Duha koji ublažava i oduzima taj osjećaj usamljenosti.«

Usamljeni obraćenik

Isto je i s obraćenikom. Jutros sam razmišljao o svom prijatelju kojeg sam poznavao dok sam bio na misiji u Londonu prije trideset i šest godina. Sjećam se njegovog dolaska u naš apartman kroz kišu u noći. Pokucao je na vrata i mi smo ga pozvali.

Rekao je: »Moram razgovarati s nekime. Usamljen sam. Uništen sam.«

Ja sam rekao: »U čemu je problem?«

Odgovorio je: »Kad sam se pridružio Crkvi prije nešto manje od godine dana, moj mi je otac rekao da napustim njegov dom i nikada se ne vratim, i nikada se nisam vratio.«

Nastavio je: »Nekoliko mjeseci kasnije, klub za kriket u kojem sam bio član uklonio je moje ime s popisa, isključio iz članstva, a tamo su dječaci s kojima sam odrastao i s kojima sam bio toliko blizak i koji su mi bili prijatelji.«

Zatim je rekao: »Prošli mjesec moj me je šef otpustio jer sam član ove Crkve, nisam uspio pronaći drugi posao i morao sam tražiti socijalnu pomoć.

Sinoć mi je djevojka s kojom sam izlazio godinu i pol rekla da se nikada neće udati za mene jer sam mormon.«

Rekao sam: »Ako te je to toliko koštalo, zašto ne napustiš Crkvu i vratiš se u dom svoga oca, u svoj kriket klub, i na posao koji ti je toliko značio, i djevojci koju misliš da voliš?«

Nije rekao ništa kroz trenutke koji su dugo trajali. Zatim je, stavivši svoju glavu u svoje ruke, jecao i jecao. Naposljetku je podigao pogled kroz suze i rekao: »Ne mogu to učiniti. Znam da je ovo istinito, i kad bi me to koštalo mog života, ne bih to mogao napustiti.« Podigao je svoju vlažnu kapu, prošao kroz vrata i izašao na kišu, sam, tresući se i uplašen, no odlučan. Dok sam ga gledao, pomislio sam na usamljenost savjesti, svjedočanstva, vjere, te snage i utjehe Duha Božjega.

Usamljenost svjedočanstva

Želio bih završiti govoreći ovdje i danas vama, mladićima i djevojkama koji su na ovom skupu, da je to vaša sudbina. Sada ste svi zajedno ovdje. Svi ste jednaki, i svi ste jednoga uma. No vi se pripremate poći u svijet u kojem *neće* biti deset tisuća,

dvadeset tisuća, dvadeset i pet tisuća drugih poput vas. Osjetit ćete usamljenost svoje vjere.

Na primjer, nije jednostavno biti krepostan kad su posvuda oko vas oni koji se izruguju kreposti.

Nije jednostavno biti pošten kad su posvuda oko vas oni koji su zainteresirani samo za »brzu lovu«.

Nije jednostavno biti umjeren kad su posvuda oko vas oni koji izruguju trezvenost.

Nije jednostavno biti radišan kad su posvuda oko vas oni koji ne vjeruju u vrijednost rada.

Nije jednostavno biti osoba od integriteta kad su posvuda oko vas oni koji će odbaciti načelo pogodnosti.

Mir Duha

Želio bih reći, ovdje i danas, moja braćo i sestre, da postoji samoća – no osoba poput vas mora živjeti sa svojom savješću. Osoba mora živjeti sa svojim načelima. Osoba mora živjeti sa svojim uvjerenjima. Osoba mora živjeti sa svojim svjedočanstvom. Ako to ne učini, postat će očajna – strašno očajna. I iako ima mnogo trnja, iako može biti razočarenja, iako može biti nevolja i teškoća, slomljenih srca i očajničke usamljenosti, bit će i mira, utjehe i snage.

Obećanje i blagoslov

Volim ove velike Gospodinove riječi za one koji će ići i podučavati evanđelje.

»Ja ću ići pred vama. Bit ću vam zdesna i lijeva, a Duh će moj biti u srcima vašim, i anđeli moji oko vas da vas ponesu.« (NiS 84:88.)

Mislim da je to obećanje za svakog od nas. Vjerujem to, znam to. Svjedočim o istinitosti toga pred vama danas.

Neka vas Bog blagoslovi, moji dragi mladi prijatelji, vi koji ste plemenita prvorodstva, vi koji ste pod savezom, vi koji ste najveća nada ovog naraštaja – mladići i djevojke koji su sposobni i savjesni, koji su vođe i koji imaju ogroman potencijal.

Neka vas Bog blagoslovi dok neustrašivo kročite iako kročite u samoći, i da u svojim srcima znate da mir dolazi dovodeći život u sklad s načelima, onaj »mir... koji nadilazi svaki razum«, moja je ponizna molitva, dok vas ostavljam sa svojim svjedočanstvom o božanskom porijeklu ovog svetog djela. Kao sluga Gospodnji, zazivam na vas svaku radost dok idete naprijed sa svojim životima prema bogatom i čudesno plodnom iskustvu. U ime Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Što mislite da znači izraz: »U vodstvu postoji velika usamljenost«?
- Kako se možemo nositi sa usamljenošću u vodstvu?
- Što može kompenzirati za usamljenost u vodstvu?
- Što možemo naučiti od Spasitelja o usamljenosti u vodstvu?
- Predsjednik Spencer W. Kimball je, komentirajući Matej 10:39, primijetio da »izgubivši sebe, pronalazimo sebe«, i dodao: »Doista, jednostavnije je 'pronaći' sebe jer ima toliko mnogo toga da pronađemo o sebi!« (»Small Acts of Service«, *Ensign*, prosinac 1974, 2). Kako se to načelo odnosi na pružanje kristolikog vodstva?

PRISTUPITI VODSTVU S RADOŠĆU

»Stoga, ljubljena braćo, učinimo rado sve što je u našoj moći« (NiS 123:17).

NAČELO VODSTVA

Vodstvu trebamo pristupiti s radošću.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Crkveni i obiteljski vođe trebaju voditi s »dobrim raspoloženjem, optimizmom i odvažnošću«.

1. KONCEPT: CRKVENI I OBITELJSKI VOĐE TREBAJU VODITI S »DOBRIH RASPOLOŽENJEM, OPTIMIZMOM I ODVAŽNOŠĆU«.

KOMENTAR

Razvedri se znači »imati veseo ili odvažan izgled ili stav«. Taj izraz pojavljuje se nekoliko puta u Svetim pismima. Na primjer, u večer njegova rođenja, Gospodin je rekao uznemirenom Nefiju: »Uzdigni glavu svoju i *razvedri se!* Jer, gle, dođe vrijeme, i ove će se noći dati znak, a sutradan dolazim ja na svijet da svijetu pokažem kako ću ispuniti sve ono što odredih da izgovore usta svetih proroka mojih« (3. Nefi 1:13; naglasak dodan).

Isus je koristio riječi *razvedri se* kako bi potaknuo čovjeka koji je bio uzet, i zatim dodao: »Oprošteni su ti grijesi!« (Matej 9:2). Kasnije je Gospodin izgovorio te riječi kako bi utješio svoje učenike koji su se uplašili ugledavši Isusa kako hoda po vodi, i dodao: »Ja sam, ne bojte se!« (Matej 14:27).

Starješina Harold B. Lee, koji je tada bio član Zbora dvanaestorice, je rekao: »Učitelj je zaključio svoju posljednju propovijed prije svog raspeća sa sljedećim riječima: 'Ovo vam rekoh, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!' (Ivan 16:33.)« (Conference Report, travanj 1966, 68).

Godine 1831. Gospodin je utješio svece: »Rasploženi budite, dječice, jer ja sam u vašoj sredini, i ja vas nisam napustio.

A ukoliko se preda mnogom ponizite, blagoslovi kraljevstva su vaši« (NiS 61:36-37; vidi NiS 68:6; 78:18; 112:4).

Starješina Marvin J. Ashton, koji je bio član Dvanaestorice, je rekao: »Trebamo voditi s dobrim raspoloženjem, optimizmom i odvažnošću ako želimo ići prema naprijed i prema gore« (Conference Report, listopad 1974, 56; ili *Ensign*, studeni 1974, 41). Predsjednik Gordon B. Hinckley je napisao: »Predlažem da dok idemo kroz život 'naglasimo pozitivne stvari'. Ja vas molim da dok tražimo malo dublje ono što je dobro, umirimo naše glasove uvreda i sarkazma, kako bismo mogli izdašnije davati komplimente i poticati krepost i trud« (*Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes [2000]*, 101).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Zamolite nekoliko polaznika da opišu crkvenog ili obiteljskog vođu koji je pozitivno utjecao na njihov život. Istaknite da su učinkoviti vođe gotovo uvijek pozitivni ili radosni kad su s drugim ljudima. Pitajte polaznike kako su vođe koji su utjecali na njih pokazali svoj pozitivan ili radostan pristup.

Pročitajte Nauk i saveze 61:36 i pomognite polaznicima razumjeti da Gospodin želi da svi »rasploženi bud[emo]«.

Neka polaznici pročitaju 2. Nefi 4:17-35. Razgovarajte o pitanjima poput:

- Koje je razloge Nefi imao da bude nerasploženi?
- Koje je razloge imao da bude raspložen?

- Koje od navedenih razloga smatrate uvjerljivijima? Zašto?
- Što mislite kako je Nefijev stav koji je prikazan u tim stihovima utjecao na njegovo vodstvo?
- Kako mi možemo slijediti Nefijev primjer u našem vodstvu?

Zapišite riječi *Radostan* i *Bojažljiv* na ploču. Razgovarajte o razlozima koje današnji vođe mogu imati što nisu radosni (poput straha, stresa, zdravstvenih problema, neuspjeha, ratova, prirodnih katastrofa, problema u školi ili na poslu, neaktivnosti voljenih osoba ili prijatelja). Razgovarajte o razlozima koje današnji vođe mogu imati da budu radosni (poput dobrote drugih, ljepote, »radosne vijesti« pomirbene žrtve Isusa Krista, postignuća drugih, našeg potencijala kao djeca Nebeskog Oca). Istaknite riječi na ploči i recite: »Možete odabrati kakav vođa želite biti.«

Podijelite razred u male grupe. Zamolite svaku grupu da odredi dvije ili tri stvari koje bi vođe mogli učiniti da budu radosniji u svom vodstvu. Neka svaka grupa iznese svoje prijedloge pred razredom. Oni mogu uključiti:

- »Kanite se spavanja većma nego je potrebno, liježite rano u postelju da umorni ne budete, dižite se rano da tijela vaša i duh vaš svježi budu« (NiS 88:124).
- Pravilno vježbanje i uravnotežena prehrana.
- Uživanje u glazbi koja nadahnjuje.
- Proučavanje Svetih pisama i drugih dobrih knjiga.
- Naučiti opraštati ljudima koji vas povrijede i zaboraviti uvredu.
- Prakticiranje zlatnog pravila.
- Biti zahvalniji. Brojati svoje blagoslove i zahvaliti Nebeskom Ocu za njih.
- Odnositi se prema ljudima s dobrotom i ljubaznošću.
- Biti aktivan u svom odjelu.
- Razviti zdrav i primjeren smisao za humor.

Potaknite polaznike da budu radosni dok vode.

IZVORI ZA UČITELJA

Starješina Joseph B. Wirthlin iz Zbora dvanaestorice apostola

»Lessons Learned in the Journey of Life«, Ensign, prosinac 2000, 6-13

Nije mi teško prisjetiti se vremena kad sam bio na koledžu. Svidale su mi se mnoge stvari u studentskom životu: volio sam učenje, druženje i američki nogomet.

Uvijek sam sanjao o tome da ću igrati američki nogomet na sveučilištu, i tijekom moje prve, druge i treće godine, nosio sam grimiznu uniformu i igrao obranu.

U to vrijeme, svijet je bio na rubu kaosa. Oporbene političke sile huktale su jedna protiv druge. Tenzije su se širile. Države su grmjale jedna protiv druge. Činilo se kao da je cijeli svijet odjekivao buku koja se širi, vulkan koji je morao eksplodirati, koji će naposljetku eksplodirati. Prije nego što je bilo gotovo, svaki narod, svi ljudi osjetili su utjecaje tih mračnih dana.

Sjećam se dana kad mi je prišao moj otac. Bilo je nakon što je završila nogometna sezona 1936. godine.

»Joseph«, rekao je, »želiš li ići na misiju?«

Rekao sam mu da bih.

»Onda moraš ići sada«, rekao je. »Ako budeš još čekao, nikada nećeš otići.«

Nisam mu želio vjerovati. Želio sam slijediti svoj san da nastavim igrati nogomet i da diplomiram na sveučilištu. Kada bih prihvatio poziv na misiju, trebao bih se odreći svega. U to vrijeme poziv na misiju trajao je 30 mjeseci i znao sam da ako prihvatim, postoji mogućnost da nikada više neću igrati američki nogomet – možda više neću moći ni diplomirati.

No također sam znao da je ono što je moj otac rekao istinito. Moj biskup je bio Marion G. Romney (1897-1988), koji je kasnije postao član Prvog predsjedništva Crkve. Razgovarao sam ranije s njim o služenju misije i rekao sam mu da je sada vrijeme.

Nekoliko mjeseci kasnije kročio sam na palubu broda *SS Manhattan* i krenuo na put koji će me odvesti u srce svjetske krize. Moj poziv je bio za misiju Njemačka-Austrija.

Moje prvo područje bilo je Salzburg, Austria. Misija nije imala dovoljno misionara, a nedugo nakon mog dolaska, moj suradnik je premješten u drugi okrug u misiji. Odjednom sam bio sam u Salzburgu, mladi misionar u drugačijoj, novoj zemlji.

Dogodila se još jedna stvar koju nisam spomenuo: velika vojska Hitlerovog Trećeg reicha okupljala se preko granice, nepunih 30 kilometara od Salzburga. Kako god ste pošli mogli ste osjetiti porast napetosti u zraku. Nitko nije znao hoće li sutradan panzer tenkovi pohrliti preko granice.

Dobro se sjećam tih dana. Mislim da nije bilo trenutaka u mom životu kad sam se osjećao veću obeshrabrenost, izgubljenost nego tada. Misija je bila teška; činilo se da nitko nije imao vremena za mene ili poruku koju sam donio. Pitao sam se hoće li ikada biti dovoljno članova u tom gradu da se osnuje odjel.

Bio sam usamljen šest tjedana. Šest tjedana sam čekao na suradnika. Šest tjedana sam se pitao što bih mogao raditi da sam ostao u Salt Lake Cityju i nastavio studij.

Iako se u tom trenutku činilo da dani i noći nikada neće završiti, naposljetku su prošli. Stigao je stariji suradnik, i dali smo sve od sebe pod tim okolnostima da služimo Gospodinu.

Te godine kako se bližio Božić, moj suradnik i ja odlučili smo prošetati do Obendorfa, malog sela smještenog u predivnim bavorskim Alpama. Možda znate da je ljepota i veličanstvenost tog malog sela nadahnula Josepha Mohra 1818. godine da napiše predivnu pjesmu »Tiha noć« (*Crkvena pjesmarica*, br. 42).

Na Badnjak smo odšetali do sela i na trenutak tiho sjeli u malu, skromnu crkvu slušajući predivan zvuk orgulja. Svjež, hladna zimska noć obgrlila nas je kad smo krenuli natrag. Hodali smo ispod neba ispunjenog zvijezdama i preko glatke mirnoće novog snijega. Možda ta noć nije bila ništa drugačija od one koja je nadahnula pomoćnog svećenika da napiše stihove jedne od najomiljenijih crkvenih pjesama u kršćanstvu više od stotinu godina ranije.

Dok smo hodali, moj suradnik i ja smo razgovarali o našim nadama i snovima. Razgovarali smo o našim ciljevima i što smo željeli da se dogodi s našim životima. Što smo više razgovarali, to smo bili ozbiljniji po pitanju ostvarenja stvari o kojima smo razgovarali. Dok smo hodali pod svjetlom punog mjeseca, obojica smo donijeli ozbiljne rezolucije.

Te sam se večeri obvezao da neću gubiti svoje vrijeme. Obnovit ću svoje napore da služim Gospodinu. Donio sam odluku da ću veličati bilo koji poziv koji primim u Gospodnjem kraljevstvu.

Te sam večeri donio odluku u svom umu s kime ću se vjenčati. Nisam znao njezino ime, no u svom sam umu znao kakva će osoba biti – ona koja živi evanđelje i koja je duhovno snažna. Čak sam je opisao svom suradniku – da će biti visoka oko 165 cm, da će imati plave oči i plavu kosu. Sestra Wirthlin potpuno odgovara opisu kojeg sam tada predstavio a da je nisam poznavao. Tako da je ta noć bila vrlo važna za mene.

Prošlo je dvije i pol godine, i prije nego što sam se snašao, vratio sam se kući. Sjećam se da sam čuo nekoga kako spominje ime: Elisa Rogers, djevojka koja je bila zadužena za sveučilišni ples u hotelu Utah. Bilo je nešto posebno u tom imenu. Odlučio sam da bih je trebao upoznati.

Sjećam se kad sam je prvi put ugledao. Kao uslugu svom prijatelju, otišao sam do njezine kuće kako bih pokupio njezinu sestru. Elisa je otvorila vrata, a ja sam se zagledao. Bila je tu, lijepa, 165 cm, plave oči, plava kosa.

Mora da je i ona nešto osjetila jer mi je rekla: »Znam tko si bio.«

Ubrzo je shvatila da se pogrešno izrazila. Kako biste bolje razumjeli o čemu se radi, imajte na umu da je ona studirala engleski jezik.

Čak i nakon svih ovih godina, ona se sjeća tog neugodnog trenutka. Naravno, moje ponavljanje te priče ne olakšava stvari, ali vjerujem da će mi oprostiti.

Prošlo je šest desetljeća od tog Badnjaka u Oberndorfu kad sam donio te odluke. Mnogo se dogodilo tijekom tih proteklih godina. Moji predosjećaji o igranju američkog nogometa bili su ispravni; nikada više nisam igrao. No završio sam fakultet.

Unatoč tome, nikada nisam požalio što sam služio misiju i predao se služenju Gospodinu. Čineći to, moj je život bio ispunjen s avanturama, duhovnim iskustvima i radošću koja nadilazi razum.

Mnogi od vas se možda nalaze u razdoblju svog života kad vjerojatno osjećate malo obeshraćenje ili usamljenost. Možda se osjećate pomalo izgubljeno, možda čak i uplašeno. Svatko je to osjetio u nekom trenutku. Svatko se pitao hoće li njegov ili njezin život naposljetku biti sretan.

Prije više od dva tisućljeća, Aristotel je rekao da svatko tko živi ima isti temeljni cilj: da bude sretan (vidi *Nicomachean Ethics*, knjiga 1, poglavlja 4, 7). Nakon 80 godina života, počeo sam shvaćati neke ideje o tome što čini ljude sretnima i uspješnima. Želio bih vam reći pet stvari koje će vam, ako ih ozbiljno shvatite i primijenite ih na vaš život, donijeti sreću, uspjeh, ispunjenje i baštinu u celestijalnom kraljevstvu.

Imajte vjeru u Nebeskog Oca

Prvo, imajte vjeru u Nebeskog Oca. On zna tko ste. On vas sluša kad molite. Voli vas. Misli na vas. Želi najbolje za vas.

Nakon što sam neko vrijeme služio u Salzburgu, premješten sam u Zürich, Švicarska. Dok sam bio tamo, prišao mi je brat Julius Billeter, član Crkve. On je bio profesionalni rodoslovac i rekao mi je da je često vidio prezime Wirthlin kroz svoj rad. Ponudio se istražiti moju obiteljsku liniju. Pisao sam kući i moj otac je pomislio da je to predivna prilika, pa smo ga unajmili da počne.

Godinu dana kasnije predao mi je knjigu. Bila je dugačka oko 35 centimetara, široka oko 45 centimetara i težila je oko 60 kilograma. Bila je ispunjena s gotovo 6.000 imena mojih predaka. Bila je to dragocjena zbirka koju sam čuvao. Neposredno prije razrješenja s misije, spakirao sam dragocjenu knjigu u veliki kovčeg zajedno s drugim stvarima i poslao je kući. Molio sam se da dođe sigurno na odredište kako dragocjena obiteljska povijest ne bi bila izgubljena.

Stigao sam kući prije kovčega. Tjedni su prolazili. Još uvijek nije bilo kovčega. Počeo sam se brinuti da je ta nezamjenjiva knjiga izgubljena. Šest mjeseci nakon što sam stigao u Salt Lake City, primio sam poziv od Union Pacifica. Stigao je kovčeg na moje ime. Požurio sam kako bih ga

podigao, no kad sam ga vidio, srce mi se stisnulo. Lokot na kovčegu bio je slomljen.

Podigao sam poklopac, i kad sam pogledao unutra, moje se srce stisnulo još više. Sve je bilo potopljeno u morskoj vodi. Štoviše, primijetilo se da je netko kopao po mojim stvarima. Neke stvari su nedostajale.

Oprezno sam pomaknuo slojeve odjeće tražeći svoju dragocjenu knjigu. Kad sam je dosegnuo, moje se srce ispunilo s radošću. Ne samo da je bila tu, već su papiri bili potpuno suhi! Zna da je knjiga sačuvana kroz božansku intervenciju.

Spasitelj je pitao: »Zar se ne prodaju dva vrapca za jedan novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez dopuštenja Oca vašega.

A vama su i vlasi na glavi izbrojene.

Dakle: ne bojte se! Vi više vrijedite od mnoštva vrabaca« (Matej 10:29-31).

Na sličan način, ako spašavanje knjige od morske vode može biti vrijedno nebeske pažnje, koliko li će više vaš Nebeski Otac biti svjestan vaših života i vaših potreba?

Jednom prilikom predsjednik Thomas S. Monson rekao mi je sljedeće: »Postoji vodilja iznad svih stvari. Često kad se dogode stvari, to nije slučajno. Jednog dana, kad se osvrnemo na ono što nam se činilo kao slučajnosti u našim životima, shvatit ćemo da možda ni nisu bile slučajnosti.«

Gospodin poznaje vaše kušnje. On zna vaše podvige. I ako ćete se »uzda[ti]... u Jahvu svim srcem i ne oslanja[ti] se na vlastiti razbor... [već] misli[ti] na nj na svim svojim putovima... on će ispraviti tvoje staze« (Izreke 3:5-6).

Postavite pravedne ciljeve

Drugo, postavite pravedne ciljeve. Mnoge će se stvari natjecati za vašu pažnju dok idete kroz život. Bit će beskrajno mnogo ometanja. Ljudi i stvari će vas pozivati, pjevajući sirenske pjesme o bogatstvu, zadovoljstvu i moći.

Uspjeh je zavodljiva riječ. Tisuće knjige napisane su na tu temu. One obećavaju novac, slobodu, dokolicu i luksuz. Tisuće ljudi su dali jednako toliko sigurnih formula za izgradnju bogatstva. Na primjer, proces od tri koraka za bogaćenje pridaje se J. Paulu Gettyju: »Ustani rano. Naporno radi. Pronađi naftu.«

Drugi, možda utilitarniji načini promoviraju varijacije iste teme: morate fokusirati svoje misli, osjećaje i djela na vaše ciljeve. Morate željeti ostvariti cilj sa svom strašću svog srca. Morate fokusirati svaku misao na svoj cilj. Morate koncentrirati svu svoju energiju na ostvarenje svog cilja.

Naravno, kada se primjene na pravedne ciljeve, ove metode mogu biti od velike vrijednosti. Problem je u tome što u većini slučajeva potraga za bogatstvom, zadovoljstvom i moći vodi tamo gdje se na prvi pogled čini poželjnim, no što se više približavate, više vidite o čemu se radi. Cijena za svjetovni uspjeh često dolazi po cijeni vašeg prvorođstva. Oni koji tako trguju jednog će se dana osjećati kao Ezav, koji je, nakon što je shvatio što je izgubio, »gorko zaplaka[o]« (Postanak 27:34).

Druga zamka u koju često upadamo kad postanemo opsjednuti s uspjehom je da zasluge pridajemo snazi naše ruke i moći našeg uma te zaboravljamo Gospodina, koji je nas je blagoslovio i dao nam obilje.

Mojsije je to rekao djeci Izraelovoj jednog dana: »I pošto se najedeš do sitosti, posagradiš lijepe kuće...

kad ti se krupa i sitna stoka namnoži; kad se nakupiš srebra i zlata, i kada sve tvoje uznapreduje...

Ne reci tada u svome srcu: svojom sam moći i snagom svojih ruku namakao ovo bogatstvo...

Ako li zaboraviš Jahvu, Boga svoga, i podeš za drugim bogovima te njima budeš iskazivao štovanje, njima se klanjao, kunem vam se danas da ćete zacijelo izginuti« (Ponovljeni zakon 8:12, 13, 17, 19).

Mislite li da možete koristiti novac koji ste zaradili u ovom životu kao valutu u sljedećem? Stavite svog Nebeskog Oca na prvom mjestu u svom životu. Obvezite se da ćete ga slijediti i slušati njegove zapovijedi i svaki dan težiti postati više poput Krista. Fokusirajte svoje napore na stjecanje nebeskih bogatstava. Činiti drugačije će naposljetku okončati razočarenjem i patnjom.

Prisjetio sam se Spasiteljeve usporedbe o čovjeku koji je naporno radio kako bi izgradio bogatstvo. Imao je toliko mnogo stvari da nije imao dovoljno veliki prostor da ih spremi. Stoga je izgradio velika skladišta u koja ih može spremi.

Njegova je ideja bila da će, čim bude imao sigurno mjesto za sve svoje resurse, moći prestati s radom i živjeti u dokolici – jesti, piti i biti veseo.

No čim je izgradio svoje zgrade, »Ludače – reče mu Bog – još noćas zatražit će ti se natrag duša. Komu će pripasti ono što si skupio?« (Luka 12:20).

Prosvjeđujuće pitanje koje je Spasitelj postavio onima u svoje doba odjekuje kroz stoljeća do našeg doba: »Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoj život?« (Matej 16:26).

Je li novac neophodno zlo? Prorok iz Mormonove knjige, Jakov, odgovorio je na to pitanje. On je podučio svoj narod: »Mislite o braći svojoj kao i o sebi, i budite uslužni svima te slobodni s imetkom svojim, da i oni budu bogati poput vas.

Tražite pak kraljevstvo Božje prije nego što budete tražili bogatstvo.

A pošto steknete nadu u Kristu, steći ćete i bogatstvo, budete li ga tražili. A tražit ćete ga s namjerom da dobro činite – da gole odjenete, i gladne nahranite, da sužnje oslobodite, i boli ublažite bolesnima i uciviljenima« (Jakov 2:17-19).

Mojsije je rekao ljudima u svoje doba: »Nađe li se kod tebe kakav siromah, netko od tvoje braće, u kojem god gradu u zemlji... ne budi tvrda srca niti zatvaraj svoje ruke prema svome siromašnome bratu« (Ponovljeni zakon 15:7).

Radite kako biste ostvarili svoje ciljeve

Treće, kad jednom donesete pravedne ciljeve, radite sa svom svojom snagom kako biste ih ostvarili. Riječima starješine Davida O. McKaya (1873-1970), dok je bio u Zboru dvanaestorice apostola: »Shvatimo da je *privilegij rada* dar, da je *moć* da radimo blagoslov, da je *ljubav* prema radu uspjeh« (Conference Report, listopad 1909, 94; naglasak u izvorniku).

Rad je terapija za dušu. Evanđelje Isusa Krista je evanđelje rada. Vjerujem da većina lijenosti koju iskusimo dolazi zbog nerazumijevanja Gospodina pomirenja. Ne možemo jednostavno sjediti, ne činiti ništa i očekivati da budemo uspješni u duhovnim ili vremenitim stvarima. Trebamo činiti sve što je u našoj moći da ostvarimo naše ciljeve, a Gospodin će nadoknaditi razliku.

Sjetite se riječi predsjednika Gordona B. Hinckleya: »Najvažnije djelo na svijetu ne rade

genijalci. Obavljaju ga obični ljudi, s ravnotežom u svojim životima, koji su naučili raditi na izniman način« (»Our Fading Civility«, govor na promociji BYU-a, 25. travnja 1996, 15).

Dopustite mi da vam ispričam o iznimnom pojedincu koji je preuzeo odgovornost za svoj život i napravio nešto od sebe, unatoč skromnim počecima. Njegovo ime je dr. Ben Carson. Dr. Carson se rodio i odrastao u siromašnim četvrtima Detroita. Rastao je u domu koji nije imao oca. Njegova majka preuzela je na svoja ramena odgovornost za podizanje obitelji i prenijela je taj osjećaj odgovornosti na svog sina.

Dr. Carson je rekao da je njegova majka često govorila svojoj djeci: »Imaš li mozak?« Ako bi rekli da, ona bi nastavila sa: »Onda si mogao smisliti nešto da se izvučeš iz te situacije. Nije bitno što je Johnny ili Mary ili bilo tko drugi učinio. Imaš mozak, stoga smisli način da se izvučeš iz problema.«

Dr. Carson je ispričao:

»Počeo sam razumjeti da ja imam kontrolu, da mogu ići kamo god sam htio i da mogu učiniti što god sam želio. Jedina osoba koja je određivala ili ograničavala moj uspjeh sam ja. Kad sam to shvatio, cjelokupni mentalitet žrtve je nestao. Shvatio sam da nisam morao sjediti i čekati da netko učini nešto za mene« (»Seeing the Big Picture: An Interview with Ben Carson, M.D.«, *Saturday Evening Post*, srpanj/kolovoz 1999, 50-51).

Dr. Carson nije sjedio i čekao da netko učini nešto za njega. Preuzeo je kontrolu nad svojim životom. Naporno je učio u školi i išlo mu je dobro – dovoljno dobro da nastavi i postane liječnik. Naposljetku je postao direktor pedijatrijske neurokirurgije u svjetski poznatoj bolnici Johns Hopkins Children's Center u Baltimoreu. Godine 1987. dr. Carson je izvršio prvu uspješnu operaciju odvajanja sijamskih blizanaca koji su bili spojeni na zatiljku.

Sokrat je rekao: »Bogovi nam prodaju sve dobre stvari za cijenu našeg rada« (Xenophon, *Recollections of Socrates*, knjiga 2, poglavlje 1, odsjek 20).

Predsjednik Gordon B. Hinckley je odjeknuo sljedećim mišljenjem: »Ne postoji razmjena pod nebom za produktivan rad. To je proces po kojem snovi postaju stvarnost. To je proces po kojem isprazne vizije postaju dinamična postignuća.

To je djelo koje označava razliku u životu. To je protezanje naših misli i korištenje vještina naših ruku koje nas izdižu iznad prosjeka« (»Pres. Hinckley Shares 10 Beliefs with Chamber«, *Church News*, 31. siječnja 1998, 3).

Veličajte svoje pozive

Četvrto, veličajte svoje pozive i budite vjerni članovi Crkve. Kad idemo u Crkvu, okružujemo se s drugima koji dijele našu predanost da obdržavamo zapovijedi i slijedimo Spasitelja.

Neki zamjenjuju Crkvu za mjesto gdje se savršeni ljudi okupljaju kako bi rekli savršene stvari, mislili savršene misli i osjećali savršene osjećaje. Smijem li na brzinu odbaciti tu misao? Crkva je mjesto gdje se nesavršeni ljudi okupljaju kako bi pomogli i ojačali jedni druge dok težimo vratiti se našem Nebeskom Ocu. Svatko će od nas putovati drugačijim putem kroz smrtnost. Svi ćemo napredovati drugačijim tempom. Kušnje koje će mučiti vašeg brata možda uopće neće mučiti vas.

Nikada ne gledajte s visoka one koji su nesavršeniji od vas. Nikada se nemojte uzrujavati jer netko ne može govoriti dobro kao vi, ne može voditi dobro kao vi, ne može služiti dobro kao vi, ne može šivati, kopati ili zračiti dobro kao vi.

Crkva je društvo za zajedničko unaprjeđenje s ciljem da pomogne svakom sinu i kćeri Božjoj da se vrati u njegovu nazočnost. Jedan način na koji možete mjeriti svoju vrijednost u kraljevstvu Božjem je da se zapitate: »Kako mi dobro ide u pomaganju drugima da ostvare svoj potencijal? Podržavam li druge u Crkvi ili ih sputavam?« Ako ih sputavate, sputavate kraljevstvo Božje. Ako izgrađujete druge, gradite kraljevstvo.

Još jedan test vaše vrijednosti u kraljevstvu je da se zapitate jeste li aktivni u veličanju svog poziva u Crkvi. Kad veličate svoj poziv, vi ne samo da idete kako vas nosi struja; vi si postavljate izazov da služite na položaju na koji ste pozvani sa svim svojim srcem, moću, umom i snagom.

Ako nemate poziv u Crkvi, hoćete li otići svome biskupu i reći mu da ste željni služiti, voljni uprijeti svom snagom?

Dok vjerno služite, Gospodin će biti uz vas i vi ćete osjetiti njegov Duh i osjećaj njegove vođee ruke.

Prije mnogo godina na općem saboru, predsjednik Boyd K. Packer iz Zbora dvanaestorice apostola ispričao je priču o Josephu Millettu, manje poznatom članu Crkve.

Živio je u prvim danima Crkve i došao preko ravnica s drugim vjernim članovima kako bi ukrotio pustinju i pronašao novi dom. U te dane često nije bilo dovoljno hrane. Zime su bile naročito teške, i često su ti dani trajali dulje nego što je bilo hrane.

Joseph Millett je zapisao u svoj dnevnik: »Jedno od moje djece je došlo i reklo da je obitelj brata Newtona Halla bez kruha, da nisu imali ništa tog dana.

Izdvojio sam brašno iz naše vreće kako bih poslao bratu Hallu. U tom trenutku došao je brat Hall.

Rekao sam: 'Brate Hall, jeste li ostali bez brašna?'

'Brate Millett, nemamo nimalo.'

'E, pa brate Hall, ima nešto u toj vreći. Podijelio sam i htio sam to poslati vama. Tvoja su djeca rekla mojoj da vam je nestalo.'

Brat Hall je počeo plakati. Rekao je da je pokušao kod drugih, ali nije uspio ništa dobiti. Otišao je do cedrova i molio se Gospodinu, a Gospodinu mu je rekao da ode Josephu Millettu.

'Brate Hall, ovo ne trebate vratiti. Ako te je Gospodin poslao po to, ne dugujete mi ništa.'...

Ne možete zamisliti kako sam se dobro osjećao znajući da je Gospodin znao da postoji osoba poput Josepha Milletta« (Diary of Joseph Millett, holograf, Historical Department Archives, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana; citirao Boyd K. Packer, »A Tribute to the Rank and File of the Church«, *Ensign*, svibanj 1980, 63).

To je predivan osjećaj – znati da vam Gospodin vjeruje i da vas dovoljno voli da vas želi koristiti za blagoslivljanje života drugih. Braćo i sestre, vaš Nebeski Otac želi koristiti vas za istu svrhu. Dok veličate svoje pozive i činite dobro, obećavam vam da će Gospodin spustiti na vaše glave blagoslove zadovoljstva i radosti tako obilno da nećete imati prostora da ih primite.

Uživajte u putu

Peto, uživajte u putu. Narod Božji je radostan narod. Mi razumijemo da ima trenutaka za

trezvenost, poštovanje i pobožnost. Također razumijemo da imamo načela radosti vječnog života.

Imamo toliko toga zbog čega se trebamo smiješiti, biti sretni, pa čak i gromko smijati.

Toliko nas uvijek čeka da budemo sretni. »Kad bih bar mogao diplomirati, kad bih si bar mogao priuštiti automobil, kad bi se bar mogao vjenčati...« Za previše ljudi sreća je odmah iza horizonta, a nikada dosegnuta. Svaki put kad se popnemo na brdo, sreća nas mami iz sljedećeg.

Strašno je uvijek čekati sutra, uvijek se oslanjati na sutra, uvijek ispričavati ono što je danas jer smo sigurni da ćemo samo u budućnosti posjedovati stvari koje će nas ispuniti.

Nemojte čekati sutra. Nemojte čekati pravi posao, pravu kuću, pravu plaći ili pravi konfekcijski broj. Budite sretni danas. Budite sretni sad.

Abraham Lincoln je rekao, »Većina ljudi je sretno onoliko koliko odluče u svom umu« (John Cook, usp., *The Book of Positive Quotations* [1997], 7).

Odlučite biti sretni – čak kada nemate novaca, čak kada nemate čisto lice, čak kada nemate Nobelovu nagradu. Neki od najsretnijih ljudi koje znam nemaju ni jednu od tih stvari za koje svijet nameće da su potrebne za zadovoljstvo i radost. Zašto su sretni? Pretpostavljam da je to zato što ne slušaju dovoljno dobro. Ili slušaju predobro one stvari koje im srce govori. Oni pronalaze užitak u ljepoti zemlje. Oni pronalaze užitak u rijekama, kanjonima i pjesmi slavuja. Oni pronalaze užitak u ljubavi svojih obitelji, posrtajima malog djeteta, mudrom i nježnom osmjehu starijih osoba.

Oni pronalaze užitak u poštenom radu. Oni pronalaze užitak u Svetim pismima. Oni pronalaze užitak u nazočnosti Svetoga Duha.

Jednu stvar koju sigurno znam: vrijeme koje imamo ovdje prolazi prebrzo. Nemojte gubiti previše vremena sjedeći na klupi promatrajući kako život prolazi pored vas.

Mogu li vam dati još jedan savjet? Budite spremni smijati se sebi. Kada je starješina Matthew Cowley (1897-1953) bio tek pozvan služiti u Zboru dvanaestorice apostola, predsjednik J. Reuben Clark (1871-1961) pozvao ga je u svoj ured i

savjetovao se s njim o njegovom novom zaduženju. Predsjednik Clark bio je jedan od najvećih vođa i mislioca u Crkvi. Napustio je položaj ambasadora Sjedinjenih Država u Meksiku kako bi prihvatio položaj u Prvom predsjedništvu Crkve. On je bio čovjek naviknut na nošenje bremena velike odgovornosti.

Kako se sastanak između starješine Cowleya i predsjednika Clarka bližio kraju, predsjednik Clark je rekao: »A sada, momak [predsjednik Clark je sve članove Zbora dvanaestorice oslovljavao s 'momak'] – sada, momak, nemoj zaboraviti pravilo broj šest.« Starješina Cowley je pitao: »Što je pravilo broj šest?« Predsjednik Clark je rekao: »Nemoj se uzimati preozbiljno.« Starješina Cowley je pitao: »Kako glasi ostalih pet?« Predsjednik Clark je rekao: »Nema ih« (*Matthew Cowley Speaks* [1954], 132-33).

Neki se ljudi shvaćaju toliko ozbiljno da misle da se ne mogu osjećati potpuni dok se ne pronađu. Neki napuste obitelj, zanimanje i obrazovanje u toj potrazi da otkriju tko su.

George Bernard Shaw je rekao: »Smisao života nije da pronađete sebe. Smisao života je da izgradite sebe.« Nemojte se opterećivati s time da pronađete tko ste. Usredotočite svoju energiju na izgradnju osobe kakva želite biti! Otkrit ćete da ćete, slijedeći taj put, ne samo pronaći sebe, već postoji velika šansa da ćete biti ugodno iznenađeni i ponosni na osobu koju ćete pronaći na putu.

Nemojte odugovlačiti ni minute. Svaki je trenutak dragocjen. Odlučite sada da ćete od svog života učiniti nešto čudesno!

Ne tako davno imao sam priliku vratiti se sa sestrom Wirthlin u mjesto na kojem sam započeo svoju misiju. Moje zaduženje je bilo organizirati okol Salzburg Austria. Za mene je to na neki način bio povratak kući. Prisjetio sam se dana dok sam hodao tim kamenim ulicama i pitao se hoće li tamo ikada biti dovoljno članova da se oformi mali odjel. A godinama kasnije sam bio tamo i organizirao okol. Moje se srce ispuniло dok sam promatrao tu zajednicu vjernih članova i dok sam se prisjećao vremena provedenog tamo.

Sada kada se osvrćem, pitam se jesu li ti trenuci kušnje i usamljenosti bili ključni u jačanju mog karaktera i povećanja moje želje da uspijem. Ti trenuci onoga što se činilo kao neuspjeh možda su bili među najvažnijima u mom životu, jer su me pripremili za veće nadolazeće stvari.

Dok sam bio tamo, otputovao sam sa svojom suprugom u Oberndorf. Hodali smo istom cestom kojom smo moj suradnik i ja hodali prije toliko godina. I tamo, ispred veličanstvenih planina i drevne ljepote malog bavarskog sela, ponovno sam joj ispričao priču o tihoj noći kad sam svom suradniku opisao ženu koju ću oženiti.

Odluke koje sam donio te svete noći u Oberndorfu, Austria, bili su vodeća sila kroz moj život. Iako imam još mnogo toga za naučiti i ostvariti, dao sam sve od sebe da imam vjeru u Boga, dao sam sve od sebe da se usredotočim na stvari koje su važne u životu, dao sam sve od sebe da naporno radim za ispunjenje pravednih zadaća, dao sam sve od sebe da veličam pozive koje sam primio u Crkvi, i dao sam sve od sebe da uživam u putovanju.

Učinite isto dok izgrađujete svoje živote u nešto što je vrijedno vašeg božanskog nasljeđa.

Svjedočim da je svrha moje misije u dalekoj Europi ista danas kao i tada: da svjedočim da imamo voljenog Nebeskog Oca kao i njegovog Sina Ljubljenog, Isusa Krista, koji nam je dao pomirenje. Svjedočim da je Joseph Smith bio Božji prorok koji je primio puninu vječnog evanđelja i koji je uspostavio Gospodnju Crkvu na zemlji u ove posljednje dane. Svjedočim da je Gordon B. Hinckley naš prorok, vidjelac i objavitelj u današnje doba.

Dok težite ka pravednim željama, Gospodin će biti s vama i usmjeravati vaše staze. On želi da budete sretni i uspješni. Želi da mu se vratite. Pronađite mir i radost na svom putovanju kroz život.

POMOĆ PRI UČENJU

- Slažete li se s Aristotelovim gledištem da je cilj života biti sretan? Objasnite svoj odgovor.

- Prema starješini Wirthlinu, kojih »pet stvari... će vam, ako ih ozbiljno shvatite i primijenite ih na vaš život, donijeti sreću, uspjeh, ispunjenje i... baštinu u celestijalnom kraljevstvu?«
- Sastavite osobni popis stvari koje vam donose radost i sreću. Objasnite kako vam te stvari mogu pomoći zadržati pozitivan ili veseo stav kao vođa.
- Pronađite stihove iz Svetih pisama koji vas vesele.

STAVLJATI VAŽNE STVARI NA PRVO MJESTO

»Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i krađu ga!

Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidova i ne krađu!

Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce...

Zato najprije tražite kraljevstvo Bože i njegovu pravедnost, a to će vam se nadodati« (Matej 6:19-21, 33).

NAČELO VODSTVA

Vođe trebaju planirati svoje vrijeme imajući vječnost na umu.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Vođe trebaju stavljati veći prioritet na vječni život nego na stvari od ovoga svijeta.
2. Ravnoteža je važna osobina crkvenih i obiteljskih vođa.
3. Vođe moraju naučiti racionalno koristiti svoje vrijeme.

1. KONCEPT: VOĐE TREBAJU STAVLJATI VEĆI PRIORITET NA VJEČNI ŽIVOT NEGO NA STVARI OD OVOGA SVIJETA.

KOMENTAR

U svojoj propovijedi na gori Isus je podučio: »Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i krađu ga!...

Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce« (Matej 6:19,21).

Starješina Delbert L. Stapley, koji je bio član Zbora dvanaestorice, objasnio je: Obnova i posvećenje naših tijela moću Svetoga Duha primaju se življenjem evanđelja. Naša blaga dobrih dijela stečenih za života grade naše vječne stanove. Projekcija razmišljanja prema vječnosti pod utjecajem duha proširiti će um i dati jasnu viziju Božjeg namuma, što će pomoći u planiranju pravog puta na trag u njegovu nazočnost. Uvijek imajte vječnost pred sobom u ovom životu i temeljite vaša djela, prosudbe i odluke na Božjim vječnim zakonima. Trebali bismo se školovati ne samo za vrijeme, već i za vječnost« (Conference Report, rujan-listopad 1967, 75).

Starješina M. Russell Ballard, koji je tada bio član Sedamdesetorice, savjetovao je: »Upamtite, vječnost se događa sada, a ne u neodređenoj, dalekoj budućnosti. Mi se pripremamo svaki dan, upravo sada, za vječni život. Ako se ne pripremamo za vječni život, pripremamo se za nešto drugo, možda nešto daleko manje« (Conference Report, rujan-listopad 1978, 100; ili *Ensign*, studeni 1978, 66).

Predsjednik Harold B. Lee, koji je tada bio savjetnik u Prvom predsjedništvu, savjetovao je: »Većina ljudi ne postavlja prioritete koji će ih voditi u planiranju svog vremena, i većina ljudi zaboravlja da bi prvi prioritet trebao biti da održe svoju vlastitu duhovnu i tjelesnu snagu. Zatim dolazi njihova obitelj, a nakon toga Crkva, a onda njihovo zanimanje – i za sve treba vremena« (*The Teachings of Harold B. Lee*, ur. Clyde J. Williams [1996], 615).

Starješina Ballard, nakon što je postao član Zbora dvanaestorice, dodao je ovaj savjet: »Prvo, razmislite o svom životu i postavite svoje prioritete. Redovito odvajajte mirne trenutke kako biste pomno razmislili o tome kamo idete i što vam je potrebno kako biste tamo stigli. Isus, naš primjer, često 'se povlačio na samotna mjesta da moli'

(Luka 5:16). Povremeno trebamo učiniti isto da bismo se duhovno obnovili kao i Spasitelj. Zapišite zadatke koje biste željeli ostvariti svakog dana. I prije svega imajte na umu svete saveze koje ste sklopili s Gospodinom dok zapisujete svoj dnevni raspored« (Conference Report, travanj 1987, 15; ili *Ensign*, svibanj 1987, 14).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pročitajte s polaznicima Matej 6:19-21 i Luka 12:13-21. Razgovarajte o tome što nas ti stihovi podučavaju o relativnoj važnosti vremenitih i vječnih stvari (vidi i komentar).

Neka polaznici sastave popis aktivnosti i briga koje se natječu za njihovo vrijeme. Njihov popis može uključiti proučavanje Svetih pisama, služnje, rad, druženje s prijateljima, druženje s obitelji, vježbanje, ispunjavanje školskih obveza i rekreiranje. Neka polaznici rangiraju svaku aktivnost s popisa od najvažnijeg do najmanje važnog i razgovarajte o njihovim kriterijima rangiranja.

Potrudite se da polaznici razumiju kako s vremena na vrijeme moramo odgoditi čak i visoke prioritete kako bismo riješili hitan slučaj, obavili značajan zadatak ili služili drugima. Na sličan način, prioritete koji se čine manje važni iz vječne perspektive, poput ispunjavanja školskih obveza, mogu biti vrlo važni kako bi nas pripremili za buduće služenje u kraljevstvu. Uz sve naše prioritete trebamo usredotočiti naše živote na Isusa Krista i evanđelje.

2. KONCEPT: RAVNOTEŽA JE VAŽNA OSOBINA CRKVENIH I OBITELJSKIH VOĐA.

KOMENTAR

Predsjednik Ezra Taft Benson je napisao: »O Isusovoj pripremi za njegovu misiju Sveta pisma navode da je 'napredovao u mudrosti, rastu i milosti 'pred Bogom i ljudima'' (Luke 2:52). To obuhvaća četiri glavna područja za ciljeve: duhovno, mentalno, tjelesno i društveno. 'Kakvi, dakle, ljudi morate biti?' pitao je Učitelj i odgovorio: 'Onakvi kao što sam ja' (3. Nefi 27:27). Postoji i doživotni cilj – ići njegovim stopama kako bismo se usavršili u svakoj vrlini kao što je on to učinio« (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 383-384).

Starješina Spencer W. Kimball, koji je tada bio član Zbora dvanaestorice, svjedočio je: »Spasitelj je imao ugodnu osobnost, bio je dobar, ljubazan,

pun razumijevanja, nikada nije skretao s puta i bio je savršeno uravnotežen. U njegovom se životu ne može pronaći ekscentričnost« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ur. Edward L. Kimball [1982], 13).

Starješina Neal A. Maxwell, član Zbora dvanaestorice, podučio je: »S obzirom na neujednačena životna razdoblja, Gospodin želi ravnotežu kod svojih učenika kao i kolektivno u Crkvi. Ne možemo svi biti jedro bez sidra. Štoviše, kako rastemo, 'korijenje i krošnja' uvijek bi trebali biti 'podjednake snage', pružajući sposobnost da izdržimo i žegu i oluju (Jakov 5:66)« (*If Thou Endure It Well* [1996], 122).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Neka polaznici naglas pročitaju Luka 2:52. Stavite na ploču riječi iz tog stiha koje opisuju načine kako je Isus Krist rastao (*mudrost, rast, u milosti pred Bogom i ljudima*). Pored tih riječi zapišite *mentalno, tjelesno, duhovno i društveno* (vidi komentar). Neka polaznici razgovaraju o izazovima u održavanju ravnoteže u tim područjima.

Razgovarajte o ideji da ponekad privremeno vodimo »neuravnotežen« život zbog određenih okolnosti. Na primjer, sveučilišni studenti mogu provesti neuobičajeno veliki dio svog vremena učeći. Iako to možda neće biti potrebno neko vrijeme, polaznici ne bi trebali potpuno zanemariti razvoj drugih područja života i osobnosti. Biskupov raspored može se ponekad činiti »neuravnoteženim« u smislu da ga njegove dužnosti u odjelu odvajaju od vremena koje bi želio provesti sa svojom obitelji. Međutim, on mora učiniti sve što je u njegovoj moći da provede neophodno vrijeme s njima, a zatim se pouzdati u Gospodina da mu pomogne zadovoljiti njihove potrebe.

3. KONCEPT: VOĐE MORAJU NAUČITI RACIONALNO KORISTITI SVOJE VRIJEME.

KOMENTAR

Crkveni vođe potiču nas da odredimo prioritete koji su u skladu s načelima evanđelja. Starješina Richard G. Scott iz Zbora dvanaestorice je podučio: »Postavite Spasitelja, njegova učenja i njegovu Crkvu u središte svog života. Potrudite se da sve odluke budu u skladu s tim mjerilom« (Conference Report, travanj 1991, 43; ili *Ensign*, svibanj 1991, 34). Starješina Scott kasnije je

savjetovao: »Učinite svog Vječnog Oca i njegovog Ljubljenog Sina najvažnijim prioritetima u svom životu – važnijim od samoga života, važnijim od voljenog supružnika, djece ili bilo koga na zemlji. Neka njihova volja bude vaša središnja želja. Tada će sve što trebate za sreću doći k vama« (Conference Report, travanj 1993, 43; ili *Ensign*, svibanj 1993, 34).

Drugom prigodom starješina Scott je upozorio: »Dio [našeg] ispita [u smrtnosti] je da imamo toliko naočigled zanimljivih stvari za činiti da možemo zaboraviti glavne razloge zbog kojih smo ovdje. Sotona naporno radi kako se važne stvari ne bi dogodile...

U tihim trenucima kad razmišljate o tome, prepoznajete što je od presudne važnosti u životu, a što nije. Budite mudri i nemojte dopustiti da dobro zakrči ono što je presudno...

Proučavajte ono što činite u svoje privatno vrijeme, ono vrijeme koje slobodno kontrolirate. Je li usredotočeno na ono što je od najvećeg prioriteta i od najveće važnosti? Ili ga nesvjesno i stalno ispunjavate s trivijalnim stvarima i aktivnostima koje nisu od trajne vrijednosti niti vam pomažu ostvariti svrhe zbog kojih ste došli na zemlju? Razmišljajte od dugoročnom pogledu na život, ne samo na ono što će se dogoditi danas ili sutra. *Nemojte odustajati od onoga što najviše želite u životu zbog onoga što mislite da želite sada.*

Važne stvari moraju se ostvariti tijekom vašeg razdoblja kušnje na zemlji. One moraju biti prioritet. One ne smiju biti žrtvovane za manje stvari, iako se radi o dobrim i vrijednim ostvarenjima« (Conference Report, travanj 1997, 78-79; ili *Ensign*, svibanj 1997, 53-54).

Mnogi od nas povremeno osjećaju da nemaju dovoljno vremena za učiniti sve što bismo trebali ili željeli učiniti. Crkveni pozivi, obiteljske obveze, posao, hobiji i tako dalje natječu se za našu pažnju. Starješina Neal A. Maxwell, koji je tada bio član predsjedništva Sedamdesetorice, savjetovao nas je da koristimo naše opredjeljenje »na način da činimo ono što je od najveće važnosti, kako to ne bi bilo stavljeno na milost i nemilost onome što je od najmanje važnosti« (*Deposition of a Disciple* [1976], 58). Crkveni i obiteljski vođe trebaju usredotočiti svoje živote na nebeska blaga kako bi mogli pomoći drugima da učine isto.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Mi moramo racionalno koristiti naše vrijeme iz istog razloga zbog kojeg planiramo korištenje našeg novca: kako bismo osigurali da ga imamo dovoljno za trošenje na ono što najviše trebamo i želimo.

Objasnite da je prvi korak u upravljanju našim vremenom odrediti koliko ga imamo za potrošiti. Pitajte polaznike koliko sati ima u jednom tjednu (168). Pitajte polaznike koje aktivnosti *moraju* učiniti svaki tjedan (posao, odlazak u školu, spavanje, hranjenje, itd.), i neka ih navedu na papiru. Neka pored svake stavke zapišu koliko sati provedu u svakoj od tih aktivnosti tjedno i oduzmu od ukupnog broja sati. Na primjer, ako provedu 40 sati tjedno na poslu, ostalo im je 128 sati. Ako provedu 8 sati dnevno spavajući, tada im je ostalo 72 sata tjedno. Ako provedu 3 sata u Crkvi svake nedjelje, ostalo im je 69 sati.

Kada polaznici dođu to ukupnog broja sati, pitajte ih koje bi aktivnosti *željeli* činiti u svoje slobodno vrijeme i neka ih zapišu na svoj papir. Neka zapišu pored svake stavke koliko vremena misle da trebaju posvetiti tome tjedno i oduzmite od ukupnog broja. (Ako su neke aktivnosti koje žele činiti također bile uključene na njihove popise onoga što moraju činiti, nemojte oduzimati te sate po drugi put.)

Istaknite da aktivnosti koje najviše cijenimo ne oduzimaju nužno najviše vremena. Na primjer, možda ćemo provesti svega nekoliko minuta dnevno u molitvi, no molitva će možda biti najvažnija stvar koju činimo taj dan.

Sada dajte svakom polazniku običan tjedni kalendar. Neka polaznici pogledaju u svoj popis aktivnosti koje *moraju* činiti i označe ih na kalendaru. Zatim neka zapišu aktivnosti koje bi *željeli* činiti u preostala polja.

Naglasite važnost davanja najvećeg prioriteta aktivnostima koje najviše cijene. Predložite im da planiraju svoje vrijeme svaki tjedan za crkvene ciljeve propovijedanja evanđelja, otkupljenja mrtvih i usavršavanja svetaca.

Recite polaznicima da kao vođe trebamo organizirati naše vrijeme kako bismo mogli živjeti prema evanđeoskim načelima i pomoći drugima da čine to isto.

Objasnite da im kalendar može pomoći upamtiti sastanke i druge obveze te uravnotežiti sve aktivnosti koje cijene. Istaknite da je kalendar samo jedan od načina za planiranje vremena te ih potaknite da pronađu način koji im najviše odgovara.

IZVORI ZA UČITELJA

Starješina M. Russell Ballard

*iz Zbora dvanaestorice
apostola*

*»Keeping Life's Demands in
Balance«, Conference Report,
travanj 1987, 14-18; ili
Ensign, svibanj 1987, 13-16*

Provjerite životne prioritete

Moja draga braćo i sestre, od posljednjeg općeg sabora osjetio sam u svom životu svećeničke blagoslove i moć vjere i molitvi članova Crkve. Mnogo sam godina blagoslivljao druge. Postio sam i molio se za njihovu dobrobit i koristio sam svoju vjeru za njihov oporavak. Nedavno, tijekom ozbiljne bolesti, bio sam primatelj takve vjere, molitvi i blagoslova. Zahvaljujem vam, braćo i sestre, za molitve koje ste izrekli za mene.

Jedan od mojih kolega rekao mi je da će nešto dobro proizaći iz ove bolesti. Rekao je da je za svakoga dobro da se povremeno suoči s neprijateljstvom, naročito ako to prouzroči introspektivu koja nam omogućuje da otvoreno i pošteno procijenimo svoj život. To je ono što sam ja učinio.

Noć prije operacije moji su mi liječnici govorili o mogućnosti raka. Kad sam ostao sam, moj se um ispunio mislima o mojoj obitelji i mom službeništvu. Pronašao sam utjehu u uredbama evanđelja koje me vežu uz moju obitelj ako budemo vjerni. Shvatio sam da moram preurediti neke svoje prioritete kako bih ostvario ono što mi je najvažnije.

Ponekad trebamo doživjeti osobnu krizu kako bismo u svom umu potvrdili što zaista cijenimo i njegujemo. Sveta su pisma ispunjena s primjerima ljudi koji se suočavaju s krizama prije nego što nauče kako bolje služiti Bogu i drugima. Ako vi također istražite svoje srce i odvažno procijenite prioritete u svom životu, možda ćete otkriti, kao što sam ja otkrio, da trebate bolju ravnotežu između svojih prioriteta.

Svatko od nas mora doći do poštenog, otvorenog samoistraživanja, svijesti o tome tko i što želimo biti.

Preispitivanje saveza pomaže nam uravnotežiti životne zahtjeve

Kao što većina vas zna, nositi se sa složenim i različitim izazovima svakidašnjeg života, što nije jednostavan zadatak, može uznemiriti ravnotežu i sklad kojima težimo. Mnogi dobri ljudi kojima je uvelike stalo naporno pokušavaju održati ravnotežu, no ponekad se osjećaju preopterećeno i poraženo.

Majka četvoro male djece je rekla: »U mom životu uopće nema ravnoteže. Ja sam potpuno obuzeta pokušavajući odgojiti svoju djecu. Jedva imam vremena razmišljati o nečem drugom!«

Mladi otac, koji je osjetio pritisak kao skrbnik obitelji, rekao je: »Moj novi posao zahtijeva cijelo moje vrijeme. Svjestan sam da zanemarujem svoje obiteljske i crkvene dužnosti, no ako samo uspijem izdržati još jednu godinu zaradit ću dovoljno novaca i tada će se stvari smiriti.«

Srednjoškolac je rekao: »Čujemo toliko suprotnih mišljenja da je teško uvijek znati što je ispravno, a što je pogrešno.«

Koliko ste često čuli sljedeće: »Nitko ne zna bolje od mene koliko je vježbanje važno, no jednostavno nemam vremena u svom danu za vježbanje.«

Samohrana majka je rekla: »Čini mi se gotovo nemogućim da napravim sve što je potrebno kako bih održavala svoj dom i vodila svoju obitelj. Zapravo, ponekad mi se čini da svijet očekuje previše od mene. Bez obzira koliko naporno radila, nikada neću ispuniti sva očekivanja.«

Druga majka četvoro djece je rekla: »Borim se između samopoštovanja, samopouzdanja i osjećaja vlastite vrijednosti nasuprot osjećajima krivnje, depresije i obeshrabrenja što ne činim sve što mi je rečeno da moramo učiniti kako bismo naslijedili celestijalno kraljevstvo.«

Braćo i sestre, svi se suočavamo s tim problemima s vremena na vrijeme. To su uobičajena ljudska iskustva. Mnogi se ljudi nose s teškim zadacima zbog roditeljskih, obiteljskih, poslovnih, crkvenih i građanskih odgovornosti. Držati ravnotežu između svega može biti pravi problem.

Povremeno osvrtnje na saveze koje smo sklopili s Gospodinom pomoći će nam s našim prioritetima i ravnotežom u našem životu. Taj osvrt pomoći će nam vidjeti gdje se trebamo pokajati i promijeniti naš život kako bismo osigurali da smo dostojni obećanja koja prate naše saveze i svete uredbe. Ostvarivanje našeg vlastitog spasenja zahtijeva dobro planiranje i promišljen, valjan trud.

Imam nekoliko prijedloga za koje se nadam da će biti od koristi onima koji se brinu oko dovođenja životnih zahtjeva u ravnotežu. Ti su prijedlozi bazični; njihovi pojmovi mogu se lako previdjeti ako niste pažljivi. Trebat ćete čvrstu predanost i osobnu disciplinu kako biste ih ugradili u svoj život.

Koristite vječno gledište za postavljanje prioriteta

Prvo, razmislite o svom životu i postavite svoje prioritete. Redovito odvajajte mirne trenutke kako biste pomno razmislili o tome kamo idete i što vam je potrebno kako biste tamo stigli. Isus, naš primjer, često 'se povlačio na samotna mjesta da moli' (Luka 5:16). Povremeno trebamo učiniti isto da bismo se duhovno obnovili kao i Spasitelj. Zapišite zadatke koje biste željeli ostvariti svakog dana. I prije svega imajte na umu svete saveze koje ste sklopili s Gospodinom dok zapisujete svoj dnevni raspored.

Postavite razumne kratkoročne ciljeve

Drugo, postavite kratkoročne ciljeve koje možete ostvariti. Postavite ciljeve koji su dobro uravnoteženi – ni previše ni premalo, ni previsoke ni preniske. Zapišite svoje ostvarive ciljeve i radite na njihovom ostvarenju prema njihovoj važnosti. Molite se za božansko vodstvo tijekom postavljanja ciljeva.

Sjećate se da je Alma rekao da bi volio biti anđeo kako bi »prozbori[o] jezikom trublje Božje, glasom što zemlju stresa, svim narodima dovik[ivao] o obraćenju!« (Alma 29:1). Zatim je rekao: » No, gle, čovjek sam, i griješim u želji svojoj. Jer moram zadovoljan biti s onim što mi Gospod dodijeli...

Čemu bih želio drugo doli izvesti djelo na koje sam pozvan?« (Alma 29:3, 6).

Postanite financijski odgovorni i osigurani

Treće, svi se suočavaju s financijskim izazovima u životu. Kroz mudro planiranje troškova

kontrolirajte vaše stvarne potrebe i pažljivo ih procjenjujte u odnosu na vaše mnoge želje u životu. Previše pojedinaca i obitelji navuklo je prevelike dugove. Budite oprezni prema mnogim primamljivim ponudama da posudite novac. Puno je jednostavnije posuditi novac nego ga vratiti. Ne postoje prečaci do financijske sigurnosti. Ne postoje sheme za bogaćenje koje uspijevaju. Možda nitko ne treba načelo ravnoteže u svom životu više od onih koji osjećaju potrebu za gomilanjem materijalnih stvari.

Nemojte povjeravati novac drugima bez detaljne procjene bilo koje predložene investicije. Naši su ljudi izgubili previše novaca povjeravajući svoja sredstva drugima. Prema mom mišljenju, nikada nećemo imati ravnotežu u svom životu osim ako naše financije nisu sigurne pod našom kontrolom.

Prorok Jakov je rekao svom narodu: »Zašto da trošite novac na ono što vrijedno nije, i nadnicu svoju na ono što ne može nasititi? Mene poslušajte i sjećajte se riječi koje vam govorim. I pristupite k Svecu Izraelovu, i gostite se onim što ne propada niti se kviri, i duša će vam živjeti« (2. Nefi 9:51).

Braćo i sestre, sjetite se uvijek platiti punu desetinu.

Izgradite bliske odnose s članovima obitelji i prijateljima

Četvrto, ostanite bliski sa svojim supružnikom, djecom, rodbinom i prijateljima. Oni će vam pomoći održati ravnotežu u životu. U nedavnom crkvenom istraživanju odraslim osobama u Sjedinjenim Državama postavljen je zadatak da odrede trenutak kad su bili sretni i opišu to iskustvo. Također su zamoljeni da opišu trenutak kad su bili nesretni. Za većinu ljudi jedna stvar koja ih je činila najsretnijima, ili najtužnijima, bila je njihov osobni odnos s drugima. Daleko manje važno bilo je njihovo osobno zdravlje, zaposlenje, novac i druge materijalne stvari. Izgradite odnos s članovima svoje obitelji i prijateljima kroz otvorenu i iskrenu komunikaciju.

Dobar brak i dobri obiteljski odnosi mogu se održati kroz nježnu i pažljivu komunikaciju punu ljubavi. Upamtite da će često pogled, mig, kimanje glavom ili dodir reći više od riječi. Smisao za humor i dobro slušanje također su važan dio dobre komunikacije.

Proučavajte Sveta pisma

Peto, proučavajte Sveta pisma. Ona nude jedan od najboljih izvora koje imamo kako bismo bili u doticaju s Duhom Gospodnjim. Jedan od načina na koje sam stekao sigurnu spoznaju da Isus jest Krist je kroz proučavanje Svetih pisama. Predsjednik Ezra Taft Benson pozvao je članove Crkve da učine proučavanje Mormonove knjige dnevnom navikom i životnom težnjom. Savjet apostola Pavla Timoteju dobar je savjet za svakog od nas. Napisao je: »Od djetinjstva poznaješ sveta Pisma koja te mogu učinit mudrim za spasenje po vjeri u Isusa Krista.

Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odgajanje u pravедnosti« (2. Timoteju 3:15-16).

Odmor, vježbanje i opuštanje

Šesto, mnogi ljudi, uključujući i mene, imaju poteškoća u pronalaženju vremena za dovoljan odmor, vježbanje i opuštanje. Moramo izdvojiti vremena u našim dnevnim kalendarima za te aktivnosti ako želimo uživati u zdravom i uravnoteženom životu. Dobar tjelesni izgled unapređuje naše dostojanstvo i samopoštovanje.

»Podučavajte jedan drugog evanđelju«

Sedmo, proroci su opetovano podučavali da obitelji trebaju podučavati evanđelje jedni drugima, po mogućnosti tijekom tjedne kućne obiteljske večeri. Ta se obiteljska praksa, ako nismo oprezni, može polako udaljiti od nas. Ne smijemo gubiti tu posebnu priliku da »jedan drugoga podučava[mo] o nauku kraljevstva« (NiS 88:77), koja će voditi naše obitelji prema vječnom životu.

Sotona uvijek radi kako bi uništio naša svjedočanstva, no on neće imati moć da nas dovede u kušnju ili nas uznemiri više nego što imamo snage da se odupremo kad proučavamo evanđelje i živimo prema njegovim zapovijedima.

Molite se često

Moj je posljednji prijedlog da se često molite kao pojedinci i kao obitelji. Roditelji trebaju koristiti disciplinu potrebnu da vode i motiviraju djeću da se zajedno okupe za redovite obiteljske molitve. Naša mladež može spoznati koje prave

odluke može donositi svaki dan kroz stalnu, iskrenu molitvu.

Prorok Alma sažeo je važnost molitve sljedećim riječima: »Već da se pred Gospodom ponizite, i prizivate sveto ime njegovo, i bdijete i molite neprestance, da ne budete napastovani većma nego podnijeti možete, i sveti Duh da vas tako vodi da budete ponizni, krotki, predani, strpljivi, puni ljubavi i dugotrpnosti« (Alma 13:28). Kad sam u duhovnom skladu, otkrio sam da mogu sve u svom životu dovesti jednostavnije u ravnotežu.

Činite sve mudro i u redu

Braćo i sestre, svjestan sam da se i drugi prijedlozi mogu dodati ovima. Međutim, vjerujem da kad se usredotočimo na nekoliko osnovnih ciljeva, veća je vjerojatnost da ćemo moći upravljati mnogim zahtjevima koje nam nameće život. Upamtite, previše bilo čega u našem životu može nas izbaciti iz ravnoteže. U isto vrijeme, premalo važnih stvari može učiniti isto. Kralj Benjamin je savjetovao »da se sve to čini mudro i u redu« (Mosija 4:27).

Često nedostatak jasnog smjera i ciljeva može trošiti vaše vrijeme i energiju te doprinijeti neravnoteži u našim životima. Život koji je izbačen iz ravnoteže je poput automobilske gume izvan ravnoteže. To će učiniti upravljanje automobilom neudobnim i nesigurnim. Gume u savršenoj ravnoteži mogu osigurati glatku i udobnu vožnju. Tako je i sa životom. Vožnja kroz smrtnost može biti bez teškoća za nas kad težimo ostati u ravnoteži. Naš glavni cilj trebao bi biti da tražimo »besmrtnost i život vječni« (Mojsije 1:39). S tim kao našim ciljem, zašto ne eliminirati iz naših života stvari koje zovu i obuhvaćaju naše misli, osjećaje i energiju ne doprinoseći našem ostvarenju tog cilja?

Pomognite umjesto da spriječite

Samo napomena crkvenim vođama: budite vrlo pažljivi da će ono što zatražite od članova pomoći da ostvare vječni život. Kako bi crkveni članovi mogli uravnotežiti svoje živote, crkveni vođe moraju biti sigurni da ne zahtijevaju previše od članova kako bi oni imali vremena ostvariti svoje osobne i obiteljske ciljeve.

Dajte sve od sebe svaki dan

Ne tako davno jedno od moje djece je reklo: »Tata, ponekad se pitam hoću li ikada uspjeti.« Odgovor koji sam joj dao isti je koji bih dao vama kada biste tako razmišljali. Samo dajte sve od sebe svaki dan. Činite bazične stvari i prije nego što se okrenete vaš će život biti pun duhovnog razumijevanja koje će vam potvrditi da vas vaš Nebeski Otac voli. Kada osoba to zna, tada će život biti ispunjen svrhom i značenjem, što će olakšati održavanje ravnoteže.

Živite svaki dan s radošću u svom srcu, braćo i sestre. Ponizno svjedočim da život može biti predivan. U ime Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Što možemo učiniti kako bismo potaknuli sebe i one koje vodimo da procijene svoje prioritete i potraže ravnotežu u svojim životima?
- Koju ulogu može igrati neprijatelj u tome da nas motivira da procijenimo svoje živote?
- Što mislite kojih bi pet do šest prioriteta trebalo biti najvažnije u vašem životu? Trebaju li se ti prioritete mijenjati ovisno o dobi i iskustvu? Zašto da ili zašto ne? Koji su prioritete fleksibilni?
- Sastavite popis svjetovnih ciljeva, a zatim duhovnih. Spojite popise prema prioritetu. Koje lekcije možemo naučiti iz ove vježbe?
- Koje opasnosti leže u traženju duhovnih ciljeva ignorirajući tjelesne?
- Razgovarajte o savjetu kralja Benjamina da se »sve to čini mudro i u redu« (Mosija 4:27).
- Kako mi kao crkveni vođe možemo osigurati da svi programi i aktivnosti pomognu u jačanju obitelji i podržavanju roditelja u njihovim dužnostima da podučavaju evanđelje u svom domu umjesto da odvlače pažnju od te dužnosti?

POŠTOVANJE SVEĆENIŠTVA I ŽENA

»Vi ste, naprotiv, 'izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slava djela' onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo« (1. Petrova 2:9).

NAČELO VODSTVA

Crkveni i obiteljski vođe trebaju raditi u skladu sa svećeničkim načelima.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Božjim kraljevstvom upravlja svećenstvo.
2. Trebamo poštovati svećenstvo i ženstvenost.
3. Vođe trebaju poštovati one koji su pozvani predsjedavati u Gospodnjem kraljevstvu.

1. KONCEPT: BOŽJIM KRALJEVSTVOM UPRAVLJA SVEĆENIŠTVO.

KOMENTAR

Predsjednik David O. McKay je podučio: »Najveće jamstvo koje imamo za jedinstvo i snagu u Crkvi nalazi se u svećenstvu, a to postižemo uvažavajući ga i poštujući ga. O moja braćo, predsjednici okola, biskupi odjela i svi vi koji obnašate svećenstvo, neka vas Bog blagoslovi u vašem vodstvu, u vašim odgovornostima da vodite, blagoslivljate i tješite ljude kojima ste postavljeni predsjedavati i koje ste pozvani posjećivati. Vodite ih da idu ka Gospodinu i traže nadahnuće kako bi živjeli tako da se izdignu iznad bijede i opaćine, te žive u duhovnim visinama« (Conference Report, listopad 1967, 6).

Starješina M. Russell Ballard, član Zbora dvanaestorice, objasnio je: »Obnašanje svećenstva je više od velikog blagoslova. To također nosi značajne odgovornosti poput brige za Crkvu, poštovanja svih žena, naročito naših supruga, majki, kćeri i sestara, posjećivanja domova svakog člana, poticanja svakoga 'da mole naglas i potihom te izvršavaju sve dužnosti obiteljske' [NiS 20:47] te 'sta[nu] kao svjedoci Božji u svako doba, i u svemu, i na svakome mjestu' [Mosija 18:9]« (Conference Report, listopad 1997, 50-51; ili *Ensign*, studeni 1997, 37).

Starješina Russell M. Nelson iz Zbora dvanaestorice je svjedočio: »Cijelom čovječanstvu proglašavamo ove vječne istine: 'Melkisedekovo svećenstvo obnaša pravo predsjedanja te ima moć i vlast nad svim službama u crkvi u svim razdobljima svijeta' (NiS 107:8). Ta moć posjeduje 'ključke svih duhovnih blagoslova crkvenih' (NiS 107:18). Poštujemo to svećenstvo u potpunosti« (Conference Report, travanj 1993, 53; ili *Ensign*, svibanj 1993, 41).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pozovite dvoje ili troje studenata koji rade za organizacije (na primjer trgovine ili poduzeća) kako bi opisali kako su organizirane. Kako ljudi u organizaciji dobivaju ovlast da obavljaju svoje poslove?

Pitajte kako je Crkva strukturirana i gdje je primila svoju ovlast.

Razmotrite zatražiti od dobrovoljca da nacrtaj dijagram s prikazom kako je organiziran odjel, ogranak ili okol. Neka dobrovoljac objasni dijagram. Ili možete pozvati misionara povratnika da opiše kako je strukturirana misija i prednosti te organizacije za obavljanje Gospodnjeg djela.

Pitajte:

- Kako svećenički vođe na različitim razinama brinu za članove?
- Kako bi uspješna Crkva bila kad bi se svećenička ovlast odjednom uklonila? Zašto?

Objasnite da s vremena na vrijeme Gospodin nadahnjuje crkvene vođe da vrše organizacijske promjene kako bi se zadovoljile potrebe rastuće Crkve.

2. KONCEPT: TREBAMO POŠTOVATI SVEĆENIŠTVO I ŽENSTVENOST.

KOMENTAR

Starješina Russell M. Nelson je objasnio: »Ovo je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Onaj koji je na čelu svoje obnovljene Crkve zapovjedio je svom svećeništvu 'da bi svatko govorio u ime Gospoda Boga, to jest Spasitelja svijeta' (NiS 1:20). On je odabrao počastiti nas svojim svećeništvom. Tako i mi slavimo njega veličajući njegovo svećeništvo – i njegovu moć i one koji ga obnašaju. Čineći to, muškarci, žene i djeca širom svijeta bit će blagoslovljeni. Veličanje svećeništva promiče poštovanje, poštovanje potiče pobožnost, a pobožnost poziva objavu« (Conference Report, travanj 1993, 49; ili *Ensign*, svibanj 1993, 38).

Predsjednik N. Eldon Tanner, koji je bio savjetnik u Prvom predsjedništvu, rekao je: »Nijedan muškarac, mlad ili star, koji obnaša Božje svećeništvo, ne može poštovati to svećeništvo a da ne uvažava i poštuje ženstvenost. Svaki mladić trebao bi biti spreman štiti žensku krepost svojim životom, ako je to potrebno, i nikada ne biti kriv za požudu nad ženom ili počinjanje bilo čega što bi je ponizilo ili uzrokovalo da izgubi svoju krepost. Svaka djevojka ima savršeno pravo da se osjeća sigurno izlazeći s mladićem koji obnaša svećeništvo, znajući da će je on poštovati i štiti na svaki način« (Conference Report, travanj 1973, 124; ili *Ensign*, srpanj 1973, 95).

Predsjednik Spencer W. Kimball dao je sljedeći podsjetnik: »Večeras planiram govoriti braći u svećeništvu, okupljenoj na stotinama lokacija širom svijeta i podsjetiti ih da 'smo svi blagoslovljeni posebnim ženama u svom životu koje imaju dubok i trajan utjecaj na nas. Njihov je doprinos bio i jest važan za nas [braću] i nešto je što će nam biti od vječne vrijednosti'. (Vidi *Ensign*, studeni 1979, str. 48.) Želim naglasiti tu misao ovog jutra. Ne mogu dovoljno snažno naglasiti svima nama koliko visoko mjesto naše supruge, majke, sestre i kćeri imaju u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana« (Conference Report, listopad 1979, 6-7; ili *Ensign*, studeni 1979, 5).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte sestre što bi muškarci trebali činiti kako bi poštovali svoje svećeništvo i razgovarajte o njihovim odgovorima. Pitajte braću kako obnašatelji svećeništva mogu poštovati žene.

Koje blagoslove uživaju žene zbog svećeničke ovlasti? (Odgovori trebaju uključiti uredbe evanđelja.)

Neka polaznici pročitaju NiS 121:34-46 i sastave popis načela vodstva koja se odnose na sve crkvene i obiteljske vođe.

3. KONCEPT: VOĐE TREBAJU POŠTOVATI ONE KOJI SU POZVANI PREDSJEDAVATI U GOSPODNJEM KRALJEVSTVU.

KOMENTAR

Predsjednik David O. McKay je savjetovao: »Prepoznajte one koji predsjedavaju nad vama i, kada je potrebno, potražite njihov savjet. Sam je Spasitelj prepoznao tu ovlast na zemlji. Prisjetit ćete se iskustva kojeg je imao Pavao dok se približavao Damasku s papirima u svom džepu da uhiti sve koji su vjerovali u Isusa Krista. Odjednom je oko njega zasjala svjetlost, i čuo je glas koji govori: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?'

I Savao je rekao: 'Tko si ti, Gospodine?' I Gospodin mu reče: 'A sad ustani, i hajde u grad, i tu će ti se kazati što treba da činiš.' (Djela 9:4, 6.)

On je mogao reći Savlu u nekoliko riječi što treba učiniti, no u Damasku je bio ogranak Crkve, kojim je predsjedavao ponizan čovjek imenom Ananija, a Isus je priznao tu ovlast...

To je lekcija za sve nas u ovoj Crkvi. Neka i mi, također, priznamo mjesnu ovlast. Biskup može biti ponizan čovjek. Neki od vas mogu misliti da su bolji od njega, i možda i jeste, no njemu je dana ovlast izravno od našeg Oca na nebu. Priznajte je. Tražite njegov savjet i savjet vašeg predsjednika okola. Ako oni ne mogu odgovoriti na vaše teškoće ili probleme, oni će pisati vrhovnim autoritetima i primiti potreban savjet. Priznanje ovlasti je važno načelo« (Conference Report, listopad 1967, 6-7).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte je li itko sudjelovao na općem saboru. Ako netko jest, pitajte što okupljeni čine kad uđe

predsjednik Crkve. (Ustanu i utišaju se dok on ne sjedne na svoje mjesto.) Zašto se okupljeni tako ponašaju?

Razgovarajte o sljedećim problemima:

- Zašto bi bilo neprimjereno tražiti savjet od prijatelja koji je svećenički vođa u drugom odjelu ili okolu umjesto od svog vlastitog?
- Koje lekcije možemo naučiti iz Pavlova iskustva iz Djela 9:6? (Vidi komentar.)
- Predsjednik okola najavi da će sljedeće nedjelje u vašem odjelu biti podržan novi biskup. Vi znate nekoliko članova odjela za koje smatrate da bi bili odlični biskupi. Na vaše iznenađenje, predsjednik okola poziva čovjeka o kojemu niste mislili kao o snažnom vođi. Što trebate učiniti? Zašto je važno uvijek podržati one koje Gospodin poziva?
- Vaš prijatelj ima doktrinarna pitanja i planira pisati vrhovnom autoritetu jer smatra da će on biti najbolji izvor za odgovor. Što nije u redu s tim planom?
- Zašto je sljedeća izreka istinita: »Veliki vođa također je i veliki sljedbenik?«

IZVORI ZA UČITELJA

Starješina Russell M. Nelson
iz Zbora dvanaestorice
apostola

»Poštivanje svećeništva«,
Conference Report, travanj
1993, 49-53; ili Ensign,
svibanj 1993, 38-41

Poštivanje svećeništva

Braćo, relativno je malo pisano o mojoj temi¹. Međutim od svih nas očekuje se da to znamo. Govorim o veličanju svećeništva.

Ovo je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Onaj koji je na čelu svoje obnovljene Crkve zapovjedio je svom svećeništvu »da bi svatko govorio u ime Gospoda Boga, to jest Spasitelja svijeta« (NiS 1:20). Čudesno! On je odabrao počastiti nas svojim svećeništvom. Tako i mi slavimo njega veličajući njegovo svećeništvo – i njegovu moć i one koji ga obnašaju. Čineći to, muškarci, žene i djeca širom svijeta bit će blagoslovljeni. Veličanje

svećeništva promiče poštovanje, poštovanje potiče pobožnost, a pobožnost poziva objavu².

Predsjednik Ezra Taft Benson je izričito tražio od nas da slijedimo ispravne svećeničke protokole – načela, rekavši »da su mnogi od nas učili promatranjem dok su slušali stariju braću«. Rekao je: »Protokol je davno uspostavljena praksa koja propisuje potpuno poštovanje... reda pravilne procedure«³. Citirat ću predsjednika Bensona i druge vođe jer se, kao što ćete primijetiti, veći dio moje poruke odnosi na taj protokol.

Vrste organizacija

Postoje razlike u praksama i organizaciji između Gospodinove Crkve i institucija koje su stvorili ljudi. Muškarci i žene mogu osnovati udruženja za sebe i među sobom i biti vođeni odredbama koje su prihvatljive svima. Međutim, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana nije ni demokracija ni republika. Ona je kraljevstvo – Božje kraljevstvo na zemlji. Njegova je Crkva hijerarhijski uređena, s apsolutnom vlašću na vrhu. Gospodin vodi svoje pomazane sluge. Oni svjedoče cijelom svijetu da je Bog ponovno progovorio. Nebesa su se otvorila. Uspostavljena je živuća veza između neba i zemlje u naše doba.

Tu vrhovnu vlast podržava čvrst temelj koji slijedi organizacijski uzorak uspostavljen u pradavna vremena. Isus Krist je zaglavni kamen, s apostolima, prorocima i svim darovima, moćima i blagoslovima koji karakteriziraju Crkvu iz davnih dana (vidi 1. Korinćanima 12:28).

Vođe i titule

Svjetovalne i duhovne institucije imaju različite modele vodstva. Ljudskim organizacijama upravljaju službenici s položajima koji označavaju rang ili postignuće. Vojni časnici, suci, senatori, liječnici ili profesori pravilno se oslovljavaju po položaju. Mi primjereno poštujemo pojedince koji su postigli te položaje.

Za razliku od toga, kraljevstvom Božjim upravljala se svećeničkom ovlašću. Ona se ne podjeljuje radi časti, već za služenje. Svećeničke titule nije smislio čovjek; one nisu za kićenje niti ukazuju na stručnost. One obilježavaju imenovanje za službu u djelu Gospodnjem. Mi smo pozvani, podržani i zaređeni, ne po sebi, već »proroštvom i polaganjem ruku onih koji imaju ovlast propovijedati

evanđelje i posluživati po evanđeoskim uredbama« (Članci vjere 1:5; vidi i Hebrejima 5:4).

Titule koje se odnose na sveto svećeništvo zaslužuju našu krajnju pažnju i poštovanje. Svaki član Prvog predsjedništva oslovljava se i naziva »predsjednik« (vidi NiS 107:22). Titula *predsjednik* također se koristi kad se govori i o predsjedništvu okola ili misije, te kada se govori o predsjedniku zbora ili ogranka. Položaj *apostol* je svet. Dan je od Boga i pripada samo onima koji su pozvani i zaređeni kao »naročiti svjedo[ci] za ime Kristovo po svem svijetu« (NiS 107:23). Apostol govori u ime onoga čiji je naročiti svjedok. Taj posvećeni položaj ne koristi se u uobičajenim oblicima obraćanja. Preferirana titula za člana Dvanaestorice je *starješina* ili *brat*.

Titula *biskup* također je izraz predsjedništva; biskup je predsjednik Aronovog svećeništva u svom odjelu i predsjedavajući veliki svećenik u organizaciji odjela. S poštovanjem mu se obraćamo s »biskup«.

Starješina je sveta titula koju dijele svi koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo.

Opći savjet

Dopustite mi da dam savjet općenite prirode, prvo s komentarom o vrhovnim autoritetima. Pritajemo ih kao oruđa u rukama Gospodnjim, no ipak znamo da su oni obična ljudska bića. Njima treba frizer, pranje rublja i povremeni podsjetnici kao svakom od nas. Predsjednik Benson nam je jednom to prikazao pričom. Rekao je:

»Orson F. Whitney... je bio veliki čovjek kojeg je trebalo imati na umu. Jednog dana, dok je putovao vlakom, bio je toliko zaokupljen da nije vidio kako vlak prolazi stanicu na kojoj je trebao sići. Tako se trebao [voziti] natrag do svog odredišta. U međuvremenu predsjednik okola je čekao i čekao... Na poslijetku, kad je zaključio da se vjerojatno nešto dogodilo bratu Whitneyu te da neće stići na vrijeme, započeli su sastanak. Kad je starješina Whitney stigao, dočekala ga je uvodna pjesma 'Ye Simple Souls Who Stray' [Vi nevine duše što zalutaste].⁴

Mi poštujemo takvog čovjeka zbog njegovog iznimnog poziva. Njegova službena djela važeća su i na zemlji i na nebu. Dobro se sjećam kad sa prvi put sreo jednog od vrhovnih autoriteta. To je bio neopisivo osjećaj. Iako sam bio samo dječak,

odmah sam, gotovo instinktivno, ustao. I sada se jednako osjećam kad jedan od braće uđe u prostroriju. Vrhovni autoritet je prorok Božji.

Često govorimo o *ključevima* svećeničke ovlasti. Petnaestorica živućih muškaraca, Prvo predsjedništvo i Dvanaestorica, zaređeni su kao apostoli i podijeljeni su im *svi* ključevi svećeničke ovlasti. Predsjednik Gordon B. Hinckley nedavno je objasnio:

»Samo predsjednik Crkve ima pravo koristiti [te ključeve] u njihovoj punini. On može delegirati pravo na korištenje nekih od njih jednom ili više od svoje braće...

Predsjednik Benson je predao to pravo svojim savjetnicima i Dvanaestorici prema raznim odgovornostima koje im je delegirao.«⁵

Prema zaduženju Prvog predsjedništva i Dvanaestorice vrhovni autoriteti podjeljuju odgovarajuće ključeve predsjednicima okola i misija, koji nadalje podjeljuju potrebne ključeve biskupima i predsjednicima zborova i ogranka.

Svakom čovjeku koji obnaša svećeništvo dodijeljen je dobar vođa jer »dom je moj dom reda, govori Gospod, a ne dom zbrke« (NiS 132:8).

Taj navod također definira ograničenja objave. Prorok Joseph Smith je podučio da je »suprotno... planu Božjem da bilo koji član Crkve, ili bilo tko, primi upute za one na vlasti, koji su viši od njih samih«⁶. To isto načelo isključuje primanje objave od bilo koga tko je izvan definiranog kruga odgovornosti.

Poštovanje svećeništva također znači poštivanje vašeg osobnog poziva za služenje. Nekoliko napomena koje nam mogu pomoći:

- **Naučite** primati savjet. Tražite vodstvo predsjedavajućih vođa i rado ga prihvaćajte.
- **Nemojte** govoriti negativno o crkvenim vođama.
- **Nemojte** se lakomiti za pozivom ili položajem.
- **Nemojte** dovoditi u pitanje tko bi trebao ili ne bi trebao biti pozvan.
- **Nemojte** odbaciti priliku za služenje.
- **Nemojte** odustati od poziva. **Informirajte** vođe o promjenama u vašem životu, znajući da će vođe uzeti u obzir sve čimbenike dok uz molitvu razmatraju pravi trenutak za vaše razrješenje.

I onaj koji poziva i onaj koji prima poziv imaju odgovornost. Citiram starješinu Jamesa E. Talmagea:

»Oni kroz koje je došao poziv... zasigurno su odgovorni za svoja djela kao i pozvana osoba za svoja, a od svakog će se tražiti stroga i osobna odgovornost za njihovo upravljanje, potpuno izvješće o služenju ili zanemarivanju, o korištenju ili zlouporabi u vođenju upravljanja koje mu je povjereno.«⁷

Neki aspekti svećeništva *nisu* vezani uz položaj ili titulu. Na primjer, ovlast za posluživanje svećeničkog blagoslova ovisi jedino o zaređenju i dostojnosti. Gospodin neće uskratiti blagoslove bilo kome od njegove djece jer nije bilo obnašatelja svećeništva s određenim pozivom. Svaki starješina Crkve obnaša isto svećeništvo kao i predsjednik Crkve.

Braćo, molim vas da upamtite: najveći stupanj slave dostupan vam je samo kroz red svećeništva povezan s novim i vječnim savezom braka (vidi NiS 131:1-4). Stoga, vaš prvi prioritet u poštovanju svećeništva je poštovati vašeg vječnog suputnika.

Određeni savjet

A sada određeni savjet. **Muževi i očevi:** sa svojom dragom partnericom oblikujte stavove u domu. Uspostavite obrazac molitve. Molite se redovito i naglas za svoje svećeničke vođe i vođe pomoćnih organizacija, kako mjesne tako i vrhovne. Vaše ponašanje po pitanju učtivosti u domu i pobožnosti u kapeli preslikat će članovi vaše obitelji. Pomozite voljenima slijediti ispravne kanale kad traže vodstvo. Podučavajte da savjet treba zatražiti od roditelja i mjesnih vođa u koje možemo imati povjerenja, a ne od vrhovnih autoriteta. U protekla dva desetljeća Prvo predsjedništvo je poslalo gotovo isto pismo šest puta kako bi učvrstilo taj stav.

Očevi, vi razumijete načelo *vremenite* samodostatnosti i pokušavate sakupiti godišnju zalihu, uskladištenu kod kuće. Molimo vas da također razmislite o potrebi za *duhovnom* hranom i samodostatnošću – ne samo za godinu, već doživotno, također uskladištenima kod kuće. Dostojan otac trebao bi imati prvu priliku posluživati blagoslove članovima svoje obitelji. Kako vrijeme ide dalje, njegovi sinovi mogu crpsti iz

tog duhovnog rezervoara, dostojni posluživati svojim obiteljima i svojim roditeljima.

A sada govorim mladićima koji obnašaju Aro-novo (ili pripremno) svećeništvo: ako ga poštu-jete, pripremate se i dostojni ste poziva misionara, obećavam vam da ćete »govori[ti] u ime Gospoda Boga« i donijeti njegovo svjetlo dušama koje traže. Njima ćete vi biti anđeli koji poslužuju, koji će se pamtili zauvijek s ljubavlju. (Vidi NiS 13.)

Iako ću sada govoriti našim voljenim predsjednicima i biskupima, načela se odnose na sve. Kad osoba koja predsjedava nad vama dođe na sastanak na kojem predsjedavate vi, molimo vas da se odmah posavjetujete s njim. Saznajte njegove želje. Pobrinite se da mu omogućite dovoljno vremena da prenese poruku. Jednom je starješina James E. Faust ispričao slikovitu priču:

»Prije nekog vremena saznao sam o problemu kojeg su osjetili članovi okola u ovoj dolini kad je reorganizirano njihovo predsjedništvo okola. Predsjedavajući je bio jedan od najistaknutijih i posebnih apostola u cijeloj povijesti Crkve. [Starješina] LeGrand Richards bio je u devedesetima, no bio je oštrouman i spreman na sve. Tijekom sabora, lokalni ljudi koji su bili pozvani govoriti uzeli su većinu vremena. Kao posljedica, starješina Richards imao je svega deset ili petnaest minuta preostalih do kraja sastanka. Što je učinio? Odužio sastanak? Ne. Iznio je kratko svjedočanstvo i zaključio sastanak na vrijeme.

Članovi okola nisu neophodno željeli preći vremensko ograničenje... Međutim, bili su uzrujani jer lokalno članstvo, koje bi imalo drugu priliku čuti svoje lokalno vodstvo, nikada više neće, a zapravo i nisu, imali priliku čuti ovog istaknutog apostola. Ukratko, govornici nisu poštovali predsjedavajućeg službenika.«⁸

Kad govori predsjedavajući vrhovni autoritet, nitko ne govori nakon njega. Nakon što sastanak završi, predsjednici i biskupi, ostanite pored svog vođe dok vas on ne raspusti. Možda će biti nadahnut navesti dodatno učenje ili smjernice. Također možete spriječiti probleme. Na primjer, ako član postavi pitanje koje nije trebalo biti upućeno njemu, vi ste tu da odgovorite.

A sada komentar o velikom vijeću okola. Ono nema predsjednika. Nema autonomiju i sastaje se,

čak i ako je podijeljeno u odbore, samo na poziv predsjedništva okola. Iako veliki vijećnici mogu sjediti prema redosljedu po kojem su pozvani u vijeće, nijedan član nema prednost staža nad drugim.

Za razliku od njih, staž se poštuje među zaređenim apostolima – čak i kad ulaze ili napuštaju prostoriju. Predsjednik Benson ispričao nam je sljedeću priču:

»Prije nekoliko [godina] starješina Haight ukazao je posebnu ljubaznost predsjedniku Romneyu dok su se nalazili u gornjoj prostoriji u hramu. Predsjednik Romney se iz nekog razloga zadržao, a [starješina Haight] nije želio proći prije njega kroz vrata. Kad [mu] je predsjednik Romney pokazao da krene prvi, starješina Haight je odgovorio: 'Ne, predsjedniče, vi prvi.'

Predsjednik Romney duhovito je odgovorio: 'Što je Davide? Bojiš se da bih mogao nešto ukrasti?'⁹

Takvo poštovanje mlađeg apostola prema starijem zapisano je u Novom zavjetu. Kad su Šimun Petar i Ivan Ljubljani potrcali provjeriti vijest da je tijelo njihovog razapetog Gospodina odneseno iz grobnice, Ivan, koji je bio mlađi i brži, stigao je prvi, no nije ušao. Iskazao je poštovanje starijem apostolu, koji je ušao prvi u grobnicu. (Vidi Ivan 20:2-6.) Staž među apostolima je dugo bio način na koji Gospodin određuje svog predsjedavajućeg velikog svećenika.

Prijekor i pokajanje

Braćo, te su stvari važne. Prije više od jednog i pol stoljeća Gospodin je oštro prekorio svoj narod. Ovo su njegove riječi:

»Zaista, osuda ostaje na vama, koji ste postavljeni da predvodite moju Crkvu... a i na Crkvi; i mora biti obraćenja i obnove među vama, u svemu, u vašim primjerima pred Crkvom i pred svijetom, u vašem ponašanju, navikama i običajima, i pozdravima jedan prema drugome, ukazujući svakom čovjeku poštovanje prema njegovom položaju, pozivu i svećeništvu na koje sam vas ja, Gospodin, postavio i zaređio.«¹⁰

Ako je itko među vam kriv za trivijalan odnos prema svetim stvarima, možemo se pokajati i

odlučiti poštovati svećeništvo i one kojima je Gospodin povjerio njegove ključeve.

Braćo, cijelom čovječanstvu proglašavamo ove vječne istine: 'Melkisedekovo svećeništvo obnaša pravo predsjedništva te ima moć i vlast nad svim službama u crkvi' (NiS 107:8). Ta moć posjeduje 'ključeve svih duhovnih blagoslova crkvenih' (NiS 107:18). Poštujmo to svećeništvo u potpunosti, moja je molitva u ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1. Čitatelj može pročitati djelo Jamesa E. Talmagea, »The Honor and Dignity of Priesthood«, James R. Clark, usp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 svezaka (Salt Lake City: Bookcraft, 1965-1975), 4:305-309.
2. Predsjednik George Q. Cannon je rekao: »[Poštovanje predsjednika Crkve] omogućit će da se približimo Ocu i živimo kako bismo primili objavu od njega za sebe, da će znanje od Duha biti u našim srcima, da će glas pravog Pastira biti poznat našim ušima, da ćemo ga prepoznati kad ga čujemo... To je povlastica svetaca posljednjih dana, a muškarac i žena u ovoj Crkvi koji ne žive kako bi uživali tu povlasticu lišeni su onoga što bi mogli biti« (*Journal of Discourses*, 19:110).
3. »The Unique Commission of a General Authority« (obraćanje na sastanku obuke vrhovnih autoriteta, 2. listopada 1985), str. 5.
4. »Commission«, str. 1.
5. Conference Report, listopad 1992, str. 77 ; ili *Ensign*, studeni 1992, str. 54.
6. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, od. Joseph Fielding Smith (Salt Lake City: Deseret Book Co., 1938), str. 21.
7. *Messages of the First Presidency*, 4:306.
8. James E. Faust, »A Seventy Is a General Authority« (obraćanje na posebnom sastanku obuke za Sedamdesetoricu , 29. rujna 1987), str. 4.
9. »Commission«, str. 9.
10. *History of the Church*, 2:177.

POMOĆ PRI UČENJU

- Ako predsjedavate na sastanku i vaš vam se predsjedavajući autoritet odjednom pridruži na sastanku, što trebate učiniti?
  - Proučite sljedeću izjavu: »Mjesni crkveni vođe pozvani su na položaj zbog onoga što mogu doprinijeti i zbog onoga što mogu naučiti kroz svoju službu.«
  - Što znače *svećenički ključevi*. Tko određuje tko obnaša koje ključeve?
  - Koje razloge možete vidjeti za svaku napomenu s popisa starješine Nelsona?
  - Što mislite koja je od sljedećih izjava istinita? (Objasnite svoje odgovore.)
- Svećenički vođe pozvani su voditi ljude.
  - Svećenički vođe pozvani su služiti ljudima.
  - Svećenički vođe su obični ljudi poput vas i mene.
  - Razgovarajte o ulozi žena u vodstvu u Crkvi.
  - Koje kvalitete imaju dobre majke koje mogu pozitivno utjecati na djecu? Koje vodeće uloge ima majčinstvo u Gospodinovom kraljevstvu?
  - Razgovarajte kako se stihovi iz Alme 56:47-48 odnose na utjecaj majki na njihovu djecu.
  - Navedite imena sestara koje su imale pozitivan utjecaj u vašem životu (na primjer voditeljice Male škole, učiteljice u Nedjeljnoj školi ili kućne posjetiteljice), te opišite svoja iskustva s njima.

POMOĆI DRUGIMA DA SE BRIŽLJIVO ZAUZIMAJU

»Jer, gle, nije pravo da ja u svemu zapovijedam, jer onaj koga treba na sve nagoniti, taj je nemaran a ne mudar sluga, zato ne prima nikakve nagrade.

Zaista, kažem, ljudi se imaju brižljivo zauzimati za ono što je dobro, i učiniti mnogo toga po slobodnoj volji svojoj i ostvariti mnogo pravednosti.

Jer u njima je moć po kojoj oni sami sa sobom upravljaju« (NiS 58:26-28).

NAČELO VODSTVA

Vođe će možda trebati pomoći onima kojima služe da se »brižljivo zauzimaju za ono što je dobro«.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Vođe će možda trebati potaknuti one kojima služe da postanu više poput Krista i pomognu graditi Božje kraljevstvo.

1. KONCEPT: VOĐE ĆE MOŽDA TREBATI POTAKNUTI ONE KOJIMA SLUŽE DA POSTANU VIŠE POPUT KRISTA I POMOGNU GRADITI BOŽJE KRALJEVSTVO.

KOMENTAR

Uloga crkvenih i obiteljskih vođa je pomoći ljudima postati više poput Isusa Krista i izgraditi kraljevstvo Božje. U idealnoj situaciji svatko bi se trebao »brižljivo zauzimati« u tim aktivnostima, čineći »mnogo toga po slobodnoj volji svojoj« (NiS 58:27). U praksi vođe često moraju motivirati.

Motivirati znači ohrabriti, nadahnuti, aktivirati, utjecati, potaknuti ili trgnuti nekoga na dobra djela. Vidi popis motiva starješine Dallina H. Oaksa koje ljudi imaju za služenje (str. 38). Crkveni i obiteljski vođe mogu upotrijebiti neke od tih motiva dok pomažu ljudima da se brižljivo zauzimaju u primjeni evanđeoskih načela.

Starješina Gene R. Cook, član Sedamdesetorice, napisao je: »Ljubav je božanska motivacija. Ona motivira Gospodina i stoga mora motivirati i nas. To je naročito tako u odnosima s našim obiteljima« (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], 176).

Vođe mogu često motivirati one koje vode jednostavnim podučavanjem o istinama evanđelja.

Mnogi su od nas motivirani činiti dobro zbog naše vjere u Nebeskog Oca i njegov naum spasenja. Starješina Marion G. Romney, koji je tada bio član Zbora dvanaestorice, podučio je: »Vjerovanje sveca posljednjih dana da je drugi Kristov dolazak blizu trebao bi ga motivirati da marljivije slijedi Gospodinove objavljene naume za prekid rata i okončanje siromaštva i zagađenja. To bi trebalo potaknuti njegovu želju za obrazovanjem, naročito za spoznajom Boga i vječnog života« (*Gospel Forum*«, *Ensign*, siječanj 1971, 16).

Na sličan način vođe mogu motivirati potičući one koje vode da proučavaju Sveta pisma i riječi suvremenih proroka. Starješina Parley P. Pratt, koji je bio član Zbora dvanaestorice, napisao je:

»U dobi od sedam godina moja me je majka podučila da čitam iz Svetih pisama. Čitao sam o Josipu u Egiptu, njegovim snovima, služenju, kušnjama i uzvišenju, njegovoj dobroti i ljubavi za svog oca i braću. Sve me je to nadahnulo s ljubavlju, i s najplemenitijim osjećajima ikad posade-nim u grudima čovječjim.

Čitao sam o Davidu i Golijatu, o Šaulu i Samuelu, o Samsonu i Filistejcima, a sve me je to nadahnulo da mrzim djela opakih i volim dobre ljude i njihova djela.

Nakon toga čitao sam o Isusu i njegovim apostolima. O, koliko sam ih volio! Koliko sam čeznuo pasti pred noge Isusove, štovati ga ili ponuditi svoj život za njegov.

Kada sam imao oko dvanaest godina, čitao sam o njegovom uskrsnuću, kako ga je opisao apostol Ivan u 20. poglavlju svog Otkrivenja; kako će mučenici Isusovi, i oni koji su obdržavali njegove zapovijedi, živjeti i vladati s Kristom tisuću godina, dok ostali umrli neće živjeti ponovno dok ne prođe tisuću godina. O, kakav je dojam to ostavilo na moj um. Povukao sam se kako bih se odmorio nakon što sam na takav način proveo večer, no nisam moga spavati. Osjetio sam čežnju i neizrecivu zebnju da si osiguram mjesto u tako veličanstvenom uskrsnuću« (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], 2).

Gradeći na tim iskustvima s Biblijom starješina Pratt je napredovao kako bi postao jedan od velikih crkvenih vođa u ovoj rasporedbi.

Prorok Joseph Smith je upozorio vođe na »nepravično gospodstvo« ili nepravedno korištenje vlasti (NiS 121:39). »Kad pokušamo prikriti grijeh svoje, ili prepuštati se oholosti svojoj, ili ispraznu častohleplju ili nadzirati, ili gospodariti, ili prisilom se služiti nad dušama sinova ljudskih, gle, nebesa se povlače, Duh se Gospodnji žalosti, a kad se on povuče, Amen je tad svećeništvu ili vlasti toga čovjeka...

Nikakva vlast ni utjecaj ne smiju se prisvajati snagom svećeništva, već jedino uvjerenjem, velikodušnošću, plemenitošću i blagošću, i ljubavlju nehinjenom.

Dobrotom i čistom spoznajom koja će znatno proširiti dušu bez licemjerja i lukavštine« (st. 37, 41-42).

Vođe mogu koristiti vanjske nagrade kako bi motivirali, no to trebaju oprezno činiti. Vanjska nagrada nije izravno vezana uz ono što se nagrađuje, na primjer, plaćanje osobi da čita Sveta pisma. Takva nagrada može donijeti rezultate, no ako se koristi neprimjereno, može škoditi duhovnoj zrelosti osobe. Obilje pohvala može se činiti neiskrenim ili manipulativnim. Vanjske nagrade također mogu umanjiti unutarnju motivaciju osobe.

Vođe mogu motivirati dijeleći priče i učenja Isusa Krista. Predsjednik Harold B. Lee, koji je tada bio savjetnik u Prvom predsjedništvu, naveo je sljedeće načine na koje je Isus postavio primjer načela dobrog podučavanja, a ona se također odnose i na vodstvo:

»1. Učitelj je osjećao iskrenu ljubav za Boga i Božju djecu.

2. Posjedovao je goruće vjerovanje u svoje poslanje da služi i spasi čovječanstvo.

3. Imao je jasno i empatično razumijevanje ljudskih bića i njihovih osnovnih potreba.

4. Bio je stalan, ustrajan učenik. Poznao je 'zakon i proroke'. Poznao je povijest i društvene uvjete svog doba.

5. Mogao je razaznati istinu i bio je beskompromisan u čuvanju istine.

6. Njegov jednostavan jezik omogućio mu je da dosegne i zadrži slušatelje iz svakog staleža i pozadine.

7. Njegov kreativna vještina oživjela je poduke za sva vremena.

8. Vodio je ljude da gladuju i žedaju za pravednošću.

9. Nadahnuo je aktivnu dobrotu – želju da primijenimo evanđelje u nadahnjujućoj službi.

10. Pokazao je svoju vjeru tako da ju je živio stalno i hrabro« (»And Ye Shall Teach«, *Ensign*, rujanj 1971, 5).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Objasnite da vođe često trebaju ljudima pomoći sazreti u evanđelju i naučiti učinkovito služiti u svojim pozivima. Razgovarajte o nekim motivima koje možemo imati za služenje, i kao vođe i kao sljedbenici, i napišite ih na ploči. Pozovite polaznike da ih rangiraju po vrijednosti od najniže do najviše, i razgovarajte o njihovim razlozima.

Razgovarajte o Nauku i savezima 121:34-46. Odredite motive i ponašanja u tim stihovima koji sačinjavaju nepravično gospodstvo, kao i one koji karakteriziraju pravedno vodstvo. Naglasite važnost usklađenosti s Duhom Svetim.

Razgovarajte o nekim nedostacima korištenja vanjskih nagrada kako biste motivirali ljude da žive evanđeoska načela.

Navedite načine na koje je Isus Krist pokazao savršeno vodstvo. Pozovite polaznike da primijene pozitivne osobine o kojima ste govorili u ovim lekcijama u njihovim ulogama vođe.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pročitajte ili ispričajte priču starješine Hugh B. Browna o grmu ribizla iz Izvora za učitelja u nastavku. Neka polaznici analiziraju motive u životu starješine Browna prije i poslije tog iskustva.

IZVORI ZA UČITELJA

starješina Hugh B. Brown
iz Zbora dvanaestorice
apostola

»The Currant Bush«, New Era, siječanj 1973, 14-15;
vidi i New Era, travanj 2001,
12-14

Ponekad se pitate zna li Gospodin zaista što učiniti s vama. Ponekad se pitate znate li bolje od njega što trebate učiniti i postati. Pitam se mogu li vam ispričati priču koju sam često pričao u Crkvi. Ta je priča starija od vas. Ona je dio mog vlastitog života, i ispričao sam je u mnogim okolima i misijama. Povezana je sa slučajem u mom životu kad mi je Bog pokazao da *on najbolje zna*.

Živio sam u Kanadi. Kupio sam farmu. Bila je lošem stanju. Jednog sam jutra izašao i vidio grm ribiza. Narastao je preko dva metra. Sve je išlo u drvo. Nije bilo pupoljaka niti ribiza. Odrastao sam na farmi za uzgoj voća u Salt Lakeu prije odlaska u Kanadu i znao sam što će se dogoditi tom stablu. Stoga sam nabavio škare za podrezivanje i uhvatio se u koštac, i rezao sam, potkresivao i skraćivao dok nije ostalo ništa osim male nakupine patrljaka. Upravo se razdanjivalo, i pomislio sam da sam da sam na vrhu svakog patrljka vidio nešto što je izgledalo kao suza, i pomislio sam da grm ribiza plače. Bio sam pomalo naivan (i još to nisam potpuno prebolio), te sam ga pogledao, nasmiješio se i rekao: »Zbog čega plačeš?« Znate, mislio sam da sam čuo grm kako govori. I pomislio sad da sam čuo kako govori sljedeće: »Kako si

mi to mogao učiniti? Tako sam dobro napredovao. Bio sam velik gotovo kao drvo koje pruža hlad i stablo s plodovima unutar ograde, a sada si me podrezao. Svaka biljka u vrtu gledat će na mene s visoka, jer nisam postao ono što sam trebao. Kako si mi to *mogao* učiniti? Mislio sam da si ti vrtlar.« Učinilo mi se da sam čuo kako grm ribiza to govori, i to mi se učinilo toliko snažno da sam odgovorio. Rekao sam: »Mali grme ribiza, ja *jesam* vrtlar ovdje i ja znam što želim da postaneš. Ne želim da budeš stablo s plodovima niti drvo hlada. Želim da budeš grm ribiza, i jednoga dana, mali grme ribiza, kad budeš imao mnogo ploda, reći ćeš: 'Hvala ti, gospodine Vrtlare, jer si me dovoljno volio da me podrežeš, jer si me dovoljno volio da me povrijediš. Hvala ti, gospodine Vrtlare.' «

Vrijeme je prolazilo. Godine su prolazile i završio sam u Engleskoj. Zapovijedao sam konjicom u kanadskoj vojsci. Brzo sam napredovao po pitanju unapređenja i obnašao sam čin postrojbenog časnika u britansko-kanadskoj vojsci. I bio sam ponosan na svoj čin. Imao sam priliku postati general. Obavio sam sve pretrage. Imao sam staž. Samo je jedan čovjek stajao između mene i onoga čemu sam se nadao deset godina, čina generala u britanskoj vojsci. Pucao sam od ponosa. Taj je čovjek poginuo, a ja sam primio telegram iz Londona. Pisalo je: »Budi u mom uredu sutra ujutro u 10«, potpisano od generala Turnera zaduženog za sve kanadske snage. Pozvao sam svog sobara, svog osobnog slugu. Rekao sam mu da ulašti moju dugmad, iščetka moj šešir i čizme i da postigne da izgledam kao general jer je to ono što sam trebao postati. Dao je sve od sebe s onime što je imao i ja sam se uputio za London. Elegantno sam ušao u generalov ured i elegantno sam salutirao, a on me je pozdravio onako kako stariji časnik obično pozdravlja – nešto kao: »Ne smetaj, štakore!« Rekao je: »Sjedni, Brown.« Zatim je rekao: »Žao mi je što te ne mogu imenovati. Imaš pravo na to. Prošao si sva testiranja. Imaš prednost staža. Bio si dobar časnik, no ne mogu te imenovati. Vratit ćeš se u Kanadu i postati časnik za obuku i transport. Netko će drugi biti general.« Ono čemu sam se nadao i molio deset godina odjednom je iskliznulo iz mojih ruku.

On je zatim otišao u drugu sobu javiti se na telefon, a ja sam iskoristio vojničku privilegiju bacivši pogled na njegov stol. Vidio sam svoj osobni

dosje. Na dnu je pisalo zadebljanim velikim slovima: »TAJ ČOVJEK JE MORMON.« U to nas vrijeme nisu baš voljeli. Kad sam to vidio, znao sam zašto nisam bio imenovan. Već sam imao najviši čin od svih mormona u britanskoj vojsci. On se vratio i rekao: »To je sve, Brown.« Ponovno sam ga pozdravio, ali ne baš toliko elegantno. Pozdravio sam ga iz dužnosti i otišao. Ukrcao sam se na vlak i krenuo natrag u svoj grad, udaljen 190 kilometara, sa slomljenim srcem i gorčinom u duši. I činilo mi se da svaki klik kotača na tračnicama govori: »Ti si propalica. Zvat će te kukavicom kad se vratiš kući. Odgodio si sve te mormonske dječake da se pridruže vojsci, a zatim si se iskrao kući.« Znao sam što me čeka, i kad sam se vratio u svoj šator, bio sam toliko ogorčen da sam bacio svoju kapu i svoj smeđi remen na krevet. Stisnuo sam svoje šake i tresao ih prema nebu. Rekao sam: »Bože, kako si mi to mogao učiniti? Učinio sam sve što sam mogao kako bih zadovoljio. Ne postoji ništa što sam mogao učiniti, što sam trebao učiniti, a da to nisam učinio. Kako si mi to mogao učiniti?« Bio sam ogorčen poput žuči.

A zatim sam čuo glas i prepoznao sam ton tog glasa. Bio je to moj vlastiti glas i on mi je rekao: »Ja sam vrtlar ovdje. Znam što želim da učiniš.« Gorčina je napustila moju dušu, a ja sam pao na koljena pored kreveta kako bih zamolio za oprost zbog svoje nezahvalnosti i gorčine. Dok sam klečao čuo sam pjesmu koja se pjevala u obližnjem šatoru. Nekoliko mormonskih mladića redovito se sastajalo svakog utorka navečer. Obično sam se sastajao s njima. Sjeli bismo na pod i održali sastanak zajedničkog unaprjeđenja. Dok sam klečao, moleći za oprost, čuo sam njihove glasove kako pjevaju:

»Možda to neće biti na vrhu planine ili nad olujnim morem.

Možda to neće biti na vatrenoj liniji kada će me Gospodin zatrebati.

No ako me tihim, mirnim glasom pozove na nepoznate staze, odgovorit ću, dragi Gospodine, s mojom rukom u tvojoj:

Poći ću kamo želiš da idem.«

(*Hymns*, br. 75.)

Ustao sam s koljena kao ponizan čovjek. A sada, gotovo pedeset godina kasnije, gledam prema njemu i govorim: »Hvala, gospodine Vrtlaru, jer si

me podrezao, jer si me volio dovoljno da me povrijediš.« Sada vidim da je bilo mudro što nisam postao general u to vrijeme, jer da jesam, bio bih stariji časnik cijele zapadne Kanade, s doživotnom, dobrom plaćom, mjestom za život i mirovinom kad više ne budem dovoljno dobar, no tako bih odgodio svojih šest kćeri i dva sina u vojničkim barakama. Bez sumnje bi se vjenčali izvan Crkve i mislim da ja osobno ništa ne bih postigao. Nisam puno postigao ni ovako, no postigao sam više nego što bih postigao da me je Gospodin pustio da idem stazom kojom sam želio ići.

Želio sam vam ispričati tu često ponavljanu priču jer vas ima mnogo koji ćete imati vrlo teška iskustva: razočaranja, slomljena srca, žaljenja, poraze. Bit ćete iskušani kako biste dokazali od čega ste sačinjeni. Samo želim da znate da ako ne dobijete ono što mislite da biste trebali, upamtite: »Bog je ovdje vrtlar. On zna što želi da budete.« Pokorite se njegovoj volji. Budite dostojni njegovih blagoslova, i dobit ćete blagoslove.

POMOĆ PRI UČENJU

- Koji su čimbenici motivirali starješinu Browna da promijeni svoje prioritete?
- Koja načela možemo izvući iz govora starješine Browna za naše vlastite živote?
- Koji nam stavovi pomažu da dozvolimo Gospodinu oblikovati naše živote?
- Kako nam »stav zahvalnosti« pomaže da budemo dobri vođe?

Sestra Margaret D. Nadauld

*vrhovna predsjednica
Djevojaka*

*»The Joy of Womanhood«,
Conference Report, listopad
2000, 14 – 17; ili Ensign,
studenj 2000, 14 – 16*

Vjerne žene imaju veličanstveno poslanje

Naročit je blagoslov biti Božja kći danas. Imamo puninu evanđelja Isusa Krista. Blagoslovljeni smo što imamo svećeništvo obnovljeno na zemlji. Vodi nas Božji prorok koji obnaša sve ključeve svećeništva. Ja volim i cijenim predsjednika Gordona B. Hinckleya i svu našu braću koja dostojno obnašaju svećeništvo.

Nadahnuju me životi dobrih i vjernih žena. Od početka vremena Gospodin im je udijelio značajno povjerenje. Poslao nas je na zemlju u vrijeme poput ovoga da obavimo velebno i veličanstveno poslanje. Nauk i savezi podučavaju da smo čak i prije rođenja bili među onima koji »primiše... prvu svoju poduku u svijetu duhova i spremni bija-hu u vrijeme od Gospoda određeno otpočeti radom u vinogradu njegovu za spas ljudskih duša« (NiS 137:56). Kakvo predivno viđenje koje nam daje smisao na zemlji.

Gdje je puno dano, puno se i traži. Naš Nebeski Otac traži od svojih kćeri da budu kreposne, da žive u pravednosti kako bismo mogli ispuniti naše životno poslanje i njegove svrhe. On želi da bude-mo uspješni i pomoći će nam dok tražimo njego-vu pomoć.

Ženama su dane posebne sposobnosti

Da će žene biti rođene na ovoj zemlji kao žen-ski spol određeno je davno prije zemaljskog ro-đenja, kao i božanske razlike između muškarca i žene. Sviđa mi se jasnoća podučavanja Prvog presjedništva i Zbora dvanaestorice apostola u pro-glasu o obitelji gdje je navedeno: »Spol je osnovno obilježje svačije predsmrtne, smrtne i vječne oso-bnosti i svrhe.«¹ Iz te izjave podučeni smo da je svaka djevojka bila ženstvena i ženskog spola u duhu prije njezinog zemaljskog rođenja.

Bog je poslao žene na zemlju s nekim kvalite-tama u dodatnim dozama. Govoreći djevojkama, predsjednik Faust je primijetio da je ženstvenost »božansko ukrašavanje čovječanstva. Ona pronalazi izraz u vašoj... sposobnosti da volite, vašoj duhovnosti, profinjenosti, sjaju, osjećajnosti, krea-tivnosti, šarmu, ljupkosti, nježnosti, dostojanstvu i tihoj snazi. Manifestira se drugačije kod svake djevojke ili žene, no svaka... to posjeduje. Žen-stvenost je dio vaše unutrašnje ljepote.«²

Briga za vanjski izgled

Naš vanjski izgled odražava ono što smo unu-tra. Naši životi odražavaju ono čemu težimo. I ako sa svim svojim srcem iskreno težimo upozna-ti Spasitelja i postati više poput njega, postat će-mo takvi, jer je on naš božanski, vječni Brat. No on je više od toga. On je naš dragocjeni Spasitelj, naš dragi Otkupitelj. Pitamo se s Almom od dav-nina: »Primiste li sliku njegovu na obličju svoje-mu?« (Alma 5:14.)

Možete prepoznati žene koje su zahvalne što su kćeri Božje njihovom vanjskom izgledu. Te že-ne razumiju svoje vladanje nad tijelom i odnose se dostojanstveno prema njemu. One se brinu za svoje tijelo kao što bi se brinule za sveti hram, jer one razumiju učenje Pavlovo: »Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?« (1. Korinćanima 3:16.)

Žene koje vole Boga nikada ne bi zloupotrijebi-le ili nagrđile hram s grafitima. Niti bi otvorile vrata te svete, posvećene građevine i pozvale svijet da je gleda. Koliko li je svetije tijelo, jer ono nije djelo ljudskih ruku. Oblikovao ga je Bog. Mi smo upravitelji, čuvari čistoće i čednosti s kojom je ono došlo s neba. »Ako tko razara hram Božji, nje-ga će Bog razoriti, jer je svet hram Božji, a taj ste vi« (1. Korinćanima 3:17).

Zahvalne Božje kćeri pažljivo čuvaju svoja tije-la, jer znaju da su ona izvor života i one poštuju život. One ne otkrivaju svoja tijela kako bi se umi-lile svijetu. One idu čedno kako bi se umilile svom Ocu na Nebu, jer znaju da ih on puno voli.

Posluživanje drugima

Možete prepoznati žene koje su zahvalne što su kćeri Božje po njihovom stavu. One znaju da je zadaća anđeoska predana ženama, i one žele biti na Božjem zadatku da vole njegovu djecu i poslu-žuju im, i podučavaju ih nauk spasenja, pozivaju ih na pokajanje, spašavaju ih iz teških okolnosti, vode ih ka ispunjenju Božjeg djela, i pronose nje-gove poruke.³ One razumiju da mogu blagosloviti djecu svog Oca u njihovim domovima, okruženu i dalje. Žene koje su zahvalne biti kćeri Božje do-nose slavu njegovom imenu.

Veličajte darove

Možete prepoznati žene koje su zahvalne što su kćeri Božje po njihovim sposobnostima. One ispunjavaju svoj puni potencijal i veličaju svoje Bogom dane darove. One su sposobne, snažne žene koje blagoslivljaju obitelji, služe drugima i razumiju da je »razum ... slava Božja« (NiS 93:36). One su žene koje obuhvaćaju trajne vrlin-e kako bi postale sve što naš Otac treba da po-stanu. Prorok Jakov govorio je o nekim od tih vrlina kad je rekao da su njihovi »osjećaji... veoma nježni, i čisti, i istančani pred Bogom, a to se Bogu mili« (Jakov 2:7).

Poštujte majčinstvo

Možete prepoznati žene koje su zahvalne što su kćeri Božje po tome što poštuju majčinstvo, čak i kad im je taj blagoslov neko vrijeme uskraćen. U tim okolnostima njihov pravedni utjecaj može biti blagoslov u životima djece koju vole. Njihova učenja kroz primjer mogu odjekivati glasom vjernog doma i odašiljati istinom u srcima djece koja trebaju drugog svjedoka.

Zahvalne kćeri Božje vole Boga i podučavaju svoju djecu da ga vole bez zadržke i zamjerke. One su poput majki mlade Helamanove vojske, koji su imali tako veliku vjeru i »majke ih njihove podučavahu da će ih, ne posumnjaju li, Bog izbaviti« (Alma 56:47).

Kada promatrate dobre i brižne majke na djelu, vidite žene koje imaju veliku snagu. Njihove obitelji mogu osjetiti duh ljubavi i poštovanja te sigurnost kada su u njezinoj blizini jer ona teži društvu Duha Svetoga i vodstvu Duha. Oni su blagoslovljeni njezinom mudrošću i zdravom prosudbom. Njihovi muževi i djeca čije živote blagoslivljaju doprinijet će stabilnosti društava širom svijeta. Zahvalne kćeri Božje uče istinu od svojih majki, baka i tetki. One podučavaju svoje kćeri radosnoj umjetnosti stvaranja doma. One teže dobrom obrazovanju za svoju djecu i same žedaju za znanjem. One pomažu svojoj djeci razviti vještine koje mogu koristiti u službenju drugima. One znaju da put koji su odabrale nije jednostavan, no one znaju da to u potpunosti zaslužuje njihov najbolji trud.

One razumiju što je starješina Neal A. Maxwell mislio kad je rekao: »Kada se stvarna povijest čovječanstva u potpunosti otkrije, hoće li odjekivati pucnjem pušaka ili zvukom uspavanki koje nas oblikuju? Velikim naoružanjem kojeg su stvorili vojnici ili mirotvornim ženama u domovima i susjedstvima? Hoće li se pokazati da je ono što se dogodilo u kolijevkama i kuhinjama imalo većeg utjecaja od onoga što se dogodilo na kongresima?«⁴

Kćeri Božje znaju da će brižna narav žena donijeti vječne blagoslove, i one žive kako bi njegovale tu božansku osobinu. Zasižno, kada žena poštuje majčinstvo, njezina će djeca ustati i zvati je blaženom (vidi Mudre izreke 31:28).

Ne poput žena iz svijeta

Žene Božje nikada ne mogu biti poput žena iz svijeta. Svijet ima dovoljno žena koje su žestoke; mi trebamo žene koje su blage. Ima dovoljno žena koje su grube; mi trebamo žene koje su ljubazne. Ima dovoljno žena koje su proste; mi trebamo žene koje su profinjene. Imamo dovoljno žena koje su slavne i bogate; mi trebamo više žena s vjerom. Imamo dovoljno pohlepe; mi trebamo više dobrote. Imamo dovoljno taštine; mi trebamo više kreposti. Imamo dovoljno popularnosti; trebamo više čistoće.

O, koliko se molimo da svaka djevojka odraste kako bi bila sve ono predivno što bi trebala biti. Molimo se da će joj njezina majka i otac pokazati pravi put. Neka kćeri Božje poštuju svećeništvo i podržavaju dostojne obnašatelje svećeništva. Neka razumiju svoj vlastiti veliki kapacitet za snagu u bezvremenim vrlinama kojima mnogi izruguju u suvremenom, liberalnom svijetu za žene.

Shvatite i njegujte potencijal

Neka majke i očevi razumiju veliki potencijal za dobro koji su njihove kćeri naslijedile iz svog nebeskog doma. Moramo negovati njihovu nježnost, njihovu brižnu narav, urođenu duhovnost i osjećajnost, i njihove bistre umove. Slavite činjenicu da su djevojčice drugačije od dječaka. Budite zahvalni za njihov položaj koji imaju u velebnom Božjem naumu. I uvijek upamtite što je predsjednik Hinckley rekao: »Tek nakon što je oblikovana zemlja, nakon što je dan odvojen od noći, nakon što su vode odvojene od kopna, nakon što su stvoreni vegetacija i životinje, i nakon što je muškarac postavljen na zemlju, stvorena je žena; i tek tada je djelo proglašeno potpunim i dobrim.«⁵

Očevi, muževi, mladići, uhvatite viziju svega što žene jesu i mogu biti. Molimo vas budite dostojni Božjeg svetog svećeništva, koje obnašate, i poštuju te svećeništvo, jer ono blagoslivlja sve nas.

Sestre, bez obzira na vašu dob, molimo vas da razumijete sve što jeste i morate biti, sve na što vas je sam Bog pripremio biti u kraljevskim odajama na nebu. Koristimo zahvalno dragocjene darove koji su nam dani za podizanje čovječanstva na višu svijest i plemenitije težnje. Za to se molim u ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1. *Ensign*, studeni 1995, 102
2. »Womanhood: The Highest Place of Honor«, *Ensign*, svibanj 2000, 96
3. Vidi Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. izd. (1966), 35
4. Conference Report, travanj 1978, 14; ili *Ensign*, svibanj 1978, 10-11
5. »Our Responsibility to Our Young Women«, *Ensign*, rujan 1988, 11

POMOĆ PRI UČENJU

- Sastavite popis nadahnjujućih i pozitivnih izraza koje sestra Nadauld koristi u svojoj prezentaciji (na primjer: »čudesni blagoslov«, »nadahnut od«, »predivna vizija«). Koju lekciju mi kao vođe možemo naučiti iz tih izraza koje možemo primijeniti u našoj komunikaciji s drugima?
- Usporedite potencijal pozitivnih i negativnih izjava za motiviranje drugih.
- Prema sestri Nadauld, koji su neki aspekti vanjskog izgleda pravedne osobe? Zašto su važni za vođu?
- Zašto su ti aspekti važniji od fizičke ljepote?
- Kako možemo pomoći drugima da postanu svjesniji svog božanskog potencijala?

DJELO VODSTVA

»Uči ih da se nikad ne umore u dobrim djelima, već da budu krotka i ponizna srca. Takvi će, naime, naći spokojstvo dušama svojim« (Alma 37:34).

NAČELO VODSTVA

Obiteljski i crkveni vođe moraju ustrajno raditi da pomognu dovesti duše ka Gospodinu i uspostaviti njegovo kraljevstvo.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Vođe moraju ustrajno raditi da dovedu duše Gospodinu.

1. KONCEPT: VOĐE MORAJU USTRAJNO RADITI DA DOVEDU DUŠE GOSPODINU.

KOMENTAR

Starješina Bruce R. McConkie, koji je tada bio član Sedamdesetorice, napisao je: »Rad je veliko temeljno načelo koje čini sve mogućim i za vrijeme i za vječnost« (*Mormon Doctrine*, 2. izd. 1966, 847). Predsjednik Gordon B. Hinckley je podučio: »Ništa od prave važnosti ne dolazi bez rada. Ništa se ne događa u ovom svijetu dok nema rada... Mora biti rada« (*Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], 80).

Nebeski Otac radi na spasenju i uzvišenju svoje djece (vidi Mojsije 1:39). Pomirenje Isusa Krista to omogućuje, te na taj način okončava Očevo djelo (vidi Ivan 4:34; 5:17; 9:4). On nam pruža priliku da pomognemo jedni drugima vratiti se Ocu. Netko je dobro rekao: 'Kao što je svojstvo vatre da gori, snijega da hladi, Boga je da radi.' A mi smo njegova djeca (George Reynolds i Janne M. Sjodahl, *Commentary on the Book of Mormon*, uredio Philip C. Reynolds, 7 svezaka [1955-1961], 1:275).

Rad vođa ne pomaže drugima samo na njihovom putu, već koristi i vodi. Predani rad pomaže razviti božanske osobine: samodisciplinu, ustrajnost, odgovornost i integritet« (Daniel H. Ludlow, izd., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 svezaka [1992], 4:1586).

Prilika za rad započela je za čovječanstvo kad je Gospodin stavio Adama »u edenski vrt, da ga obrađuje i čuva« (Postanak 2:15). Neophodnost rada nastavila se kad je Bog izbacio Adama iz vrta (vidi Postanak 3:17-19).

Ako očekujemo da ćemo postati uspješni vođe, moramo biti spremni naporno raditi. Predsjednik Spencer W. Kimball je objasnio: »Moramo činiti više nego tražiti izvrsnost od Gospodina. Rad mora prethoditi nadahnuću; prije nego se postigne izvrsnost mora se uložiti trud. Moramo činiti više od molitve za te rezultate... iako se moramo zasiurno i moliti. Moramo promišljati. Moramo se truditi« (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [1982], 402).

Vođe također trebaju imati na umu savjet kralja Benjamina: »A gledajte da se sve to čini mudro i u redu. Jer ne zahtijeva se da čovjek trči brže nego mu snaga dopušta« (Mosija 4:27).

Razmotrite sljedeće uvide starješine Neala A. Maxwella. Dok je bio pomoćnik Dvanaestorici, starješina Maxwell je podučio:

»Čudesno Božje djelo najčešće obavljaju obični ljudi u prividnoj skrivenosti doma i obitelji« (*That My Family Should Partake* [1974], 122).

»Ima nešto sveto u radu; čak i u doba obilja, on je potreba. Iako rad nije cijeli život, bez obzira na to može nas podsjećati na naše blagoslove« (*Look Back at Sodom: A Timely Account from Imaginary Sodom Scrolls* [1975], 10).

Kasnije, kao član predsjedništva Sedamdesetorice, starješina Maxwell je napisao:

»Bog daje motike i lopate 'odabranima' jer su oni spremni raditi i dobiti žuljeve na rukama. Oni možda nisu najbolji ili najsposobniji, no oni su najdostupniji« (*Deposition of a Disciple* [1976], 54).

Nakon što je postao član Zbora dvanaestorice, starješina Maxwell je podučio:

»Ako razmišljamo što je to što će se uzdići s nama u uskrsnuću, čini se jasnim da će s nama ustati naša inteligencija, što ne znači samo naš kvocijent inteligencije, već i našu sposobnost da primimo i primijenimo istinu. Naši talenti, osobine i vještine ustat će s nama; također i naša sposobnost da učimo, naša razina samodiscipline i naša sposobnost da radimo. Naš ispravan oblik rada ovdje možda se neće usporediti s onime tamo, no naša sposobnost da radimo nikada neće zastajati« (*We Will Prove Them Herewith* [1982], 12).

»Iako s pravom govorimo o 'vjeri i djelima', vjera je sama po sebi... stalan posao! Ona je djelo koje treba raditi i proces koji je najbolje koristiti dok se ne samo 'brižljivo zauzimamo', već se zauzimamo sa 'strahom i drhtanjem'. U protivnom, možemo izgubiti našu usredotočenost na Krista« (*Lord, Increase Our Faith* [1994], 111-112).

»Za nas, jasan je cilj učiniti Božje djelo našim vlastitim – a ne obrnuto« (*If Thou Endure It Well* [1996], 101).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pročitajte ili otpjevajte pjesmu koja se odnosi na rad (na primjer: »Pozvan služiti«, *Crkvena pjesmarica*, br. 50; »Hajdemo sveci«, br. 7; »Biraj ispravno«, br. 46; »Koračamo s vjerom«, br. 10; i »Činimo dobro«, br. 45). Razgovarajte o ulozi rada u obiteljskom i crkvenom vodstvu.

Neka polaznici pročitaju Almu 26 tražeći djelo koje su Amon i njegovih sudrugovi misionari obavili prije nego što su postali uspješni. Pomozite polaznicima razumjeti da kod vodstva, kao i kod misionarskog rada, plodovi slijede nakon rada.

Podijelite razred u dvije grupe i dajte svakoj grupi jednu ili više izjava starješine Neala A. Maxwella iz komentara. Pozovite grupe da razgovaraju o izjavama, a zatim neka član svake grupe

izvijesti razred o njihovim razmišljanjima. Komentirajte i razgovarajte o tome kako je prikladno.

Naglasite da je djelo koje obavljamo u našim obiteljima i pozivima najvažnije djelo koje ćemo raditi u ovom životu. Budući da je to Gospodnje djelo, moramo se pouzdati u njegovog Duha kako bismo uspjeli.

Otpjevajte ili pročitajte pjesmu o važnosti rada.

IZVORI ZA UČITELJA

Starješina Mark E. Petersen

*iz Zbora dvanaestorice
apostola*

»*The Image of a Church
Leader*«, *Ensign*, kolovoz
1980, 5-8

»Kakvi, dakle, ljudi morate biti?«, pitao je Spasitelj svoju nefijsku Dvanaesticu kad su trebali preuzeti službeništvo.

I koji je bio odgovor na to pitanje? »Zaista, kažem vam, onakvi kao što sam ja« (3. Nefi 27:27).

Onakvi kao što je on! Razmislite o tome! Isus Krist je naš primjer.

I kad je on očekivao da ta braća prisvoje njegovo primjer u životu? Ne sutra ili u nekim budućim godinama. Očekivao je to trenutačno. Kao njegovi službenici, oni su imali odgovornost tada i tamo da odražavaju njegovo obličje cijelom čovječanstvu.

To je ključ za način na koji svi mi trebamo voditi njegovo djelo.

No pitajmo se, što je njegovo djelo? On je rekao da je njegovo djelo pa čak i njegova slava ostvariti besmrtnost i život vječni za čovjeka. No što je vječni život? Postati poput Boga. Budući da smo njegova djeca, imamo potencijal doslovno postati savršeni, kao i on.

Ta je prilika otvorena cijelom čovječanstvu, u svakoj zemlji i klimi. No mora doći kroz vjeru u Krista. A kako će ljudi dobiti tu vjeru? Pavao je postavio to isto pitanje kroz sljedeće riječi: »Kako će zazivati onoga u koga nisu vjerovali? Kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? Kako li će čuti bez propovjednika?

Kako li će propovijedati ako nisu poslani?«
(Rimljanima 10:14-15).

Mi smo njegovi propovjednici. Mi smo propisno poslani. Kako da onda obavljamo svoje službeništvo?

Obratite se

Nikodem je došao Isusu po noći. Možemo li ikada zaboraviti što mu je Gospodin rekao? »Tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega« (Ivan 3:3).

Mi dovodimo to učenje u vezu s našim ponovnim rođenjem vodom i Duhom pri krštenju. Prečesto završimo samo s objašnjenjem krštenja vodom i premalo razmišljamo o krštenju Duhom.

Mi primamo potvrdu polaganjem ruku i dan nam je dar Duha Svetoga. No moramo upamtiti da kroz tu uredbu također primamo i novi život. Ako smo iskreni, mi smo doslovno ponovno rođeni. U pravom smislu postajemo drugačije i bolje osobe. Primamo novo srce. Napuštamo čovjeka grijeha, kao što to opisuje Pavao, i na sebe uzimamo ime i obličje Kristovo (vidi Kološanima 3:9-10).

Mi trebamo to ponovno rođenje kako bi drugi mogli vjerovati kroz nas da je Isusa uistinu poslao s neba njegov Otac, da on jest Spasitelj, i da smo mi njegovi sluge, ovlašteni voditi ih putem istine. To je početak njihovog spasenja i nastavak našeg.

Moramo stalno čuvati učinke njegovog ponovnog rođenja u svom životu. Težimo ponovnom rođenju drugih kroz naše službeništvo, no ne možemo dati nešto što sami ne posjedujemo. Ako naša kuća nije pravilno strukturirana, teško ćemo biti učinkoviti arhitekti i graditelji u životima drugih.

Stoga, kakvi moramo biti? Onakvi kao što je on.

Gospodin je podučio mnoge važne stvari koje očekuje od svojih učenika. Jedna od njegovih najdubljih lekcija bila je da trebamo biti živući svjedoci da on jest Krist, i tako uvjeriti druge ljude da ga je njegov Otac na nebu doista poslao u svijet da postane naš Spasitelj.

I dok se molio za svoje učenike, također se molio »za one koji će po njihovoj riječi vjerovati...

da svijet vjeruje da si me ti poslao« (Ivan 17:20-21 [kurziv dodan]).

To je jedna od najtočnijih definicija naših božanskih poziva koju imamo zapisanu. Koja svrha! Koja odgovornost! Te riječi trebale bi biti naša vjezda vodilja. No da li ih doista razumijemo?

One su srce i srž naše religije. Nitko ne može biti spašen bez te temeljne vjere. Kao službenici Crkve sve što kažemo i činimo mora odražavati tu veliku istinu. On je Božji Sin. On je božanski. Bio je poslan u svijet prema nebeskom nalogu. Mi smo njegovi predstavnici, svjedoci i on računa na nas da radimo kako bi svijet vjerovao da ga je Bog poslao, a zatim da možda mnogi mogu živjeti njegovu evanđelje i biti spašeni.

Budite primjer

Kao što je Pavao rekao Timoteju, moramo biti uzorom vjernicima, »u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći« (1. Timoteju 4:12).

Koliko pažnje pridajemo četvrtom odsjeku Nauka i saveza?

»A vjera, ufanje, ljubav i dobrohotnost, uz oku uprto jedino na slavu Božju, za to... djelo osposobljuju [osobu].

Sjeti se vjere, kreposti, spoznaje, umjerenosti, strpljivosti, bratske dobrote, pobožnosti, dobrotornosti, poniznosti, marljivosti...

Njive se već bjelasaju za žetvu; a gle, onaj tko srpom zahvaća *svom snagom*, sabire sebi u žitnicu da ne propadne, već da donese spas duši svojoj« (NiS 4:5-6, 4 [kurziv dodan]).

Naši su domovi kameni temeljci u kraljevstvu Božjem. Budući da smo njegovi sluge, kakav imamo život kod kuće? Obiluje li ljubav tamo? Postavljamo li Kristov primjer našim obiteljima da i oni, također, kroz nas mogu vjerovati u njega?

Jesmo li čisti i kreposni u našim intimnim navikama? Dopuštamo li da grijeh ili prljavština, čak i tajno, podižu prepreke protiv Duha Božjega, i tako lišavaju naše živote svetosti? Ili jesmo li spremni podupirati krepost do te mjere da je cijenimo više od našeg života?

Jesmo li slobodni od licemjerstva? Imamo li drugačije raspoloženje kad smo u Crkvi, pokazujući se pred svojim pobožnim bližnjima nego što ga imamo u našim svakodnevnim poslovnim aktivnostima?

Može li itko uzeti nepoštenu dozvolu iz onoga što kažemo ili činimo kako bi opravdao svoje općine? Ili uzdijemo li se iznad sve takve svjetovnosti i nadahnjujemo li druge da čine veće stvari?

Kao vođe, jesmo li uvijek primjeri vjernicima? Ili stvaramo li sumnje u umovima drugih ljudi lažnim stavovima koje pokazujemo?

Jesmo li dobri i obzirni prema drugima? Jesmo li poštteni? Da li naša djela na bilo koji način pobijaju naše obličje sluge Božjeg?

Opraštamo li? Jesmo li pravedni? Prisjećamo li se da ćemo primiti oprost samo ako mi oprostimo drugima?

Practiciramo li zlatno pravilo i činimo li drugima kako bismo htjeli da se čini nama? Sve se to uklapa u obličje pravog Božjeg sluga.

Mi smo pastiri stada Božjeg. To stado mora svakako uključiti naše obitelji kao i druge članove Crkve.

Kada smo mi poput Krista, podučit ćemo i njih da budu poput njega. Kad smo mi odani, i njih ćemo podučiti odanosti. Kada smo sami spremni slijediti program, podučit ćemo i njih da slijede upute.

Podučit ćemo ih vrijednosti nadahnuća od Duha, razumijevajući da bez toga mi ne možemo biti u skladu s Bogom. Ako mi nismo u skladu, ostavljani smo svojim oskudnim izvorima, a od kolike su oni vrijednosti?

Budite ujedinjeni

Jedna od najsnažnijih osobina Gospodina Isusa Krista tijekom njegovog zemaljskog službeništva bila je njegovo jedinstvo s Bogom. On je uvelike želio da i njegovi učenici također dođu u taj krug jedinstva. To je bilo presudno za njihovu misiju. Prije svoje pasije molio se da njegovi učenici mogu biti jedno, kao što su on i njegov Otac jedno (vidi Ivan 17:20-21). A kroz Josepha Smitha je rekao: »Ne budete li jedno, niste moji« (NiS 38:27).

To je postalo temeljno mjerilo za njegove učenike posvuda. To je temelj za sve naše uspjehe. Bez toga, mi se predajemo protivniku.

Krist je Knez Mironosni. Mi također moramo biti glasnici mira. Sukob nas može uništiti ako mu dopustimo da nastane. Može ozbiljno nauditi

Crkvi. Uništio je drevnu Crkvu, a mogao bi uništiti i nas. Sjećamo li se što je Gospodin rekao o prijeporu?

»I nek ne bude među vama prepiranja kako je dosele bilo...«

Gle, moj nauk nije u tome da srdžbom podjaruje srca ljudi jedne protiv drugih; nego, moj je nauk da takvo što ima prestati.« (3. Nefi 11:28, 30).

Sjećamo li se što je spriječilo uspostavu grada Siona u dane proroka Josepha Smitha? Joseph je tražio Gospodina u gorljivoj molitvi zbog istjerivanja našeg naroda iz okruga Jackson. U svom odgovoru Gospodin je rekao za svece:

»Evo, kažem vam, bijaše rječkanja, i sukoba, i zavisti, i svađa, i požudnih i pohlepnih želja među njima. Time oni, dakle, okaljaše baštine svoje.«

Bijahu oni spori poslušati glas Gospoda, Boga svojega. Stoga je Gospod, Bog njihov, spor uslišati molitve njihove, odgovoriti im u dan nevolje njihove.

U dan svoga mira olako gledahu na savjet moj, no, u dan nevolje svoje iz nužde tragaju za mnom« (NiS 101:6-8). Ima li veće teze o poslušnosti?

Budite poslušni

Gospodin je naveo važnu usporedbu kroz proroka Josepha Smitha potičući svece na veću odanost, ponovno pokazujući kako očekuje od nas da slijedimo njegove božanske upute. Rekao je:

»Neki plemić imao je komad poizbor zemljišta. I reče on slugama svojim: Pođite u vinograd moj, i to na taj komad poizbor zemljišta, i zasadite dvanaest maslina.«

I postavite stražare unaokolo, i sazidajte kulu da se mogne nadgledati okolno zemljište, da stražar bude na kuli, da se masline moje ne polome kad neprijatelj dođe da oplijeni i da pobere plod vinograda mojega.

I sluga plemićevi pođoše i učiniše kako im zapovjedi gospodar njihov te posade masline, i podignu ogradu unaokolo, i postaviše stražare, i stadoše graditi kulu.

A dok još oni polagahu temelj njezin, počеше oni među sobom govoriti: Koja korist gospodaru mojemu od ove kule?

I dugo se svjetovahu međusobno govoreći: Koja korist gospodaru mojemu od ove kule kad je, eto, vrijeme mira?

Zar se taj novac ne mogaše dati mjenjačima? Nema, naime, za to nikakve potrebe.

I dok se tako uzajamno prepirahu, veoma se zalijeniše, i ne slušahu zapovijedi gospodara svojega.

A neprijatelj njihov dođe noću i razvali ogradu. A sluge plemićevi ustadoše i silno se uplašiše i objegoše. A neprijatelj razvali sve što učiniše i položi masline.

No, gle, plemić, gospodar vinograda, pozva sluge svoje i upita ih: Kako, što je uzrok tom velikom zlu?

Zar ne moraste učiniti onako kako vam zapovjedih, i – pošto vinograd zasadiste i podigoste ogradu unaokolo, i postaviste stražu kraj zidova njegovih – što ne sagradiste kulu i stražara ne postaviste na kulu, i ne čuvaste vinograd moj, i zašto zaspaste, pa neprijatelj na vas navali?» (NiS 101:44-53).

Obratite pažnju na sumnje koje su naveli sluge u vinogradu. Koja korist gospodaru mojemu od ove kule? Koja korist? Koja korist?

Nastaju li takve sumnje u nekome od nas? Da li netko od nas kaže, koja korist Crkvi od ovoga ili onoga? Koja korist? Koja korist?

Koliko li je važno da imamo stav potpunog slaganja s našim uputama i da ih ispunimo do u detalje!

Gospodin nam također govori: »Nek, dakle, svatko upozna dužnost svoju, i nek djeluje u službi na koju je postavljen sa svom pomnjom« (NiS 107:99). Moramo znati naš posao, i raditi na tome sa svim razumom svog uma, i sa svom snagom svog tijela.

Budite odani

Što je onda obličje crkvenog vođe? Mora biti isto kao i svakog drugog odanog službenika Kristovog.

Može li biti drugačije od vrhovnog autoriteta? Može li biti drugačije od dobrog područnog predstavnika, dobrog predsjednika okola, dobrog biskupa, dobrog predsjednika misije ili dobrog predsjednika zbora starješina?

Nismo li svi odabrani sluge? Nismo li svi pod istim savezom svećeništva? Ima li itko posebne povlastice? Gleda li Bog tko je tko?

Jesmo li na bilo koji način ambiciozni po pitanju mjesta, položaja ili isticanja u Crkvi? Je li takav stav kristolik? Ne manjka li tome poniznosti?

Majka sinova Zebedejevih došla je Gospodinu tražeći mjesto za Ivana i Jakova iznad onoga kojeg su uživala druga braća. Gospodin ju je ukorio zbog takvih neopravdanih ambicija. »Kad to čuše ostala desetorica, razljutiše se na dvojicu braće« (Matej 20:24).

Spasitelj je zatim razjasnio da ne bi trebalo biti nejednakosti među njima, i dodao: »Neka ne bude tako među vama! Naprotiv, tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužnik!

A tko želi biti prvi među vama, neka bude vaš sluga« (Matej 20:26-27).

U svakom slučaju, odanost dužnosti je moto.

Budite oni koji rađaju rod

Sljedeće, Gospodin očekuje od nas da rađamo rod. On nam zapovijeda da donesemo puno ploda. To je prikazao s usporedbom koja se nalazi u petnaestom poglavlju Ivanove knjige. Tamo Gospodin govori svojim slugama kako da upravljaju djelom. Tamo je opisao obličje pravog sluge Božjeg.

To poglavlje započinje s usporedbom o vinogradu Gospodnjem. Rekao je da je Otac vinogradar, ili vlasnik, i on uspoređuje sebe s trsom u vinogradu. On kaže da smo mi, njegovi radnici, poput mladica, i da trebamo uroditi mnogim plodom u vinogradu Gospodnjem:

»Ja sam pravi trs, i moj je Otac vinogradar.

On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa roda, a pročišćava svaku koja rađa rod, da rodi više roda.«

Zatim crta sliku koja bi trebala biti poznata svima nama. On govori o obrezivanju trsa kako bi više rađao. U svom vinogradu on obrezuje nas – pročišćava nas – posvećuje nas kako bismo rodili više njegove vrste ploda.

Zatim govori o mladicama koje ne rađaju uopće jer su se odvojile od glavnog trsa. A zašto ne rađaju pod tim okolnostima? Zato što je hranjivi biljni sok, tekućina koja daje život, odsječena ako

je mladica udaljena od trsa. Ta činjenica uvjerila je Gospodina da kaže svojim slugama: »Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.«

A zatim dodaje: »Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.«

U tome je velika lekcija. Dok smo god blizu Gospodinu i hrani nas njegov Duh, mi rađamo mnogo roda. No osim ako ne *ostanemo* u Gospodinu i primimo njegovu snagu, ne možemo roditi više nego grana koja je odsječena sa stabla. Stoga je rekao: »Bez mene ne možete ništa učiniti.«

Kako bi dao dodatnu važnost toj temi, Gospodin kaže: »Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.«

No još je jedna lekcija u tim stihovima koja bi nas treba zabrinuti. U stihu 16 on govori:

Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas.« Za koju svrhu? »Da idete i rodite rod.«

No ima još. Ne samo da nas je on odabrao, ne samo da nas je zaređio za svrhu da rađamo rod, već smo pozvani i zaređeni raditi kako bi naš *rod ostao*.

Obratite pažnju na njegove riječi: »Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da idete i rodite rod *i da vaš rod ostane*« [kurziv dodan].

Što to znači? Jednostavno da moramo planirati, moliti se i raditi prema cilju da više neće biti onih koji otpadnu zbog našeg zanemarivanja, da nitko ne izgubi svoje svjedočanstvo, da nitko ne padne u neaktivnost. *Naš rod mora ostati*.

Zatim se obličje svakog sluge Božjeg vraća na pitanje *stava*. Kako čovjek misli u svom srcu, tako će i činiti.

Ova je Crkva kraljevstvo Božje. Svijet je njegovo polje, ili njegov vinograd. Mi smo njegovi odabrani radnici. Uspjeh može biti naš samo ako smo blizu trsa. A ako jesmo, on nam daje zlatno obećanje koje je najpoželjnije:

»Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam...«

Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi.

Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna« (Ivan 15:1-2, 4-5, 7-8, 10-11, 16).

POMOĆ PRI UČENJU

- Prema starješini Petersenu, što je ključ za vodstvo u Crkvi?
- Zašto se moramo obratiti kako bismo bili dobri primjeri drugima?
- Kakav je odnos između primjera vođe i jedinstva grupe?
- Što nas Nauk i savezi 4 podučavaju o vodstvu?
- Koje načelo vodstva Spasitelj pokazuje svojim »jedinstvom s Bogom«? Kako mi možemo primijeniti to načelo u našem vodstvu?
- Što mislite koji odlomak u govoru starješine Petersena najbolje objašnjava načelo vodstva o produktivnosti? Objasnite svoju odluku.

VODSTVO I VIJEĆA

»I Bogovi se uzajamno savjetovahu i rekoše: Sidimo i načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična« (Abraham 4:26).

NAČELO VODSTVA

Vođe mogu biti učinkovitiji kad koriste vijeća u procesu vodstva.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Nebeski Otac predsjedava »velikim predsjedavajućim vijećem svemira«.
2. Crkvom upravljaju vijeća.
3. Obiteljska vijeća su osnovna vijeća Crkve.
4. Određena načela omogućavaju vođama da održavaju učinkovita vijeća.

1. KONCEPT: NEBESKI OTAC PREDSJEDAVALI »VELIKIM PREDSJEDAVAJUĆIM VIJEĆEM SVEMIRA«.

KOMENTAR

Nebeski Otac koristio je vijeća pri planiranju i stvaranju ovoga i drugih svjetova. Starješina Joseph Fielding Smith, koji je tada bio član Zbora dvanaestorice, napisao je da Bog Otac, Isus Krist i Duh Sveti »sačinjavaju jedno božanstvo ili vrhovno vijeće« (*Answers to Gospel Questions*, usp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 svezaka [1957-1966], 1:2). Starješina L. Tom Perry iz Dvanaestorice nazvao je Božanstvo »velikim predsjedavajućim vijećem svemira« (Conference Report, travanj 1998, 28; ili *Ensign*, svibanj 1998, 23).

Sveta pisma kažu da se »Vijeće Boga vječnoga nad svim drugim bozima« sastalo »prije nego svijeta bijaše« i napravilo planove koji se odnose na upravljanje svemirom (vidi NiS 121:31-32). Starješina Joseph Fielding Smith je napisao: »Na velikom vijeću održanom na nebu, Isus Krist je dobrovoljno prihvatio poslanje Otkupitelja... Adam je također bio odabran na tom istom vijeću da ispuni svoj dio kao praotac ljudske rase« (*Answers to Gospel Questions*, 1:182).

Prorok Joseph Smith je podučio: »Svaki čovjek koji ima poziv posluživati stanovnicima svijeta zaređen je za tu svrhu na velikom vijeću na nebu

prije nastanka ovog svijeta« (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, od. Joseph Fielding Smith [1976], 365).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Neka polaznici ukratko pročitaju Abraham 4-5 istražujući tko je planirao i stvorio zemlju. Pozovite ih da ispričaju što su otkrili (obratite pažnju na riječi poput *nas, mi, oni, naš i bogovi*).

Osim stvaranja zemlje, što je još vijeće bogova učinilo? (Vidi komentar.)

Pomozite polaznicima razumjeti da je Nebeski Otac postavio primjer vođama koristeći vijeće u planiranju i stvaranju ovog i drugih svjetova.

2. KONCEPT: CRKVOM UPRAVLJAJU VIJEĆA.

KOMENTAR

Gospodin upravlja svojim zemaljskim kraljevstvom kroz vijeća. Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola istaknuo je da, nakon što je evanđelje bilo obnovljeno, »Crkva je bila organizirana u zborove i vijeća, s različitim predsjedništvima osnovanim kako bi 'posluživa[li] u onomu što je duhovno' (NiS 107:8)« (*Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* [1997], 39).

Ta vijeća »koordiniraju i planiraju aktivnosti,

prikupljaju informacije, planiraju buduće programe ili događanja, te donose odluke i rješavaju probleme« (Daniel H. Ludlow, izd., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 sv. [1992], 3:1141; *Counseling with Our Councils*, 5). Svrha tih vijeća je pomoći »Božjoj djeci da uživaju puninu blagoslova evanđelja« (*Counseling with Our Councils*, 10). Starješina Ballard je objasnio:

»Kroz godine, oblici i formati Crkvene uprave i administracije prilagođeni su kako bi udovoljili promjenjivim potrebama i vremenima. No uvijek su okarakterizirani oslanjanjem na vijeća za stalnu solidarnost i snagu...«

Predsjedavajuće vijeće Crkve Isusa Krista sveta ca posljednjih dana danas je Prvo predsjedništvo. Sastoji se od predsjednika Crkve i njegovih dvojice savjetnika...

»Sljedeći crkveni autoritet do Prvog predsjedništva je Zbor dvanaestorice apostola« (*Counseling with Our Councils*, 43-45).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pokažite slike Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola. Objasnite da ta vijeća, uz pomoć Sedamdesetorice, vode Crkvu. Razgovarajte o tome što ta vijeća čine kako bi vodila Crkvu i dovela nas Kristu.

Razgovarajte o nekim vijećima koja djeluju u okolima i odjelima.

3. KONCEPT: OBITELJSKA VIJEĆA SU OSNOVNA VIJEĆA CRKVE.

KOMENTAR

Obiteljsko vijeće se održava kad se roditelji i djeca sastanu kako bi razmotrili važna obiteljska pitanja. Starješina M. Russell Ballard je napisao: »Temeljno vijeće Crkve je obiteljsko vijeće« (*Counseling with Our Councils*, 154). Obiteljsko vijeće služi istoj svrsi kao i druga crkvena vijeća (vidi komentar za 2. koncept).

Starješina Ballard pisao je o »potencijalnoj moći obiteljskog vijeća u jačanju obiteljskih veza, izgradnji obiteljskog jedinstva i stvaranju predivnih uspomena.

Starješina L. Tom Perry iz Zbora dvanaestorice apostola objasnio je da... u obiteljskim vijećima... majke i očevi mogu podučavati djecu na temu

»hramske pripreme, pripreme za misiju, vođenja doma, obiteljskih financija, razvoja karijere, obrazovanja, uključenosti u zajednicu, kulturnog unapređenja, stjecanja i brige za nekretnine i osobno vlasništvo, kalendara obiteljskog planiranja, korištenja slobodnog vremena i radnih zaduženja« ('For Whatsoever a Man Soweth, That Shall He Also Reap', 9)...

» [Obiteljsko vijeće] može pomoći uvesti red u dom, pružiti okruženje za utjehu povrijeđenih osjećaja, dati roditeljima važno oruđe s kojim se mogu boriti protiv vanjskih utjecaja i stvoriti priliku za podučavanje mudrih evanđeoskih istina« (*Counseling with Our Councils*, 148-149).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Razgovarajte o tome zašto su obiteljska vijeća osnovna vijeća Crkve. Razgovarajte o tome što obiteljska vijeća čine (vidi komentar).

Pozovite polaznike da iznesu iskustva koja su stekli sudjelujući u obiteljskom vijeću pri donošenju važne odluke ili ostvarivanju važnog zadatka.

Objasnite da Nebeski Otac postavlja primjer vodstva koristeći vijeća. Crkvom na svakoj razini upravljaju vijeća. Članovi obitelji također se mogu pridružiti vijeću pri ostvarivanju obiteljskih ciljeva.

4. KONCEPT: ODREĐENA NAČELA OMOGUĆAVAJU VOĐAMA DA IMAJU UČINKOVITA VIJEĆA.

KOMENTAR

Starješina M. Russell Ballard je rekao: »Kad djelujemo ujedinjeno, stvaramo duhovnu sinergiju, koja je povećana učinkovitost ili postignuće kao rezultat zajedničke aktivnosti ili suradnje, čiji je rezultat veći od zbroja pojedinačnih dijelova« (Conference Report, listopad 1993, 103; ili *Ensign*, studeni 1993, 77). Ranije je starješina Ballard rekao da obiteljski i crkveni vođe trebaju »upregnuti i kanalizirati duhovnu moć kroz vijeća« (Conference Report, travanj 1994, 32; ili *Ensign*, svibanj 1994, 25).

Starješina Ballard je podučio: »Kako članovi sudjeluju u vijećima, uče o većim organizacijskim pitanjima. Oni vide vodstvo na djelu, uče planirati, analizirati probleme, donositi odluke i koordinirati između različitih programa i organizacija. Sudjelovanje u vijećima pomaže pripremiti

članove za buduće voditeljske odgovornosti.' (»Priesthood Councils«, Ludlow, *Encyclopedia of Mormonism*, 3:1141-1142)...

Kad više ljudi osjeća da je problem njihov, više je ljudi spremno postati dio rješenja...

Jedna od najvećih snaga sustava vijeća je fleksibilnost koju on pruža u razvoju i implementaciji lokalnih rješenja za lokalne probleme« (*Counseling with Our Councils*, 6, 15).

Starješina Ballard je predložio nekoliko načela koja su važna za vođenje pomoću vijeća:

- Vođe trebaju donijeti osjećaj vizije ili svrhe u vijeće.
- Vijeća trebaju omogućiti vrijeme za raspravu o različitim gledištima.
- Vođe trebaju poštovati slobodu izbora članova vijeća.
- Vođe trebaju dati jasne i precizne upute.
- Vođe trebaju delegirati.
- Vođe trebaju postaviti primjer za članove u svojim vijećima.
- Vođe trebaju služiti s ljubavlju.

(Vidi *Counseling with Our Councils*, 23-36.)

Starješina Ballard također je dao prijedloge kako vijeće može raditi na rješavanju problema:

- »Problem je jasno opisan i sročan, no vijeću nije dozvoljeno zadržavati se na negativnostima.«
- »Vođa vijeća kontrolira tijek rasprave bez dominiranja njome. On postavlja pitanja i traži mišljenje, a zatim sluša.«
- »Članovi vijeća govore iz svoje vlastite perspektive kao pojedinci, a ne samo kao predstavnici svojih pripadajućih organizacija.«
- Članovi vijeća prvo »identificiraju željeni rezultat, a zatim određuju kako će ga ostvariti.«
- »U svojim raspravama vijeće se nikada ne udaljava od poslanja Crkve: dovoditi duše ka Kristu kroz propovijedanje evanđelja, usavršavanje svetaca i otkupljenje mrtvih.«
- »Članovi vijeća nikada ne smiju zaboraviti važnost njihovog individualnog utjecaja i primjera.«

- »Povratna informacija traži se od svakoga, no konačne odluke prepuštaju se vođi vijeća, koji se više oslanja na nadahnuće nego na vlastito mišljenje u vođenju odluka vijeća.«

(*Counseling with Our Councils*, 165, 168.)

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte polaznike što je sinergija. (*Sinergija* je veći ukupni učinak od zbroja pojedinih dijelova.) Neka polaznik pročita izjavu starješine M. Russella Ballarda o duhovnoj sinergiji (vidi komentar). Razgovarajte o tome zašto je ovo načelo istinito za vijeća i navedite primjere na ploči.

Razgovarajte o načelima kojih bi vođe trebali biti svjesni dok rade s vijećima (vidi komentar). Osmislite zamišljenu situaciju za vodstvo i razgovarajte o tome kako bi se ta načela mogla primijeniti.

Pregledajte prijedloge starješine M. Russella Ballarda za vijeća i potaknite polaznike da ih primijene u svojim vijećima.

IZVORI ZA UČITELJA

starješina M. Russell Ballard
iz Zbora dvanaestorice
apostola

»Strength in Counsel«,
Conference Report, listopad
1993, 102-106; ili Ensign,
studeni 1993, 76-78

Vijeća u Gospodnjoj Crkvi

Bog je sazvaio veliko vijeće u predsmrtničkom svijetu kako bi predstavio svoj veličanstveni naum za našu vječnu dobrobit. Gospodnja Crkva organizirana je s vijećima na svim razinama, počevši s vijećem Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola te se proširuje na vijeća okola, odjela, zborova, pomoćnih organizacija i obitelji.

Predsjednik Stephen L. Richards je rekao:

»Genij naše crkvene uprave je upravljanje kroz vijeća... Imam dovoljno iskustva da znam vrijednost vijeća. Ne prođe dan a da ne vidim... Božju mudrost u stvaranju vijeća... da upravljaju njegovim kraljevstvom...

Bez oklijevanja vam mogu dati jamstvo, ako ćete se savjetovati u vijeću kao što se od vas očekuje, da će vam Bog dati rješenja za probleme koji su pred vama» (Conference Report, listopad 1953, str. 86).

Kako bi vijeća trebala djelovati

Kao član Dvanaestorice služim u nekoliko vrhovnih crkvenih vijeća i odbora. Redovito se sastajem s vođama pomoćnih organizacija. Zajedno se savjetujemo, istražujemo Sveta pisma i molimo se za vodstvo dok nastojimo naučiti kako pomoćne organizacije mogu učinkovitije blagosloviti i osnažiti članove Crkve.

Na mnogo načina vrhovna crkvena vijeća funkcioniraju isto kao i vijeća okola i odjela. Sva vijeća u Crkvi trebaju poticati slobodnu i otvorenu raspravu savjetujući se jedni s drugima i težeći jasnoj, preciznoj komunikaciji. Vijeća trebaju raspravljati o ciljevima i problemima sa zajedničkim razumijevanjem kao konačnim ciljem. Vijeća okola i odjela su idealno okruženje u kojem vođe svih organizacija mogu međusobno razgovarati i jačati jedni druge. Primarni fokus sastanaka vijeća okola i odjela treba biti koordiniranje aktivnosti i upravljanje, a ne slaganje rasporeda. Na tim sastancima svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija trebaju zajedno pregledati svoje odgovornosti i pronaći načine kako će crkveni programi pomoći članovima živjeti evanđelje u domu. Danas pojedinci i obitelji trebaju mudru i nadahnuti pomoć od Crkve kako bi se borili s opaćinama svijeta.

Tražite savjet sestara na sastancima vijeća

Na nedavnim sastancima vijeća s predsjednicima ženskih pomoćnih organizacija, sestre su mi rekle da je svega nekoliko žena u Crkvi izrazilo nekakav interes prema želji da obnašaju svećeništvo. No one žele da se njihov glas čuje i cijeni te žele dati značajan doprinos okolu ili odjelu i njihovim članovima koji će služiti Gospodinu i pomoći ostvariti poslanje Crkve.

Na primjer, nedavno smo razgovarali o dostojnosti mladih za služenje misije. Predsjednica Elaine Jack je rekla: »Znate, starješino Ballard, sestre u Crkvi mogu imati dobre prijedloge o tome kako bolje pripremiti mlade za misiju, kad bi ih se samo pitalo. Naposljetku, mi *jesmo* njihove majke!« Prijedlozi sestara mogu jednako pomoći

po pitanju posjeta hramu i brojnih drugih pitanja s kojima se svećenički vođe teško nose.

Braćo, molim vas da nastojite tražiti bitne informacije od sestara na vašim sastancima vijeća. Potaknite sve članove vijeća da iznesu svoje prijedloge i ideje o tome kako okol ili odjel može biti učinkovitiji u naviještanju evanđelja, usavršavanju svetaca i otkupljenju mrtvih.

Svi članovi vijeća trebaju sudjelovati

Idealno, svi članovi bilo kojeg crkvenog ili obiteljskog vijeća trebaju iznositi svoje probleme i predlagati rješenja prema evanđeoskim načelima. Vjerujem da bi Crkva i naše obitelji bili osnaženi kad bi predsjednici okola i biskupi koristili sastanke svojih vijeća za pronalaženje odgovora na pitanja kako poboljšati sakramentalne sastanke, kako poboljšati pobožnost, kako se usredotočiti na djecu, kako osnažiti mlade, kako pomoći samcima, uključujući samohrane roditelje, kako podučavati i pružati prijateljstvo istraživačima i novim članovima, kako unaprijediti podučavanje evanđelja i mnoga slična pitanja.

Tijekom druge polovine ove godine održavali smo posebne sastanke obuke u sklopu svakog sabora okola kako bismo raspravljali o moralnosti naše mladeži. Sudionici su bili članovi vijeća okola i odjela. Svako pitanje koje mi je bilo upućeno moglo se najprikladnije raspraviti na sastancima vijeća odjela. Ipak, oni koji postavljaju pitanja rijetko osjećaju da imaju priliku postaviti svoja pitanja na sastancima vijeća odjela, izraziti svoje brige i ponuditi svoje prijedloge.

Stvorite duhovnu sinergiju u vijećima

U ovim opasnim vremenima trebamo suradnju muških i ženskih službenika u Crkvi jer je potreban apsolutni oprez svih kojima je povjereno da pomognu čuvati kraljevstvo. Svatko od nas ima pojedinačne odgovornosti, no jednako je važna odgovornost koju dijelimo s drugima da se ujedinjeno okupimo na vijeću kako bismo riješili probleme i blagoslovili sve članove naše Crkve. Kad djelujemo ujedinjeno, stvaramo duhovnu sinergiju, a to je povećana učinkovitost ili postignuće kao rezultat zajedničke aktivnosti ili suradnje, čiji je učinak veći od zbroja pojedinačnih dijelova.

Drevni moralist Ezop običavao je pokazivati snagu sinergije držeći štap i tražeći dobrovoljca među svojim slušateljima koji smatra da ga može slomiti. Naravno, dobrovoljac je mogao vrlo laganost slomiti jedan štap. Zatim bi Ezop spajao sve više štapova dok ih dobrovoljac nije mogao slomiti. Pouka Ezopovog prikaza bila je jednostavna: zajedno stvaramo sinergiju, koja nas čini snažnijima nego kada smo sami.

Nitko ne bi trebao biti sam

Bog nikada nije namjeravao da njegova djeca budu sama. Djeca imaju roditelje, a roditelji imaju Crkvu, sa Svetim pismima, živim prorocima i apostolima i Duhom Svetim da im pomognu razumjeti ispravna načela i postupati prema tim načelima u ispunjavanju roditeljskih odgovornosti.

Apostol Pavao je podučavao da je Spasitelj organizirao Crkvu, s apostolima, prorocima i drugim službenicima i učiteljima »da pripravi svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela, dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri« (Efežanima 4:12-13).

Pavao je usporedio članove Crkve i njihove različite odgovornosti s tijelom:

»Jer tijelo se ne sastoji od jednoga uda, već od mnogih...

Ali je Bog udove, i to svaki pojedini od njih, razmjestio na tijelu kako je htio...

Udovi su mnogi, a tijelo je jedno.

Ne može oko reći ruci: 'Ne trebaš mi', ili opet glava nogama: 'Ne trebate mi'...

Ako pati jedan ud, s njime pate svi udovi. Ako se jednome udu iskazuje čast, s njim se raduju svi udovi« (1. Korinćanima 12:14, 18, 20-21, 26).

Sveta pisma jasno navode da iako naši pripadajući pozivi mogu biti drugačiji i mogu se mijenjati s vremena na vrijeme, svi su pozivi važni za djelovanje Crkve. Trebamo svećeničke zborove koji će se afirmirati i ispunjavati svoje božanski dodijeljeno upravnništvo, kao što trebamo Potporno društvo, Malu školu, Djevojke, Nedjeljnu školu i odbore za aktivnosti da obavljaju svoje važne funkcije. I trebamo da službenici i članovi svih tih nadahnutih organizacija surađuju, pomažući jedni drugima prema potrebi za dobrobit pojedinaca i obitelji.

Prijedlozi za učinkovitija vijeća

Ovo nije djelo muškarca ili žene. Ovo je *sve* Božje djelo, koje je usredotočeno na pomirenje našega Gospodina Isusa Krista. Imam neke određene prijedloge za koje vjerujem da nam mogu pomoći, ako se slijede, da budemo učinkovitiji u našim obiteljima i crkvenim pozivima.

Prvo, usredotočite se na osnove. Zasižno su nas podučavali o tim osnovama tijekom ovog sabora. Oni koji podučavaju moraju se pobrinuti da nauk ostane čist i da se podučava. Podučavajte pomoću Duha, koristeći Sveta pisma i odobreni nastavni plan i program. *Nemojte* predstavljati ili zadržavati se na sumnjivim i upitnim temama. Proučavajte nauk s ovog sabora na kućnim obiteljskim večerima i u obiteljskim raspravama. On će osnažiti vaše domove. U svijetu koji je ispunjen grijehom, sukobima i kaosom, možemo pronaći mir i sigurnost u spoznaji i življenju objavljenih evanđeoskih istina.

Drugo, usredotočite se na ljude. Koordinacija i slaganje rasporeda imaju svoje vrijeme i mjesto, no previše sastanaka vijeća započinje i završava time. Umjesto recitiranja litanije organizacijskih planova i izvješća, većinu vremena na sastancima vijeća provedite razmatrajući potrebe pojedinih članova. Pri tome je povjerljivost presudna. Članovi vijeća trebaju držati sva pitanja o kojima se raspravlja na sastancima vijeća strogo povjerljivima.

Treće, potičite slobodno i otvoreno izražavanje. Takvo je izražavanje važno ako želimo ostvariti svrhu vijeća. Vođe i roditelji trebaju uspostaviti okruženje koje vodi ka otvorenosti, gdje je svaka osoba važna i gdje se svako mišljenje cijeni. Gospodin je pozvao: »Neka samo jedan govori a svi drugi slušaju što on kaže, pa kad svi svoje kažu, da svatko *svakoga* potakne « (NiS 88:122; kurziv dodan). Vođe trebaju osigurati prikladno vrijeme za sastanke vijeća i trebaju imati na umu da slušaju barem onoliko koliko govore.

Četvrto, sudjelovanje je povlastica. S tom povlasticom dolazi odgovornost – odgovornost da djelujemo unutar parametara organizacije, da budemo spremni, da dijelimo, da gorljivo zagovaramo poziciju za koju vjerujemo da je ispravna. No jednako je važna i odgovornost podržati konačnu odluku vođe vijeća čak iako se ne slažete u potpunosti.

Predsjednik David O. McKay je ispričao o sastanku vijeća Dvanaestorice apostola na kojem se raspravljalo o pitanju od ogromne važnosti. On i drugi apostoli imali su čvrsto mišljenje o određenom smjeru u kojem je trebalo ići i bili su spremni iznijeti svoje mišljenje na sastanku s Prvim predsjedništvom. Na njihovo iznenađenje, predsjednik Joseph F. Smith nije tražio njihovo mišljenje po tom pitanju kako je običavao. Umjesto toga, »ustao je i rekao: 'Ovo želi Gospod.'

Iako to nije bilo u potpunosti u skladu s onim što je odlučio«, zapisao je predsjednik McKay, »predsjednik Dvanaestorice... bio je prvi na nogama rekavši: 'Braćo, predlažem da to postane mišljenje i sud ovog vijeća.'

'Podržavam prijedlog', rekao je drugi i bilo je jednoglasno. Nije prošlo ni šest mjeseci prije nego što se mudrost tog vođe manifestirala« (*Gospel Ideals* [Salt Lake City: Improvement Era, 1953], str. 264).

Kad vođa vijeća donese odluku, članovi vijeća trebaju ga podržati cijelim svojim srcem.

Peto, vodite s ljubavlju. Isus je podučio da je prva i najveća zapovijed u zakonu »ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom... Druga je toj jednaka: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe'« (Matej 22:37, 39).

Svećenički vođe trebaju voditi s »uvjerenjem, velikodušnošću, plemenitošću i blagošću... ljubavlju nehinjenom... dobrotom i čistom spoznajom« (NiS 121:41-42). To su načela koja nas trebaju voditi u našim odnosima kao bližnji u Crkvi Isusa Krista.

Oni koji obnašaju svećeništvo nikad ne smiju zaboraviti da nemaju pravo vitlati svećeničkom vlašću kao palicom iznad glava drugih u obitelji ili u crkvenim pozivima. Gospodin je rekao Josephu Smithu da »kad pokušamo prikriti grijeh svoje, ili prepuštati se oholosti svojoj, ili ispraznu častohleplju ili nadzirati, ili gospodariti, ili prisilom se služiti nad dušama sinova ljudskih, gle, nebesa se povlače, Duh se Gospodnji žalosti, a

kad se on povuče, Amen je tad svećeništvu ili vlasti toga čovjeka« (NiS 121:37).

Drugim riječima, bilo koji čovjek koji svojata posebne nebeske moći za svoje vlastite sebične ciljeve i teži koristiti svećeništvo u bilo kojem stupnju nepravde u Crkvi ili u domu, jednostavno ne razumije narav svoje vlasti. Svećeništvo je za služenje, ne porobljavanje; suosjećanje, a ne prisilu; brigu, a ne kontrolu. Oni koji misle drugačije djeluju izvan parametara svećeničke vlasti.

Na svu sreću, većina naših očeva i svećeničkih službenika vode nas s ljubavlju, kao što to čini većina naših majki i vođa pomoćnih organizacija. Vodstvo utemeljeno na ljubavi donosi čudesnu moć. Ona je stvarna i generira trajne rezultate u životima djece našega Oca.

Ostvarite nadahnutu suglasnost i jedinstvo

Neka vas Bog blagoslovi, braćo i sestre, da pronađete nadahnutu suglasnost i jedinstvo dok se međusobno savjetujete u služenju jedni drugima. Jedino tako Crkva i naše obitelji počinju pristupati svom punom potencijalu da čine dobro među Božjom djecom na zemlji.

Ja znam da Bog živi i da Isus jest Krist. Znam da možemo bolje ostvariti njihovo djelo kroz jedinstvo i ljubav dok se sastajemo u vijećima jedni s drugima. Da budemo blagoslovljeni čineći to moja je ponizna molitva u ime Isusa Krista. Amen.

Starješina M. Russell Ballard
iz Zbora dvanaestorice
apostola

»*Counseling with Our Councils*«, *Conference Report*,
travanj 1994, 31-34; ili
Ensign, svibanj 1994, 24-26

Dobro podešen motor

Prije nego što sam bio pozvan kao vrhovni autoritet, bio sam u poslu s automobilima, kao i moj otac. Godinama sam učio cijeniti zvuk i performanse dobro podešenog motora. Meni to zvuči gotovo kao glazba, od nježnog predenja motora u praznom hodu do snažne rike mašine koja je u

punom gasu. Snaga koju taj zvuk predstavlja još je uzbudljivija. Ništa nije slično sjedenju za volanom dobrog automobila dok motor radi u punoj snazi s montiranim dijelovima koji rade u savršenoj harmoniji.

S druge strane, ništa ne frustrira više od motora automobila koji ne radi ispravno. Bez obzira koliko je lijepa boja ili udobna unutrašnjost, auto s motorom koji ne radi kako bi trebalo samo je čahura neostvarenog potencijala. Motor automobila radit će samo s dijelom cilindra, no nikada neće ići dovoljno daleko ili brzo, niti će vožnja biti udobna kao kad je ispravno podešen.

Jednocilindrični odjel

Nažalost, neki odjeli u Crkvi rade samo s nekoliko cilindra, uključujući neke koji pokušavaju raditi samo s jednim. Jednocilindrični odjel je odjel u kojem biskup rješava sve probleme, donosi sve odluke i slijedi sva zaduženja. Zatim, poput preopterećenog cilindra u motoru automobila, ubrzo pregori.

Naši biskupi nose teške odgovornosti koje su im dane. Oni i samo oni drže određene ključeve, i samo oni mogu ispuniti određene odgovornosti. No oni nisu pozvani biti sve, u svakom trenutku, svim ljudima. Pozvani su predsjedavati, voditi i pružati Božju ljubav njegovoj djeci. Naš Nebeski Otac ne očekuje od njih da učine sve sami.

Isto vrijedi i za naše predsjednike okola, predsjednike svećeničkih zborova i pomoćnih organizacija, kao i za majke i očeve. Svi imaju upravnštva koja zahtijevaju puno njihovog vremena, talenata i energije. No nitko nije ostavljen da to čini sam. Bog, najveći Organizator, nadahnuo je stvaranje sustava odbora i vijeća. Ako se razumije i ispravno koristi, ovaj će sustav smanjiti teret svih pojedinačnih vođa i proširiti doseg i utjecaj njihovog službeništva kroz zajedničku pomoć drugih.

Mudro koristite vijeća

Prije šest mjeseci stajao sam za ovom govornicom i govorio o važnosti sustava vijeća u Crkvi. Govorio sam o velikoj duhovnoj moći i nadahnutom vodstvu koje dolazi kroz ispravno vođenje vijeća obitelji, odjela i okola. Duh mi nastavlja svjedočiti koliko je važno učinkovito vođenje crkvenih vijeća za ostvarenje poslanja Crkve. Iz tog

sam razloga nestrpljivo želio vidjeti koliko dobro su shvaćene moje riječi iz listopada, naročito od strane naših vjernih i vrijednih biskupa.

Za vrijeme obuke koju sam provodio na raznim lokacijama od zadnjeg općeg sabora, usredotočio sam svoju pažnju na vijeće odjela. Kao dio obuke pozvao sam vijeće odjela na sudjelovanje. Biskupu sam dao teoretski problem o manje aktivnoj obitelji i zamolio ga da upotrijebi vijeće odjela da razvije plan za aktivaciju te obitelji.

Bez iznimke, biskup je preuzeo kontrolu nad situacijom i rekao: »Evo problema i evo što mislim da bismo trebali učiniti kako bismo ga riješili.« Zatim je podijelio zaduženja raznim članovima vijeća odjela. Pretpostavljam da je to bila dobra vježba za delegiranje, no nije se ni dotaknula korištenja iskustva i mudrosti članova vijeća kako bi se razgovaralo o problemu.

Naposlijetku sam zamolio biskupa da pokuša ponovno, samo da ovaj put traži ideje i preporuke od svojih članova vijeća prije dodjeljivanja zaduženja. Naročito sam ga potaknuo da pita sestre za njihove ideje. Kad je biskup otvorio sastanak za članove vijeća i zamolio ih da se zajedno savjetuju, učinak je bio poput otvaranja nebeske brane. Vrelo uvida i nadahnuća odjednom je počelo teći između članova vijeća dok su planirali pružanje prijateljstva manje aktivnoj obitelji.

Dok sam promatrao kako se isti scenarij odigrava preda mnom uvijek iznova tijekom proteklih šest mjeseci, odlučio sam da ne bi bilo neprimjereno još jednom govoriti o važnosti vijeća. Ne govorim kako bih kritizirao one koji nisu pažljivo slušali zadnji put, već zato što imamo žurnu potrebu u Crkvi za tim da vođe, naročito predsjednici okola i biskupi, upregnu i kanaliziraju duhovnu moć kroz vijeća. Problemi obitelji, odjela i okola mogu se riješiti ako tražimo rješenja na Gospodnji način.

Prema mom iskustvu životi su blagoslovljeni kad vođe mudro koriste odbore i vijeća. Oni pokreću djelo Gospodnje prema naprijed puno brže i dalje, poput dobrog automobila koji radi na vrhuncu učinkovitosti. Članovi odbora i vijeća su ujedinjeni. Zajedno mogu iskusiti puno ugodnije putovanje na autocesti crkvenog služenja.

Tri odbora i vijeća odjela

Za moje potrebe danas dopustite mi da opišem tri odbora i vijeća odjela koja uvijek trebaju slijediti unaprijed dogovoreni dnevni red.

Prvi je *izvršni svećenički odbor*. Sastoji se od biskupstva, vođe grupe velikih svećenika, predsjednika zbora starješina, vođe misije u odjelu, predsjednika Mladića, izvršnog tajnika odjela i zapisničara odjela. Taj se odbor sastaje svaki tjedan pod vodstvom biskupa kako bi se razmotrili svećenički programi odjela, uključujući hram i obiteljsku povijest, misionarski rad, humanitarni rad, kućno učiteljstvo i aktivaciju članova.

Drugi je *odbor za socijalnu pomoć*. Uključuje izvršni svećenički odbor i predsjedništvo Potpornog društva. Ovaj odbor sastaje se barem mjesečno, ponovno pod vodstvom biskupa, kako bi se razmotrile vremenite potrebe članova odjela. Jedino biskup može rasporediti sredstva za pomoć, no odbor pomaže u brizi za potrebite planirajući i koordinirajući korištenje resursa odjela, uključujući vrijeme, talente, vještine, materijale i suosjećajnu službu članova odjela. Na ovom i na drugim sastancima odbora i vijeća često se raspravlja o osjetljivim pitanjima, što zahtijeva strogu povjerljivost.

Treći je *vijeće odjela*. Ono uključuje izvršni svećenički odbor; predsjednike Potpornog društva, Nedjeljne škole, Djevojaka i Male škole; te predsjedatelja odbora za aktivnosti. Biskup može pozvati i druge da sudjeluju prema potrebi. Ovo vijeće sastaje se barem mjesečno za korelaciju planiranja svih programa i aktivnosti odjela i za reviziju napretka odjela prema ostvarenju poslanja Crkve. Vijeće odjela spaja raznoliku grupu vođa svećeništva i žena zajedno kako bi se usredotočili na širi opseg pitanja koja utječu na članove odjela i zajednicu. Vijeće razmatra prijedloge od kućnih učitelja i posjetiteljica...

Korištenje vijeća za pomoć pri zadržavanju obraćenika

Jedna od glavnih briga vrhovnih autoriteta je smanjenje zadržavanja nekih novih obraćenika i manje aktivnih članova Crkve u punom zajedništvu. Ako vijeća odjela funkcioniraju kako bi trebala, svaki će novi obraćenik imati prijatelje, kućne učitelje ili posjetiteljice, te će primiti

odgovarajući poziv u roku od nekoliko dana nakon krštenja. Manje aktivni članovi primit će pozive i oni će ih uvjeriti da su potrebni i da ih članovi odjela vole...

Postanite tim koji rješava probleme

Kad predsjednici okola i biskupi dopuste svećeničkim vođama i vođama pomoćnih organizacija koje je Gospodin pozvao da služe s njima da postanu dio tima koji pruža rješenja, počinju se događati predivne stvari. Njihovo sudjelovanje proširuje bazu iskustva i razumijevanja, vodeći ka boljim rješenjima. Vi, biskupi, dajete energiju svojim vođama u odjelu pružajući im priliku da ponude prijedloge i budu saslušani. Vi pripremate buduće vođe dopuštajući im da sudjeluju i uče. Vi možete skinuti većinu tereta sa svojih pleća kroz tu vrstu uključivanja. Ljudi koji osjećaju vlasništvo nad problemom spremniji su pomoći pronaći rješenje, uvelike povećavajući mogućnost uspjeha.

Kad se odgovarajuća vijeća organiziraju te braća i sestre imaju punu mogućnost doprinijeti, vođe odjela i okola mogu ići dalje od samog održavanja organizacija. Mogu usredotočiti svoje napore na pronalaženje načina kako učiniti svoj svijet boljim mjestom za život. Vijeća odjela zasigurno mogu razmotriti teme poput nasilja među bandama, sigurnosti djece, trošnih naselja ili akcija čišćenja u okolici. Biskupi bi mogli pitati vijeća odjela: »Kako možemo doprinijeti našoj zajednici?« Takvo široko razmišljanje i sudjelovanje u unapređenju zajednice su prave stvari koje sveci posljednjih dana trebaju činiti.

Kako se apostoli savjetuju

Proteklih osam i pol godina služio sam kao član vijeća dvanaestorice muškaraca. Dolazimo iz različitih okolnosti, i donosimo u vijeće Dvanaestorice apostola raznolik asortiman iskustava iz Crkve i iz svijeta. Na našim sastancima mi ne sjedimo bez veze i ne čekamo da nam predsjednik Howard W. Hunter kaže što da učinimo. Mi se otvoreno savjetujemo jedan s drugim i slušamo jedan drugoga s dubokim poštovanjem za sposobnosti i iskustva koje naša braća donose u vijeće. Razgovaramo o različitim pitanjima, od crkvene uprave do događaja u svijetu, i to činimo iskreno i otvoreno. Ponekad raspravljamo o pitanjima

tjednima prije donošenja odluke. Ne slažemo se uvijek tijekom naših rasprava. No kada se jednom donese odluka, uvijek smo ujedinjeni i odlučni.

Slušajte i obrazložite u vijećima

Ovo je čudesan dio crkvenih vijeća: slušanje drugih i slušanje Duha! Kad podržavamo jedan drugoga na crkvenim vijećima, počinjemo razumjeti kako Bog može uzeti obične muškarce i žene i učiniti ih iznimnim vođama. Najbolji vođe nisu oni koji se ubijaju od posla pokušavajući učiniti sve sami; najbolji su vođe oni koji slijede Božji naum i *savjetuju se sa svojim vijećima*.

»Hajde, dakle«, rekao je Gospodin u ranijoj rasporedbi kroz proroka Izaiju, »da se pravdamo« (Izaija 1:18). A u ovoj rasporedbi ponovio je taj poziv: »Dođimo... i raspravljajmo da biste razumjeli« (NiS 50:10).

Upamtimo da je obiteljsko vijeće osnovno vijeće Crkve. Očevi i majke trebaju marljivo primjenjivati načela o kojima sam govorio u svojim odnosima jedno s drugim i sa svojom djecom. Čineći to, naši domovi mogu postati nebo na zemlji.

Braćo i sestre, surađujmo kao nikada prije u našim odgovornostima da pronađemo načine kako učinkovitije koristiti čudesnu moć vijeća. Molim vas da razmotrite sve što sam rekao na tu temu prošlog listopada s onim što sam rekao danas. Svjedočim da možemo donijeti punu snagu Božjeg objavljenog nauma za evanđeosku upravu u našem službeništvu dok se međusobno savjetujemo. Neka nas Bog blagoslovi da budemo ujedinjeni dok jačamo Crkvu i naše članove, moja je molitva u ime Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Na koji su način Crkva i obitelj proširenje predsmrtničkog vijeća na nebu?
- Što bi trebao biti »primarni fokus sastanaka vijeća okola i odjela«?
- Što je »duhovna sinergija«?
- Koji su neki od problema na koje bi se vijeća okola i odjela mogla primjereno usredotočiti?
- Prema starješini Ballardu, što najbolji crkveni vođe čine sa svojim vijećima?

VAŽNOST DELEGIRANJA

»Onda, proberi između svega puka ljude sposobne, bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, te ih postavi za glavare puku: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

Neka sude narodu u svako doba. Sve veće slučajeve neka preda te iznose, a manjima neka sami rasuđuju. Olakšaj sebi breme: neka ga oni s tobom nose« (Izlazak 18:21-22).

NAČELO VODSTVA

Mudri vođe koriste načela delegiranja kako bi pomogli onima kojima služe ostvariti pravedne ciljeve i postati više poput Isusa Krista.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Mudri vođe delegiraju značajne zadatke i odgovornosti onima koje vode.

1. KONCEPT: MUDRI VOĐE DELEGIRAJU ZNAČAJNE ZADATKE I ODGOVORNOSTI ONIMA KOJE VODE.

KOMENTAR

Tijekom svog smrtnog službeništva Isus Krist je delegirao odgovornosti svojim učenicima i dao im ovlast. Na primjer, ovlastio je svoje apostole: »Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite grabavce, izgonite zle duhove« (vidi Matej 10:5-8).

Apostol Pavao je napisao: »On 'dade' jedne kao apostole, druge kao proroke, jedne kao evanđeliste, druge kao pastire i učitelje,

da pripravi svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela« (Efežanima 4:11-12).

Starješina Neal A. Maxwell, član Zbora dvanaestorice apostola, objasnio je da su nakon Kristova uskrsnuća, »Dvanaestorica... shvatili da nisu bili pozvani posluživati za stolovima, već širiti riječ Božju po zemlji. Stoga su oni mudro delegirali dobrotvorne zadatke drugima. Tako su potrebe udovica Helenistica – koje su bile stvarne potrebe – bile zadovoljene, bez žrtvovanja višeg poziva Dvanaestorice [vidi Djela 6:1-7]« (*We Will Prove Them Herewith* [1982], 110).

Prorok Joseph Smith je postavio primjer za načelo delegiranja. Starješina Spencer J. Condie, član Sedamdesetorice, je primijetio: »Velika snaga proroka bila je u njegovoj sposobnosti da delegira i razvije vještine vođenja kod onih koji su bili oko njega« (Conference Report, ožujak-travanj 1990, 35; ili *Ensign*, svibanj 1990, 28). Starješina Dallin H. Oaks iz Zbora dvanaestorice apostola rekao je: »Biskup treba biti vješt delegator, ili će biti slomljen pod teretom svojih odgovornosti ili frustriran promatrajući kako se toliko njih ne ispunjava« (Conference Report, travanj 1997, 29; ili *Ensign*, svibanj 1997, 22).

Crkveno i obiteljsko vodstvo može biti i izvor radosti i zahtjevno. Duh Sveti jača i obnavlja vođe, no mudri vođe delegiraju odgovornosti ljudima kojima služe, jer vođe ne mogu sve činiti sami, i zato što se ljudi više razvijaju kad sudjeluju.

Starješina James E. Faust, koji je tada bio član Zbora dvanaestorice, podučio je: »Jedno od prvih načela koje moramo imati na umu je da djelo Gospodnje napreduje kroz zaduženja. Vođe primaju i daju zaduženja. To je važan dio potrebnog načela delegiranja« (Conference Report, listopad 1980, 50; ili *Ensign*, studeni 1980, 34).

Starješina Neal A. Maxwell, koji je tada bio član predsjedništva Sedamdesetorice, naveo je sljedeće razloge zašto vođe ponekad ne uspiju delegirati:

»1. Radije bismo to učinili sami.

2. Mi zapravo nismo voljni koristiti naše vrijeme i talente kako bismo obučili druge tako da oni mogu pomoći.

3. Ne volimo tražiti pomoć od drugih, zaboravljajući da je primanje pomoći jednako toliko dio evanđelja kao i pružanje pomoći.

4. Volimo se osjećati zaposleno jer nam to daje lažni osjećaj plemenitosti.

5. Kažemo da smo zabrinuti zbog 'kontrolne kvalitete' ako se zadatak povjeri drugima, i ponekad postoji dobar razlog za zabrinutost; međutim, ponekad se zapravo ne brinemo hoće li zadatak biti obavljen loše, već predobro.«

Starješina Maxwell je savjetovao: »Osjećaj koji možemo ponekad imati da smo preplavljeni dužnošću... možemo barem djelomično izbjeći... Mogli bismo, ako bismo to češće odlučili, delegirati, i na taj način razviti druge, uključujući više našu djecu i naposljetku smanjujući nepotrebne terete sebi« (*Wherefore Ye Must Press Forward* [1977], 99-100).

Starješina Sterling W. Sill, koji je tada bio asistent Dvanaestorice, napisao je: »Vođa ne gubi svoju ovlast niti odgovornost kad je delegira... On mora nadzirati, obučavati, poticati i nadgledati one kojima je odgovornost dana... Delegiranje bez kontrole je neodgovorno« (*Leadership* [1958], 213).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Zamolite polaznike da definiraju riječ *delegirati*. (»Povjeriti nekome dio odgovornosti druge osobe.«) Razgovarajte o tome kako se ova definicija odnosi na vodstvo u Crkvi i u obitelji.

Pozovite polaznike da pronađu primjere delegiranja u Svetim pismima. Neka podijele primjere uspješnog delegiranja u obiteljskom ili crkvenom okruženju. Razgovarajte o tome zašto je delegiranje važan dio obiteljskog i crkvenog vodstva.

Podijelite polaznike u manje grupe. Pozovite svaku grupu da razgovara o prednostima i nedostacima delegiranja. Neka izvijeste o svojim otkrićima, a zatim razgovarajte o tome kao razred.

Pozovite polaznike da razmisle koliko je delegiranje važno za učinkovito vodstvo. Potaknite ih da primijete kako vođe u Crkvi i u obitelji delegiraju odgovornosti. Pozovite ih da razmisle koje odgovornosti vođe mogu i ne mogu delegirati i zašto.

Razgovarajte o nekim osobinama uspješnih delegatora. Na primjer, uspješni delegatori:

- daju ljudima jasna i određena zaduženja;
- specificiraju što se treba učiniti, a ne kako to treba učiniti;
- daju ljudima ovlast da ispune svoja zaduženja;
- ako je potrebno, obučavaju ljude vještinama potrebnim da budu uspješni;
- omogućavaju oruđa i resurse koje ljudi trebaju da budu uspješni;
- pružaju odgovarajući nadzor dok ljudi rade kako bi ispunili svoja zaduženja;
- daju iskreni poticaj i podršku ljudima kad dobro rade;
- dostupni su dati savjet i smjernice;
- pružaju priliku ljudima da izvijeste o svojim zaduženjima.

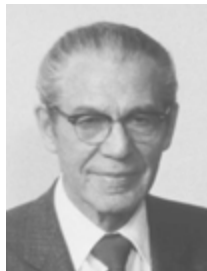
Razgovarajte o tome što vođe mogu učiniti kako bi osigurali da su delegirane odgovornosti ispunjene. Neka polaznici pročitaju Izlazak 18:13-27. Razgovarajte o pitanjima poput:

- Što je mučilo Jitra vezano uz Mojsijevo vodstvo?
- Kako je Mojsije odgovorio na Jitrovu zabrinutost?
- Što možemo naučiti o vodstvu iz ovog Mojsijevog iskustva?

Pročitajte sljedeću izjavu predsjednika Ezre Tafta Bensona, koji je tada bio predsjednik Zbora dvanaestorice apostola: »Ovo je Gospodinova organizacija kroz koju radimo. Mi radimo s dobrovoljcima – djecom našeg Oca koju on voli, bez

obzira na njihove greške i slabosti. Ne smije biti prisile ili zastrašivanja u našem delegiranju. Da bismo bili učinkoviti, moramo tražiti i primiti Duha ako želimo mudro delegirati» (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* [1974], 130).

IZVORI ZA UČITELJA

Predsjednik N. Eldon Tanner
prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu

»*The Message: Leading as the Savior Led*«, New Era, lipanj 1977, 4-7

Kako bi bio uspješan vođa ili učitelj (i koristit ću ove nazive naizmjenice) u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana, važno je da svatko shvati i razumije u potpunosti da je on duhovno Božje dijete, te da su oni koje on vodi također duhovna Božja djeca. Također je važno da oni koje on vodi znaju i razumiju da su *oni* duhovna Božja djeca, i da je ta spoznaja važna u njihovim životima. Oni moraju shvatiti da je Bogu stalo do njih, da želi da žive onako kako bi trebali i spreman je odgovoriti na njihove molitve i pomoći im kad je god to moguće ako budu slušali.

Netko je rekao da vodstvo podrazumijeva stanovitu odvažnost. Ono se, naposljetku, temelji na preuzimanju vodstva, tome da se bude prvi, stoji ispred svih, zajednice, bezlične publike tisuća ljudi ili nepovjerljivog pogleda samo jednog sumnjivca.

Svatko je vođa ili ima utjecaj na živote drugih iako to možda ne shvaća. Pitanje je: kakav će vođa biti? Kakav će utjecaj imati?

Svaki pojedinac mora donijeti vlastitu odluku kakav će biti. Trebao bi biti odlučan da bude onaj koji može reći poput Isusa: »Dođi i slijedi me... i činite kako ja učinih vama«, znajući da vodi na putu istine i pravednosti. To bi trebao biti cilj svakog vođe.

Da bismo vodili poput Isusa, suočavamo se s mnogim izazovima. Jedan od prvih koraka u suočavanju s tim izazovima je shvatiti da je Krist model ispravnog vodstva, a kako Sveta pisma bilježe njegov život i učenja, ona postaju analiza božanskog vodstva. Da bismo vodili kako je on vodio,

važno je da proučavamo i razumijemo Sveta pisma i primijenimo ih u svojim životima. Kao što je Nefi rekao, trebali bismo »primjenjiva[ti] sva pisma na nas« (1. Nefi 19:23); i kao što je Gospodin rekao: »Živjet ćete od svake riječi što izlazi iz usta Božjih« (NiS 84:44).

U 3. Nefiju čitamo:

»I blago svima progonjenima zbog imena mogega; njihovo je kraljevstvo nebesko.

I blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas;

Jer silno ćete se radovati i klicati; velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili tako i proroke prije vas!

Zaista, zaista, kažem vam: Dajem vam da budete sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se zemlja osoliti? Sol nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze...

I gle, dadoh vam zakon i zapovijedi od Oca svoga da vjerujete u me, i da se obratite od grijeha svojih, i da dođete k meni srca skršena i duha raskajana. Gle, imate zapovijedi pred sobom, i zakon je ispunjen.

Dođite, dakle, k meni i spasite se. Jer, zaista, kažem vam, ne budete li obdržavali zapovijedi moje koje vam ovaj put zapovijedam, nipošto nećete ući u kraljevstvo nebesko.« (3. Nefi 12:10-13, 19-20.)

Kad je Krist došao na zemlju da spasi čovječanstvo kako bi se mogli vratiti ponovno živjeti sa svojim Ocem na Nebu, on nije rekao: »Poštovat ću ovaj zakon, ali neću poštovati onaj.« On nije rekao, govoreći o zapovijedima: »Ovo ću učiniti, a ovo neću.« Unatoč svom iskustvu, boli i patnji u Getsemanskom vrtu, on je ustrajao do kraja i dao svoj život kako bi čovjek mogao imati besmrtnost i život vječni.

Toliko je važno da učimo poštovati i obdržavati zapovijedi Božje. Rečeno je da poslušnost nije obilježje roba; ono je jedno od najvećih kvaliteta vodstva.

Neki ljudi ne uspijevaju postati veliki vođe jer nisu učili slijediti upute – čak i učenja Isusa Krista. Da bismo, dakle, vodili poput Isusa, prvo moramo naučiti slijediti Krista kako je on slijedio

svog Oca na Nebu. Moramo imati na umu te vječne ciljeve koje sam spomenuo, i kao Božja djeca postati sve više i više poput njega dok ne postanemo savršeni. Nemojmo samo vjerovati u Krista, već ga i slijedimo. Štujmo ga i uvijek budimo poslušni njegovim učenjima.

Kad su Josepha Smitha upitali kako tako dobro upravlja svojim ljudima, odgovorio je: »Ja ih podučavam ispravnim načelima, a oni upravljaju sami sobom.« To je srž Gospodinovog pristupa vodstvu, implicirajući da moramo biti sigurni da podučavamo ispravna načela sa svjedočanstvom i razumijevanjem evanđelja. Razumijevanje načela evanđelja dopušta beskonačno više slobode i rasta od samih procedura obučavanja.

Kad je bio upitan o razlici između najamnika i pastira, čovjek je odgovorio da najamnik tjera svoje ovce, a pastir ih vodi. Netko je rekao: »Ljudi su poput špageta: ako staneš ispred njih i vučeš, oni će slijediti; ali ako staneš iza i guraš, onda će se smotati.«

Vođa u Crkvi također je i učitelj, a jedno od najvećih alata u podučavanju je primjer, oruđe koje je Krist uvijek koristio. Mudar je čovjek jednom primijetio: »Vaša djela govore tako glasno da ne mogu čuti što govorite.« Iako toga možda nismo svjesni, ono što podučavamo pomoću primjera postaje uvjerljivije od onoga što svjesno podučavamo načelom, i ostavit će trajniji dojam na promatrača.

Da bi bila učinkovit vođa ili učitelj, osoba mora pokazati ljubav i zapravo osjetiti ljubav za osobu koju pokušava podučiti. Nijedna moć ne motivira poput moći ljubavi. Krist je volio svakoga – slabe, grešne i pravedne. Ponekad su oni koji trebaju biti voljeni najviše oni za koje se čini da to najmanje zaslužuju. Iako možda ne cijenimo ili ne odobravamo što netko drugi čini, mi i dalje moramo pokazati ljubav za pojedinca.

U tim trenucima vođa treba strpljenje i razumijevanje. On ne može djelovati žurno, i nikada ne smije prenačiniti. Ne mogu se svi ljudi kretati njegovim tempom. Predsjednik Joseph F. Smith je rekao:

»Kod vođa su pretjerana nestrpljivost i mračan um gotovo neoprostivi, i ponekad je potrebno gotovo jednako hrabrosti za čekanje kao i za djelovanje. Stoga se treba nadati da vođe Božjeg naroda,

kao i sam narod, neće osjećati da moraju odmah imati rješenje za svaki problem koji se pojavi da naruši sklad njihovog puta.« (*Gospel Doctrine*, Deseret Book Co., 1939, str. 156.)

Još jedan vrlo važan korak u vodstvu je delegiranje. Osobe kojima se delegira moraju dobiti smislenu upravništvo. Dodjeljivanje odgovornosti je dužnost vođe. Svaki pojedinac mora prihvatiti dodijeljeno upravništvo i obvezati se da će obaviti dužnosti kako je podučan. Mora primiti ovlast kao i odgovornost. Kaže se da je Sokrat rekao: »Bez obzira kakvu mi dužnost dodijeliš, radije bih umro tisuću puta nego da je ne ispunim.«

Vođa nikada ne bi trebao raditi posao onoga kojem je dao zaduženje. Predsjednik Harold B. Lee je rekao: »Pustite ih neka učine sve što je u njihovoj moći, a vi promatrajte iz pozadine i podučavajte ih *kako* da rade. Smatram da je u tome tajna rasta, popraviti odgovornosti a zatim podučavati naše ljude *kako se nositi* s tom odgovornošću.«

Dajte im slobode da ispune zadaće. Nikada ih ne kritizirajte, već hvalite uspjeh i potičite trud.

Moramo pomoći svakoj osobi da shvati veliku važnost svog poziva. Vođa nikada ne smije biti netko koga se naziva ili smatra šefom, već kako je Spasitelj podučio, onaj koji služi s ljudima. Rekao je: »Tko je najveći među vama, neka vam bude sluga« (Matej 23:11), i pokazao nam je veliki primjer kad je oprao noge učenika. Također je rekao: »Tko se uzvisi, bit će ponižen; a tko se ponizi, bit će uzvišen.« (Matej 23:12.)

Sjećam se kako je predsjednik Heber J. Grant često govorio da nikada nije dao zaduženje nekome da obavi posao koji sam ne bi bio spreman obaviti.

Dobar se vođa brine za dobrobit svojih sljedbenika ili onih kojima služi. Kao ministar u vladi pokrajine Alberta, morao samo donijeti mnogo teških odluka. Uvijek sam se pitao: »Što je najbolje za pokrajinu, za ljude na koje će to utjecati i za djelatnike odjela?« Također samo razgovarao o problemima s vođama raznih odsjeka po odjelima, naročito onih na koje će odluka utjecati, i nastojao da osjećaju kako prihvaćaju barem dio odgovornosti, nakon čega sam uvijek išao Gospodinu po vodstvo, i primio ga, i mogao sam donijeti odluke koje inače ne bih mogao donijeti.

Kao vođe moramo shvatiti da je Gospodin rekao: »To je djelo moje i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka.« (Mojsije 1:39.) Također je rekao: »Kako ste vi, dakle, zastupnici, na Gospodnjoj ste dužnosti, i što god činite u skladu s voljom Gospodnjom, Gospodnji je to posao.« (NiS 64:29.)

Da, mi *smo* kao vođe na njegovoj dužnosti i trebamo posvetiti potpunu pažnju osobnom radu svakog pojedinca kroz podučavanje ispravnih načela i pokušati voditi tog pojedinca da se pripremi za besmrtnost i vječni život. To bismo trebali činiti primjerom i načelom, a zatim biti spremni pomoći i podržati ga u njegovom trudu, no trebamo ga pustiti da donosi vlastite odluke i upravlja sobom sukladno slobodi opredjeljenja koja je njegov dar.

Upamtimo riječi Gospodnje Josephu Smithu koje se odnose na upravništvo: »Gospod to traži iz ruke svakog upravitelja, da polaže račun o upravi svojoj, i u vremenu i u vječnosti.« (NiS 72:3.)

Kad vođa daje zaduženje, ono treba biti jasno shvaćeno, s jasno definiranim područjem odgovornosti, a zatim bi osoba trebala biti slobodna djelovati i ispuniti zaduženje, sa određenim vremenom za napredak ili konačni izvještaj. Izvješće bi uvijek trebalo predati vođi, a on bi trebao očekivati takvo izvješće.

U crkvenoj upravi temeljno oruđe za odgovornost je osobni intervju. Kada je odnos između osobe koja je intervjuirana i osobe koja vodi intervju onakav kakav bi trebao biti, to može biti odlično iskustvo za obje strane, s prilikom za samo-procjenu, i gdje komunikacija treba biti otvorena i konstruktivna. To je savršeno okruženje za pružanje i primanje pomoći i podrške.

Moje iskustvo u upravljanju i poslovnim svijetu kao i u Crkvi naglasilo je veliku potrebu za pravilnim delegiranjem ovlasti, praćenjem i primanjem izvješća.

Možemo razmotriti sedam koraka koje je Krist slijedio prilikom delegiranja.

Prvo, organizacija crkve koju je uspostavio Isus bila je strukturirana u obliku delegirane ovlasti.

Drugo, prilikom delegiranja, Isus nije govorio da su zaduženja jednostavna, već ih je prikazao uzbudljivima i izazovnim.

Treće, Isus je omogućio onima koje je pozvao da znaju i potpuno razumiju svoje dužnosti.

Četvrto, Isus je pružio pouzdanje onima kojima je delegirao, kao što je otac pružio njemu.

Peto, Isus je onima koje je pozvao dao svoju odanost i očekivao je njihovu zauzvrat.

Šesto, Isus je očekivao puno od onih kojima je delegirao odgovornost i bio je spreman puno dati.

Sedmo, Isus je podučavao da onaj koji vodi treba pratiti napredak i primiti izvješće od onih kojima je delegirana odgovornost, dajući pohvale i pokude kada je to potrebno u duhu ljubavi...

George Washington, u svom oproštajnom govoru svojim zemljacima, upozorio ih je na razmišljanje da mogu imati veliku demokraciju bez duboke i trajne vjere u Boga...

Winston Churchill je naglasio: »Moramo postati svjesni da je plamen Kršćanske etike još uvijek naš najveći vodič... Ispunjenje duhovne dužnosti u našim svakodnevnim životima presudno je za naš opstanak.«

U osnovi oni... govore istu stvar – naša jedina nada za veličinu leži u slijeđenju Kristovog primjera. Da bi bila veliki vođa, to znači da osoba mora činiti sljedeće:

Prvo, ugledati se na našeg Spasitelja kao primjer savršenog vodstva.

Drugo, prihvatiti ulogu učitelja i slugu.

Treće, proučavati Sveta pisma radi ispravnih načela.

Četvrto, moliti se za vodstvo, slušati i odgovoriti.

Peto, pomoći pojedincima da razviju samoupravljanje.

Šesto, držati pojedince odgovornima za njihov rad.

Sedmo, izraziti primjerenu zahvalnost.

Osmo, postaviti osobni primjer u skladu s onim što podučava.

Deveto, slušati glas predsjednika Crkve, koji je prorok Božji, i slijediti njegov savjet i primjer.

POMOĆ PRI UČENJU

- Prema predsjedniku Tanneru, što vođa mora učiniti da bi pravilno delegirao?
- Kako bi vođa trebao dodjeljivati odgovornost ljudima i definirati kako oni trebaju ispuniti te odgovornosti?
- Koju ulogu osobni intervjui trebaju imati u odgovornosti? Koje su karakteristike dobrog osobnog intervjua?

NAČELA DONOŠENJA ODLUKA

»Zaista, kažem, ljudi se imaju brižljivo zauzimati za ono što je dobro, i učiniti mnogo toga po slobodnoj volji svojoj i ostvariti mnogo pravednosti.

Jer u njima je moć po kojoj oni sami sa sobom upravljaju, a ukoliko dobro čine, nipošto neće izgubiti nagradu svoju« (NiS 58:27-28).

NAČELO VODSTVA

Sposobnost dobrog donošenja odluka potrebna je za kristoliko vodstvo.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Vođe moraju biti sposobni donositi mudre odluke.

1. KONCEPT: VOĐE MORAJU BITI SPOSOBNI DONOSITI MUDRE ODLUKE.

KOMENTAR

»Donošenje odluka vjerojatno je najvažnija stvar koju ljudi rade«, podučio je predsjednik Ezra Taft Benson koji je tada bio predsjednik Zbora dvanaestorice apostola. »Ništa se ne događa dok netko ne donese odluku...

Na sreću, sposobnost i prosudba potrebni za donošenje odluka mogu se steći« (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* [1974], 145). Pogledajte dio Izvori za učitelja za prijedloge predsjednika Bensaona o tome kako učiti donositi mudre odluke.

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Razgovarajte o ideji da vođe moraju donositi mudre odluke kako bi pomogli ljudima doći ka Kristu. Objasnite da svi možemo unaprijediti našu sposobnost donošenja mudrih odluka.

Odaberite nekoliko točaka koje smatrate važnima za donošenje odluka kao vođa (vidi dio Izvori za učitelja) i razgovarajte o njima s razredom.

Podijelite razred u male grupe. Neka svaka grupa osmisli zamišljenu situaciju u kojoj crkveni ili obiteljski vođa mora donijeti odluku. (Na primjer, biskupstvo se može brinuti da članovi odjela neće doći na sastanke na vrijeme ili obitelj možda neće znati kamo otići na odmor.)

Neka svaka grupa izmijeni svoju zamišljenu situaciju s drugom grupom. Pozovite grupe da primijene načela donošenja odluka o kojima ste razgovarali i iznađite odluke i plan djelovanja. Neka svaka grupa iznese svoje odluke i planove te kako su do njih došli.

IZVORI ZA UČITELJA

predsjednik Ezra Taft Benson

predsjednik Zbora dvanaestorice apostola

»*Suggestions on Making Decisions*«, *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 143-153

Naše su nas odluke učinile onime što jesmo. Naša vječna sudbina bit će određena odlukama koje ćemo tek donijeti.

Mudre su odluke stepenice napretka. One su građevinski blokovi života. Odluke su sastojci uspjeha. Za pojedince i institucije one označavaju put napretka. Um pojedinca ili kolektivni um vijeća, odbora ili uprave odlučuje kakvo će biti sadašnje stanje i buduće usmjerenje pojedinca ili institucije.

Mudre odluke pokazat će put do napretka.

Živimo u opakom svijetu. Nikada prema našem sjećanju neprijatelj nije bio tako dobro organiziran i nikada nije imao toliko poslanika koji za njega

rade. Kao ljudi suočavamo se s teškim danima – danima važnih odluka, i za mlade i za stare.

U Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana suočavamo se sa značajnim odlukama. Naši ljudi – vođe obitelji, roditelji, djeca – moraju donositi važne odluke. Pomoć je potrebna i pomoć je dostupna.

Kao crkva, mi imamo spasonosne istine i uredbе koje će donijeti spasenje i uzvišenje članovima ljudske rase. Stoga je najvažnije da crkveni vođe donose prave odluke i vode one pod sobom stazama istine i pravednosti prema ispunjenju naših ciljeva, ali i naše obitelji, odjele, okole, misije, Crkvu i svijet.

Ako želimo donositi ispravne, kristolike odluke, prvo moramo svi živjeti kako bismo dosegнули i imali pristup toj nevidljivoj moći bez koje nijedan čovjek ne može donositi najbolje odluke.

Jedna od najvećih odluka u ovom razdoblju bila je kada je dječak Joseph Smith odlučio slijediti Jakovljevi savjet: »Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je. Ali neka ište s vjeron, bez ikakva sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar podiže i tamo-amo goni.« (Jakovljeva 1:5-6.)

Spasenje milijuna muškaraca i žena u rasporedbi punine vremena ovisi o toj odluci! Moramo imati na umu da su pojedinci važni i da odluke koje donesu mogu uvelike utjecati na živote drugih.

Kao dodatak nebeskim resursima, također je važno da shvatimo da su pojedinačni trud i snalažljivost potrebni ne samo za rješavanje svakodnevnih problema Crkve, već i za postizanje rasta i razvoja za one od kojih se traži donošenje odluka.

Postoje neke načelne smjernice koje će pomoći crkvenim vođama u donošenju odluka u njihovim osobnim životima i u njihovoj važnoj odgovornosti vođenja drugih prema njihovom konačnom cilju uzvišenja u kraljevstvu Božjem.

Najveći posao u bilo čijem životu je donošenje odluka. Iako je sloboda izbora jedan od najvećih Božjih darova čovjeku, on je također dao čovjeku odgovornost za te odluke. Možemo odabrati između dobra i zla. Stavljamo naše vlastite živote na smjer uspjeha ili neuspjeha. Možda nećemo samo odabrati naše konačne ciljeve, već možemo

i odrediti i odlučiti za sebe, u mnogim slučajevima, sredstva po kojima ćemo ostvariti te ciljeve, a naša marljivost ili njezin nedostatak određuju brzinu ostvarenja ciljeva. Za to je potreban individualni trud i energija i neće će ostvariti bez oprečnosti ili sukoba.

Donošenje odluka vjerojatno je najvažnija stvar koju ljudi ikada čine. Ništa se ne događa dok netko ne donese odluku. Čak je i svijet nastao kao rezultat Božjih odluka. Bog je rekao: »U početku stvorih nebo i zemlju... Neka bude svjetlost! I bi svjetlost... Neka bude svod posred voda, i bi tako...« (Mojsije 2:1, 3, 6.)

Na sreću, sposobnost i prosuđivanje potrebni za donošenje odluka mogu se steći. Određene metode i prakse mogu nam donijeti svima bolje vještine u svakodnevnim, tjednim i mjesečnim prilikama da donosimo odluke.

Postoje neka temeljna načela koja preporučuju i koriste stručnjaci na tu temu. Opće je prihvaćeno da postoji pet temeljnih načela u donošenju odluka:

1. Definiranje problema, njegovog opsega i važnosti:
  - a) Kakav je to problem?
  - b) Koji je njegov ključni čimbenik?
  - c) Kada ga moramo riješiti?
  - d) Zašto ga riješiti?
  - e) Što je potrebno da se riješi?
  - f) Koja je vrijednost ili korist u rješavanju?
2. Prikupljanje činjenica, analiziranje i korištenje.
3. Razvoj i razmatranje mogućih rješenja kako bi se došlo do zaključaka.
4. Provođenje odluke u djelo s planovima i kontrolom.
5. Praćenje rezultata odluka i djela.

Odluke treba donositi na temelju ispravnih načela i činjenica. Temeljito poznavanje načela i činjenica koje okružuju određeni problem obično vodi jednostavnoj i ispravnoj odluci. Temeljito poznavanje činjenica vezano uz problem socijalne pomoći, na primjer, kada se razmatra u sprezi s temeljnim načelima socijalne pomoći, dovest će biskupa do ispravnog odgovora u tom određenom slučaju. Stoga, jedan od najosnovnijih elemenata

donošenja odluka je poznavati činjenice, te razumjeti i biti informiran o osnovnim i temeljnim načelima.

U drugom primjeru, biskup može smatrati da bi njegov odjel trebao biti bolji u obavljanju hramskog djela. Kako on donosi odluku o tom problemu? Prvo bi trebao odrediti činjenice pitajući i pronalazeći odgovore na nekoliko pitanja. Koliko članova mog odjela ima hramsku preporuku? Kako je taj broj podijeljen među velikim svećenicima... starješinama i sestrama? Kako se moj odjel... može usporediti s drugim odjelima u okolu? Čak i ako je broj povoljan, je li to dovoljno dobro? Koliko je uopće važno to djelo? (Vidi Malahija 3:23-24.) Zašto bi cijela zemlja bila udarena prokletstvom da Ilija nije došao s ključevima pečaćenja koje je obnašao?

Nakon razgovora o problemu i rješenju sa svojim savjetnicima, vođom grupe velikih svećenika i možda cijelim izvršnim odborom odjela, biskup bi tada trebao odlučiti o smjeru djelovanja. On bi trebao zapisati različite korake za primjenu odlučnog smjera djelovanja, aktivirati program dajući zaduženja i delegirajući odgovornosti, a zatim sjetiti se pratiti napredak.

Na osobnoj razini odluku da se odbije ponudena cigareta ili alkoholno piće bit će jednostavno donijeti ako netko ima činjenice, razumije temeljna načela i koncepte Riječi mudrosti i već je donio odluku u svom umu da će se pridržavati tog božanski objavljenog načela i podržavati ga.

Ponovno, ako osoba razumije načelo, ona će već znati pravu odluku kad se suoči s problemom koji uključuje (seksualno) ćudoređe. Sve što će trebati pod pritiskom trenutka bit će hrabrost donijeti odluku za koju već zna da je ispravna.

Jedan od najboljih načina kako vođe mogu razumjeti ispravna načela je da imaju temeljito znanje i razumijevanje Svetih pisama i primjerenog priručnika. Većina situacija već se ranije dogodila, možda više puta, a pravila i procedure već su osmišljene za rješavanje problema. Stoga je uvijek mudro koristiti i upoznati se s postojećim pisanim uputama i crkvenim pravilima o pitanjima kako se budu pojavljivala.

Odluke trebaju biti pravovremene. Ponekad je nedostatak odluke po nekom pitanju zapravo odluka u suprotnom smjeru. Trebamo donijeti odluku u našem umu. Ilija je rekao drevnom Izraelu: »Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Jahve Bog, slijedite ga; ako je Baal, slijedite njega.' A narod mu nije ništa odgovorio.« (1. Kraljevi 18:21.)

Jošua je zagovarao to načelo kad je okupio sve starješine i suce plemena Izraelovih u Šekemu, i u osnovi im rekao da danas donesu odluku. Rekao je: »Ako vam se ne sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti: možda bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke, ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji sada prebivate. Ja i moj dom služit ćemo Jahvi.« (Jošua 24:15.)

Neki ljudi namjeravaju donijeti odluku, a zatim to nikada ne učine. Namjeravaju oličiti staju, popraviti ogradu, odnijeti stare uređaje ili srušiti staro spremište, no trenutak odluke jednostavno nikada ne dođe.

Neki se od nas suočavaju sa sličnom situacijom u našim osobnim životima. Namjeravamo platiti punu desetinu, početi obdržavati Riječ mudrosti, obaviti naše kućno učiteljstvo na početku mjeseca. Međutim, bez prave odluke za kojom ide provođenje tjedni i mjeseci prođu i ništa se ne postiže. Mogli bismo otplutati u vječnost na takvim dobrim namjerama. Tako nedostatak odluke postaje naša odluka da *ne* izvršimo te dobre stvari za koje smo imali najbolje namjere. Gospodin je očito osjetio tu slabost kod svoje djece, jer je rekao: »Ako mi, dakle, vjerujete, radit ćete dok je ono što se danas zove.« (NiS 64:25.)

Izvucite činjenice – zatim odlučite brzo. Kao izgovor za odgađanje odluka nemojte se pouzdati u stare klišeje koje neki ljudi koriste, poput: »Želim prespavati tu odluku.« Mi ne donosimo odluke u našem snu. Međutim, nemojte naglo donositi zaključke ili donositi brze odluke. Izvucite činjenice, budite uvjereni u osnovna načela i odvažite posljedice. Zatim odlučite!

Prorok Joel je prepoznao načelo pravovremnosti kao što bi to trebali učiniti i svećenički vođe danas, jer je sada, kao onda, opačina gotovo posvuda. Neke su odluke potrebne. Joel je rekao: »Hvatajte se srpa: ljetina je zrela. Ustanite, sidite:

tijesak je pun... jer je velika zloća njihova.' Mnoštvo, mnoštvo u Dolini Odluke! Da, blizu je dan Jahvin u Dolini Odluke!« (Joel 3:13-14.)

Odluke o kojima Joel govori su odluke koje vode ka vječnom uzvišenju. Pomozimo u pokazivanju puta.

Mudre odluke obično uslijede nakon rada, naprezanja i truda uz molitvu. Gospodinov odgovor na neučinkovit trud Olivera Cowderyja pojašnjava to: »No, gle, kažem ti, moraš ti proučiti to u pameći svojoj. Tad me moraš upitati je li to pravo, a ako je pravo, učinit ću ja da ti se grudi raspale u tebi. Ti ćeš, dakle, osjetiti da je to pravo.« (NiS 9:8.)

Počnimo stoga govoreći da je iskrena težnja za našim Ocem na Nebu, imajući vjeru da će on odgovoriti na naše molitve, utješni temelj na kojem možemo početi. Joseph Smith je također rekao da Gospodin neće crpiti vodu iz suhog bunara, stoga moramo učiniti naš dio. Ponekad pokušavanje pronalaženja ispravnih odluka zahtijeva mnogo energije, proučavanja i dugotrpnosti.

Evo nekih učinkovitih prijedloga koje naši vođe mogu koristiti kako bi im pomogli ispravno odlučiti što treba poduzeti.

1. Je li problem jasan? Prečesto naši vođe nisu definirali što treba odlučiti. Problem se mora jasno opisati na papiru.

2. Je li navedeni problem pravi problem? Da li naš vođa liječi simptome ili uzroke? Na primjer, predsjednik okola je bio zabrinut za kućno učiteljstvo u svom okolu i želio je donijeti neke odluke kako bi to poboljšao. Zapisi su otkrivali da se sve manje obitelji posjećuje svaki mjesec. Predsjednik okola bio je uzrujan na kućne učitelje ne shvaćajući da nije dovoljno i redovito komunicirao s skupinama i vođama zborova o kućnom učiteljstvu i njegovoj važnosti. Pravi problem nije bila niska razina kućnog učiteljstva; problem je bio u neadekvatnoj komunikaciji između predsjednika okola i njegovih podređenih. Kad je predsjednik okola shvatio problem i ispravio ga, kućno učiteljstvo uvelike poboljšalo u njegovom okolu.

3. Da li se fokusiramo na pravi problem? Mi smo u Crkvi otvoreni za nadahnuće i trebamo ga tražiti, a naš će nam Nebeski Otac reći je li problem koji

nas zabrinjava pravi problem koji traži odluku. Nadahnuće je važan dio donošenja odluka.

4. Dijagnosticirajte problem. Problem se mora analizirati i podijeliti u dijelove. Zdrav razum diktira da ono što treba odlučiti treba zapisati i svaku stavku popisati. Procijenite cijelu situaciju, tražeći iskustvo iz prošlosti i sadašnjosti što je više moguće. Imajte otvoren um.

5. Procijeniti dostupne mogućnosti. Sudac Benjamin Nathan Cardozo s vrhovnog suda [Sjedinjenih Država] je rekao: »U svakome od nas postoji uzorak sklonosti koji daje usklađenost i usmjerenje prema misli i djelu.« Odabrane činjenice moraju se pažljivo ocijeniti i popisati prema redosljedu važnosti kako ih najbolje vidimo. Primarna briga treba biti kako će to utjecati na svece.

6. Molite se i postite za nadahnuće. »Svjetuj se s Gospodom u svemu što činiš, i on će te na dobro upravit...« (Alma 37:37.) Nakon prikladne procjene situacije, molitva i post moraju biti dio zadnjeg koraka prije odluke. Slušajte odgovor. Prečesto se molimo bez slušanja.

7. Donesite odluku. »Donošenje odluka je samotna posao«, rekao je moj dobri prijatelj Clarence B. Randall, bivši šef poduzeća Inland Steel Company, »i što je veći stupanj odgovornosti, to je samoća izraženija.« Međutim, nakon slijeđenja šest ranije spomenutih koraka većina odluka koje donesu naši svećenički vođe bit će na bolje.

8. Odredite kako ispuniti odluku. Djelovanje mora uslijediti nakon odluke. Procedure ostvarenja moraju se popisati i zaduženja dodijeliti.

9. Pratite napredak i napravite evaluaciju. Jedan dobri brat je rekao: »Ako je odluka došla iz nadahnuća, zašto procjenjivati?« Okolnosti se mijenjaju, a s promjenom je potrebno preispitivati i, barem povremeno, započeti proces donošenja odluke ispočetka. U svakom slučaju praćenje kako bi se vidjelo da se posao dobro obavlja dio je procedure.

Naši suradnici donijet će bolje odluke u svojim pozivima ako slijede ovih devet koraka. No upamtite, iako će nam Gospodin pružiti pomoć u donošenju odluka, on očekuje od nas da učinimo našu zadaću.

Koji su testovi koji se mogu primijeniti na predloženi tijek djelovanja – za odluku u toku? Evo ih šest:

1. Može li ona usporiti ili nauditi duhovnom ili moralnom napretku?

2. Može li stvoriti nesretne ili uznemirujuće uspomene?

3. Je li suprotna objavljenoj volji ili zapovijedi ma Božjim? »Ja sam, Gospod, obvezan kad vi činite što ja kažem. No, kad vi ne činite što ja kažem, obećanja nemate.« (NiS 82:10.)

4. Može li nauditi pojedincu, obitelji ili grupi?

5. Hoće li odluka stvoriti bolju osobu ili boljeg suradnika kako se odnosi na Božje zakone? Na primjer, ako živimo Riječ mudrosti, obećano nam je da ćemo »naći... mudrost i veliko blago spoznaje, to jest, blago skriveno.« (NiS 89:19.)

6. Može li blagoslov proizaći iz tog određenog postupka? »Ima zakon neopozivo donesen na nebu prije nego svijet postade, kojim su uvjetovani svi blagoslovi – I kad od Boga zadobijemo koji blagoslov, to je poslušom onomu zakonu kojim je ovaj uvjetovan.« (NiS 130:20-21.)

Dopustite mi da u zaključku ponudim sljedećih deset točaka koje vode mogu razmatrati kao pomoć u donošenju mudrih odluka:

1. Tražite vodstvo od Gospodina u donošenju odluka.

2. Osjećate li toplinu u svojim njedrima nakon što donesete odluku?

3. Je li ona u skladu s riječima proroka – to jest, predsjednika Crkve, naročito živućeg predsjednika?

4. Neke su odluke jednostavno pitanje donošenja dobrih procjena, i jednostavno postizanja odluke. Na primjer, u Nauku i savezima Gospodin govori braći da ga ne brine hoće li ići po kopnu ili po moru, glavno je da krenu. (Vidi NiS 61:22.)

5. Postoji nekoliko slučajeva gdje se odluke ne mogu donijeti odmah, jer Gospodin želi da donositelj odluke uzme u obzir druge čimbenike. U tom slučaju čovjek mora naučiti čekati na Gospodina ili, kao što bi Gospodin rekao: »Prestanite i znajte da sam ja Bog.« (Psalmi 46:11.)

6. U odlukama od presudne važnosti post uz molitvu može dovesti do velebnih duhovnih uvida.

7. Iako se obično preporučuje pokušati dugoročno sagledati odluku koju donosite, ponekad će vas Gospodin nadahnuti da donesete samo privremene odluke koje će voditi prema završetku koji je samo njemu poznat. Čovjek nikada ne bi trebao oklijevati donositi takve odluke. Wilford Woodruff [četvrti predsjednik Crkve] morao je donijeti brojne takve odluke koje su zahtijevale da kaže: »Ne znam, samo mi Gospod zapovijedi« [vidi Mojsije 5:6]. Nefi se vratio u Jeruzalem ne znajući točno kakav će njegov plan djelovanja biti.

8. Predsjednik Harold B. Lee u svojoj knjizi *Decisions for Successful Living* (str. 45) govori o razgovoru s crkvenim vođama koji bi ponekad, pokušavajući doći do odluke na određenu temu, sami sebi rekli: »Što bi Isus učinio u ovoj situaciji?« To bi naravno značilo da bi čovjek trebao poznavati Isusa dovoljno dobro kroz proučavanje i pravedan život kako bi to pitanje mogao postaviti na inteligentan način.

9. Čovjek bi uvijek trebao osigurati da se konzultira s Duhom pri donošenju odluka. Drugim riječima, trebao bi ostaviti odškrinuta vrata u slučaju da Duh želi diktirati smjer umjesto onoga kojeg bismo prirodno slijedili. Brigham Young je u jednom trenutku rekao da je želio učiniti jedno, no da mu je Duh naložio drugačije.

10. Uvijek je dobro znati što su drugi Crkveni vođe učinili u donošenju odluka po sličnom pitanju. Zbog toga je, barem dijelom, prorok Joseph vodio zapise s raznih sastanaka. Stoga bi čovjek trebao proučavati zapise, proroke i Crkvenu povijest.

Mi sudjelujemo u djelu koje ne može propasti – bilo da se radi o donošenju odluka ili nečemu drugom – ako učinimo naš dio. Gospodin nam neće dopustiti da podbacimo. Ovo je njegovo djelo. Ovo su njegova djeca s kojom smo mi pozvani raditi, i on ih voli. Ovo je njegov program po kojem mi radimo, njegova ovlast, i on će nas uveličati – da, kad je to potrebno, čak i iznad naših prirodnih sposobnosti. To znam i zahvaljujem Bogu za to neprocjenjivo znanje i blagoslov.

POMOĆ PRI UČENJU

- Koji nam komentari predsjednika Bensaona pomažu razumjeti koliko su važne mudre odluke za naš vječni život?
- Koji vam se od »pet temeljnih koraka u donošenju odluka« čini najvažnijim za vas u vašem razvoju kao vođa? Objasnite svoj odgovor.
(Napomena: Ako koristite ovo pitanje u razre-

du, pitajte nešto manje osobno, poput: »Zašto je svaki od ovih pet koraka važan u donošenju odluka?«)

- Zašto je važno da se odluke temelje na »ispravnim načelima i činjenicama«?
- Kako možemo ispitati naše odluke da vidimo jesu li ispravne?

VOĐENJE USPJEŠNIH SASTANAKA

»A sastanke bi svoje crkva vodila već prema djelovanju Duha, i moću Duha Svetoga. Ako bi ih, naime, moć Duha Svetoga navela da propovijedaju, ili da opominju, ili da mole, ili da ponizno prose, ili da pjevaju, oni bi to činili« (Moroni 6:9).

NAČELO VODSTVA

Svrha crkvenih i obiteljskih sastanaka treba biti pomoći ljudima da postanu više poput Krista.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Održavamo crkvene i obiteljske sastanke kako bismo pomogli ljudima ostvariti dostojne ciljeve i doći k Isusu Kristu.
2. Možemo učiti kako planirati i voditi učinkovite sastanke.

1. KONCEPT: ODRŽAVAMO CRKVE I OBITELJSKE SASTANKE KAKO BISMO POMOGLI LJUDIMA OSTVARITI DOSTOJNE CILJEVE I DOĆI K ISUSU KRISTU.

KOMENTAR

Tijekom svog smrtnog službeništva Isus Krist se često sastajao sa svojim učenicima i drugima (vidi Matej 5:1; Marko 2:2; Luka 4:14-15; Ivan 6:3). Također se sastajao sa svojim sljedbenicima u zemljama Mormonove knjige nakon svog uskrsnuća (vidi 3. Nefi 12). U našoj rasporedbi je podučio Josepha Smitha da bi se sveci trebali »često sastaj[at]i« (NiS 20:55).

Biskup Robert L. Simpson, koji je tada bio savjetnik u predsjedavajućem biskupstvu, rekao je: »Dok težimo spoznati Boga Oca i njegovog sina, Isusa Krista, moramo se upoznati sa standardnim djelima crkve; moramo pohađati sastanke kako nalažu naši suvremeni proroci, kako bi naša srca i umovi mogli biti ispunjeni s učenjima o istini i duhom svjedočanstava koje iznose drugi i, s vremena na vrijeme, mi sami, kad smo prozvani ili potaknuti. Tako gradimo svjedočanstvo, uvjerenje da Bog jest« (*The Powers and Responsibilities of the Priesthood*, Brigham Young University Speeches of the Year [31. ožujak 1964], 3).

Predsjednik Spencer W. Kimball je podučio: »Izbjegavajte sklonost da dogovarate previše

sastanaka na Šabat. Kad održavate svoje redovne sastanke, neka budu što je moguće duhovniji i učinkovitiji. Sastanke ne treba požurivati, jer se mogu planirati na način koji dopušta da se njihovi sveti ciljevi ostvare bez teškoće (Conference Report, travanj 1981, 62; ili *Ensign*, svibanj 1981, 45).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Pitajte polaznike: Zašto imamo toliko puno sastanaka u Crkvi i s našim obiteljima? Na koje su načine neki sastanci učinkovitiji od drugih?

Pročitajte sljedeću izjavu predsjednika Ezre Tafta Bensaona: »Vjerno pohađanje crkvenih sastanaka donosi blagoslove koje ne možete primiti ni na jedan drugi način« (Conference Report, travanj 1986, 56; ili *Ensign*, svibanj 1986, 44). Pitajte polaznike da sačine popis nekih važnih sastanaka u Crkvi i objasnite kako pohađanje tih sastanaka može donijeti blagoslove.

Recite polaznicima da postoje obavezni sastanci i sastanci koji pomažu, ali nisu obavezni. Postoje sastanci na kojima štujemo, i sastanci na kojima planiramo aktivnosti. Postoje službeni i neslužbeni sastanci. Postoje sastanci na koje su svi dobrodošli i drugi koje mogu pohađati samo oni koji udovoljavaju mjerilima dostojnosti. Objasnite da vođe koji vode bilo koji od tih sastanaka mogu ih koristiti da pomognu ljudima ostvariti dostojne ciljeve i doći Kristu (vidi komentar).

Pri planiranju i vođenju sastanaka i aktivnosti vođe trebaju biti pažljivi da se ne miješaju u dom, koji je najučinkovitije mjesto za podučavanje i učenje evanđelja.

2. KONCEPT: MOŽEMO UČITI KAKO PLANIRATI I VODITI UČINKOVITE SASTANKE.

KOMENTAR

Crkveni vođe planiraju i vode razne sastanke. To mogu biti sastanci štovanja, podučavanja ili planiranja. Proroci posljednjih dana podučavaju da se obitelji trebaju sastajati tjedno na kućnoj obiteljskoj večeri. Tu roditelji i djeca potiču jedni druge da žive evanđeoska načela i raspravljaju o obiteljskim pitanjima.

Početni korak u planiranju dobrog sastanka uključuje razumijevanje njegove svrhe. Na primjer, biskup koji planira sakramentalni sastanak treba razumjeti da je svrha tog sastanka blagovati od sakramenta, štovati, učiti evanđelje, obavljati uredbe poput potvrde, pobrinuti se za poslove odjela i duhovno jačati članove. Kad jednom vođe razumiju svrhu sastanka, mogu tražiti najbolji način da je ostvare.

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola dao je sljedeći savjet vezano uz sastanke općenito:

- »Potrudite se da se pisani raspored... fokusira uglavnom na ljude umjesto na programe.«
- »Svrhe sastanaka trebaju biti jasne i sastanci trebaju započeti i završiti na vrijeme.«
- »Omogućite dovoljno vremena da se razgovara o potrebama ljudi.«
- »Nakon pažljivog i iskrenog slušanja preporuka [prisutnih], donesite odluku ili zaduženje koje će rezultirati određenim, mjerljivim tijekom djelovanja.«
- »Takve odluke donesite uz molitvu.«
- Pitajte nekoga »da preuzme odgovornost za svako zaduženje [i] da se 'vrati i izvjesti' na dogovoreni datum.«
- »Kad se zaduženje delegira, obično bi trebalo prenijeti 'što' umjesto 'kako'; to jest, osoba koja ga prima treba biti odgovorna da se ostvari rezultat umjesto za određene metode koje će se koristiti.«

(Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family [1997], 124-125.)

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Koristeći materijale iz komentara i vašeg vlastitog iskustva, razgovarajte o tome kako planirati i voditi učinkovite crkvene i obiteljske sastanke. Podijelite svoj razred u manje grupe. Neka svaka grupa osmisli nacrt od jedne stranice da im pomogne planirati i voditi sastanke. Pozovite grupe da objasne svoje planove.

IZVORI ZA UČITELJA

predsjednik Boyd K. Packer
vršitelj dužnosti predsjednika Zbora dvanaestorice apostola
The Unwritten Order of Things, *Brigham Young University devotional*, 15. listopada 1996.

Govorim vam danas kao učitelj. Odražavam utjecaj učitelja kojeg sam poznao prije više od pedeset godina. Kao što je obično slučaj, utjecaj tog učitelja nije bio sadržan u temi koju je podučavao. Dr. Shaefer je bio profesor matematike na sveučilištu Washington State u Pullmanu, Washington. Bio je prilično neimpresivan izgledom. Ne sjećam se njegovom imena, ali nikada neću zaboraviti prvu stvar koju je rekao prvog dana kad smo se upoznali.

Bilo je to tijekom 2. svjetskog rata. Sudjelovali smo na obuci za pilote i bili smo poslani na sveučilište kako nam je rečeno da sudjelujemo u brzom tečaju iz meteorologije, vremena, navigacije, fizike, aerodinamike i drugih tehničkih predmeta. Smatrali smo da »brzi tečaj« nije zvučao veoma ohrabrujuće studentima za pilote. Riječ *intenzivni* bila bi puno bolja.

Pritisak je bio ogroman jer bi oni koji ne prođu tečaj ispali iz programa za pilote. Bio sam na natjecanju s kadetima, od kojih su mnogi bili na kolodžu; neki od njih prošli su naprednu obuku, dok sam ja jedva završio srednju školu.

Dr. Schaefer nas je trebao provesti od osnova matematike do napredne matematike u svega nekoliko tjedana. Mislio sam da je to beznadno, sve

do tih prvih nekoliko minuta na prvom satu. Počeo je predavanje sljedećom izjavom: »Iako su mnogi od vas bili na koledžu, čak i na naprednim kolegijima iz onoga što ćemo proučavati, moj će cilj biti podučavati početnike. Zamolio bih one koji poznaju temu da budu strpljivi dok podučavam osnove onima koji je ne poznaju.« Ohrabren s onime što je rekao i još više s načinom na koji je podučavao, uspio sam položiti taj tečaj relativno jednostavno. U protivnom bilo bi nemoguće.

Kad sam odlučio postati učitelj, primjer dr. Schaefera nadahnuo me je da pokušam dati sve od sebe da podučavam osnovne, jednostavne istine na najrazumljiviji način. Naučio sam koliko je teško pojednostaviti stvari.

Više godina nakon rata vratio sam se na sveučilište Washington State i pronašao dr. Schaefera. On me se naravno nije sjećao. Bio sam samo jedan od mnogo stotina kadeta u njegovim razredima. Zahvalio sam mu se za ono što me je podučio. Matematika je davno iščeznula, ali ne i njegov primjer kao učitelj.

Stoga, slijedeći njegov primjer, danas vam želi reći nešto o Crkvi. Stvari koje ću vam reći nisu objašnjene u Svetim pismima, iako su u skladu s načelima koja se podučavaju u Svetim pismima.

Načelo je trajna istina, zakon, pravilo koje možete usvojiti kako bi vam pomoglo u donošenju odluka. Opća načela nisu izrečena do u detalje. To vas ostavlja slobodnima da se prilagodite i pronađete svoj put s trajnom istinom, načelom, kao sidrom.

Stvari koje ću vam reći nisu objašnjene ni u našim priručnicima ili udžbenicima. Čak i da jesu, većina vas nema priručnike – nemate priručnike za Melkisedekovo svećeništvo ili Potporno društvo i ostale – jer su dani samo vođama.

Govorit ću vam o onome što nazivam »nenapisani slijed stvari«. Moja se lekcija može nazvati »Obične stvari o Crkvi koje bi svaki član trebao znati«. Iako su to vrlo obične stvari one su, bez obzira, vrlo važne! Ponekad pretpostavljamo da svatko već zna obične stvari. Ako ih vi znate, mora da ste ih naučili kroz promatranje i iskustvo, jer one nisu nigdje zapisane i ne podučavaju se u razredima. Stoga, dok idemo dalje, ako ste među onima koji ih znaju, budite strpljivi dok podučavam one koji ih ne znaju – i odrijemajte.

Osnovni temelj spoznaje i svjedočanstva nikada se ne mijenja – svjedočanstvo da Bog Otac živi, da Isus jest Krist, da nas Duh Sveti nadahnjuje, da se dogodila obnova, da su punina evanđelja i identična organizacija koja je postojala u prvoj Crkvi objavljeni nama. Te se stvari podučavaju svaki dan i uvijek – u našim razredima, Svetim pismima, priručnicima i udžbenicima – u svemu što činimo.

Temeljni nauk i upute o organizaciji Crkve također se nalaze u Svetim pismima. Osim toga, postoji još jedan izvor znanja vezano uz ono zbog čega Crkva funkcionira: učimo iz iskustva i promatranja. Ako učite o ovim stvarima koje nisu zapisane, nenapisanom slijedu stvari, bolje ćete se kvalificirati za vođu – i bit ćete vođa. Najvažnije pozicije vodstva su u domu – otac, majka, žena, muž, stariji brat ili sestra.

Zatim, u Crkvi, položaji vodstva i prilike za podučavanje dostupni su kao nigdje drugdje na zemlji.

Iako stvari o kojima ću govoriti nisu zapisane, njih je zapravo vrlo lako naučiti. Samo obratite pažnju na nenapisani slijed stvari i pokažite interes za njih, i otkrit ćete da ćete povećati svoju sposobnost i svoju vrijednost za Gospodina.

Prije nego što vam dam nekoliko uzoraka ovog nenapisanog slijeda stvari, dopustite mi da vas podsjetim što je Gospodin rekao: »Dom je moj dom *reda*, govori Gospod Bog« (NiS132:18; kurziv dodan). I rekao je svom proroku: »A gledajte da se sve to čini *mudro* i u *redu*. Jer ne zahtijeva se da čovjek trči brže nego mu snaga dopušta. A opet, korisno je da marljiv bude te tako osvoji nagradu. Sve, dakle, valja činiti u *redu*« (Mosija 4:27; kurziv dodan).

Pavao je rekao Korinćanima da »*sve*... bude pristojno i uredno« (vidi 1. Korinćanima 14:40; kurziv dodan). Vratit ćemo se na to za trenutak ili dva.

Stvari koje ću vam reći nisu tako stroge da bi se Crkva raspala kada ih se ne bi strogo slijedilo cijelo vrijeme. No one postavljaju ton to jest mjerilo digniteta i reda i poboljšat će naše sastanke i podučavanje; one će poboljšati aktivnosti. Ako ih znate i razumijete, one će uvelike poboljšati vaš život.

Naše sastanke treba voditi na način kako bi naši članovi mogli biti duhovno osvježeni i ostati u

skladu s Duhom dok se suočavaju sa životnim izazovima. Mi trebamo uspostaviti uvjete pod kojima članovi mogu, kroz nadahnuće, riješiti svoje vlastite probleme. To su jednostavne stvari koje pomažu po tom pitanju, i stvari koje sprečavaju. Alma je podučio: »Kroz malo i jednostavno ostvaruje se veliko, a maleno u mnogo slučajeva postižu mudre« (Alma 37:6).

Kao svoj prvi primjer o tom nenapisanom slijedu stvari navodim jednostavnu stvar poput ovoga: Osoba koja predsjedava sastankom treba sjediti za govornicom i blizu osobe koja vodi sastanak. Teško je predsjedavati sastankom iz publike. Osoba koja predsjedava odgovorna je za vođenje sastanka i ima pravo i odgovornost primiti nadahnuće i može biti potaknuta prilagoditi ili ispraviti nešto što se događa na sastanku. To je točno bilo da se radi sastanku pomoćnih organizacija kojim predsjedavaju sestre ili bilo kojem drugom sastanku.

Novi će predsjednik okola ponekad pitati: »Moram li sjediti za govornicom na svakom sastanku u okolu? Zar ne mogu sjediti sa svojom obitelji?« Kažem mu: »Dok predsjedavaš, trebaš sjediti za govornicom.« Dolazim u iskušenje reći, ali to ne kažem: »Ja ne mogu imati tu povlasticu, zašto bi je ti imao?«

Drugi primjer: Ako promatrate Prvo predsjedništvo, vidjet ćete da prvi savjetnik uvijek sjedi desno od predsjednika; drugi savjetnik sjedi s lijeva. To je prikaz činjenja stvari »pristojno i uredno«, kako nas je podučio Pavao. Obično, ali ne uvijek, ako predsjedavajući službenik govori, to će biti na kraju sastanka. Tako se može navesti pojašnjenje ili ispravak. Imao sam to iskustvo mnogo puta na kraju sastanaka: »Braćo i sestre, netko je rekao to i to, a siguran sam da je mislio to i to.«

Još jedan primjer: Nemamo ambicija prema pozivima u Crkvi, niti tražimo da budemo razriješeni. Na položaje u Crkvi pozvani smo nadahnućem. Čak i ako je poziv predstavljen na nespretnan način, nije mudro za nas odbiti poziv. Moramo pretpostaviti da poziv dolazi od Gospodina. Peti članak vjere nam govori »da čovjek mora biti pozvan od Boga proroštvom i polaganjem ruku onih koji imaju ovlast propovijedati Evanđelje i posluživati po evanđeoskim uredbama.«

Ako je u nekim okolnostima teško za vas da nastavite služiti, možete se posavjetovati s vođom koji vas je pozvao. Ne pozivamo sami sebe i ne razrješavamo sami sebe. Ponekad vođa ili učitelj uživa u ugledu predsjedavajućeg položaja toliko da, čak i nakon što su služili duže vrijeme, ne žele biti razriješeni. To je znak da je vrijeme za razrješenje.

Trebamo činiti kako smo pozvani. Trebamo prihvatiti pozive i prihvatiti razrješenje istom vlašću.

Kad je predsjednik J. Reuben Clark bio pozvan kao drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu nakon što je služio mnogo godina kao prvi savjetnik, odgovorio je na svečanom zborovanju gdje se održalo davanje glasa podrške za novo Prvo predsjedništvo: »U službi Gospodnjoj, nije važno *gdje* služite, već *kako*. U Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana osoba zauzima mjesto na koje je propisno pozvana, i to mjesto niti traži niti odbija« [Conference Report, travanj 1951, str. 154; kurziv dodan]. Crkva je bila podučena vrlo dragocjenu lekciju o nenapisanom slijedu stvari.

Prije mnogo godina naučio sam da ne biramo gdje ćemo služiti – jednostavno odgovaramo na poziv. Ubrzo nakon našeg vjenčanja bio sam pozvan kao pomoćni tajnik okola. Moj me biskup nije želio razriješiti kao učitelja evanđeoskog nauka. Rekao mi je da imam daleko više za ponuditi kao učitelj nego na vrlo neprimjetnom zadatku kao pomoćni tajnik okola. No on je znao da je, prema nenapisanom slijedu stvari, predsjednik okola predsjedavao i da je njegov poziv imao prednost.

Ne mogu vam reći sve što sam naučio u tom pozivu. Mogao sam vidjeti kako radi predsjedništvo. Bio sam svjedok objave u pozivanju i razrješavanju službenika okola i odjela. Promatrajući našeg predsjednika okola naučio sam gledajući i iskustvom mnogo toga što nije u priručniku. Na tom sam pozivu prvi put upoznao članove Dvanaestorice i drugu braću kad su došli na sabor. To je bilo vrijeme obuke o nenapisanom slijedu stvari.

Bio sam u zrakoplovu s predsjednikom Kimballom koji je, barem mislim, služio 19 godina kao tajnik okola. Član koji je živio u okolu u to vrijeme bio je u zrakoplovu. Rekao mi je: »Da sam znao da će naš tajnik okola biti predsjednik Crkve, odnosio bih se puno bolje prema njemu.«

Brat Kimball je zapravo služio kao drugi savjetnik u predsjedništvu okola kad se tajnik okola odselio. Pozvali su tajnika i on se preselio. Brat Kimball je preuzeo odgovornost. Brat Melvin J. Ballard došao je na sabor i rekao: »Ne bi trebao biti i drugi savjetnik i tajnik okola u isto vrijeme. Odaberi što bi radije htio biti.«

Brat Kimball nije navikao da ima izbor. Želio je da mu brat Ballard kaže, no on je rekao: »Ne, ti odaberi.« Stoga je brat Kimball rekao: »Imam pisaću mašinu. [Tada je vrlo malo ljudi imalo pisaće mašine.] Poznajem sustav. Mislim da mogu više doprinijeti ako ostanem tajnik okola.« I tako je bilo.

U te dane tajnik okola je dobivao mali predujam, nešto malo mjesečno, pretpostavljam za kupnju zaliha. Sestra koja ga je dobro poznavala napisala je i rekla: »Spencer, iznenađena sam – uzeti poziv samo zato što je novac u pitanju.« Zatim je rekla: »Ako ne promijeniš svoj stav, za dva čes mjeseca otpasti od Crkve.« Malo je pogriješila tajming.

A sada primjer: Jednom je prigodom starješina Harold B. Lee predsjedavao saborom okola. Između zasjedanja ručali smo u domu predsjednika Zundella. Donna i ja smo stigli kasno jer smo svratili kući provjeriti kako su naša djeca. Starješina Lee je došao do auta kako bi uzeo nešto i bio je u hodu kad smo stigli. Siguran sam da smo bili očito dimnuti što možemo osobno razgovarati i rukovati se s apostolom. Pokazao je prema kući i rekao, govoreći o predsjedništvu okola koje se tamo okupilo: »To su veliki ljudi. Nikada nemoj propustiti učiti od ljudi poput njih.« I ja sam bio podučen nešto o nenapisanom slijedu stvari od strane apostola.

Postoji toliko toga što možete naučiti promatrajući iskusne vođe u odjelima i okolima u kojima živite. Postoji toliko toga što možete naučiti slušajući stariju braću i sestre koji su imali cjeloživotno iskustvo u školi nenapisanog.

Još jedan prikaz: Postoji slijed stvari po pitanju kamo idemo za savjet ili blagoslov. Jednostavan je – idemo svojim roditeljima. Kad oni više nisu tu, ako se radi o blagoslovu, možemo otići našim kućnim učiteljima. Za savjete, idete svom biskupu. On može odlučiti uputiti vas svom vođi – predsjedniku okola. No ne idemo vrhovnim autoritetima. Mi ne pišemo njima za savjet niti pretpostavljamo da će netko na istaknutijem položaju dati nadahnutiji blagoslov.

Kad bismo mogli tu jednu stvar podučiti u Crkvi, velika bi moć došla k nama.

Predsjednik Joseph F. Smith je podučio da kada je bolest u domu i kad trebaju prisustvovati »apostoli, ili čak članovi Prvog predsjedništva Crkve... otac je tamo. To je njegovo pravo i dužnost« (*Gospel Doctrine*, str. 286).

Postoji jedan odobreni put oko biskupa, predsjednika okola i vrhovnih autoriteta, i svakog drugog u našoj liniji vlasti. To je prema našem Ocu na Nebu kroz molitvu. Budemo li to činili, u većini ćemo slučajeva riješiti naše osobne probleme.

Još jedno načelo: objava u Crkvi je vertikalna. Obično se ograničava na administrativne ili zemljopisne granice ili ograničenja dodijeljena onome koji je pozvan. Na primjer, biskup koji pokušava riješiti problem neće dobiti objavu savjetujući s biskupom iz drugog odjela ili okola s kojim je povezan ili s kojim možda radi u uredu.

Moje me je iskustvo podučilo da objava dolazi odozgor, a ne sa strane. Međutim, koliko se god iskusniji, stariji ili kako god više duhovniji netko sa strane može činiti, bolje je ići pravilnim kanalima.

Načelo: Prva osobina dobrog vođe je da bude dobar sljedbenik. Na sastanku s biskupima novi biskup koji je imao teškoća jednom me je pitao: »Kako da postignem da me ljudi slijede? Pozvao sam devet sestara da budu predsjednice Male škole i nijedna nije prihvatila.« Sastankom je vladala dobra atmosfera i ugodan duh što je omogućilo idealan trenutak za podučavanje. Odgovorio sam da sumnjam da je »pozvao« i jednu od devet sestara. Mora da ih je samo zamolio ili pitao.

Rekao sam mu, da se usrdno molio i savjetovao sa svojim savjetnicima tko bi trebao predsjedavati Malom školom, prva bi sestra prihvatila poziv. Možda bi otkrio na intervjuu neke razloge zašto nije bilo preporučljivo ili pravovremeno za tu sestru da služi i ispriča se od služenja. No sigurno ne više od jednog ili dva. Ako je toliko sestara odbilo poziv, nešto nije bilo u redu – nenapisani slijed.

S obzirom da je sastankom vladao tako dobar duh, rekao sam mu: »Biskupe, znam još nešto o vama. Vi niste dobar sljedbenik, zar ne? Niste li vi onaj koji uvijek propituje što predsjednik okola traži od svojih biskupa?« Drugi biskupi u sobi počeli

su se smješkat i kimati svojim glavama – on je bio taj. Nasmiješio se i rekao da pretpostavlja da je to točno. Rekao sam: »Možda je razlog zašto vaši članovi ne slijede svog vođu taj što vi ne slijedite svog. Ključna osobina vođe u Crkvi je vjerno i odano sljedbeništvo. To je jednostavno slijed stvari – nenapisani slijed stvari.«

Dok sam bio mladić, starješina Spencer W. Kimbal došao je na naš sabor i ispričao sljedeće iskustvo. Dok je bio predsjednik okola u Saffordu, Arizona, bilo je otvoreno mjesto u službi nadglednika Mladića u okolu, kako se tada nazivao položaj. Jednog je dana izašao iz svog ureda, otišao nekoliko koraka niz cestu, i razgovarao s vlasnikom firme. Rekao je: »Jack, kako bi ti se svidjelo biti nadglednik organizacije Mladića u okolu?«

Jack je odgovorio: »A, Spencer, ne misliš valjda na mene.«

Spencer je odgovorio: »Naravno da mislim. Odlično se slažeš s mladima.« Pokušao ga je uvjeriti, ali ga je čovjek odbio.

Kasnije tog dana, nakon što je razmišljao o svom neuspjehu i naposljetku se prisjetio što je Jakov rekao u Mormonovoj knjizi, »dobivši najprvo poslanje svoje od Gospoda« (Jakov 1:17), vratio se Jacku. Nazvavši ga »brate« i njegovim prezimenom, rekao je: »Imamo slobodan položaj u okolu. Moji savjetnici i ja smo raspravili o tome; molili smo se o tome neko vrijeme. U nedjelju smo kleknuli zajedno i tražili nadahnuće od Gospodina tko bi trebao biti pozvan na taj položaj. Primili smo nadahnuće da ti trebaš biti pozvan. Kao sluga Gospodnji, ja sam ovdje da ti uručim taj poziv.«

Jack je rekao: »Pa dobro, Spencer, ako kažeš tako...«

»Kažem tako.«

Znate kako je završilo. Lakše je kada se slijedi pravilni slijed stvari, čak i nenapisani slijed.

Na svom stolu imam pismo od brata kojega je mučilo što nije bio pravilno pozvan u svoju službu. Prihvatio je poziv i spreman je služiti, no rekao je da se njegov biskup nije prije toga savjetovao s njegovom suprugom kao i da druge stvari nije pravilno napravio.

Kad mu odgovorim, pokušat ću ga naučiti nešto o nenapisanom slijedu stvari koje se odnose na to kako treba biti pomalo strpljiv s načinom kako se stvari obavljaju u Crkvi. U prvom odsjeku Nauka i saveza Gospodin opominje svakog čovjeka da »govori... u ime Gospoda Boga, to jest Spasitelja svijeta« (NiS 1:20). Istaknut ću mu da on jednog dana može biti biskup, preplavljen problemima u odjelu i dodatnim teretom osobnih briga, i predložiti neka dade sada ono što bi on cijenio da je primio tada.

Još jedna točka slijeda: Biskupi ne bi trebali prepuštati organiziranje sastanaka članovima. Ne bi trebali prepuštati organiziranje sprovoda ili misionarskih oproštajnih sastanaka obiteljima. Nije pravi slijed stvari da članovi ili obitelji očekuju da će odlučiti tko će govoriti i kako dugo. Naravno, prijedlozi su u redu, no biskup ne bi trebao prepuštiti sastanak njima. Zabrinuti smo zbog skretanja koja se događaju na našim sastancima.

Sprovodi bi mogli i trebali biti duhovno impresivni. Oni postaju neformalni obiteljski skupovi pred članovima odjela. Često se Duh odbija duhovitim iskustvima ili šalama kad bi se vrijeme trebalo posvetiti podučavanju duhovnih stvari, svetih stvari.

Kad obitelj inzistira da nekoliko članova obitelji govori na sprovodu, slušamo o preminulima umjesto o pomirenju, uskrснуću i utješnim obećanjima objavljenim u Svetim pismima. U redu je da član obitelji govori na sprovodu, no ako to čini, njihove riječi trebaju biti u skladu s duhom sastanka.

Rekao sam svojoj braći da na dan mog sprovoda, ako itko od njih bude govorio o meni, [ustat] ću i ispraviti ih. Treba propovijedati evanđelje. Ne znam ni za jedan sastanak na kojem su okupljeni u boljem stanju pripravnosti da prime objavu i nadahnuće od govornika od sprovoda. Ta se povlastica gubi jer ne razumijemo slijed stvari – nenapisani slijed stvari – koji se odnosi na upravljanje Crkvom i primanje Duha.

Naš biskupi ne bi trebali prepuštati sastanke. To vrijedi i za naše oproštajne sastanke za misionare. Duboko smo zabrinuti da su oni postali oblik okupljanja pred članovima odjela. Dubina

duhovne obuke i podučavanja koja bi se trebala dogoditi se gubi. Ne uspijevamo upamtiti da je to sakramentalni sastanak i da biskup predsjedava.

Ima mnogo toga što mogu reći na temu poput nošenja nedjeljne odjeće. Zna li što znači nedjeljna odjeća? To je nekad bio slučaj. Sada vidimo sve više neformalne, čak neuredne odjeće na našim sastancima, pa i na sakramentalnim sastancima, što vodi ka neformalnom i neprimjerenom ponašanju.

Muči me što vidim na programu sakramentalnog sastanka da će sudjelovati Liz, Bill i Dave. Zar ne bi trebalo biti Elizabeth, William i David? Muči me sve više što se traži da podržimo Bucka, Butcha ili Chucka u velikom vijeću. Samo kažem: Zar ne možemo koristiti puno ime na tom važnom zapisu? Gubimo formalnost i dostojanstvo – i to uz veliku cijenu. Ima nešto u onome što je Pavao rekao da činimo te stvari »pristojno i uredno«.

Ima toliko toga što vam želim reći o nenapisanom slijedu stvari, ali to su stvari koje morate naučiti sami za sebe. Kad bismo vas samo mogli staviti u situaciju gdje biste počeli promatrati, počeli primati obuku, tada biste znali kako Crkva djeluje i zašto djeluje na taj način. Otkrit ćete da ona podliježe načelima koja su navedena u Svetim pismima. Ako samo budete »sabir[ali] neprestance u mislima svojim riječi života«, Gospodin će vas blagosloviti i dati vam »u onaj čas« što trebate reći i što trebate činiti (NiS 84:85). Učite o tom velikom uzorku – učenja koja nam dolaze kroz jednostavno promatranje i sudjelovanje.

Ubrzo nakon što je Španjolska bila otvorena za propovijedanje evanđelja, bio sam u Barceloni. Dvojica od prvih misionara poslanih u Španjolsku bili su poslani u Barcelonu da otvore grad. Molili su četrdeset stolica od predsjednika Smitha Griffina. On je u to vrijeme bio u Parizu, i nije znao zašto su htjeli četrdeset stolica kad nisu imali članova. Oklijevao je zbog troška, ali je pomislio da će ohrabriti misionare. Stoga je odobrio četrdeset stolica.

Kad smo došli u sastajalište, na gornjem katu poslovne zgrade, četrdeset stolica bilo je ispunjeno. Neki su ljudi stajali. Starješine su dogovorili

da njihov prvi obraćenik, sredovječni čovjek koji je radio u ribarnici, vodi sastanak. Promatrali smo kako ga podučavaju što da čini, ponekad stojeći pored njega da mu šapuću.

Brat Byish je nervozno održao sastanak uz njihovu pomoć. A zatim, kad je ustao da zaključiti, Duh se Gospodnji spustio na njega i on je propovijedao s velikom moću i poduze. Bilo je to nadahnuto svjedočanstvo, nezaboravan trenutak. Dvojica mladih starješina, obojica obraćenici iz Južne Amerike, nekako su naučili nešto o nenapisanom slijedu stvari. Oni su uspostavljali Crkvu po pravom redu u Barceloni. Sada se u tom gradu nalaze četiri okola.

I tako to ide. Gospodin koristi obične svece, prosječne ljude, da unaprijede njegovo djelo.

*Nije li čudno da kneževi i kraljevi
i klauni što skakuću u krugu od piljevine
i obični narod poput vas i mene
grade budućnosti vječne?*

*Svakom je dana torba alata,
bezlična smjesa i knjiga pravila,
i svatko mora graditi' dok život ne proleti,
kamen spoticanja ili stepenicu.*

—R. L. Sharpe, »Stumbling-Block or Stepping Stone«

Crkva će ići naprijed, i ide naprijed jer obični ljude uče promatranjem, podučavanjem i iskustvom. Najviše od svega, učimo jer smo motivirani Duhom. Naravno, jednog ćete dana vi mladi voditi Crkvu. Ako u međuvremenu naučite i proučite nenapisani slijed stvari, moć Gospodnja bit će na vama do kraja kako biste mogli biti korisni sluge.

Svjedočim da je ovo njegova Crkva, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana i da, kao što je Gospodin rekao, svatko »govori... u ime Gospoda Boga, to jest Spasitelja svijeta« (NiS 1:20).

Zazivam njegove blagoslove na vas i svjedočim vam u ime Isusa Krista. Amen.

POMOĆ PRI UČENJU

- Kako učimo važne stvari o Crkvi koje nisu u Svetim pismima ili u crkvenim priručnicima?
- Zašto mislite da smo vredniji za Gospodnje djelo kad učimo »nenapisani slijed stvari«?

- Zašto bi osoba koja predsjedava sastankom trebala sjediti za govornicom tijekom sastanka?
- Zašto nije prikladno da vođa u Crkvi zatraži razrješenje od poziva?
- Zašto biskup ne bi trebao ići biskupu iz drugog odjela za savjet kako riješiti problem u svom odjelu?
- Tko bi trebao planirati sakramentalne sastanke na kojima govore misionari koji odlaze na misiju i njihove obitelji? Zašto?

SAMOISPITIVANJE

»Kažem vam, možete li gledati u Boga u dan onaj neokaljana srca i čistih ruku? Kažem vam, možete li gledati u nj sa slikom Božjom urezanom u obličje vaše?« (Alma 5:19.)

NAČELO VODSTVA

Samoispitivanje pomaže vođama dovesti ljude k Isusu Kristu.

KONCEPTI LEKCIJE

1. Samoispitivanje je važno za obiteljske i crkvene vođe.

1. KONCEPT: SAMOISPITIVANJE JE VAŽNO ZA OBITELJSKE I CRKVENE VOĐE.

KOMENTAR

Vođe bi trebali redovito razmišljati o svojoj dostojnosti da budu vođeni pomoću Duha i o tome koliko dobro primjenjuju ispravna načela vodstva. Sveta pisma podučavaju važnost samoispitivanja. Nefi se prisjetio: »I zašto bih popuštao grijehu zbog tijela svojega? Da, čemu da ustuknem pred napastima da se Zli nastani u srcu mojemu, da sori mir moj i ucvili dušu moju? Čemu se gnjavim zbog dušmana svojih?« (2. Nefi 4:27.) Alma je pitao narod u Zarahemli: »Rodiste li se vi duhovno od Boga? Primiste li sliku njegovu na obličju svojemu? Doživjeste li i vi tu snažnu promjenu u srcima svojim?...

A sad evo, kažem vam, braćo moja, ako li doživjeste promjenu srca, i ako osjetiste da pjevate pjesmu otkupiteljske ljubavi, pitao bih vas, osjećate li to i sad?« (Alma 5:14, 26). Mladi Joseph Smith je razmišljao o svojoj »slabosti i nedostacima« i molio se Gospodinu za oprost kad mu se anđeo Moroni prvi put ukazao (vidi Josip Smith 2:28-33).

Suvremeni proroci i crkveni vođe također su podučavali o važnosti samoispitivanja. Predsjednik Gordon B. Hinckley, koji je tada bio savjetnik u Prvom predsjedništvu, savjetovao je: »Svaki sakramentalni sastanak trebao bi biti duhovna gozba. Trebao bi biti vrijeme za meditaciju i samoispitivanje, vrijeme za pjevanje pjesama hvale Gospodinu, vrijeme za obnovu saveza s njim i našim Vječnim Ocem, i vrijeme za slušanje riječi Gospodnje s

poštovanjem i zahvalnošću« (Conference Report, listopad 1982, 66; ili *Ensign*, studeni 1982, 47).

Starješina Russell M. Nelson, član Zbora dva-naestorice, podučio je: »Mudri ribar redovito provjerava svoje mreže. Ako uoči nepravilnost, popravlja je bez odgađanja. Stara izreka podučava da 'šav na vrijeme spašava devet šavova'. Zapisana objava daje sličan savjet. Gospodin je rekao: 'Sjeti se odakle si pao, obrati se i opet počni činiti prva djela' (Otkrivenje 2:5).

Ako smo mudri, svakodnevno ocjenjujemo vlastite niti integriteta. Identificiramo svaku slabost, i popravljamo je. Doista, imamo dužnost to činiti...

Intimna osobna molitva je dobro vrijeme za samoispitivanje. Jutarnja molitva može uključiti molbu za poštenjem, čednošću, vrlinom, ili da jednostavno služimo drugima. Večer može biti još jedan brzi sažetak svih tih osobina. Molimo se za očuvanje našeg duhovnog integriteta, a zatim radimo na tome. Ako otkrijemo bilo koju manu, poželjet ćemo započeti proces brzog popravka koji će spriječiti daljnje raspadanje ugrožene duhovne kvalitete.

Samo-procjena se najbolje provodi malim koracima, postavljajući si pitanja poput:

- Što učinimo kad pogriješimo? Priznajemo li pogrešku i ispričamo li se ili je nijećemo i krivimo druge?
- Što činimo kad smo u društvu u kojem se potiču pogrešne ideje ili aktivnosti? Podržavamo li neispravnost svojom tišinom, ili zauzimamo stav?

- Jesmo li u potpunosti odani našem poslodavcu ili smo neloyalni?
- Obdržavamo li Šabat svetim, pokoravamo li se Riječi mudrosti, poštujemo li našeg oca i majku?
- Kako reagiramo kad čujemo grozne stvari protiv Gospodnjih pomazanika? Poštujemo li sve [naše saveze]? Ili dopuštamo li iznimke i opravdavamo li svoje ponašanje kako bismo ga prilagodili svojim idejama o tome kako stvari treba uraditi?
- Koliko poštujemo našu riječ? Može li se vjerovati našim obećanjima?...

Pravilna dijagnoza presudna je za pravilno liječenje. Gospodin nam je dao sljedeće čudesno uvjerenje: 'Jer uvidje slaboću svoju, ojačat ćeš' (Eter 12:37). No želja za snagom neće nas osnažiti. Potrebni su vjera i rad da se osnaži oslabljena nit integriteta.

Mi znamo proces samopopravka koji se zove pokajanje« (»Integrity of Heart«, *Ensign*, kolovoz 1995, 21).

IDEJA ZA PODUČAVANJE

Objasnite što znači *samoispitivanje* (»ispitivanje vlastitih misli i osjećaja«, *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10. Izd. [1993], »introspection«, 615)). Razgovarajte o tome zašto je samoispitivanje važno za crkvene i obiteljske vođe.

Zamolite polaznike da navedu mjesta u Svetim pismima koja govore o samoispitivanju (vidi 1. Kraljevi 19:4-13; Matej 4:1-11; i primjere iz komentara). Porazgovarajte o tome kako poslije samoispitivanja često slijedi blagoslov.

Iznesite polaznicima izjavu predsjednika Gordona B. Hinckleya u komentaru o samoispitivanju na sakramentalnim sastancima. Razgovarajte o nekim pitanjima koja je starješina Russell M. Nelson predložio da si postavimo tijekom samoispitivanja.

Recite polaznicima da je važno da vođe razmišljaju o svom odnosu s Gospodinom, svojim odgovornostima, ljudima kojima služe, i tako dalje. Razgovarajte sa svojim polaznicima o pitanjima koja si možemo postaviti dok razmišljamo o našoj dostojnosti i našim pozivima kao vođe. Predložite da razviju naviku razmišljanja o pitanjima poput tih.

IZVORI ZA UČITELJA

predsjednik Spencer W. Kimball

predsjednik Crkve

»Jesus: The Perfect Leader«, Ensign, kolovoz 1979, 5-7

Postoji daleko više stvari koje se mogu reći o čudesnom vodstvu Gospodina Isusa Krista nego što jedan članak ili knjiga mogu pokriti, no želim istaknuti samo nekoliko osobina i vještina koje je on tako savršeno prikazao. Te iste vještine i kvalitete važne su i za sve nas ako želimo trajno uspjehi kao vođe.

Stalna načela

Isus je znao tko je i zašto je na ovoj planeti. To je značilo da je mogao voditi sa snagom umjesto sa nesigurnošću ili slabošću.

Isus je djelovao iz temelja stalnih načela ili istina umjesto usputnog smišljanja pravila. Stoga njegov stil vodstva nije samo bio ispravan, već i stalan. Danas su mnogi svjetovni vođe poput kameleona; oni mijenjaju svoje nijanse i poglede kako bi se prilagodili situaciji – što vodi samo prema zbunjenim suradnicima i sljedbenicima koji ne mogu biti sigurni koji će tijek slijediti. Oni koji se drže moći na štetu načela često završe čineći gotovo sve kako bi produžili svoju moć.

Isus je rekao nekoliko puta: »Pođite za mnom.« Njegov je program bio »čini što ja činim« umjesto »čini što ja kažem«. Njegova urođena inteligencija dopustila bi mu da napravi očaravajuću predstavu, no to bi ostavilo njegove sljedbenike daleko pozadi. On je išao i radio s onima kojima je trebao služiti. On nije bio vođa na daljinu. On se nije plašio bliskih prijateljstava; nije se bojao da će bliskost s njime razočarati njegove sljedbenike. Kvasac pravog vodstva ne može uzdići druge osim ako smo sa onima koje vodimo i služimo im.

Isus je bio krepostan i stoga je, kad je njegova blizina ljudima omogućila da oni dotaknu njegove haljine, krepost mogla istjecati iz njega. (Vidi Marko 5:24-34.)

Razumijevanje drugih

Isus je bio vođa koji sluša. Budući da je volio druge sa savršenom ljubavlju, slušao je bez prijetećnosti. Veliki vođa sluša ne samo druge, već i svoju savjest i poticaje od Boga.

Isus je bio strpljiv, molećiv, dobronamjerno vođa. Kad je Petar izvukao svoj mač i udario slugu velikog svećenika, odrezavši njegovo uho, Isus je rekao: »Stavi mač u korice« (Ivan 18:11). Bez ljutnje ili uzbuđenja Isus je smireno iscijelio uho slugu (vidi Luka 22:51). Njegov prijekor prema Petru bio je ljubazan, no ipak čvrst.

Budući da je Isus volio svoje sljedbenike, mogao je biti otvoren s njima, iskren i izravan. Povremeno je korio Petra jer ga je volio, a Petar, veliki čovjek, mogao je rasti nakon tog ukora. U Mudrim izrekama nalazi se predivan stih koji bi svatko od nas trebao upamtiti:

»Uho koje poslušava spasonosan ukor, prebiva među mudracima.

Tko odbaci pouku, prezire vlastitu dušu, a tko poslušava ukor, stječe razboritost.« (Izreke 15:31-32.)

Mudar vođa ili mudar sljedbenik je onaj koji se može nositi sa »spasonosnim ukorom«. Petar je to mogao jer je znao da ga je Isus volio, i tako je Isus mogao pripremati Petra za vrlo visoki položaj ili odgovornost u kraljevstvu.

Isus je vidio grijeh kao nešto pogrešno, no također je mogao vidjeti grijeh kao rezultat dubokih i neispunjenih potreba kod grešnika. To mu je omogućilo da osudi grijeh bez osuđivanja osobe. Možemo pokazati ljubav za druge čak i kad smo pozvani da ih ispravimo. Trebamo moći pogledati dovoljno duboko u živote drugih kako bismo vidjeli osnovne razloge za njihove neuspjehe i nedostatke.

Nesebično vodstvo

Spasiteljevo vodstvo bilo je nesebično. On je stavljao sebe i svoje potrebe na drugo mjesto i posluživao je drugima iznad poziva dužnosti, neumorno, s ljubavlju i učinkovito. Toliko problema u svijetu proizlazi iz sebičnosti i usredotočenosti na sebe pri čemu mnogi imaju teška očekivanja od života i drugih kako bi zadovoljili svoja očekivanja. To je potpuno suprotno načelima i praksama koje je tako savršeno slijedio savršeni primjer vodstva, Isus iz Nazareta.

Isusovo vodstvo naglasilo je važnost razlučivanja po pitanju drugih, bez težnje da ih se kontrolira. On je skrbio za slobodu svojih sljedbenika da odaberu. Čak je i on, u trenucima koji su bili toliko važni, trebao dobrovoljno odlučiti da će proći kroz Getsemanski vrt i visjeti na križu Kalvarije. Podučio nas je da ne može biti rasta bez stvarne slobode. Jedan od problema s manipulativnim vodstvom je da ono ne potječe iz ljubavi prema drugima već iz potrebe da ih koristimo. Takvi se vođe fokusiraju na svoje vlastite potrebe i želje, a ne na potrebe drugih.

Isus je imao gledište o problemima i ljudima. Mogao je pažljivo proračunati dugoročni učinak i utjecaj riječi, ne samo na one koji su ih čuli u tom trenutku, već i na one koji će ih čitati 2.000 godina kasnije. Svjetovni vođe toliko često žure u rješavanju problema težeći prekinuti trenutnu patnju, i na taj način stvaraju veću teškoću i patnju kasnije.

Odgovornost

Isus je znao kako uključiti svoje sljedbenike u životni proces. On im je dao važne i određene stvari da ih čine za svoj razvoj. Drugi su vođe težili biti toliko kompetentni za sve da su pokušali učiniti sve sami, što onemogućava rast drugima. Isus dovoljno vjeruje svojim sljedbenicima da dijeli svoj posao s njima kako bi i oni mogli rasti. To je jedna od najvećih lekcija njegovog vodstva. Ako gurnemo druge ljude na stranu kako bi se zadatak obavio brže i učinkovitije, zadatak će možda biti dobro obavljen, ali bez rasta i razvoja sljedbenika koji je tako važan. Budući da je Isus znao da je njegov život svrhovit i da smo mi stavljeni na ovu planetu kako bismo radili i rasli, rast tako postaje jedan od velikih ciljeva u životu, kao i sredstvo. Možemo ispraviti druge na ljubazan i koristan način kada se naprave pogreške.

Isus se nije plašio zahtijevati od onih koje je vidio. Njegovo vodstvo nije bilo snishodljivo ili blago. Imao je hrabrosti pozvati Petra i druge da napuste svoje mreže i slijede ga, ne nakon sezone ribolova ili nakon sljedećeg ulova, već sad! Danas! Isus je ljudima davao do znanja da vjeruje u njih i njihove sposobnosti, i tako je bio slobodan pomoći im da prošire svoje duše do novih postignuća. Toliko svjetovnih vođa se ponaša snishodljivo i na mnoge načine prezrivo prema čovječanstvu jer se ophode prema ljudima kao da trebaju biti maženi i zauvijek začahureni. Isus je vjerovao u svoje sljedbenike, ne

samo zbog onoga što su bili, već i zbog onoga što su imali priliku postati. Dok bi drugi vidjeli Petra kao ribara, Isus ga je mogao vidjeti kao moćnog vjerskog vođu – hrabrog, snažnog – koji će ostaviti svoj trag na većini čovječanstva. Voleći druge, mi im možemo pomoći rasti upućujući im prihvatljive, ali realne zahtjeve.

Isus je ljudima dao istine i zadatke koji su odgovarali njihovoj sposobnosti. Nije ih zatrpavao s više toga nego što su mogli učiniti, već im je dao dovoljno da bi proširio njihove duše. Isusa su brinule osnove u ljudskoj prirodi i postizanje trajnih promjena, a ne samo kozmetičke promjene.

Odgovornost

Isus nas je podučio da smo odgovorni ne samo za naša djela, već i za naše misli. To je važno da zapamtimo. Živimo u doba koje naglašava »osigurajte bez greške«, i »bez greške« u drugim vrstama ljudskog ponašanja. Odgovornost naravno nije moguća bez stalnih načela. Dobar će vođa upamtiti da je odgovoran Bogu kao i onima koje vodi. Zahtijevajući vlastitu odgovornost, on je, stoga, u boljem položaju pobrinuti se da su i drugi odgovorni za svoje ponašanje i svoje djelo. Ljudi imaju sklonost raditi prema mjerilu koje postavi njihov vođa.

Mudro korištenje vremena

Isus nas je podučio koliko je važno da mudro koristimo naše vrijeme. To ne znači da se nikada ne možemo opustiti, jer mora biti vremena za razmišljanje i obnovu, no ne smije biti gubljenja vremena. Kako upravljamo vremenom vrlo je važno, a mi možemo biti dobri upravljači vremenom a da ne budemo mahnuti ili nametljivi. Vrijeme se ne može reciklirati. Kad trenutak prođe, zaista prođe. Opasnost trivijalnosti sastoji se od odbacivanja ljudi i trenutaka koji su zaista važni. Nevažne stvari drže važne stvari kao taoce, a mi prečesto dopuštamo da se to nastavlja. Mudro upravljanje vremenom zapravo je mudro upravljanje sobom.

Svjetovno vodstvo

One pojedince koje najviše volimo, kojima se divimo, i poštujemo ih kao vođe ljudske obitelji, cijenimo upravo stoga što na mnoge načine utjevljuju osobine koje je Isus imao u svom životu i vodstvu.

Suprotno tome, oni vođe u povijesti koji su imali najtragičniji utjecaj na čovječanstvo bili su tragični upravo zato jer im je nedostajalo gotovo u svakoj mjeri osobina koje je imao Čovjek iz Galileje. Tamo gdje je Isus bio nesebičan, oni su bili sebični. Gdje se Isus brinuo oko slobode, oni su se brinuli oko kontroliranja. Gdje se Isus brinuo oko služenja, oni su se brinuli oko statusa. Tamo gdje je Isus upoznao stvarne potrebe drugih, oni su se brinuli samo za svoje potrebe i želje. Gdje se Isus brinuo o razvoju svojih učenika, oni su težili manipulirati smrtnicima. Gdje je Isus bio ispunjen suosjećanjem uravnoteženim s pravdom, oni su tako često bili ispunjeni strogoćom i nepravdom.

Možda nitko od nas ne bi bio savršen primjer vodstva, no svatko od nas može uložiti ozbiljan trud prema pristupanju toj ideji.

Naš potencijal

Jedno od velikih učenja Čovjeka iz Galileje, Gospodina Isusa Krista, bilo je da vi i ja nosimo u sebi ogromne mogućnosti. Potičući nas da budemo savršeni kao što je savršen naš Otac na Nebu, Isus nas nije zavlačio ili zadirkivao. On nam je govorio snažnu istinu o našim mogućnostima i našem potencijalu. Ta je istina skoro previše zapanjujuća da bismo o njoj razmišljali. Isus, koji nije mogao lagati, pozvao nas je da idemo naprijed na putu do savršenstva.

Mi još nismo savršeni kao što je bio Isus, no ako nas oni oko nas ne vide kako se trudimo i napredujemo, neće moći vidjeti primjer u nama, i vidjet će da nismo potpuno ozbiljni po pitanju stvari koje treba činiti.

Svatko od nas ima više mogućnosti da čini dobro i da bude dobar nego što ih koristimo. Te su mogućnosti svuda oko nas. Bez obzira na veličinu našeg trenutnog kruga učinkovitog utjecaja, ako želimo unaprijediti našu izvedbu barem malo, taj se krug treba povećati. Ima mnogo pojedinaca koji čekaju dodir i ljubav ako nam je dovoljno stalo da unaprijedimo našu izvedbu.

Moramo upamtiti da su oni smrtnici koje susrećemo na parkiralištima, u uredima, liftovima i na drugim mjestima onaj dio čovječanstva kojeg nam je Bog dao da ih volimo i da im služimo. Malo će nam koristiti da govorimo općenito o bratstvu

čovječanstva ako ne možemo smatrati one koji su svuda oko nas braćom i sestrama. Ako se naš uzorak čovječnosti čini neglamuroznim ili vrlo malim, trebamo upamtiti usporedbu koju je Isus dao u kojoj nas podsjeća da uzvišenost nije uvijek pitanje veličine ili razmjera, već kvalitete života. Ako dobro koristimo naše talente i iskoristimo prilike oko nas, to neće biti neprimijećeno od Boga. A onima koji dobro iskoriste prilike koje im se daju bit će dano još više!

Sveta pisma sadrže mnoge čudesne analize vođa koji, za razliku od Isusa, nisu bili savršeni, no i dalje su bili učinkoviti. Svima će nam koristiti ako ih budemo čitali – i to često. Mi zaboravljamo da Sveta pisma predstavljaju stoljeća iskustva u vodstvu, i možda važnije, utvrđena načela po kojima pravo vodstvo mora djelovati ako želi uspjeti. Sveta pisma su priručnik uputa za buduće vođe.

Savršeni vođa

Ne opravdam se što dajem neka od ostvarenja Isusa Krista onima koji teže uspjehu kao vođe.

Ako želimo biti istaknuto uspješni, evo našeg uzorka. Sve plemenite, savršene i predivne osobine zrelosti, snage i hrabrosti nalaze se u toj jednoj osobi. Kad je velika, gnjevna rulja, naoružana do zuba, došla do njega da ga zatoči, odlučno se suočio s njima i rekao: »Koga tražite?«

Rulja je, zatečena, promrmljala njegovo ime: »Isusa Nazarećanina.«

»Ja sam«, odgovorio je Isus iz Nazareta ponosno i hrabro – i moćno: vojnici »uzmaknuše unatrag i padoše na zemlju«.

Drugi put je rekao: »Koga tražite?« I kad ga imenovali, rekao je: »Rekoh vam da sam ja... Dakle, ako mene tražite, pustite ove [njegove učenike] da odu!« (Ivan 18:4-8.)

Možda je najvažnija stvar koju mogu reći o Isusu Kristu, važnija od bilo čega što sam rekao,

da on živi. On doista utjelovljuje sve te vrline i osobine o kojima nam Sveta pisma govore. Ako možemo to spoznati, tada znamo središnju stvarnost o čovjeku i svemiru. Ako ne prihvatimo tu istinu i stvarnost, tada nećemo imati utvrđena načela niti duhovne istine po kojima trebamo živjeti naše živote u sreći i služanju. Drugim riječima, bit će nam vrlo teško biti značajni vođe osim ako ne prepoznamo stvarnost savršenog vođe, Isusa Krista, i dopustimo mu da bude svjetlo pomoću kojeg ćemo vidjeti put!

POMOĆ PRI UČENJU

- Što je predsjednik Kimball rekao o vođama koji mijenjaju svoj stav kako bi se prilagodili situaciji?
- Zašto je važno da vođe služe onima koje vode?
- Što bi vođe trebali slušati, osim glasova onih koje vode?
- Što mogu ostvariti vođe koji vole one koje vode što drugi vođe ne mogu?
- Na koji je način manipulativno vodstvo služene samom sebi? Zašto je pogrešno da crkveni i obiteljski vođe služe samo sebi?
- Kakvu korist imaju ljudi kad im njihovi vođe delegiraju?
- Što Isus Krist podučava vođe o tome kako da gledaju na ljude koje vode?
- Kome odgovaraju vođe?
- Što predsjednik Kimball podrazumijeva pod »opasnošću trivijalnosti«?
- Odaberite nekog svjetovnog vođu kojem se divite i navedite slučajeve u kojima je ta osoba pokazala neke od crta vodstva koje je posjedovao Isus Krist.
- Po mišljenju predsjednika Kimballa, kako možemo postati bolji vođe?

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSLJEDNJIH DANA

